HABITATGE METROPOLITÀ

PROJECTES I OBRES ÀREA METROPOLITANA DE BARCELONA

2004/2014

AMB IMPSOL
ÀREA METROPOLITANA DE BARCELONA
INSTITUT METROPOLITÀ DE PROMOCIÓ DE SÒL
I GESTIÓ PATRIMONIAL

PRESENTACIÓ
PRESENTACIÓN
FOREWORD

Antonio Balmón
President de l'IMPSOL i vicepresident executiu
de l'Àrea Metropolitana de Barcelona
Presidente del IMPSOL y vicepresidente ejecutivo
del Área Metropolitana de Barcelona
Chairman of IMPSOL and Executive Vice-Chairman
of the Barcelona Metropolitan Area

Jordi San José
Vicepresident de l'IMPSOL
Vicepresidente del IMPSOL
Vice-Chairman of IMPSOL

Us presentem el darrer llibre d'habitatge metropolità promogut per l'Institut Metropolità de Promoció de Sòl i Gestió Patrimonial, com a entitat pública empresarial local que depèn de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. Una publicació que deixa constància de l'excel·lent diàleg entre les estratègies metropolitanes i les propostes de nous habitatges socials que han de respondre a la demanda ciutadana més enllà de la conjuntura econòmica del moment en què s'ha executat cadascuna de les promocions.
El llibre dóna testimoni del treball dut a terme durant aquesta darrera dècada amb un total de 38 promocions acabades, 9 promocions en desenvolupament i 3 urbanitzacions, reconegudes amb diversos premis, que constaten la trajectòria experimentada de consolidar un paisatge urbà en la seva dimensió metropolitana i l'interès per garantir la qualitat de vida dels seus ciutadans.
Aquest llibre té la voluntat de divulgar un contingut descriptiu, però també vol ser un reconeixement a l'esforç dels ajuntaments, dels equips redactors dels projectes i dels directors de les obres, als participants en els concursos, a les empreses que prenen part en el procés d'execució i als treballadors de l'Impsol. Tots ells han fet possible construir habitatges assequibles i de gran qualitat, un procés que culmina amb la publicació d'aquest catàleg d'arquitectura pública d'habitatge.

Presentamos el último libro sobre vivienda metropolitana promovida por el *Institut Metropolità de Promoció de Sòl i Gestió Patrimonial*, como entidad pública empresarial local que depende del Àrea Metropolitana de Barcelona. Una publicación que deja constancia del excelente diálogo entre las estrategias metropolitanas y las propuestas de nuevas viviendas sociales que deben responder a la demanda ciudadana más allá de la coyuntura económica del momento en que se ha ejecutado cada una de las promociones.
El libro representa el trabajo llevado a cabo durante esta última década con un total de 38 promociones acabadas, 9 promociones en desarrollo y 3 urbanizaciones, reconocidas con varios premios, que constatan la trayectoria experimentada de consolidar un paisaje urbano en su dimensión metropolitana y el interés para garantizar la calidad de vida de sus ciudadanos.
Este libro tiene la voluntad de divulgar un contenido descriptivo, pero también quiere ser un reconocimiento al esfuerzo de los ayuntamientos, de los equipos redactores de los proyectos y de los directores de las obras, a los participantes en los concursos, a las empresas que toman parte en el proceso de ejecución y a los trabajadores del Impsol. Todos ellos ha sido posible construir viviendas asequibles y de gran calidad, un proceso que culmina con la publicación de este catálogo de arquitectura pública de vivienda.

We are presenting the latest book on metropolitan housing promoted by the Metropolitan Institute for Land Promotion and Asset Management (IMPSOL), a local business organisation attached to the Barcelona Metropolitan Area (AMB).
This publication speaks for the excellent dialogue there is between metropolitan strategies and proposals for new social housing which must answer to public demand over and above the economic circumstances at the time each development was executed.
The book is an account of the work undertaken over the past decade, with a total of 38 developments completed, 9 under way and 3 urbanisations, rewarded with various prizes, which vouch for background expertise in consolidating an urban landscape in its metropolitan dimension and the wish to guarantee citizens' life quality.
This book sets out to provide descriptive content, but it is also intended as recognition for the efforts of the local councils, the teams drafting the plans and the directors of works, participants in tenders, business organisations taking part in construction work and employees of IMPSOL. Between them all, it has been possible to build affordable housing of a high quality, a process culminating in the publication of this catalogue of public residential architecture.

ÍNDEX
ÍNDICE
SUMMARY

4
PRESENTACIÓ
PRESENTACIÓN
FOREWORD

6
ÍNDEX
ÍNDICE
SUMMARY

10
INTRODUCCIÓ
INTRODUCCIÓN
INTRODUCTION

12
PROMOCIONS ACABADES
PROMOCIONES ACABADAS
FINISHED DEVELOPMENTS

14
C. DE GUIPÚZCOA
TORRENT DE LA FONT
BADALONA

20
C. D'ENRIQUE TIERNO GALVÁN
LA BÒBILA
BARBERÀ DEL VALLÈS

26
C. DE CANTÀBRIA
BARBERÀ DEL VALLÈS

32
C. DE JOAN ALCOVER
BARBERÀ DEL VALLÈS

38
C. DEL CAMÍ RAL
MAS PASCUAL
BEGUES

44
C. DE JOSEP TARRADELLAS
ELS MAIOLS
CERDANYOLA DEL VALLÈS

50
C. DE JOSEP JOVÉ
CERVELLÓ

58
CTRA. D'ESPLUGUES /
AV. DE SANT ILDEFONS
CORNELLÀ DE LLOBREGAT

66
PL. D'OLEGUER JUNYENT
SANT LLORENÇ
ESPLUGUES DE LLOBREGAT

72
C. DEL MESTRE JOAN
CORRALES
ESPLUGUES DE LLOBREGAT

78
C. DEL MESTRE CANDI
L'HOSPITALET
DE LLOBREGAT

84
C. DE L'ARADA /
C. DE LES SÍNIES
LA GRANJA
MOLINS DE REI

90
C. ANTIC DE SANT CUGAT
MAS RAMPINYO
MONTCADA I REIXAC

96
C. DE JOAN MIRÓ
MAS RAMPINYO
MONTCADA I REIXAC

102
PG. DE SANT JORDI
MAS RAMPINYO
MONTCADA I REIXAC

108
RDA. DELS PAÏSOS CATALANS
TURÓ DEL SASTRE
MONTGAT

114
C. DE POMPEU FABRA
TURÓ DEL SASTRE
MONTGAT

120
C. DE POMPEU FABRA
TURÓ DEL SASTRE
MONTGAT

126
AV. DE PRAT DE LA RIBA
PALLEJÀ

132
C. MAJOR
EL PAPIOL

138
RBLA. DE LES VINYES
ELS PINETONS
RIPOLLET

148
C. DE LA BÒBILA
RUBÍ

154
PG. DE LA POLLANCREDA
SANT ADRIÀ DE BESÒS

160
C. DE RAMON LLULL
FRONT LITORAL
SANT ADRIÀ DE BESÒS

166

C. DE MARTA MATA
LA CATALANA
SANT ADRIÀ DE BESÒS

172

C. DE CLARA CAMPOAMOR
LA CATALANA
SANT ADRIÀ DE BESÒS

178

C. DE L'ANOIA
SANT ANDREU DE LA BARCA

184

PG. DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA
SANT ANDREU DE LA BARCA

260

AV. DE JOAN CARLES I
PLA DE PONENT
GAVÀ

264

AV. DE LA MANCOMUNITAT
LES GUARDIOLES
MOLINS DE REI

268

C. SANT FELIU
TURÓ DEL SASTRE
MONTGAT

272

C. DE JOANOT MARTORELL
TURÓ DEL SASTRE
MONTGAT

190

C. D'ARMENTERES
CAN BERTRAND
SANT FELIU DE LLOBREGAT

196

C. DEL GENERAL MANSO
SANT FELIU DE LLOBREGAT

202

C. DEL GENERAL MANSO
SANT FELIU DE LLOBREGAT

208

C. DE JACINT VERDAGUER
EIXAMPLE
SANT JOAN DESPÍ

276

AV. DE CAN SERRA
TURÓ DEL SASTRE
MONTGAT

280

C. DE JOSEP PLA
SANT ANDREU DE LA BARCA

284

C. DE BALDIRI NET I FIGUERES
SANT BOI DE LLOBREGAT

288

C. DE BALDIRI NET I FIGUERES
SANT BOI DE LLOBREGAT

214

C. DE JOAN UBACH
SANTA COLOMA
DE GRAMENET

220

AV. DE LA GENERALITAT
SANTA COLOMA
DE GRAMENET

226

C. DE CAN GAIETÀ
CAMÍ DEL MIG D'ALELLA
TIANA

234

C. RIERA D'EN FONT
CAN JORDANA
TIANA

292

URBANITZACIONS
URBANIZACIONES
URBANISATIONS

294

PARC DEL TURÓ DEL SASTRE
MONTGAT

304

PARC DEL SALÓ CENTRAL
SANT BOI DE LLOBREGAT

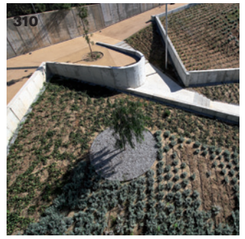
310

CAN JORDANA
TIANA

242

C. OLIVERETA
CAN COLL
TORRELLES DE LLOBREGAT

248

C. D'ANTONIO MACHADO
SALES RESIDENCIAL
VILADECANS

254

PROMOCIONS EN PROJECTE
PROMOCIONES EN PROYECTO
DEVELOPMENTS IN PROGRESS

256

C. D'ESPERANÇA MARTÍ
ESPLUGUES DE LLOBREGAT

INTRODUCCIÓ
INTRODUCCIÓN
INTRODUCTION

Ramon M. Torra
Conseller delegat de l'IMPSOL
i gerent de l'Àrea Metropolitana de Barcelona
Consejero delegado del IMPSOL
y gerente del Àrea Metropolitana de Barcelona
IMPSOL CEO and General Manager
of the Barcelona Metropolitan Area

Amadeu Iglesias
Director gerent de l'IMPSOL
Director gerente del IMPSOL
IMPSOL Managing Director

L'accés a l'habitatge ha estat i és una de les preocupacions més importants de les administracions i una peça clau per fomentar la cohesió social.
Garantir el dret a un habitatge digne i adequat és, ara més que mai, una prioritat absoluta. En els darrers anys, la greu crisi econòmica i la tendència ascendent en la demanda energètica plantegen un nou escenari per a les polítiques d'habitatge en l'àmbit metropolità.
En aquest marc, l'Àrea Metropolitana de Barcelona ha exercit les seves competències en polítiques de sòl a través de l'Institut Metropolità de Promoció de Sòl i Gestió Patrimonial, òrgan autònom que ha vetllat per l'accessibilitat de l'habitatge protegit i per uns preus assequibles, atenent a una dualitat entre les necessitats locals dels municipis i les estratègies del territori metropolità.
En el període 2004-2014, l'AMB i l'Impsol han construït un total de 2.242 habitatges protegits amb un total de 165.468 m² de sostre edificat en el territori metropolità, i 710 habitatges més estan en procés de projecte.
Tots ells han estat plantejats seguint uns objectius estratègics d'articular el territori perifèric, aportar continuïtat al teixit urbà i buscar un model de ciutat policèntrica i compacta.
La metodologia emprada per a la definició dels projectes ha tingut sempre un format de concurs públic que aposta per la innovació tant tipològica com tecnològica, amb un procés participatiu i transparent d'adjudicació dels projectes, que ofereix oportunitats tant a arquitectes reconeguts com a joves arquitectes.
D'altra banda, els projectes de l'Impsol han intentat acabar i completar trames urbanes consolidades i generar edificis amb arquitectura. Els vint anys d'experiència promovent habitatges per ser habitats per un usuari molt exigent, fan que el resultat d'aquest procés sigui un extens conjunt de tipus edificatoris que fan ciutat però que sobretot destaquen per la seva qualitat arquitectònica, per garantir una economia de manteniment assequible mitjançant la priorització dels sistemes passius d'eficiència energètica i per estimular una varietat tipològica que vetlla per la integració i la cohesió social.
En definitiva, tant en moments de bonança econòmica, com en moments de crisi, s'han concentrat els esforços en la innovació en el desenvolupament de l'habitatge protegit, amb la finalitat d'oferir una arquitectura d'alta qualitat i assequible, sempre al servei del ciutadà.

El acceso a la vivienda ha sido y es una de las preocupaciones más importantes de las administraciones y una pieza clave para fomentar la cohesión social.
Garantizar el derecho a una vivienda digna y adecuada es, ahora más que nunca, una prioridad absoluta. En los últimos años, la grave crisis económica y la tendencia ascendente en la demanda energética plantean un nuevo escenario para las políticas de vivienda en el ámbito metropolitano.
En este marco, el Àrea Metropolitana de Barcelona ha ejercido sus competencias en políticas de suelo a través del *Institut Metropolità de Promoció de Sòl i Gestió Patrimonial*, organismo que ha velado por la accesibilidad de la vivienda de protección oficial y por unos precios asequibles, atendiendo una dualidad entre las necesidades locales de los municipios y las estrategias del territorio metropolitano.
En el periodo 2004-2014, el AMB y el Impsol han construido un total de 2.242 viviendas de protección oficial con un total de 165.468 m² de techo edificado en el territorio metropolitano, y otras 710 viviendas están en proceso de proyecto. Todas ellas han sido planteadas siguiendo unos objetivos estratégicos de articular el territorio periférico, aportar continuidad al tejido urbano y buscar un modelo de ciudad policéntrica y compacta.
La metodología empleada para la definición de los proyectos ha tenido siempre un formato de concurso público que apuesta por la innovación tanto tipológica como tecnológica, con un proceso participativo y transparente de adjudicación de los proyectos, que ofrece oportunidades tanto a arquitectos reconocidos como a jóvenes arquitectos. Por otro lado, los proyectos del Impsol han intentado acabar y completar tramas urbanas consolidadas y generar edificios con arquitectura. Los veinte años de experiencia promoviendo viviendas para ser habitadas por un usuario muy exigente, determinan que el resultado de este proceso sea un extenso conjunto de tipos edificatorios que hacen ciudad pero que sobre todo destacan por su calidad arquitectónica, por garantizar una economía de mantenimiento asequible mediante la priorización de los sistemas pasivos de eficiencia energética y por estimular una variedad tipológica que vela por la integración y la cohesión social.
En definitiva, tanto en momentos de bonanza económica, como en momentos de crisis, se han concentrado los esfuerzos en la innovación en el desarrollo de la vivienda de protección oficial, con la finalidad de ofrecer una arquitectura de alta calidad y asequible, siempre al servicio del ciudadano.

Access to housing has been and is one of the administration's main concerns and a key for fomenting social cohesion. Guaranteeing the right to decent housing is, now more than ever, an absolute priority. In recent years, the severe economic crisis and upward trends in the demand for energy imply a new scenario for housing policies in the metropolitan sphere.
In this scenario, the Barcelona Metropolitan Area has exercised its powers in land policies through the Metropolitan Institute for Land Promotion and Asset Management, a dependent body that has safeguarded accessibility of sheltered housing at affordable prices, taking into account the duality between the local needs of the municipalities and metropolitan regional strategies.
In the period from 2004 to 2014, the AMB and IMPSOL have built a total of 2,242 sheltered housing units, with a total built surface area in the metropolitan region of 165,468 m² and a further 710 housing units at the planning stage. All of them have been approached according to strategic aims of articulating outlying regions, bringing continuity to the urban fabric and finding a compact, polycentric city model.
The method used to define the projects has always taken the form of public procurement with accent on typological and technological innovation, with a transparent, participative procedure for awarding projects, providing opportunities for young architects as well as architects who have already made a name for themselves. In addition, IMPSOL's projects have tried to finish and complete consolidated urban networks and generate buildings with architecture. Its twenty years' experience promoting housing for a very demanding end-user makes the result of this process an extensive series of building types making up the city. Above all, though, they stand out for their architectural quality, guarantee affordable maintenance by prioritising passive systems of energy efficiency and stimulate a typological variety that ensures social integration and cohesion.
In short, both at times of economic prosperity and at times of crisis, efforts have concentrated on innovation in the development of sheltered housing, with the object of offering high-quality, affordable architecture, always at the service of the public.

PROMOCIONS ACABADES
PROMOCIONES ACABADAS
FINISHED DEVELOPMENTS

El recull d'habitatges construïts en aquests deu anys manifesta la nostra particular evolució durant aquest període. D'una banda, l'actualització constant de la normativa que ha propiciat tant l'aprovació del Codi Tècnic de l'Edificació i la necessitat de reducció de la demanda energètica i, de l'altra, els canvis en els requeriments funcionals i d'habitabilitat com a resultat dels canvis socioeconòmics, han fet que l'habitatge sigui un projecte en constant revisió i evolució.
Ha estat un repte poder mantenir l'oferta constant d'habitatge assequible, de qualitat i sostenible en aquests temps convulsos, però sobretot hem centrat l'objectiu dels nostres esforços a millorar la qualitat de vida de les persones que resideixen als nostres habitatges, tant per aconseguir les màximes prestacions tècniques, espacials o de confort, com per garantir la màxima atenció i el millor servei en tot el procés que acompanya l'adquisició d'un habitatge des de la comercialització fins a la postvenda.

El conjunto de viviendas construidas en estos diez años manifiesta nuestra particular evolución durante este periodo. Por una parte, la actualización constante de la normativa que ha propiciado tanto la aprobación del Código Técnico de la Edificación y la necesidad de reducción de la demanda energética y, por otra parte, los cambios en los requerimientos funcionales y de habitabilidad, como resultado de los cambios socioeconómicos que han hecho que la vivienda sea un proyecto en constante revisión y evolución.
Ha sido un reto poder mantener la oferta constante de vivienda asequible, de calidad y sostenible en estos tiempos convulsos, pero sobre todo hemos centrado el objetivo de nuestros esfuerzos en mejorar la calidad de vida de las personas que residen en nuestras viviendas, tanto para conseguir las máximas prestaciones técnicas, espaciales o de confort, como para garantizar la máxima atención y el mejor servicio en todo el proceso que acompaña la adquisición de una vivienda desde la comercialización hasta la postventa.

The list of works built over the last ten years shows our particular evolution during this period. On one hand, the constant updating of regulations that has been allowed by the approval of the Technical Building Code as well as by the need to reduce the energy demand and, on the other, the changes in functional and habitational requirements as a result of socio-economic changes have meant that housing is a project undergoing constant revision and evolution.
It has been a challenge maintaining a constant offer in affordable, quality, sustainable architecture in these troubled times, but above all our efforts have been aimed at improving the life quality of the people living in our houses, both to reach the highest technical, spatial and comfort standards and to guarantee the maximum attention and the best service throughout the process of purchasing a house, from putting it on the market to after-sales support.

20 HABITATGES
C. DE GUIPÚZCOA
TORRENT DE LA FONT
BADALONA

36 HABITATGES
C. D'ENRIQUE TIERNO GALVAN
LA BÒBILA
BARBERÀ DEL VALLÈS

60 HABITATGES
C. DE CANTÀBRIA
BARBERÀ DEL VALLÈS

50 HABITATGES
C. DE JOAN ALCOVER
BARBERÀ DEL VALLÈS

33 HABITATGES
C. DEL CAMÍ RAL
MAS PASCUAL
BEGUES

45 HABITATGES
C. DE JOSEP TARRADELLAS
ELS MAIOLS
CERDANYOLA DEL VALLÈS

57 HABITATGES
C. DE JOSEP JOVÉ
CERVELLÓ

84 HABITATGES
CTRA. D'ESPLUGUES /
AVD. DE SANT ILDEFONS
CORNELLÀ DE LLOBREGAT

120 HABITATGES
PL. D'OLEGUER JUNYENT
SANT LLORENÇ
ESPLUGUES DE LLOBREGAT

20 HABITATGES
C. DEL MESTRE JOAN
CORRALES
ESPLUGUES DE LLOBREGAT

20 HABITATGES
C. DEL MESTRE CANDI
L'HOSPITALET
DE LLOBREGAT

74 HABITATGES
C. DE L'ARADA / C. DE LES SÍNIES
LA GRANJA
MOLINS DE REI

87 HABITATGES
C. ANTIC DE SANT CUGAT
MAS RAMPINYO
MONTCADA I REIXAC

62 HABITATGES
C. DE JOAN MIRÓ
MAS RAMPINYO
MONTCADA I REIXAC

39 HABITATGES
PG. DE SANT JORDI
MAS RAMPINYO
MONTCADA I REIXAC

48 HABITATGES
RDA. DELS PAÏSOS CATALANS
TURÓ DEL SASTRE
MONTGAT

103 HABITATGES
C. DE POMPEU FABRA
TURÓ DEL SASTRE
MONTGAT

40 HABITATGES
C. DE POMPEU FABRA
TURÓ DEL SASTRE
MONTGAT

31 HABITATGES
AV. DE PRAT DE LA RIBA
PALLEJÀ

14 HABITATGES
C. MAJOR
EL PAPIOL

273 HABITATGES
RBLA. DE LES VINYES
ELS PINETONS
RIPOLLET

46 HABITATGES
C. DE LA BÒBILA
RUBÍ

35 HABITATGES
PG. DE LA POLLANCREDA
SANT ADRIÀ DE BESÒS

39 HABITATGES
C. DE RAMON LLULL
FRONT LITORAL
SANT ADRIÀ DE BESÒS

54 HABITATGES
C. DE MARTA MATA
LA CATALANA
SANT ADRIÀ DE BESÒS

54 HABITATGES
C. DE CLARA CAMPOAMOR
LA CATALANA
SANT ADRIÀ DE BESÒS

162 HABITATGES
C. DE L'ANOIA
SANT ANDREU DE LA BARCA

54 HABITATGES
PG. DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
SANT ANDREU DE LA BARCA

104 HABITATGES
C. D'ARMENTERES
CAN BERTRAND
SANT FELIU DE LLOBREGAT

80 HABITATGES
C. DEL GENERAL MANSO
SANT FELIU DE LLOBREGAT

90 HABITATGES
C. DEL GENERAL MANSO
SANT FELIU DE LLOBREGAT

55 HABITATGES
C. DE JACINT VERDAGUER
EIXAMPLE
SANT JOAN DESPÍ

50 HABITATGES
C. DE JOAN UBACH
SANTA COLOMA
DE GRAMENET

56 HABITATGES
AV. DE LA GENERALITAT
SANTA COLOMA
DE GRAMENET

29 HABITATGES
C. DE CAN GAIETÀ
CAMÍ DEL MIG D'ALELLA
TIANA

55 HABITATGES
C. RIERA D'EN FONT
CAN JORDANA
TIANA

48 HABITATGES
C. OLIVERETA
CAN COLL
TORRELLES DE LLOBREGAT

57 HABITATGES
C. D'ANTONIO MACHADO
SALES RESIDENCIAL
VILADECANS

C. DE GUIPÚZCOA TORRENT DE LA FONT BADALONA
20 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Febrer 2003

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Gener 2006 / Desembre 2007

Cost total | Coste total | Total cost
1.500.357,24 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
2.650,25 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
UTE Barceló & Balanzó, arquitectes

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Lluís Miquel Bonastre, arquitecte tècnic

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Javier Jambrina - Taller d'Enginyeria Ambiental

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Mireia Galofré, Virginia Díaz del Rio, arquitectes

Contractista | Contratista | Contractor
Corsan-Corviam construcción SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana

El projecte se situa a la zona nord de la ciutat de Badalona, en el marc del Pla Parcial Torrent de la Font, en un entorn urbà consolidat. El planejament determina una volumetria específica, amb alineacions i alçades obligatòries. L'edifici es planteja com un volum unitari que reconeix en el tractament i la permeabilitat de les façanes les diferents orientacions: cap al sud s'obre amb una doble pell que actua a manera de filtre solar. En aquest punt hi ha unes terrasses que aprofiten l'assolellament i les visuals cap al torrent, la ciutat, i finalment el mar. La planta del bloc és rectangular, amb desenvolupament nord-sud, i organitzat al voltant d'un nucli de comunicacions verticals, amb una agregació de 4 habitatges per planta desenvolupat en semisoterrani, planta baixa i quatre pisos.
A la planta semisoterrani hi ha l'aparcament, per a 20 places, i és alhora el nivell d'accés al vestíbul de l'edifici, de manera que s'aprofita la topografia del solar i es permet un accés a nivell des del carrer. Això permet que la superfície construïda computable estigui destinada en la seva totalitat a l'ús d'habitatge. Es pretén fer uns habitatges compactes i flexibles; compactes tant en la disposició de l'agregació dels habitatges al voltant del nucli de comunicacions per tal de minimitzar les superfícies d'espais comuns, com en la de les seves peces tècniques. La concentració dels mòduls d'aigües permet reduir el cost de la instal·lació d'aigües de l'immoble i al mateix temps facilitar la flexibilització futura de la disposició de tancaments interiors i alliberar la façana. També permet minimitzar recorreguts en l'estesa de tubs a la vegada que disminuir el nombre i entitat dels registres. Pel que fa a la sostenibilitat, l'economia constructiva s'obté a través de l'estandardització: estructura reticular amb llums similars inferiors a sis metres; espai propi per a les instal·lacions mecàniques; concentració d'aigües; repetició d'elements constructius. Com a mesures complementàries de caràcter ecobiològic s'han pres les següents: preinstal·lació domòtica a tots els habitatges, muntatge en sec, facilitat de muntatge i desmuntatge en falsos sostres, portes de fusta i fusteria exterior, aïllament tèrmic de l'edifici superior al que prescriu la normativa, recollida d'aigües pluvials i emmagatzematge en dipòsit per a ús de rec, generació d'ACS mitjançant panells solars i control de l'assolellament d'estiu a la façana de ponent mitjançant persianes mòbils.

El proyecto se sitúa en la zona norte de la ciudad de Badalona, en el marco del Plan Parcial Torrent de la Font, en un entorno urbano consolidado.
El planeamiento determina una volumetría específica, con alineaciones y alturas obligatorias. El edificio se plantea como un volumen unitario que reconoce el tratamiento y la permeabilidad de las fachadas y las diferentes orientaciones: hacia el sur se abre con una doble piel que actúa a modo de filtro solar. En este punto hay dos terrazas que aprovechan el asoleo y las visuales hacia el torrente, la ciudad, y finalmente al mar. La planta del bloque es rectangular, con desarrollo de norte-sur y organizado entorno a un núcleo de comunicaciones verticales, con un agregado de 4 viviendas por planta compuesto por semisótano, planta baja y cuatro pisos.
En la planta semisótano está el aparcamiento, para 20 plazas, y es a la vez el nivel de acceso al vestíbulo del edificio, de manera que se aprovecha la topografía del solar y se permite un acceso a nivel desde la calle. Esto permite que la superficie construida computable este destinada en su totalidad al uso de viviendas.
Se pretende hacer unas viviendas compactas y flexibles; compactas tanto en disposición de la agregación de viviendas entorno al núcleo de comunicaciones para minimizar las superficies de espacios comunes, como en sus piezas técnicas. La concentración del modulo de aguas permite reducir el coste de la instalación de aguas del inmueble y a la vez facilitar la flexibilidad futura de la disposición de los cerramientos interiores y liberar la fachada. También permite minimizar recorridos en el tendido de tubos a la vez que disminuir el número y entidad de los registros.
En cuanto a la sostenibilidad, la economía constructiva se obtiene a través de la estandarización: estructura reticular con luces similares inferiores a seis metros; espacio propio para las instalaciones mecánicas, concentración de aguas; repetición de elementos constructivos. Como medidas complementarias de carácter ecobiológico se han tomado las siguientes: preinstalación domótica en todas las viviendas, montaje en seco, facilidad de montaje y desmontaje en falsos techos, puertas de madera y carpintería exterior, aislamiento térmico del edificio superior lo que prescribe la normativa, recogida de aguas pluviales y almacenamiento en depósito para uso de riego, generación de ACS mediante paneles solares y control del asoleo de verano en la fachada de poniente mediante persianas móviles.

The project is located in the northern zone of the town of Badalona, in the framework of the Torrent de la Font Partial Plan, in a consolidated urban setting.
The planning regulations lay down a specific volumetry with obligatory heights and alignments. The building is proposed as a unitary volume in which the treatment and the permeability of the façades take into account the different orientations: it opens to the south with a double skin that acts as a kind of solar filter. At this point there are terraces that take advantage of the sun and the views of the river, the city and finally the sea. The block has a rectangular floorplan running north-south and is organised around a vertical transportation unit, with a grouping of four housing units per floor. It has a semi-basement, ground floor and four upper floors.
The car park, with room for 20 cars, is on the semi-basement level, which at the same time is the access level for the vestibule of the building, taking advantage of the relief of the plot and allowing access at street level. This means that the permissible built floor area can be used entirely for accommodation.
The idea is to design compact and flexible housing units; compact both as regards the way the housing units are grouped around the transportation unit so as to minimise the size of communal areas and as regards their technical rooms. Grouping the wet modules together allows a reduction in the cost of the building's water installation and at the same time favours a future flexibilisation of the arrangement of interior walls and frees the façade. It also cuts down on the length of piping needed and reduces the number and size of the inspection holes.
As for sustainability, economy of construction is achieved through standardisation: a reticular structure with equal spans of less than six metres; space of their own for mechanical installations; grouping of wet rooms; repetition of construction elements. The following eco-biological measures have been taken: home automation pre-wiring in all housing units, dry assembly, ease of assembly and dismantling of ceilings, wooden doors and exterior woodwork, heat insulation of the building above regulation requirements, rainwater harvesting and storage for watering, DHW production by solar panels and control of sunlight in summer on the west façade using movable blinds.

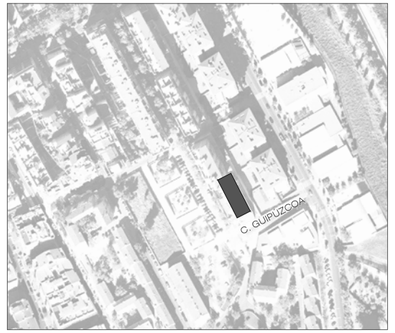

Emplaçament

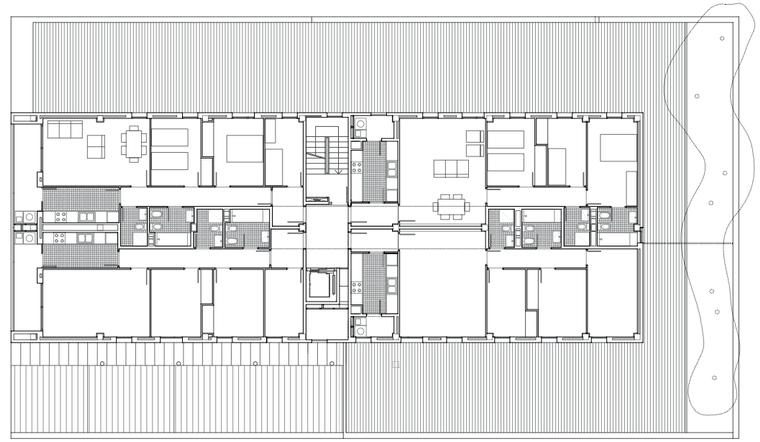

Planta tipus

Alçat oest

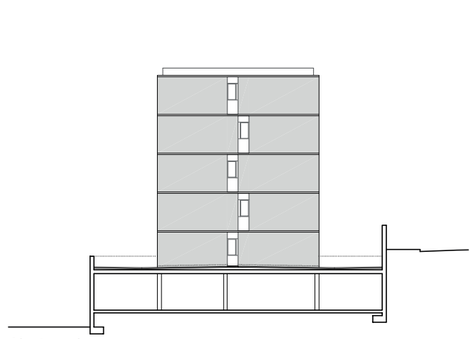
Alçat nord

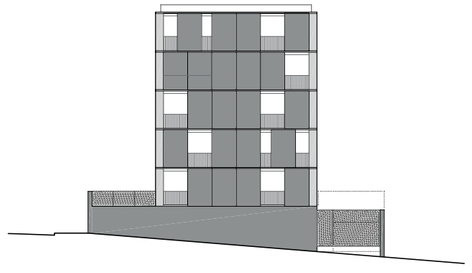
Alçat sud

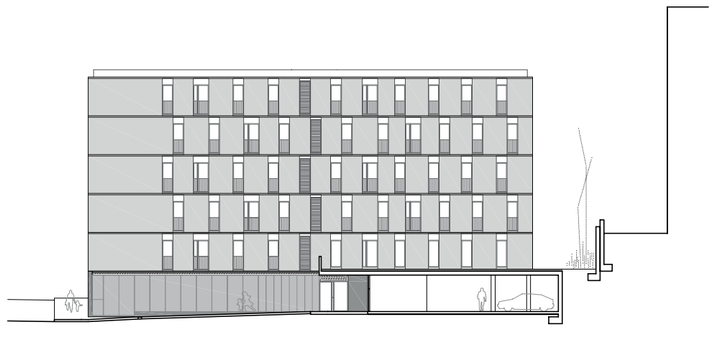

Alçat est

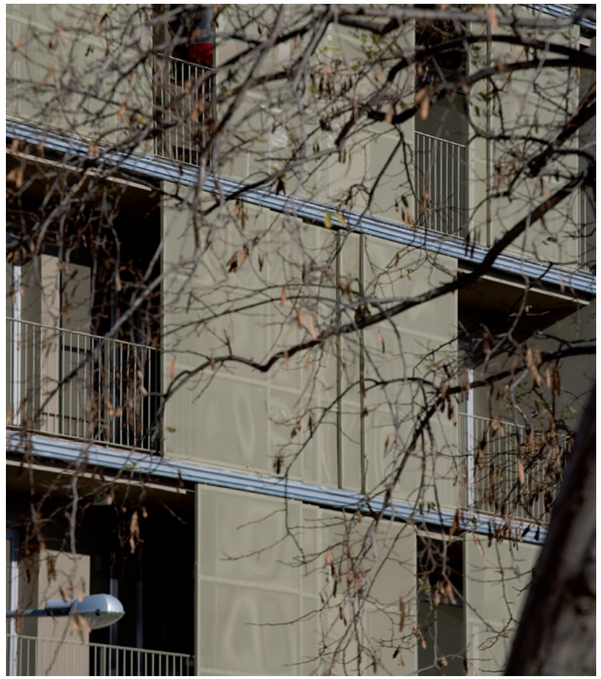

C. D'ENRIQUE TIERNO GALVÁN / LA BÒBILA BARBERÀ DEL VALLÈS
36 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Febrer 2003

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Desembre 2004 / Juny 2006

Cost total | Coste total | Total cost
1.860.623,73 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
3.375,72 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
UTE Manresa i Pareras Arquitectes - Toni Marí Torres, arquitecte

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Òscar Malet Portabella, arquitecte tècnic

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Joan Gutierrez Villarejo i Daniel Serradell Vinaixa - Proisotec, enginyers de telecomunicacions

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Xavier Aguado, estructures
Xavier Salvador, delineació
SGS Tecnos SA, assistència tècnica

Contractista | Contratista | Contractor
Copcisa

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana

El principal repte del projecte era la densitat de la parcel·la, fixada en 36 habitatges que calia encabir en les sis plantes permeses. Això ha donat lloc a una tipologia de sis habitatges per replà, complicada de resoldre, atès que el volum disposa de tres façanes útils. El resultat són 31 habitatges de dues habitacions, una doble i una simple, mentre que els 5 restants són d'un sol dormitori doble i estan situats tots a la planta baixa.
Atenent a les característiques de la promoció s'ha treballat amb materials de cost reduït, però amb la voluntat d'aconseguir espais agradables i de baix manteniment. Preocupava resoldre de manera amable i atractiva l'arribada a cada habitatge; en aquest sentit, s'han projectat dues grans lluernes que aporten llum zenital al passadís. La llum traspassa els forjats a través de catifes de vidre tot omplint de claror natural un espai en principi interior.
Les façanes longitudinals són les que contenen totes les estances principals. Els forats són predominantment de geometria vertical; és el més apropiat tractant-se d'orientacions de llevant i ponent. Els porticons exteriors baten verticalment cap als costats fent a la vegada de protecció solar.
El desordre d'algunes obertures serveix per trencar la contundència del volum inicial. S'ha dissenyat l'edifici de manera que en quedin reduïdes al màxim possible les demandes energètiques: la il·luminació zenital dels passadissos comuns ha de minvar la demanda d'il·luminació artificial; tots els sanitaris disposen de doble descàrrega i les aixetes de mecanismes d'estalvi d'aigua; la producció d'aigua calenta sanitària es realitza amb el suport de plaques solars que han d'abastar el 60% de la demanda; l'edifici disposa de recollida neumàtica i selectiva de residus; etc.
L'habitatge respon a una tipologia molt bàsica que es compon de sala-menjador-cuina, dos dormitoris i un bany complet. Per facilitar-ne l'ocupació, s'ha plantejat una distribució basada en dues crugies antagòniques; la més propera a l'accés encabeix totes les dependències servidores i tècniques de l'habitatge, mentre que a la de façana s'hi disposen les estances servides. Aquestes últimes es delimiten per mitjà d'envans d'obra tradicional que poden ser fàcilment suprimits per permetre diferents ocupacions de l'espai. La posició de les zones tècniques permet un fàcil accés a les instal·lacions des dels muntants generals, alhora que creen una barrera acústica vers els passadís comunitari.
Tot i ser habitatges de dimensions reduïdes se n'ha volgut treballar adequadament l'accés interior.
Es produeix tangent a la sala i generant un petit distribuïdor que dóna certa privacitat a l'estança principal de l'habitatge, al mateix temps que articula la circulació cap als dormitoris.

El principal reto del proyecto era la densidad de la parcela, fijada en 36 viviendas que había que encajar en las seis plantas permitidas. Esto ha dado lugar a una tipología de seis viviendas por rellano, complicada de resolver dado que el volumen dispone de tres fachadas útiles. El resultado son 31 viviendas de dos habitaciones, una doble y una simple, mientras que los 5 restantes son de un solo dormitorio doble y están situados todos en la planta baja.
Atendiendo a las características de la promoción se ha trabajado con materiales de coste reducido, pero con la voluntad de conseguir espacios agradables y de bajo mantenimiento. Preocupaba resolver de manera amable y atractiva la llegada a cada vivienda, en este sentido, se han proyectado dos grandes lucernarios que aportan luz cenital al pasillo. La luz traspasa los forjados a través de alfombras de vidrio todo llenando de luz natural un espacio en principio interior.
Las fachadas longitudinales son las que contienen todas las estancias principales. Los agujeros son predominantemente de geometría vertical; es lo más apropiado tratándose de orientaciones de levante y poniente. Los pórticos exteriores baten verticalmente hacia los lados haciendo a la vez de protección solar.
El desorden de algunas aperturas sirve para romper la contundencia del volumen inicial. Se ha diseñado el edificio de manera que queden reducidas al máximo posible las demandas energéticas: la iluminación cenital de los pasillos comunes debe disminuir la demanda de iluminación artificial; todos los sanitarios disponen de doble descarga y grifos de mecanismos de ahorro de agua; la producción de agua caliente sanitaria se realiza con el apoyo de placas solares que deben abarcar el 60% de la demanda; el edificio dispone de recogida neumática y selectiva de residuos; etc.
La vivienda responde a una tipología muy básica que se compone de salón-comedor-cocina, dos dormitorios y un baño completo. Para facilitar su ocupación, se ha planteado una distribución basada en dos crujías antagónicas, la más cercana al acceso incluye todas las dependencias servidoras y técnicas de la vivienda, mientras que en la de fachada se disponen las estancias servidas. Estas últimas se delimitan mediante tabiques de obra tradicional que pueden ser fácilmente suprimidos para permitir diferentes ocupaciones del espacio. La posición de las zonas técnicas permite un fácil acceso a las instalaciones desde los montantes generales, a la vez que crean una barrera acústica hacia el pasillo comunitario.
A pesar de ser viviendas de dimensiones reducidas se ha querido trabajar adecuadamente el acceso interior. Se produce tangente a la sala y generando un pequeño distribuidor que da cierta privacidad a la estancia principal de la vivienda, al tiempo que articula la circulación hacia los dormitorios.

The main challenge posed by the project was the density on the plot, which was established at 36 housing units to be fitted into the six floors allowed. This has given rise to a typology of six housing units per landing, which was difficult to resolve as the volume has three usable façades. The result is 31 housing units with two bedrooms, one double and one single, while the other five have just one double bedroom and are all located on the ground floor.
In view of the characteristics of the promotion, the work has been undertaken using reduced-cost materials, but with the wish to obtain pleasant, low-maintenance spaces. One concern was finding an agreeable and attractive resolution to the approach to each housing unit. In this respect, the plan includes two large skylights that let overhead light into the passage. The light penetrates the floor structure through glass carpets, flooding what was in principle an interior space with light.
The longitudinal façades are where the main rooms are. The openings have a predominantly vertical geometry; this is the most suitable as the orientation is to the east or west. The exterior shutters swing vertically to the sides, doubling as protection from the sun. The disorder of some of the openings serves to break up the overpowering look of the initial volume.
The building has been designed in such a way as to reduce energy requirements as much as possible. The overhead lighting in the communal passages will reduce the demand for artificial lighting; all the toilets are dual flush and the taps have water-saving mechanisms; domestic hot water is produced with the help of solar panels intended to supply 60% of the demand; the building has pneumatic and selective solid waste collection, etc.
The accommodation conforms to a very basic typology consisting of living/dining-room-kitchen, two bedrooms and one bathroom. To facilitate occupation, the distribution foreseen is one based on two opposite bays: the one closer to the access includes all the housing unit's service and technical rooms, while the rooms they serve are in the one nearer the façade. These rooms are divided up by traditional brickwork partitions that can easily be removed to allow different uses of the space.
The position of the technical areas allows easy access to the installations from the mains supply, at the same time as they form a barrier against noise from the communal passage.
Although the housing units are of reduced dimensions, we have wanted to deal properly with the interior access. This is at a tangent to the living room and forms a small hallway that provides a certain measure of privacy and at the same times organises the circulation towards the bedrooms.

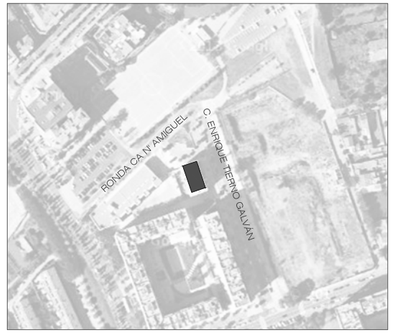

Emplaçament 0 50 100

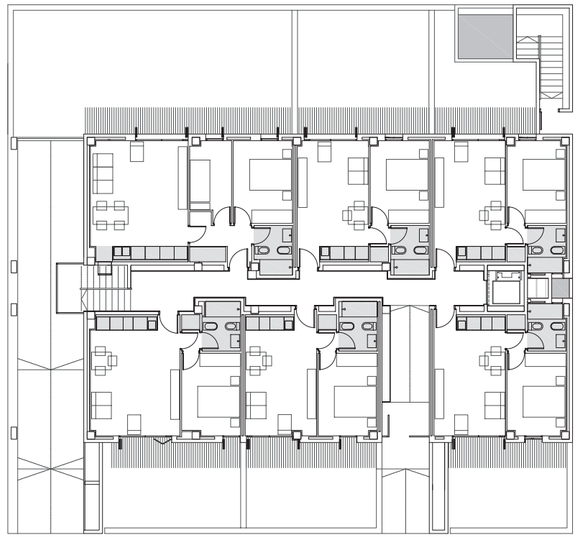
Planta baixa

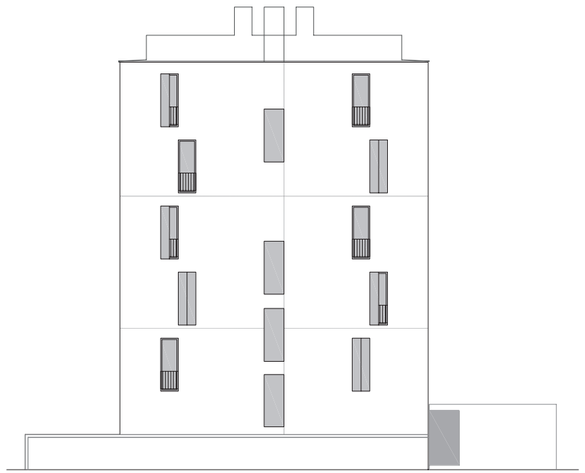
Alçat nord-oest

Alçat accés 0 2 5

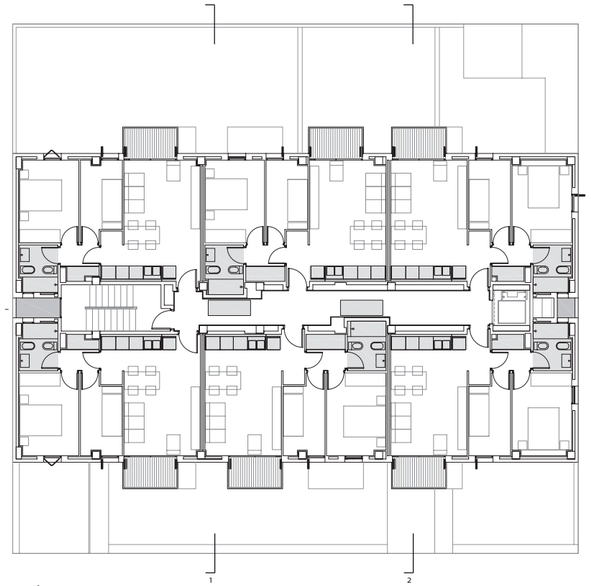

Plantes 2 i 4

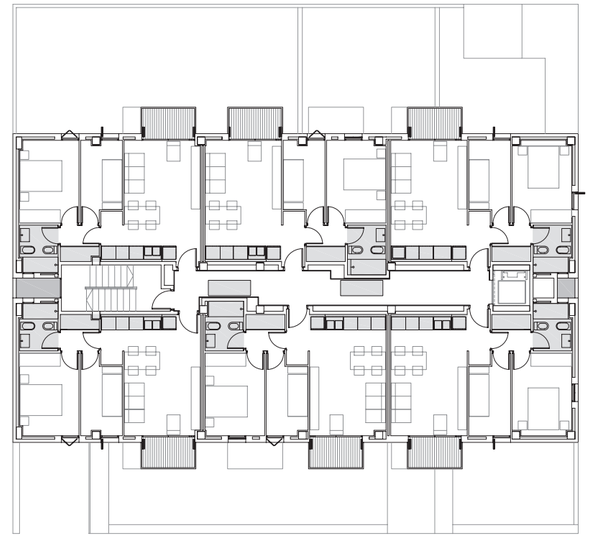

Plantes 1, 3 i 5

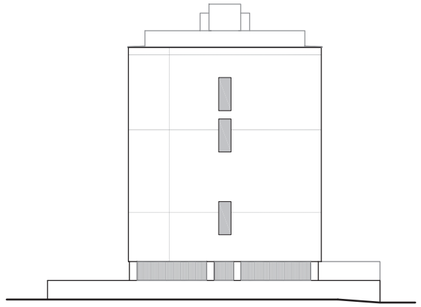

Alçat sud-est

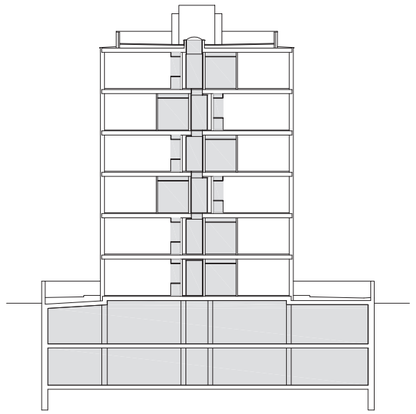

Secció 1

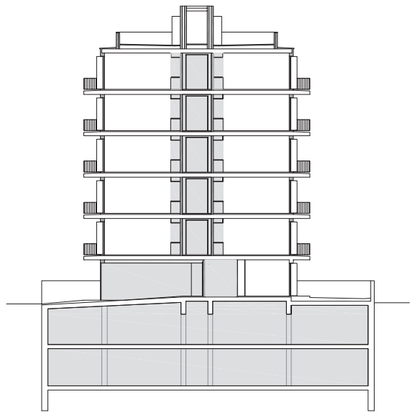

Secció 2

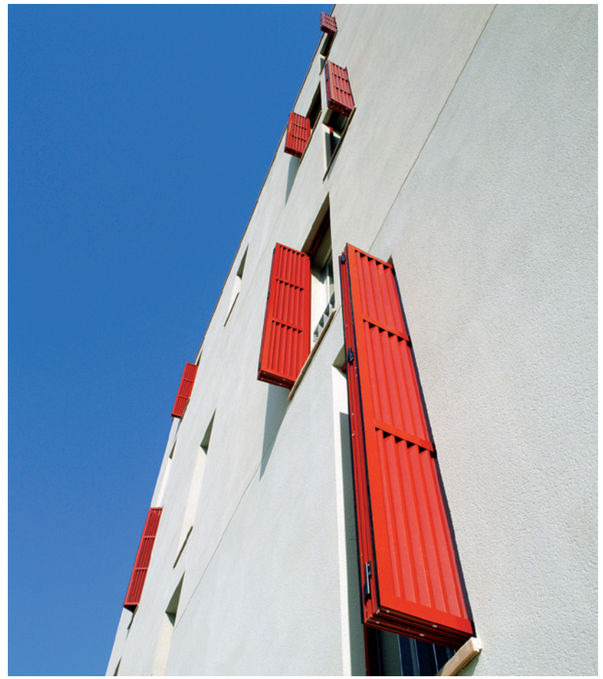

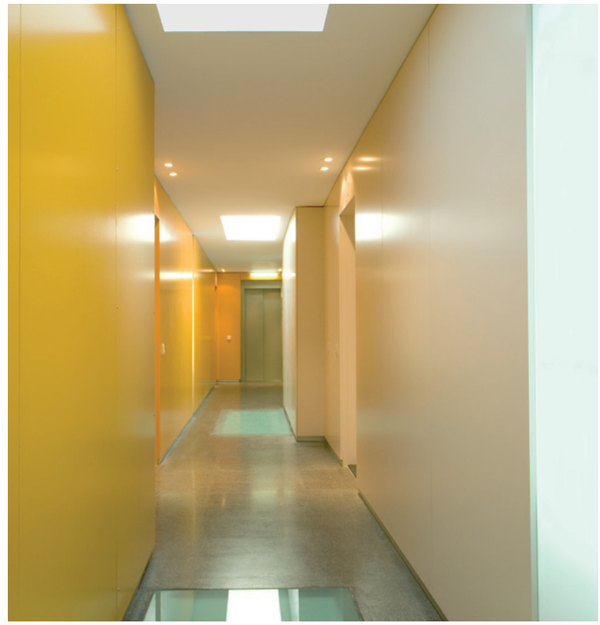

C. DE CANTÀBRIA
BARBERÀ DEL VALLÈS
60 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Febrer 2003

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Desembre 2004 / Juliol 2006

Cost total | Coste total | Total cost
3.896.107,88 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
7.626,12 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Feliu Llobet arquitecte SL

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Aumedes Dap SLPU, arquitectes tècnics

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Joaquim Carbonell Dalmases i Jaume Balañá - Quadrant

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
David Rodríguez Santás - Engiproject SL, estructures
SGS Tecnos SA, assistència tècnica

Contractista | Contratista | Contractor
Copcisa

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana

El projecte proposa una edificació que al mateix temps que s'ajusta als requeriments del programa d'habitatge públic, incideixi de manera positiva en el teixit urbà de nova creació en aquesta zona. S'allibera un espai entre els cossos que donen als diferents carrers, de manera que es crea un àmbit urbà de comunicació amb el pati interior d'illa. Això permet que aquest pati, que és d'ús privatiu dels veïns, no sigui un lloc confinat, sinó un lloc que combina els accessos dels habitatges amb l'esbarjo veïnal; alhora, en estar comunicat amb el carrer, es crea una relació urbana contínua.
La composició de façanes es resol amb una pell contínua de ceràmica vista de dos tons i dos sistemes d'obertures que ofereixen dues cares diferenciades: blanc i obertures horitzontals al carrer, i vermell i obertures verticals al pati interior. Els avantatges obtinguts són permetre obrir-se en amplitud al carrer, moderar la radiació solar a l'estiu i captar llum profunda a les estances que donen al pati interior. Donat que els dos cossos es manifesten independents a l'exterior, es crea un joc de transicions entre el blanc i el vermell que busca aquesta caracterització dual, a la vegada que remarca la continuïtat de tots els paraments. Els dos cossos d'edificació són desiguals. El que dóna al carrer de Nàpols té planta baixa i sis pisos i es planteja amb dos nuclis d'accessos amb quatre habitatges per replà, situats de tal manera que totes les sales s'orienten al sud i donen al carrer a través de terrasses interiors. A la planta baixa s'hi emplacen tres locals comercials. El cos del carrer de Cantàbria té planta baixa i quatre pisos, les façanes són a l'est i a l'oest, i s'organitza amb un nucli d'accessos, i dos habitatges passants per replà, amb doble façana cada un d'ells.
A la planta soterrani s'hi disposa un aparcament amb capacitat per a 63 vehicles. L'accés rodat es produeix per una rampa doble que dóna al carrer de Cantàbria. La comunicació amb els habitatges es realitza amb la prolongació dels tres ascensors dels nuclis d'accessos. Les escales no segueixen fins al soterrani, però es disposen dues escales de sortida directe al pati de veïns.

El proyecto propone una edificación que al mismo tiempo que se ajusta a los requerimientos del programa de vivienda pública, incide de manera positiva en el tejido urbano de nueva creación en esta zona. Se libera un espacio entre los cuerpos que dan a diferentes calles, de modo que se crea un ámbito urbano de comunicación con el patio interior de manzana. Esto permite que este patio, que es de uso privativo de los vecinos, no sea un lugar confinado, sino un lugar que combina los accesos de las viviendas con el recreo vecinal, al tiempo que esta comunicado con la calle, para crear una relación urbana continúa.
La composición de fachadas se resuelve con una piel continua de cerámica vista de dos tonos y dos sistemas de aperturas que ofrecen dos caras diferenciadas: blanco y aberturas horizontales en la calle, y rojo y aberturas verticales en el patio interior. Las ventajas obtenidas son permitir abrirse en amplitud a la calle, moderar la radiación solar en verano y captar luz profunda en las estancias que dan al patio interior. Dado que los dos cuerpos se manifiestan independientes en el exterior, se crea un juego de transiciones entre el blanco y el rojo que busca esta caracterización dual, a la vez que remarca la continuidad de todos los paramentos. Los dos cuerpos de edificación son desiguales. El que da a la calle Nàpols tiene planta baja y seis pisos y se plantea con dos núcleos de accesos con cuatro viviendas por rellano, situados de tal manera que todas las salas se orientan al sur y dan a la calle a través de terrazas interiores. En la planta baja se emplazan tres locales comerciales. El cuerpo de la calle Cantàbria tiene planta baja y cuatro pisos, las fachadas se abren al este y al oeste, y se organiza con un núcleo de accesos y dos viviendas pasantes por rellano, con doble fachada cada uno de ellos.
En la planta sótano se dispone un aparcamiento con capacidad para 63 vehículos. El acceso rodado se produce por una rampa doble que da a la calle Cantàbria. La comunicación con las viviendas se realiza con la prolongación de los tres ascensores de los núcleos de accesos. Las escaleras no siguen hasta el sótano, pero se disponen dos escaleras de salida directa al patio de vecinos.

The project proposes a building which at the same time as it meets the requirements of the public housing programme also has a favourable effect on the newly created urban fabric in this area.
A space is freed between the sections giving onto the different streets, so as to create an urban ambit of communication with the interior courtyard of the city block. This means the courtyard, which is for residents' private use, need not be a confined space but a place combining access to the housing with residents' leisure. At the same time, since it communicates with the street, a continuous urban contact is created.
The composition of façades is resolved with a continuous skin of ceramic in two shades and with two systems of openings offering two differentiated sides: white with horizontal openings over the street and red with vertical openings over the interior courtyard. The advantages obtained are the possibility of a broad opening onto the street, ability to regulate sunlight in summer and to let light deep into the rooms overlooking the inner courtyard. Since the two sections look independent from the exterior, a play of transitions is set up between the white and red that aims at this dual nature at the same time as it underlines the continuity between all the walls.
The two sections of the building are unequal. The one overlooking Carrer Nàpols has a ground floor and six upper floors and is designed with two lift units and four housing units per floor, located in such a way that all the rooms face south and give onto the street via interior terraces. On the ground floor there are three commercial premises. The section on Carrer de Cantàbria has a ground floor and four upper floors, the façades are to the east and west and it is organised around an access unit and two through housing units per floor, each with twin façades.
On the basement level is a car park with room for 63 vehicles. Wheeled access is via a twin ramp giving onto Carrer de Cantàbria. Communication with the housing units is by the continuation of the three lifts in the access units. The stairs do not continue to the basement, but there are two staircases that emerge directly onto the residents' courtyard.

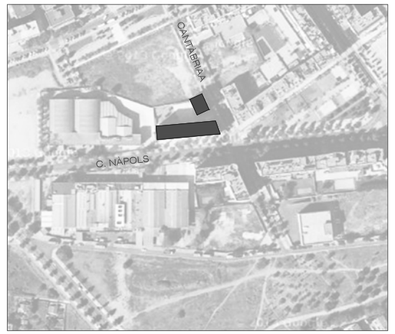

Emplaçament 0 50 100

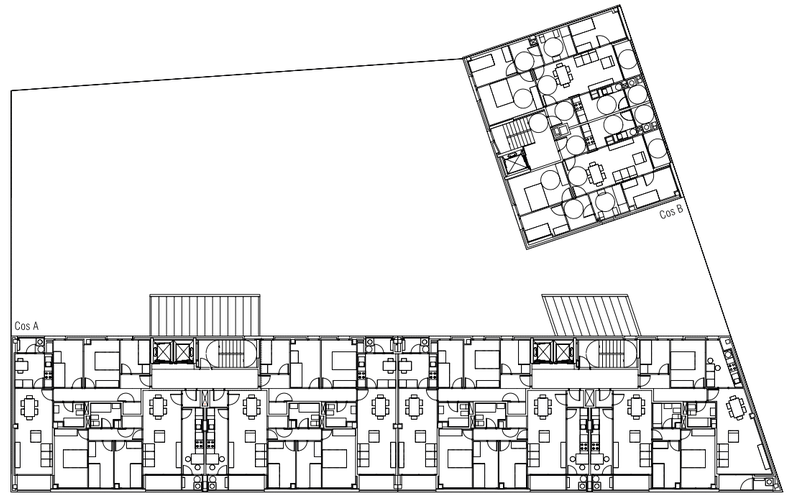

Planta tipus

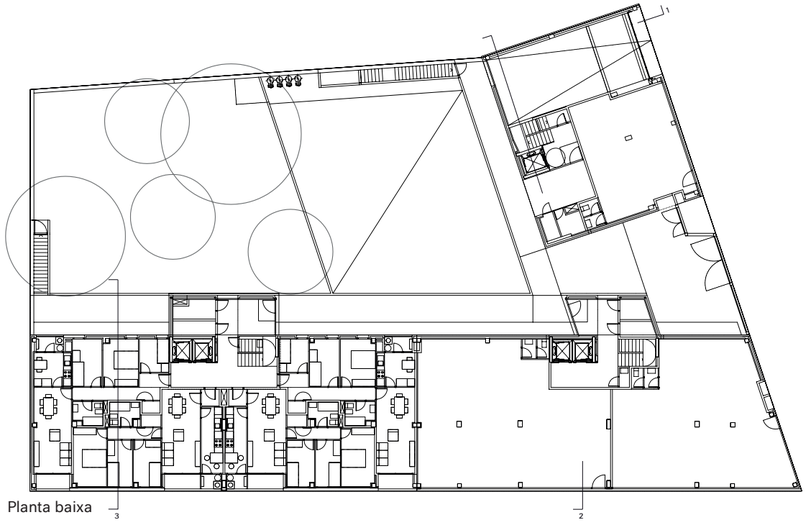

Planta baixa

Alçat desplegat 1. Cos A

Alçat desplegat 2. Cos A

Alçat desplegat. Cos B

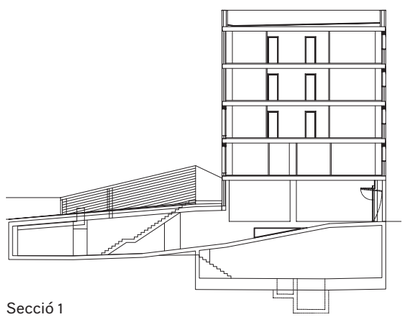

Secció 1

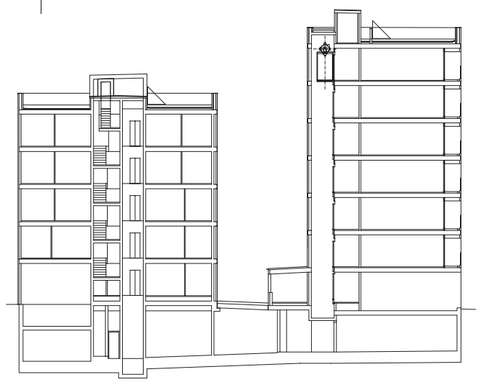

Secció 2

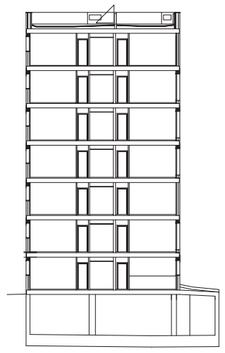

Secció 3

C. DE JOAN ALCOVER
BARBERÀ DEL VALLÈS
50 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Reallotjament - preu concertat

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Abril 2005

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Març 2008 / Novembre 2009

Cost total | Coste total | Total cost
4.986.329 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
7.250,90 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Ibáñez-Daniel Arquitectes SCP

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Jordi Llobet i Prat, arquitecte tècnic

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Joan A. González Gou, enginyer industrial
Roger Terrats Bes, enginyer de telecomunicacions

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Luis Bozzo - Estructuras y Proyectos SL

Contractista | Contratista | Contractor
Corsan-Corviam construcción SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana

L'actuació neix de la necessitat de reallotjar 32 famílies afectades per la reestructuració viària de l'accés sud de Barberà que ha obligat a la demolició dels anomenats pisos Capella. El projecta planteja una agrupació de 4 blocs d'habitatges, de planta baixa + 5 pisos, units de dos en dos per un espai de relació obert, amb un únic ascensor per bloc i unes passarel·les amb escales rectes que distribueixen fins a cinc habitatges per replà. Els dos blocs generen entre ells un gran espai central com a plaça de relació i jocs exclusius dels veïns i que serveix d'accés als habitatges i a l'aparcament. La resta d'espai lliure provocat per les reculades de les façanes es tracta com a jardí amb arbrat i paviment de sauló. L'accés al recinte tancat és al carrer de Joan Alcover, i l'accés als blocs es produeix al llarg d'un camí de panot que segueix pel límit sud de la finca.

El bloc A, que dóna a la cruïlla de la carretera, compta amb un total de 22 habitatges a raó de 4 per planta, llevat de la planta baixa on hi ha un gran local comercial; el bloc B, situat a 20 metres de distància en segon pla, compta amb 28 habitatges a raó de 5 per planta. Els pisos de reallotjament ocupen els sub-blocs que donen a ponent, llevat de les plantes 4 i 5 que ocupen també la part superior dels pisos grans situats al sub-bloc més ample. Aquesta doble volumetria es diferencia també pel que fa als materials. Els volums dels habitatges de reallotjament són d'obra vista beix clar, mentre que els altres, més baixos i amples, estan arrebossats i pintats vermells: tenen unes grans terrasses que ocupen la totalitat de la façana amb unes mallorquines corredisses que proporcionen protecció solar i privacitat.

Amb aquesta combinació de volums, materials i colors es pretén aconseguir una riquesa que qualifiqui positivament l'accés sud a Barberà del Vallès. Pel que fa a la tipologia, els habitatges de reallotjament estan orientats a ponent i disposen de tres dormitoris; els de renda lliure s'orienten a llevant i n'hi ha de dos, tres i quatre dormitoris. Hi ha un sol nucli d'escales i ascensor per a cadascun dels blocs i l'accés per mitjà de passarel·les aèries al mig d'un espai de llum resulta suficient. Aquest espai es considera el cor del projecte, perquè crea unes condicions de convivència que no tenen la majoria d'edificis d'habitatges. Inclou a més, com a part integrant del disseny general, els pas de les instal·lacions de manera que se'n facilita el registre i el manteniment.

L'aparcament i els trasters ocupen el soterrani dels edificis i s'ajusten amb pocs canvis a la retícula de pilars dels edificis. Les 32 places dels pisos de reallotjament es troben a la planta -1 i tenen tots la mateixa superfície. De la resta n'hi ha 50 que corresponen als altres habitatges i 35 més per a la venda en el mercat lliure.

La actuación nace de la necesidad de realojar 32 familias afectadas por la reestructuración viaria del acceso sur de Barberà que ha obligado a la demolición de los llamados pisos Capella. El proyecto plantea una agrupación de 4 bloques de viviendas, de planta baja + 5 pisos, unidos de dos en dos por un espacio de relación abierto, con un único ascensor por bloque y unas pasarelas con escaleras rectas que distribuyen hasta cinco viviendas por rellano. Los dos bloques generan entre ellos un gran espacio central como plaza de relación y juegos exclusivos de los vecinos y que sirve de acceso a las viviendas y al aparcamiento. El resto de espacio libre provocado por los retranqueos de las fachadas se trata como jardín con arbolado y pavimento de arena. El acceso al recinto cerrado es en la calle Joan Alcover, y el acceso a los bloques se produce a lo largo de un camino de loseta que sigue por el límite sur de la finca.

El bloque A, que da en el cruce de la carretera, cuenta con un total de 22 viviendas a razón de 4 por planta, excepto la planta baja donde hay un gran local comercial, el bloque B, situado a 20 metros de distancia en segundo plano, cuenta con 28 viviendas a razón de 5 por planta. Los pisos de realojo ocupan los sub-bloques que dan a poniente, salvo las plantas 4 y 5 que ocupan también la parte superior de los pisos grandes situados en el sub-bloque más ancho. Esta doble volumetría se diferencia también en cuanto a los materiales. Los volúmenes de las viviendas de realojo son de obra vista beige claro, mientras que los otros, más bajos y anchos, están revocados y pintados rojos: tienen unas grandes terrazas que ocupan la totalidad de la fachada con unas mallorquinas correderas que proporcionan protección solar y privacidad.

Con esta combinación de volúmenes, materiales y colores se pretende conseguir una riqueza que califique positivamente el acceso sur en Barberà del Vallès.

En cuanto a la tipología, las viviendas de realojo están orientadas a poniente y disponen de tres dormitorios, el de renta libre se orienta a levante y hay dos, tres y cuatro dormitorios. Hay un solo núcleo de escaleras y ascensor para cada uno de los bloques y el acceso mediante pasarelas aéreas en medio de un espacio de luz resulta suficiente. Este espacio se considera el corazón del proyecto, porque crea unas condiciones de convivencia que no tienen la mayoría de edificios de viviendas. Incluye además, como parte integrante del diseño general, los paso de las instalaciones de forma que se facilita el registro y el mantenimiento.

El aparcamiento y los trasteros ocupan el sótano de los edificios y se ajustan con pocos cambios en la retícula de pilares de los edificios. Las 32 plazas de los pisos de realojo se encuentran en la planta -1 y tienen todos la misma superficie. Del resto hay 50 que corresponden a otras viviendas y 35 más para la venta en el mercado libre.

The work arose from the need to rehouse 32 families affected by the replanning of roadways forming the southern access to Barberà, which has made it necessary to demolish the 'Capella' flats. The project proposes a group of four housing blocks with ground floor and five upper floors, joined in pairs by an open space for socialising, with a single lift and walkways with straight stairs that distribute up to five housing units per floor. The two blocks leave a large central space between them as a plaza for socialising and games, exclusively for residents, and as access to the housing and the car park. The rest of the free space left by the setback of the façades is treated as garden space, with trees and paving of crushed granite.

The entrance to the precinct is on Carrer Joan Alcover and access to the blocks is via a path of concrete slabs that follows the site's southern edge.

Block A, which overlooks the crossroads, has a total of 22 housing units distributed four per floor, except for the ground floor, where there is a large commercial premises. Block B, located 20 metres away and set back, has 28 housing units distributed five per floor. The rehousing units take up the sub-blocks facing west, except for the fourth and fifth floors, which also occupy the upper part of the large flats located in the ampler sub-block. This dual volumetry is also differentiated as regards materials. The volumes of the rehousing flats are done in light beige masonry, while the others, which are lower and smaller, are rendered and painted red. They have large terraces that take up the whole of the façade, with sliding shutters that provide protection from the sun and privacy. With this combination of volumes, materials and colours the aim is to achieve a richness that will improve the southern access to Barberà del Vallès.

As regards the typology, the rehousing units face west and have three bedrooms. The units with uncapped rent face east and have two, three or four bedrooms. There is a single stairs and lift unit for each block and the access by aerial walkways in the middle of an area of light proves sufficient. This space is seen as the heart of the project, because it creates conditions for communal life that most housing blocks do not offer. As an integral part of the overall design, it also includes the ducts for the installations, making for ease of inspection and maintenance.

The car park and the boxrooms occupy the basement of the building and fit into the buildings' grid of pillars with few changes. The 32 parking places for the rehousing flats are on level -1 and are all of the same surface area. Of the remaining places, 50 correspond to the other housing units and there are another 35 for sale on the open market.

Emplaçament

Alçat oest

Alçat est

Alçat sud

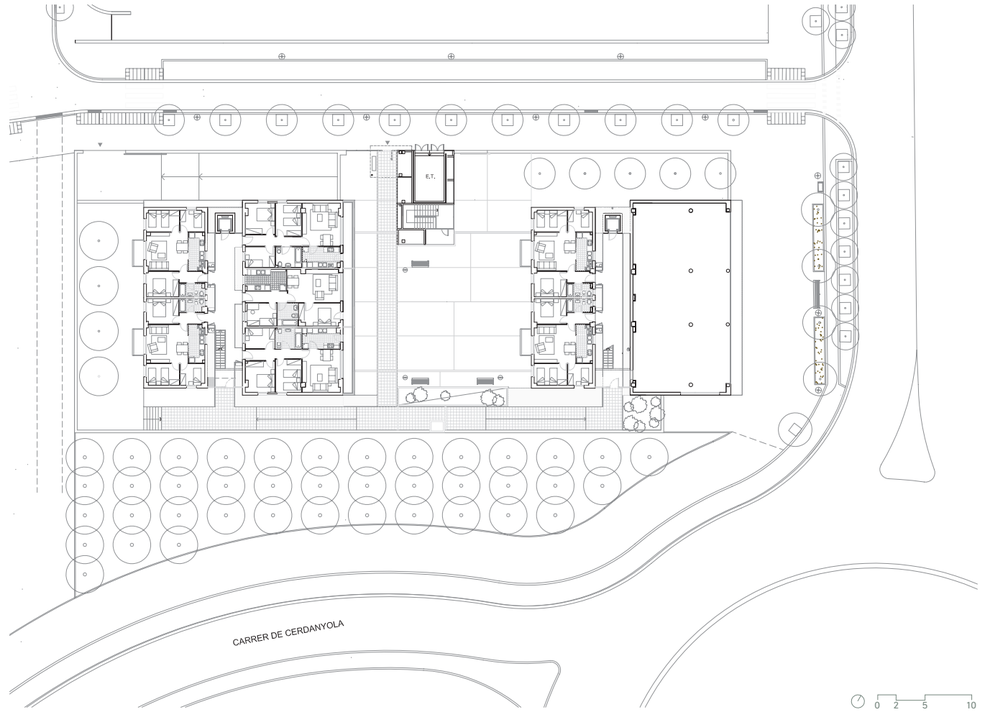

Planta baixa

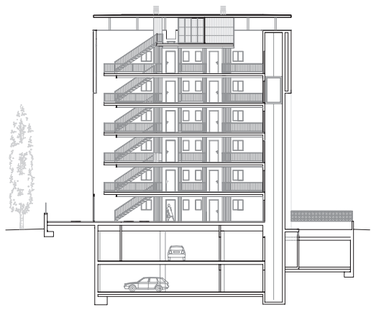

Secció 1

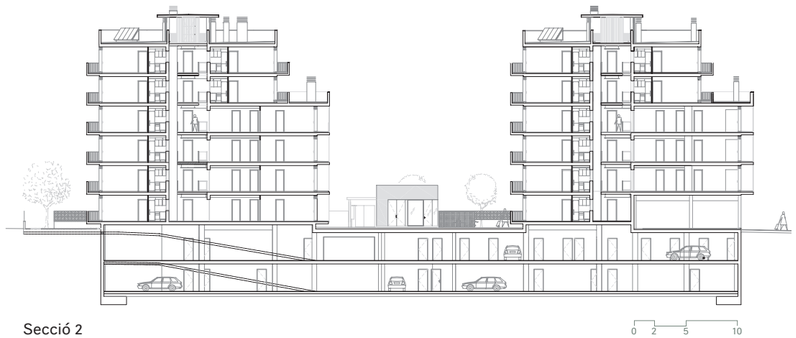

Secció 2

Planta tipus

C. DEL CAMÍ RAL
MAS PASCUAL
BEGUES
33 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Març 2007

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Octubre 2008 / Gener 2010

Cost total | Coste total | Total cost
2.743.975,39 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
3.841 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Calderon-Folch Arquitectes SL

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Joan Vilanova, arquitecte tècnic

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Urbe Enginova

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Ignasi Arbeloa, arquitecte
Bernuz-Fernández arquitectes, estructures
Aumedes Dap SLPU, assistència tècnica

Contractista | Contratista | Contractor
Copisa

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana

Reconeixements | Reconocimientos | Acknowledgements
Menció a la millor actuació d'habitatge d'obra nova
en els premis d'Habitatge social AVS de Catalunya 2012

Begues, situada al límit del Parc Natural del Garraf, té com a tret destacat la suma d'habitatges unifamiliars amb jardí. Per adaptar-se a aquest tret, el programa s'ha dividit en tres edificis, i amb això també es vol aconseguir que l'impacte sigui menor que si es tractés d'un únic bloc. Aquesta disposició genera uns espais oberts entre ells i vinculats al teixit urbà que integren el conjunt de la intervenció als carrers adjacents de manera que es converteixen en placetes públiques.
La fragmentació del programa en tres parts és el punt de partida per abordar el problema del desnivell de la parcel·la. Uns murs de contenció lleugerament inclinats segons el pendent del terreny configuren patis, places i altres espais lliures, i originen una urbanització fortament lligada al lloc.
A aquest caràcter topogràfic de l'espai lliure, se li suma una proposta cromàtica que identifica la nova intervenció amb el parc fent-se còmplice de la seva natural bellesa. Així, el color calcari de les façanes assimila els volums a la pedra del lloc; les tres façanes principals, cadascuna d'un verd diferent, són l'abstracció dels arbres autòctons, de la mateixa manera que les tribunes ho són de les flors. En un lloc on escasseja l'habitatge públic protegit i abunda la tipologia de residències amb jardí privat clos, és especialment rellevant l'actitud oberta del conjunt. Així, s'aposta per una intervenció sense tanques perimetrals, sinó al contrari, d'espais lliures públics amb serveis: són tres locals comercials, espais econòmics tanmateix, però de qualitat i potencial comunitari.
S'escull la torre a quatre vents per ser la tipologia més compacta, la que ofereix la ràtio superfície habitatge / superfície zones comunes més eficaç, i la que, amb quatre pisos per replà i ascensor, ateny el llindar de rendibilitat. D'altra banda, els habitatges es pensen com a unitats autònomes, compactes,... com a peces d'un puzle. Així, s'articula una planta en esvàstica on els habitatges roten al voltant del nucli d'accés, cosa que proporciona doble orientació a cada habitatge.
L'estructura respon al mateix esquema: els pilars se situen en els eixos de gir i els habitatges en queden alliberats i es configuren com a espais diàfans de gran flexibilitat. Tots els habitatges parteixen del mateix esquema; tots són, en certa manera, el mateix habitatge. Es divideix la planta en tres tires longitudinals, a saber: dormitoris i sala, passadís i banys, cambra polivalent i cuina. La sala queda a la cantonada i la cuina en contacte amb la façana per ventilar directament.

Begues, situada en el límite del Parque Natural del Garraf, tiene como rasgo destacado la suma de viviendas unifamiliares con jardín. Para adaptarse a este rasgo, el programa se ha dividido en tres edificios, y con ello también se quiere conseguir que el impacto sea menor que si se tratara de un único bloque.
Esta disposición genera unos espacios abiertos entre ellos y vinculados al tejido urbano que integran el conjunto de la intervención en las calles adyacentes de forma que se convierten en plazoletas públicas.
La fragmentación del programa en tres partes es el punto de partida para abordar el problema del desnivel de la parcela. Unos muros de contención ligeramente inclinados según la pendiente del terreno configuran patios, plazas y otros espacios libres, y originan una urbanización fuertemente ligada al lugar.
A este carácter topográfico del espacio libre, se le suma una propuesta cromática que identifica la nueva intervención con el parque haciéndose cómplice de su natural belleza. Así, el color calcáreo de las fachadas asimila los volúmenes en la piedra del lugar, las tres fachadas principales, cada una de un verde diferente, son la abstracción de los árboles autóctonos, al igual que las tribunas lo son de las flores. En un lugar donde escasea la vivienda pública protegida y abunda la tipología de residencias con jardín privado cerrado, es especialmente relevante la actitud abierta del conjunto. Así, se apuesta por una intervención sin vallas perimetrales, sino al contrario, de espacios libres públicos con servicios: son tres locales comerciales, espacios económicos, pero de calidad y potencial comunitario.
Se escoge la torre a cuatro vientos por ser la tipología más compacta, la que ofrece el ratio superficie vivienda / superficie zonas comunes más eficaz, y la que, con cuatro pisos por rellano y ascensor, alcanza el umbral de rentabilidad. Por otro lado, las viviendas se piensan como unidades autónomas, compactas, ... como piezas de un puzle. Así, se articula una planta en esvástica donde las viviendas rotan alrededor del núcleo de acceso, lo que proporciona doble orientación en cada vivienda.
La estructura responde al mismo esquema: los pilares se sitúan en los ejes de giro y las viviendas quedan liberadas y se configuran como espacios diáfanos de gran flexibilidad. Todas las viviendas parten del mismo esquema, todos son, en cierto modo, la misma vivienda. Se divide la planta en tres tiras longitudinales, a saber: dormitorios y sala, pasillo y baños, cuarto polivalente y cocina. La sala queda en la esquina y la cocina en contacto con la fachada para ventilar directamente.

One thing that stands out about the town of Begues, on the edge of the Garraf Natural Park, is the number of single-family houses with garden. To adapt to this, the programme has been divided into three buildings, and this is also intended to reduce the impact it would have had as a single block. This arrangement generates spaces that are open to one another and connected to the urban fabric and that integrate the intervention as a whole into the surrounding streets, turning them into small public plazas.
Breaking the programme up into three parts is the first step for tackling the problem of the inclination of the plot. Slightly inclined retaining walls adapted to the slope of the terrain form courtyards, plazas and other free spaces and give rise to a development that is in close communion with the site. To the topographical nature of the free space is added a colour scheme that identifies the new intervention with the park and becomes an accessory to its natural beauty. Thus the chalky colour of the façades makes the buildings look like the local stone; the three main façades, each one a different shade of green, are an abstraction of the native trees, in the same way that the closed balconies are an abstraction of the flowers.
In an area where there is a shortage of sheltered public housing and an abundance of homes with enclosed private gardens, the open-plan approach to the project is especially important. The option therefore is for an intervention, which, instead of perimeter fences, has free public spaces with services. These consist of three commercial premises, economical spaces but nevertheless of a high quality and with potential for the community.
The free-standing tower was chosen as the most compact typology, the one offering the most efficient ratio between the surface area of accommodation and the communal surface area and, with four flats per landing and lift, the one that reaches the profitability threshold. In addition, the housing is conceived as autonomous, compact units... like pieces in a jigsaw puzzle. Thus the ground floor has a swastika floorplan in which the housing units rotate around the access unit, which makes for a two-way orientation for each unit. The structure follows the same pattern: the pillars are located on the axes of rotation so that the accommodation is left free of them and takes the form of highly flexible diaphanous spaces.
All the housing units are based on the same pattern. They are all, in a way, the same home. The floorplan is divided into three longitudinal strips as follows: bedrooms and living room, passage and bathrooms, multi-purpose room and kitchen. The living room is on the corner and the kitchen in contact with the façade for direct ventilation.

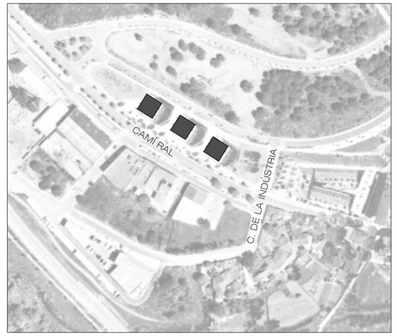

Emplaçament

0 20 50 100

Alçat desplegat

0 5 10

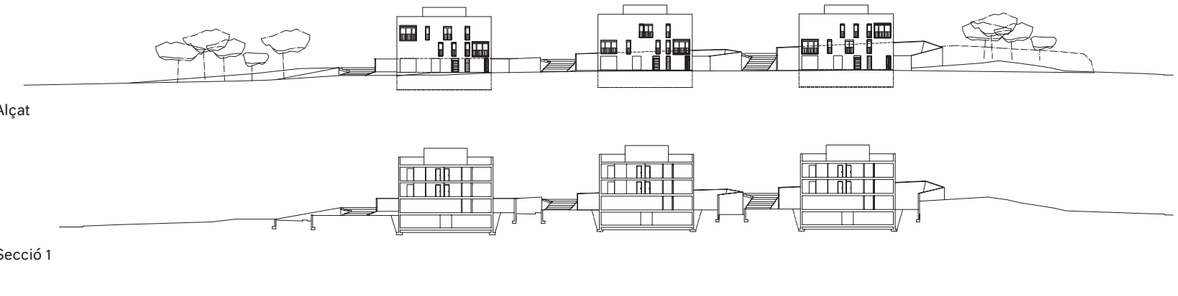
Alçat

Secció 1

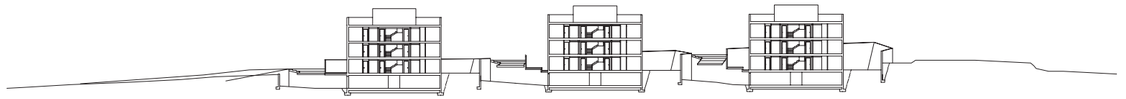
Secció 2

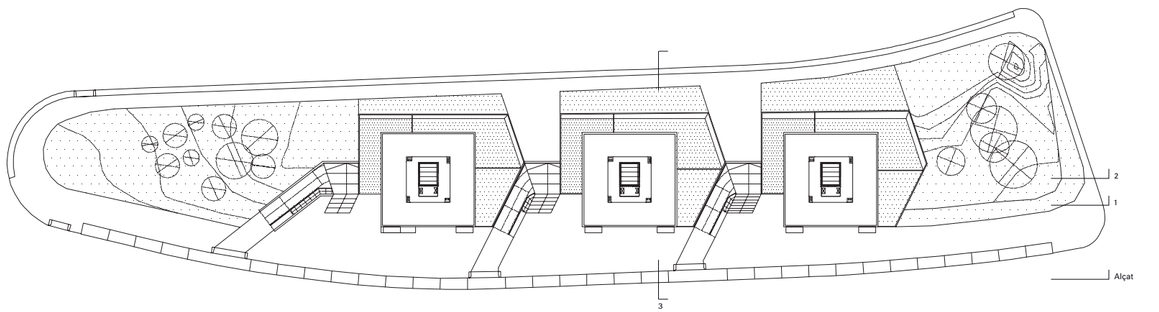

Emplaçament planta coberta

0 10 25 50

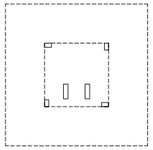

Instal·lacions

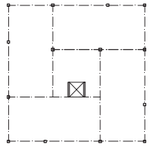

Estructura

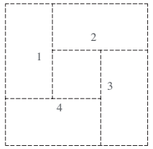

Distribució habitatges

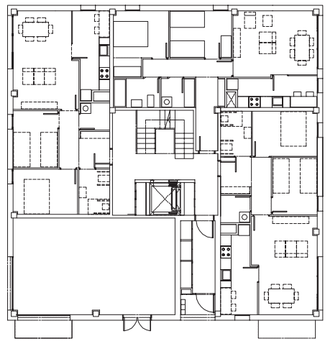

Planta 0

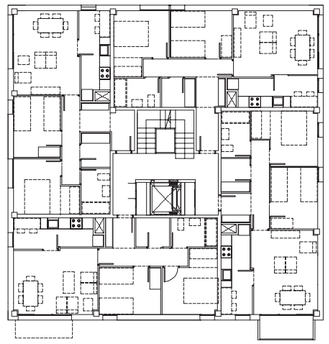

Planta tipus

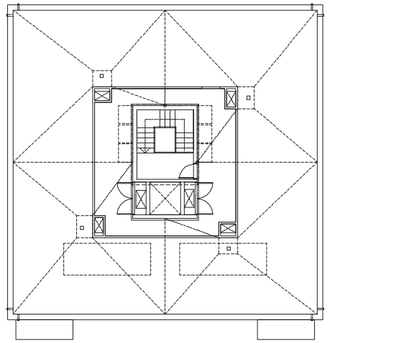

Planta coberta

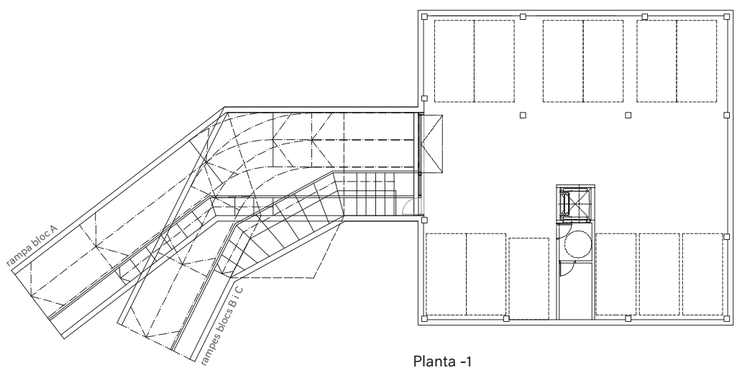

Planta -1

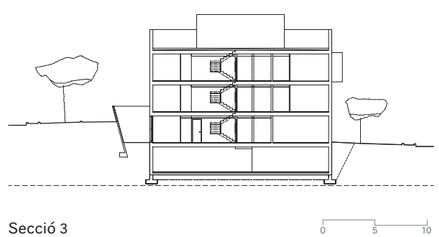

Secció 3

C. DE JOSEP TARRADELLAS ELS MAIOLS CERDANYOLA DEL VALLÈS
45 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Febrer 2003

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Setembre 2004 / Juny 2006

Cost total | Coste total | Total cost
4.325.152,42 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
6.793,36 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Batlle i Roig CB, arquitectes

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Oriol Marín Gordi, arquitecte tècnic

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Lourdes Romeo, arquitecta
Anna Bernadet, enginyera industrial

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Cristina Maragall i Francesc Puig, arquitectes
Gerardo Rodríguez - Static Ingenieria SAP, estructures

Contractista | Contratista | Contractor
Copcisa

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana, Eva Serrats

El planejament urbanístic del sector dels Maiols a Cerdanyola del Vallès determinava la construcció de tres blocs de planta rectangular aïllats, de planta baixa més 3, de 15 habitatges de quatre habitacions cada un, amb la seva major dimensió sensiblement orientada al sud; l'accés es preveia pel costat menor, des del carrer principal que fa una corba lleugera a la qual el conjunt s'havia d'anar adaptant formant un ventall. D'acord amb aquest planejament, es va mantenir l'organització en tres blocs, però es va reordenar la planta del conjunt eliminant el ventall i alineant els tres edificis amb la part recta del carrer. I és que sense cap mena de dubte, el desordre de les construccions precedents i la singularitat de la parcel·la on s'havia de construir agrairien la contenció i l'ordre que es proposava.
La tipologia de torre resultant del volum de planejament, que constava de quatre habitatges per replà a les plantes superiors i de tres a l'accés de la planta baixa, comportava que part dels habitatges quedaven orientats només al nord-est i al nord-oest. Per això es va decidir esgraonar en planta l'edifici pels dos extrems, per permetre que els habitatges posteriors traguessin el cap mirant al sud. D'aquesta manera, el bloc s'organitza col·locant totes las àrees de servei al centre, les habitacions als costats i les zones d'estar, menjador i cuina als testers. La voluntat de dotar aquestes zones del màxim d'il·luminació va determinar el disseny de les finestres de la sala d'estar, així com la seva col·locació en angle, les dimensions i el caràcter de la terrassa.
Les façanes nord i sud incorporen les finestres dels dormitoris en llargues franges horitzontals i l'escala situada a la cara nord, en retirar-se cap a l'interior, marca un tall en la divisió entre els habitatges.
Els edificis s'acaben exteriorment amb monocapa blanc i se n'accentua la relació amb el carrer, mitjançant la prolongació de les parets de planta baixa fins al límit de la parcel·la per incloure-hi la numeració urbana. La construcció d'un gran voladís a la façana més urbana del bloc va permetre considerar de nou l'escala de l'edifici en relació amb la ciutat, sense perdre el caràcter domèstic de la intervenció.

El planeamiento urbanístico del sector dels Mallols en Cerdanyola del Vallès determinaba la construcción de tres bloques de planta rectangular aislados, de planta baja + 3, de 15 viviendas de cuatro habitaciones cada uno, con su mayor dimensión sensiblemente orientada al sur, el acceso se preveía por el lado menor, desde la calle principal que hace una curva ligera en la que el conjunto tenía que ir adaptando formando un abanico. De acuerdo con este planeamiento, se mantuvo la organización en tres bloques, pero se reordenó la planta del conjunto eliminando el abanico y alineando los tres edificios con la parte recta de la calle. Y es que sin lugar a dudas, el desorden de las construcciones precedentes y la singularidad de la parcela donde se debía construir agradecerían la contención y el orden que se proponía.
La tipología de torre resultante del volumen de planeamiento, que constaba de cuatro viviendas por rellano en las plantas superiores y tres más el acceso a la planta baja, comportaba que parte de las viviendas quedaban orientadas sólo al noreste y al noroeste. Por ello se decidió escalonar en planta el edificio por los dos extremos para permitir que las viviendas posteriores sacaran la cabeza mirando al sur. De este modo, el bloque se organizaba colocando todas las áreas de servicio en el centro, las habitaciones a los lados y las zonas de estar, comedor y cocina en las esquinas. La voluntad de dotar a estas zonas del máximo de iluminación determinó el diseño de las ventanas de la sala de estar, así como su colocación en ángulo, las dimensiones y el carácter de la terraza.
Las fachadas norte y sur incorporan las ventanas de los dormitorios en largas franjas horizontales y la escalera situada en la cara norte, al retirarse hacia el interior marca un corte en la división entre las viviendas. Los edificios acaban exteriormente con monocapa blanco y se acentúa la relación con la calle mediante la prolongación de las paredes de planta baja hasta el límite de la parcela para incluir la numeración urbana. La construcción de un gran voladizo en la fachada más urbana del bloque permitió considerar de nuevo la escalera del edificio en relación con la ciudad, sin perder el carácter doméstico de la intervención.

The town-planning for the Els Mallols sector of Cerdanyola del Vallès called for the construction of three independent rectangular blocks with ground floor plus three, with fifteen four-bedroom housing units whose longest side is notably oriented south. Access was foreseen by the shortest side, from the main street, which curves gently and which the building had to adapt to in the form of a fan.
In keeping with this approach, the arrangement in three blocks was maintained, but the floorplan of the whole was reorganised, eliminating the fan and aligning the three buildings with the straight part of the street. Without the slightest doubt, the disorder of the preceding constructions and the unusual nature of the building site would appreciate the restraint and the order being proposed.
The type of tower that resulted from the planning volume, consisting of four housing units per floor on the upper floors and three plus the access on the ground floor, meant that part of the accommodation was only oriented north-east and north-west. For this reason, the decision was taken to tier the building at either end so that the housing units at the rear are able to look south. In this way, the block is organised by putting all the service areas in the middle, the bedrooms at the sides and the living area, dining room and kitchen by the end walls. The wish to provide these areas with as much light as possible determined the design of the living-room windows and their placement at an angle, and the dimensions and the nature of the terrace. The north and south façades incorporate the windows of the bedrooms in long horizontal bands and the staircase located on the north side, being withdrawn to the interior, marks the division between the housing units like a kind of cut. The buildings are finished on the exterior in white monolayer and their relation with the street is accentuated by extending the ground floor walls to the edge of the plot to include the urban numbering. The construction of a large projection on the block's more urban façade allowed a reconsideration of the building's scale in relation to the town, without losing the domestic nature of the intervention.

Emplaçament

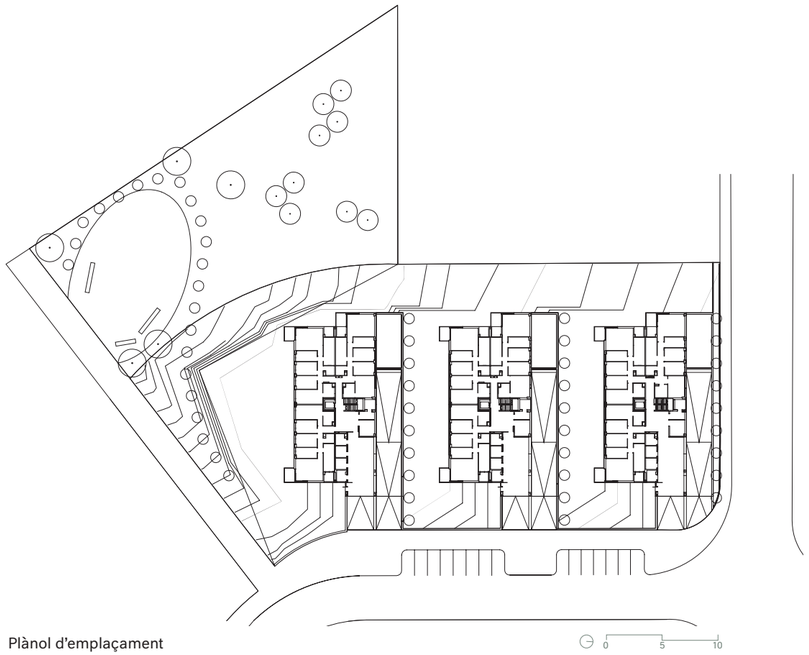

Plànol d'emplaçament

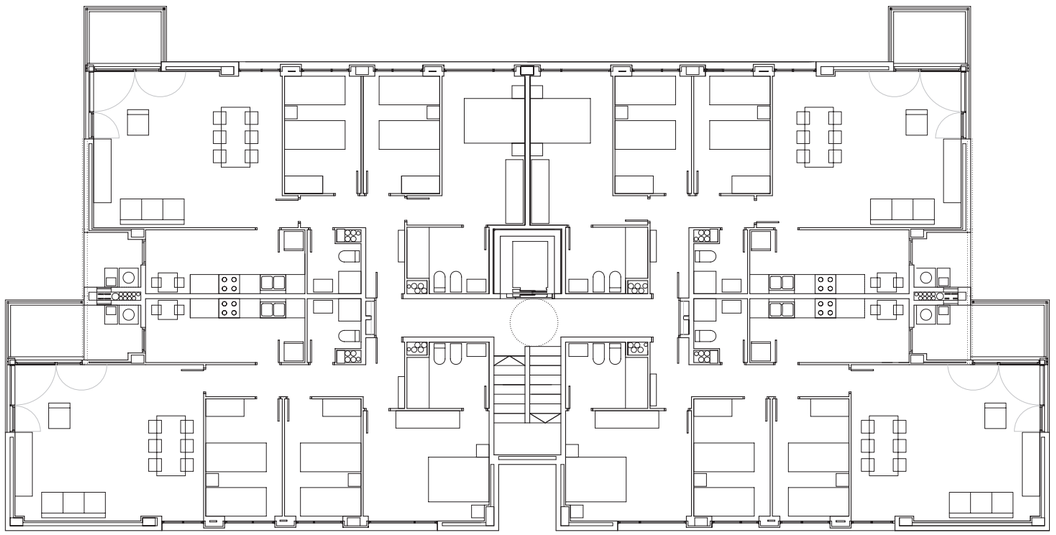

Planta tipus

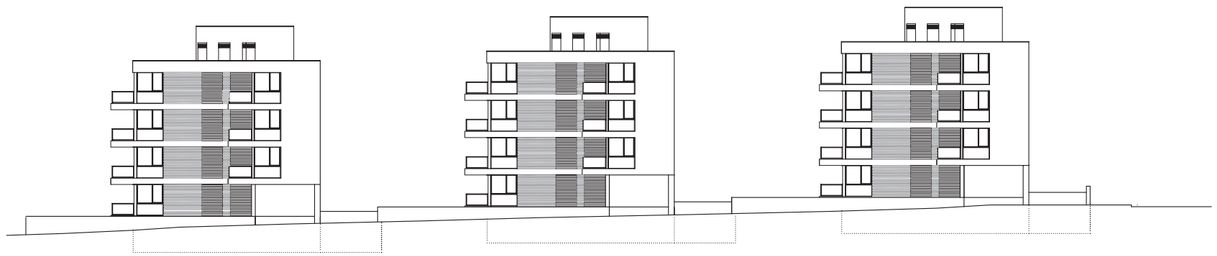

Alçat conjunt carrer Josep Tarradellas

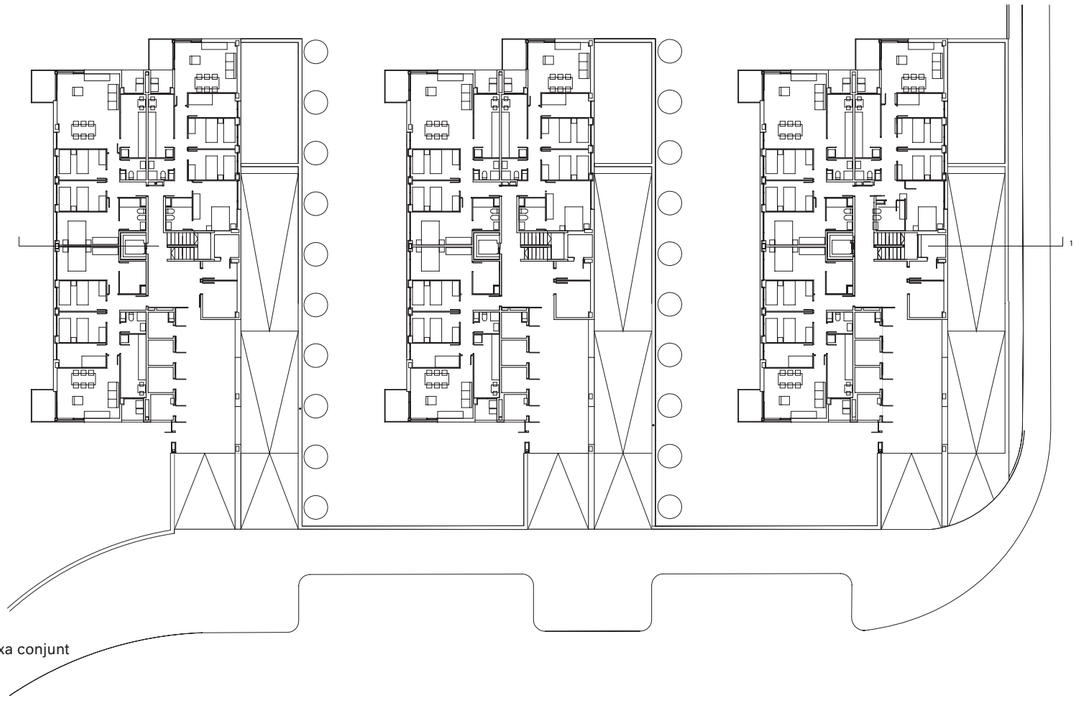

Planta baixa conjunt

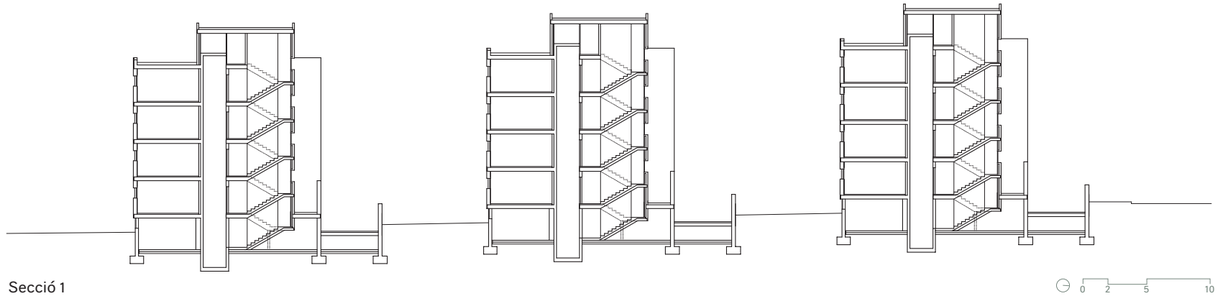

Secció 1

C. DE JOSEP JOVÉ CERVELLÓ
57 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Febrer 2001

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Juliol 2002 / Octubre 2004

Cost total | Coste total | Total cost
3.765.582,36 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
7.180,45 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
UTE Pascual – Puigdengolas, arquitectes

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Oller- Peña Associats, arquitectes tècnics

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Lluís J. Duart SLP, Consulting Oficina Tècnica

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Irene Pérez, arquitecte
Gerardo Rodríguez - Static Ingenieria SAP, estructures
Leopoldo Varas Corral, assistència tècnica

Contractista | Contratista | Contractor
Bastir Const. Catalana / Const. A. Feu SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana

Reconeixements | Reconocimientos | Acknowledgements
Finalista en l'apartat Arquitectura, Premis FAD 2005

La vila de Cervelló està situada a les primeres cotes que comuniquen el pla del riu Llobregat amb el port d'Ordal. Va créixer apropant-se al llarg de l'antiga carretera de Barcelona a València, i aquesta forma de creixement lineal és la característica que més ha definit i condicionat l'expansió urbana. L'actual nova variant construïda per l'exterior ofereix la possibilitat de transformar l'antiga carretera en una rambla central, on el municipi planteja situar-hi una sèrie de nous equipaments. En paral·lel a la transformació d'aquesta infraestructura, s'han previst desenvolupaments d'ús residencial un dels quals, es troba al costat de la riera de Cervelló, on s'hi situa aquest projecte. Es tracta de tres petits edificis de quatre i cinc plantes, assentats sobre un solar de forma rectangular caracteritzat per un doble pendent. Longitudinalment, al llarg del carrer de Josep Jové, zona des d'on s'accedeix a cada edifici. Transversalment, el pendent augmenta de forma considerable i fa encarar l'edificació cap a la riera. Per suavitzar aquest fet, un parc urbà de nova creació actua com a filtre entre els habitatges i el llit de la riera. Les seccions dels edificis mostren clarament aquesta complexitat topogràfica, que es va convertir en l'element configurador del projecte. Es van dividir els 57 habitatges a projectar en tres edificis de planta baixa i quatre plantes amb secció esglaonada, que s'imbriquen nivell a nivell amb el terreny. Alhora, aquesta organització volumètrica de tres cossos separats entre ells, permet el pas de les visuals des de les edificacions veïnes fins la riera. Cadascun d'aquests tres edificis es trenca a la seva part central per forçar un canvi de secció, que situa un aparcament continu i ortogonal als edificis en una planta que és un soterrani en relació al carrer i una planta baixa en relació al jardí. Aquest aparcament manté interiorment el pendent del carrer i es conjumina amb els nuclis d'accessos als tres blocs.
Tipològicament cada planta s'organitza a partir de quatre habitatges per replà, servits per un nucli d'accés situat transversalment a ells. La meitat dels habitatges s'orienten directament al sud, cosa que determina la distribució interior de manera que les sales d'estar són al tester, junt amb unes terrasses encarades a la riera. L'altre meitat tenen orientació est i oest, i miren cap a les places interiors provocades per la mateixa implantació volumètrica del projecte. Amb aquesta organització, totes les peces són exteriors, fet que n'afavoreix notablement les condicions d'habitabilitat. Pel que fa als espais exteriors, l'organització en forma de pinta d'aquests tres edificis permet incrementar tant la superfície com la qualitat d'aquests espais que es converteixen en miradors sobre el parc urbà i la riera, i en vestíbuls exteriors previs als dels habitatges.

La villa de Cervelló está situada en las primeras cotas que comunican el llano del río Llobregat con el puerto de Ordal. Creció acercándose a lo largo de la antigua carretera de Barcelona a Valencia, y esta forma de crecimiento lineal es la característica que más ha definido y condicionado la expansión urbana. La actual nueva variante construida por el exterior ofrece la posibilidad de transformar la antigua carretera en una rambla central, donde el municipio plantea situar una serie de nuevos equipamientos. En paralelo a la transformación de esta infraestructura, se han previsto desarrollos de uso residencial uno de los cuales, se encuentra junto a la riera de Cervelló, donde se sitúa este proyecto. Se trata de tres pequeños edificios de cuatro y cinco plantas, asentados sobre un solar de forma rectangular caracterizado por un doble pendiente. Longitudinalmente, a lo largo de la calle Josep Jové, zona desde donde se accede a cada edificio. Transversalmente, la pendiente aumenta de forma considerable y hace encarar la edificación hacia la riera. Para suavizar este hecho, un parque urbano de nueva creación actúa como filtro entre las viviendas y el cauce de la riera. Las secciones de los edificios muestran claramente esta complejidad topográfica, que se convirtió en el elemento configurador del proyecto. Se dividieron las 57 viviendas a proyectar en tres edificios de planta baja y cuatro plantas con sección escalonada que se solapan nivel a nivel con el terreno. Asimismo, esta organización volumétrica de tres cuerpos separados entre ellos permite el paso de las visuales desde las edificaciones vecinas hasta la riera. Cada uno de estos tres edificios se rompen en su parte central para forzar un cambio de sección, que sitúa un aparcamiento continuo y ortogonal a los edificios en una planta, que es un sótano en relación a la calle y una planta baja en relación al jardín. Este aparcamiento mantiene interiormente la pendiente de la calle y se conjuga con los núcleos de accesos a los tres bloques.
Tipológicamente cada planta se organiza a partir de cuatro viviendas por rellano, servidos por un núcleo de acceso situado transversalmente a ellos. La mitad de las viviendas se orientan directamente al sur, lo que determina la distribución interior de manera que las salas de estar se sitúan en el testero, junto con unas terrazas encaradas a la riera. La otra mitad tienen orientación este y oeste, y miran hacia las plazas interiores provocadas por la misma implantación volumétrica del proyecto. Con esta organización, todas las piezas son exteriores, lo que favorece notablemente las condiciones de habitabilidad.
En cuanto a los espacios exteriores, la organización en forma de peine de estos tres edificios permite incrementar tanto la superficie como la calidad de estos espacios que se convierten en miradores sobre el parque urbano y la riera, y en vestíbulos exteriores previos a los de las viviendas.

Cervelló is a town located on the first levels connecting the plane of the Llobregat river with the Ordal mountain pass. As it grew it approached along the old road from Barcelona to Valencia and this form of linear growth is the feature that has done most to define and condition its urban growth. The new by-pass built around it provides a chance to turn the old road into a central promenade, where the local authority is considering locating a series of new facilities. Alongside the transformation of this infrastructure, developments for residential use have been foreseen, in one of which, next to the Cervelló watercourse, this project has its place.
There are three small buildings with four and five floors, standing on a rectangular plot featuring a twin inclination. Longitudinally, along Carrer de Josep Jové, the area from which each building is accessed. Transversally, the slope increases considerably so that the building faces the watercourse. To play down this effect, a newly created urban park acts as a filter between the accommodation and the watercourse. The cross-sections of the buildings clearly show this complex relief, which became the element that shaped the project. The 57 planned housing units were divided between three buildings consisting of ground floor and four upper floors with a tiered cross-section that overlap with the terrain level by level. At the same time, this volumetric arrangement of three separate blocks allows a field of view from the neighbouring buildings to the stream.
Each of the three blocks has a break in the middle to force a change of cross-section that places a continuous, orthogonal car park in the buildings on a level that is a basement in relation to the street and a ground floor in relation to the garden. This car park preserves the slope of the street interiorly and matches the access units to the three blocks.
Typologically, each floor is laid out on the basis of four housing units per floor, served by an access unit placed transversally to them. Half of the housing units are oriented due south, which determines the interior distribution, so that the living rooms are by the end wall along with terraces facing the watercourse. The other half are oriented east and west and face the interior plazas produced by the volumetric implementation of the project. With this layout, all the rooms are exterior, which considerably favours conditions of habitability.
As regards the exterior spaces, arranging the three buildings in the form of a comb allows an increase in surface area as well as in the quality of these spaces, which become miradors looking out over the urban park and the stream and the exterior vestibules leading to the housing units.

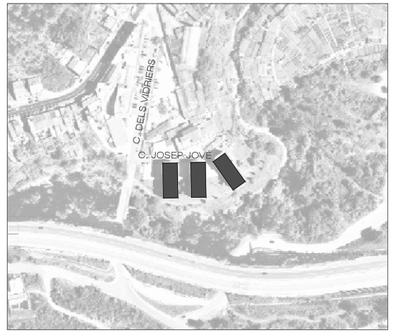

Emplaçament 0 20 50 100

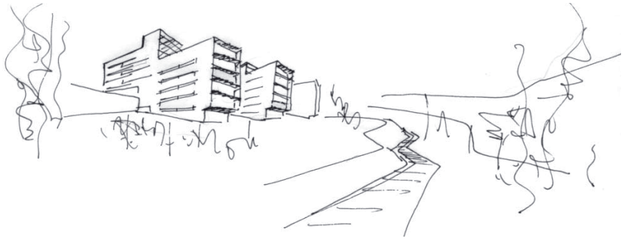

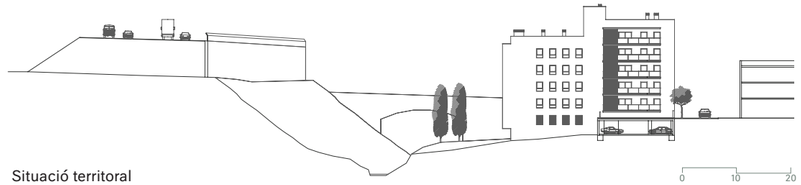
Situació territorial 0 10 20

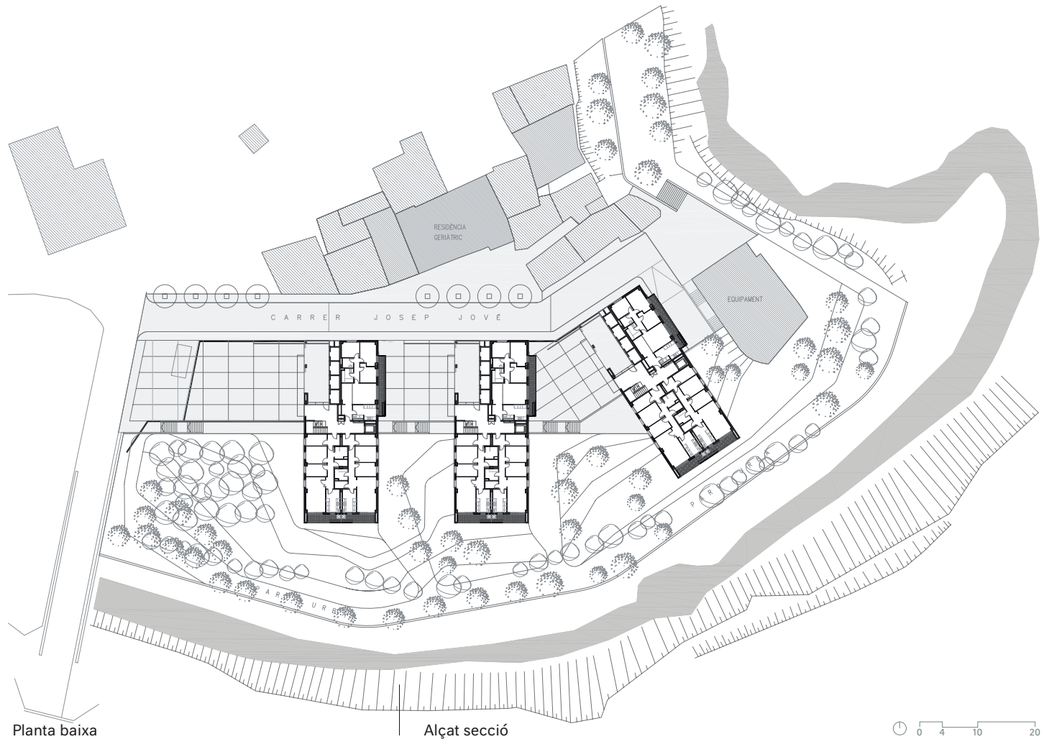

Planta baixa Alçat secció 0 4 10 20

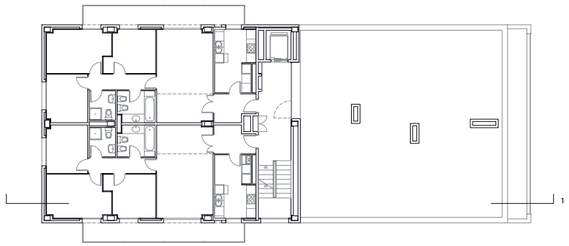

Planta 4

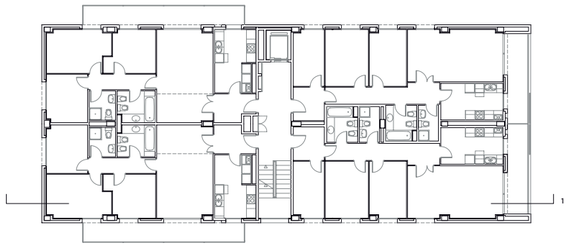

Planta tipus

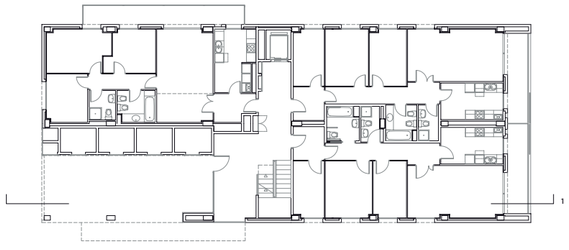

Planta baixa

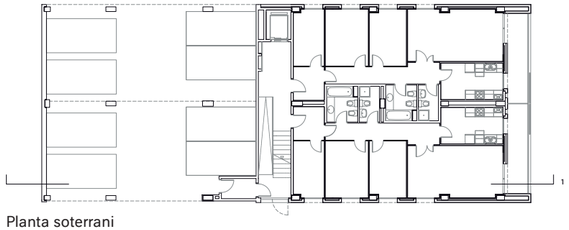

Planta soterrani

Alçat / Secció

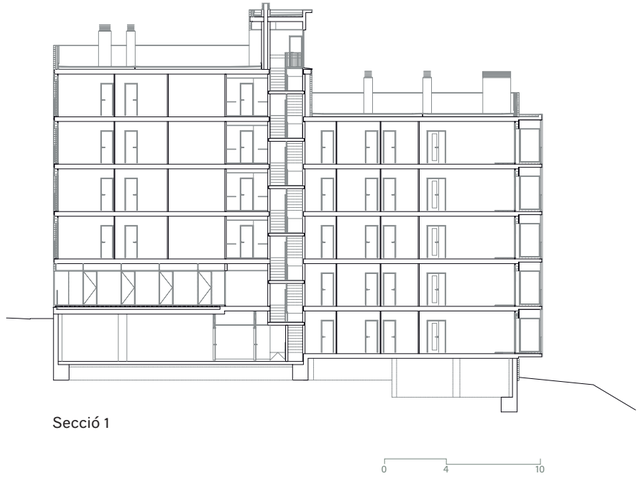

Secció 1

0 4 10

CTRA. D'ESPLUGUES / AVD. DE SANT ILDEFONS CORNELLÀ DE LLOBREGAT
84 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Preu lliure

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Setembre 2010

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Març 2011 / Desembre 2013

Cost total | Coste total | Total cost
8.154.582,45 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
15.778,60 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Jose Antonio Marín - Procornellà, arquitecte

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Yolanda Oliver, Dioni Giménez, arquitectes tècnics

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Bellavista Enginyeria SLP
Eduard Castillo, enginyer de Telecomunicacions

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
David González, Marcos Vigil, Alberto Esteban
i Alejandro Fernández - ENTROPIA Gestión de obras y proyectos SLP
Cabezas & Gòngora SL - Estructures

Contractista | Contratista | Contractor
Dragados SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Marcela V. Grassi

El projecte consisteix en la construcció de 84 habitatges, un local comercial, dues plantes soterrani d'aparcament i trasters. L'edifici està situat al límit de la ciutat, a la confluència de dos importants eixos comarcals, la carretera d'Esplugues i l'avinguda de Sant Ildefons. En un entorn sense referències clares, punt de trobada de trames urbanes diverses, s'ha optat per definir un volum clar que identifiqui el lloc. La geometria de l'edifici es trasllada al seu interior mitjançant un gran pati central on s'organitza l'accés als habitatges.

L'espai central de la planta té el seu reflex en un gran buit en façana. Aquest buit monumentalitza l'edifici a escala del territori, i el converteix en porta de la ciutat. En aquest gran buit de façana, s'hi situa el nucli vertical d'accés. El recorregut cap als habitatges des de l'entrada de l'edifici manté la relació visual amb la ciutat, i és el punt on es produeix la transició des de l'escala del que és públic-ciutat a l'espai privat-habitatge. A l'interior, s'organitza l'accés als habitatges mitjançant un gran pati (14 habitatges per planta) el qual permet que tots els habitatges disposin de ventilació creuada i entrada de llum natural a dues façanes. Verticalment, l'edifici disposa d'un segon accés amb funció d'escala d'emergència. La coberta de xapa té forma de piràmide truncada, fet que dóna un contrapunt a la rígida geometria de la planta.

S'hi han col·locat els elements tècnics d'instal·lacions, i dóna accés a les terrasses dels habitatges dúplex de l'última planta.

Les instal·lacions dels habitatges s'organitzen a través del pati central. S'ha projectat un sistema d'aigua calenta sanitària, calefacció i refrigeració individual per a cada habitatge, mitjançant una bomba de calor aerotèrmica amb recuperació de calor, que cobrirà tota la demanda energètica de l'habitatge i garantirà el màxim confort tèrmic amb una alta eficiència energètica.

Respecte a la urbanització de la parcel·la, a la façana nord-est, es crea un espai lliure continu davant dels accessos de l'edifici que incorpora una zona de jocs infantils, i deixa a les façanes sud-est i sud-oest l'accés de rampes, edicles de sortides de vianants i àrees de càrrega i descàrrega per a la zona comercial.

El proyecto consiste en la construcción de 84 viviendas, un local comercial, dos sótanos de aparcamiento y trasteros. El edificio está situado en el límite de la ciudad, en la confluencia de dos importantes ejes comarcales, la carretera de Esplugues y la avenida de Sant Ildefons. En un entorno sin referencias claras, punto de encuentro de tramas urbanas diversas, se define un volumen claro que identifica el lugar. La geometría se lleva a su interior mediante un gran patio central donde se organiza el acceso a las viviendas.

El espacio central de la planta tiene su reflejo en un gran hueco en fachada. Este vacío monumentaliza el edificio a escala del territorio, y lo convierte en puerta de la ciudad. En este gran hueco de fachada, se sitúa el núcleo vertical de acceso a las viviendas. En este recorrido hacia las viviendas desde la entrada del edificio, se mantiene la relación visual con la ciudad, y se produce la transición de la escala de lo público-ciudad al espacio privado-vivienda.

En el interior, se organiza el acceso a las viviendas mediante un gran patio (14 viviendas por planta), el cual permite que todas las viviendas tengan ventilación cruzada, y entrada de luz natural a dos fachadas. Verticalmente, el edificio dispone de un segundo acceso con función de escalera de emergencia. La cubierta de chapa tiene forma de pirámide truncada, que da un contrapunto a la rígida geometría de la planta. En ella, se organizan los elementos técnicos de instalaciones, y da acceso a las terrazas de las viviendas dúplex de la última planta.

Las instalaciones de las viviendas se organizan a través del patio central. Se ha proyectado un sistema de agua caliente sanitaria, calefacción y refrigeración individual para cada vivienda, mediante una bomba de calor aerotérmica con recuperación de calor, que cubrirá toda la demanda energética de la vivienda y garantizará el máximo confort térmico con una alta eficiencia energética.

Respecto a la urbanización de la parcela, en la fachada noreste, se crea un espacio libre continuo delante de los accesos del edificio incorporando una zona de juegos infantiles, y dejando en las fachadas sudeste y sudoeste el acceso de rampas, las salidas peatonales y áreas de carga y descarga para la zona comercial.

The project consists in the construction of 84 housing units, a ground floor commercial premises and two basement levels for parking and boxrooms.

The building is located on the edge of the town, at the meeting between two important commercial thoroughfares, Carretera d'Esplugues and Avinguda de Sant Ildefons. In a setting with no clear references, a meeting-point of varied urban fabrics, the choice has been to define a clear volume that will identify the area. The geometry of the building leads us inside via a large central courtyard where the accesses to the housing are arranged.

The central part of the floorplan is reflected in a large void in the façade. This void monumentalises the building on a regional scale and makes it the gateway to the town. At the same time, it contains the vertical unit for access to the accommodation. The itinerary from the entrance of the building to the housing units preserves the visual relationship with the town and is where the transition takes place from the public or urban scale to the private or domestic scale. Inside, access to the housing is organised via a large courtyard (14 housing units per floor), which means that all the units have cross ventilation and get natural light from two sides. Vertically, the building has a second access which serves as an emergency staircase. The panel roof has the form of a truncated pyramid, which provides a counterpoint to the rigid geometry of the floorplan. It houses the technical elements of the installations and gives access to the terraces of the duplex apartments on the top floor.

The installations of the housing units are organised via the central courtyard.

An individual system is planned for producing domestic hot water and individual heating and cooling by means of an aerothermal heat pump with heat recovery. This will cover the building's energy demands and guarantee the greatest possible thermal comfort with a high level of energy efficiency.

With respect to the urbanisation of the site, on the north-east side a continuous open area is created outside the accesses to the building. This includes a children's play area and leaves ramp access, covered pedestrian exits and loading and unloading points for the commercial area on the south-east and south-west faces.

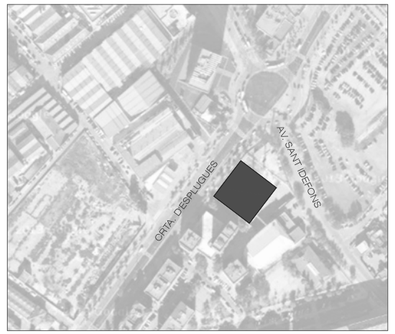

Emplaçament

0 20 50 100

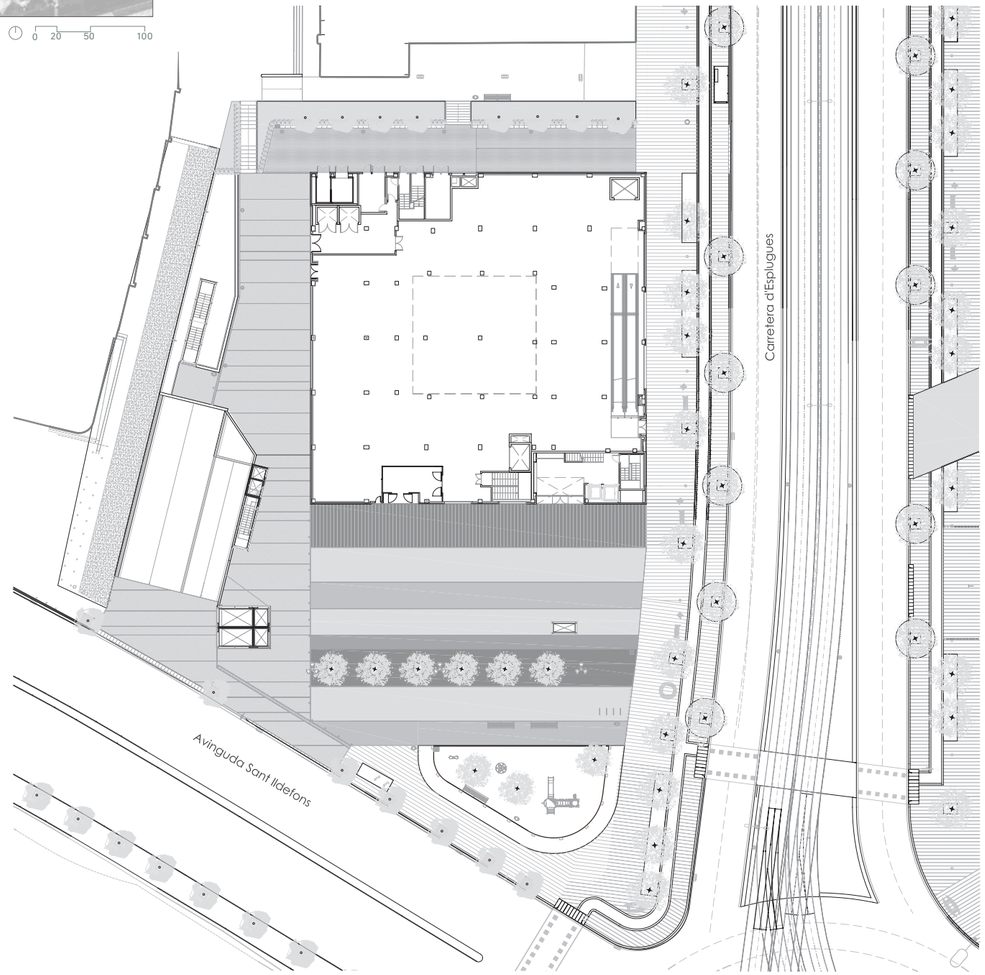

Planta baixa amb urbanització

0 5 10

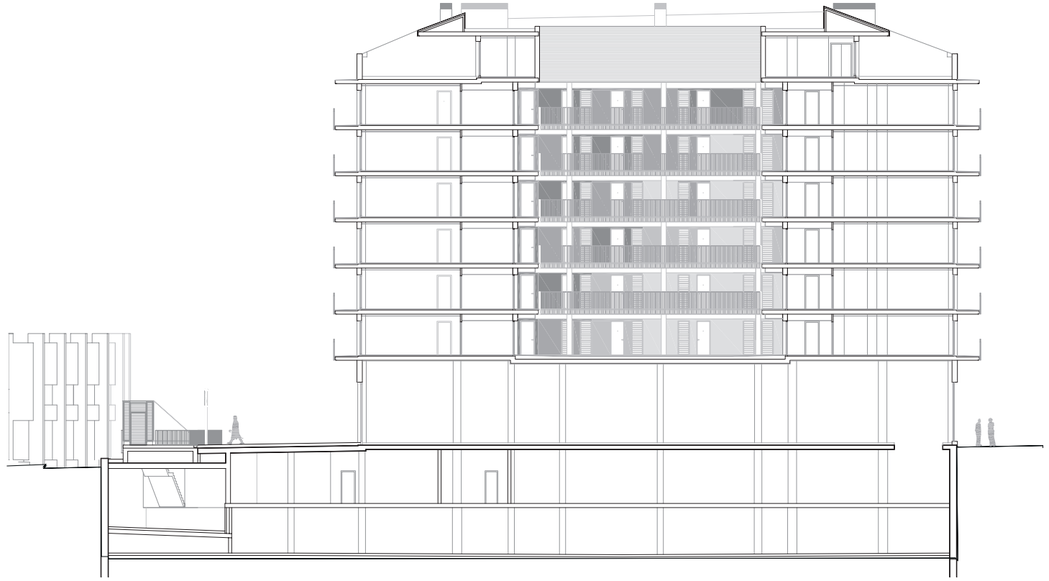

Secció 1

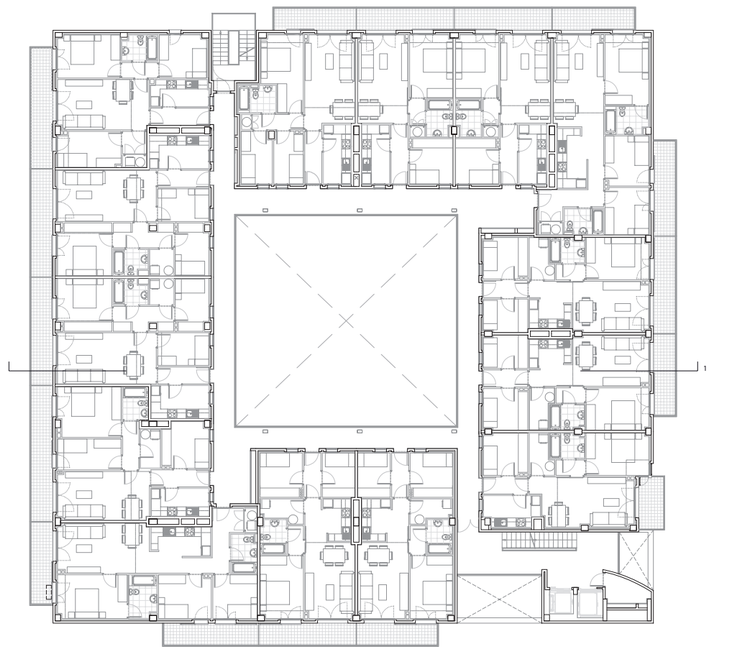

Planta tipus

F

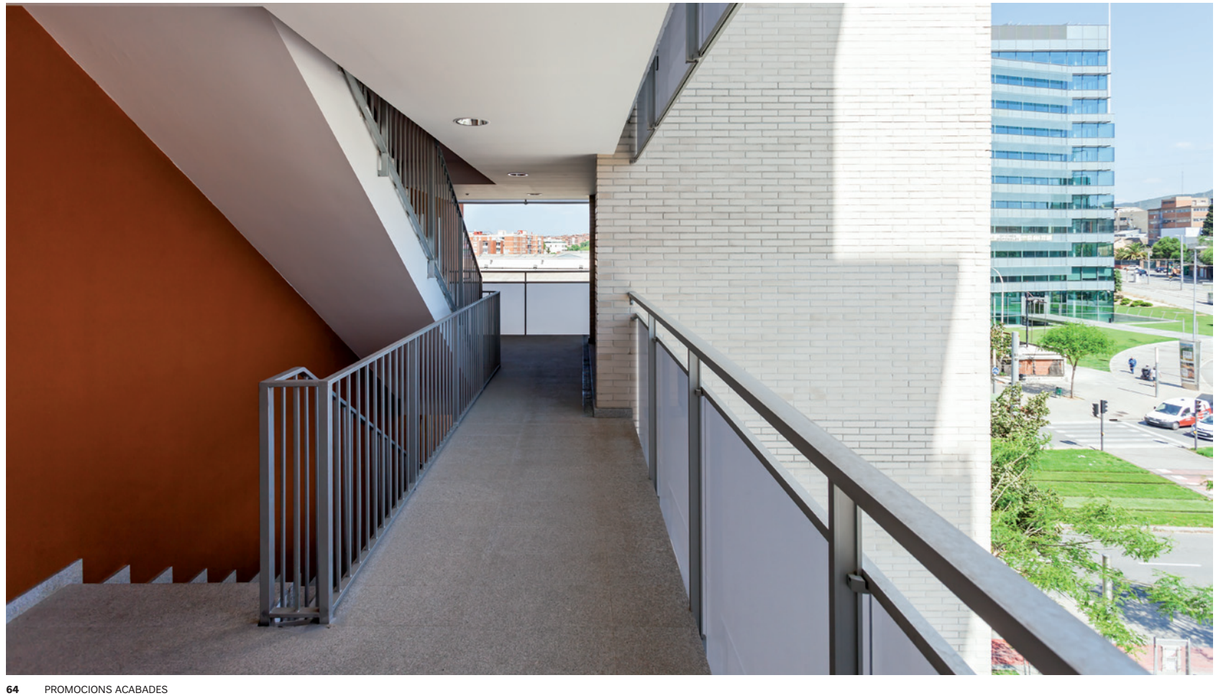

PL. D'OLEGUER JUNYENT SANT LLORENÇ ESPLUGUES DE LLOBREGAT
120 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Novembre 2005

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Gener 2007 / Octubre 2009

Cost total | Coste total | Total cost
11.024.696,29 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
15.818,56 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Valls Musquera VM Arquitectes SCP

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Jordi Carbonell, arquitecte tècnic

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
David Ferré, enginyer de telecomunicacions

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
TCI Ingeniería, estructures

Contractista | Contratista | Contractor
Dragados SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana

El solar on se situa el projecte es troba al terme municipal d'Esplugues de Llobregat, en un indret no excessivament atractiu i alhora poc consolidat pel que fa a la seva condició urbana. El projecte demanava doncs, un plantejament fonamentat principalment en la idea de la regeneració urbana del lloc, però el pla urbanístic definia amb massa precisió una edificabilitat sobre rasant a repartir entre dos edificis geomètricament invariables quant a forma i posició. Per aquest motiu, el projecte es defineix en el marc d'una normativa estricta que l'ha portat a accentuar-se dins d'una condició urbana preexistent.
El programa ha consistit a projectar 120 habitatges de protecció oficial de dimensions i tipologies diferents i organitzats en dos blocs: el primer de planta baixa i tres plantes pis, i el segon, que dóna a l'avinguda amb una forta presència des de la Ronda, de planta baixa i cinc plantes pis. L'optimització dels nuclis de comunicació a favor d'una major superfície dels habitatges, juntament amb una orientació favorable de les zones de dia, defineix l'esquema en planta. Tots els habitatges disposen de balcons o terrasses. La ventilació creuada queda garantida als habitatges passants, mentre que als habitatges centrals les condicions òptimes de ventilació s'aconsegueixen per mitjà d'un pati interior que alhora serveix d'estenedor per a tots ells. L'esquema del nucli és el mateix per a tots dos blocs i amb una dimensió tal que els permet disposar d'il·luminació natural i convertir aquestes zones d'arribada en uns espais amplis i lluminosos. Les dues premisses d'orientació i ventilació han portat a una disposició específica dels elements en planta que formalitza els blocs: peces homogènies a les façanes sud, terrasses corregudes, i nuclis de comunicació vertical a les façanes nord. Les plantes tipus dels dos blocs es projecten amb elements similars. Pel que fa a la volumetria, s'ha tractat de potenciar els elements formals de planta abans esmentats, i per això s'han triat dos materials de façana oposats, com són un monocapa de color clar i una obra vista de color xocolata. Aquests materials es disposen compositivament en llocs estratègics de les reculades dins de la volumetria del bloc per tal de donar moviment i composició a unes façanes que, ateses les seves dimensions, serien repetitives i monòtones.
Així doncs, el modelatge d'aquests volums s'ha treballat per tal de donar un punt atractiu a uns volums excessivament estrictes, sortits directament del planejament. Els materials i sistemes constructius ajuden a formalitzar la proposta, alhora que s'adapten als estàndards de construcció de l'Impsol.

El solar donde se ubica el proyecto se encuentra en el término municipal de Esplugues de Llobregat, en un lugar no excesivamente atractivo y a la vez poco consolidado en cuanto a su condición urbana. El proyecto pedía pues un planteamiento fundamentado principalmente en la idea de la regeneración urbana del lugar, pero el plan urbanístico definía con demasiada precisión una edificabilidad sobre rasante a repartir entre dos edificios geométricamente invariables en cuanto a forma y posición. Por este motivo, el proyecto se define en el marco de una normativa estricta que le ha llevado a acentuarse dentro de una condición urbana preexistente.
El programa ha consistido en proyectar 120 viviendas de protección oficial de dimensiones y tipologías diferentes y organizadas en dos bloques: el primero de planta baja y tres plantas piso, y el segundo, que da a la avenida con una fuerte presencia desde la Ronda, de planta baja y cinco plantas piso. La optimización de los núcleos de comunicación a favor de una mayor superficie de las viviendas, junto con una orientación favorable de las zonas de día, define el esquema en planta. Todos los pisos disponen de balcones o terrazas. La ventilación cruzada queda garantizada en las viviendas pasantes, mientras que las viviendas centrales, las condiciones óptimas de ventilación se consiguen por medio de un patio interior que a la vez sirve de tendedero para todos ellos. El esquema del núcleo es el mismo para ambos bloques y con una dimensión tal que les permite disponer de iluminación natural y convertir estas zonas de llegada en espacios amplios y luminosos.
Las dos premisas de orientación y ventilación han llevado a una disposición específica de los elementos en planta que formalizan los bloques: piezas homogéneas en las fachadas sur, terrazas corridas, y núcleos de comunicación vertical en las fachadas norte. Las plantas tipo de los dos bloques se proyectan con elementos similares. En cuanto a la volumetría, se ha tratado de potenciar los elementos formales de planta antes mencionados, y para ello se han elegido dos materiales de fachada opuestos, como lo son un monocapa de color claro y una obra vista de color chocolate. Estos materiales se disponen compositivamente en lugares estratégicos de los retranqueos, dentro de la volumetría del bloque para dar movimiento y composición a unas fachadas que, dadas sus dimensiones, serían repetitivas y monótonas.
Así pues, el modelado de estos volúmenes se ha trabajado para dar un punto atractivo a unos volúmenes excesivamente estrictos, salidos directamente del planeamiento. Los materiales y sistemas constructivos ayudan a formalizar la propuesta, al tiempo que se adaptan a los estándares de construcción del Impsol.

The site where the project is located stands in the municipal district of Esplugues de Llobregat, in a spot that is not excessively attractive and at the same time not very built up. The project therefore called for an approach based principally on the idea of the area's urban regeneration, but the urban planning defined a maximum allowable floor space above ground to be divided between two buildings that were geometrically invariable in terms of form and position. For this reason, the project is defined in the framework of strict regulations that have made it stand out in a pre-existing urban condition.
The programme has consisted in designing 120 social housing units of different sizes and typologies, arranged in two blocks. The first has a ground floor and three upper floors and the second, which overlooks the avenue and has a powerful presence from the ring road, has a ground floor and five upper floors. The optimisation of the transportation units in favour of a larger surface area in the housing units, along with an orientation favouring the daytime areas, defines the ground floor scheme. All the dwellings have balconies or terraces. Cross ventilation is guaranteed in the through accommodation, while in the central housing units optimal conditions of ventilation are achieved by means of an interior courtyard which at the same time provides a laundry drying area for all of them.
The scheme of the transportation unit is the same for both blocks and the size is such as to allow it natural daylight and make these entrance areas ample, well-lit spaces. The two premises of orientation and ventilation have led to a specific layout of the previously formalised elements of the floorplan: homogeneous rooms on the south façade, continuous terraces and vertical transportation units on the north façade.
The type floors in the two blocks are designed with similar elements. As regards the volumetry, the aim has been to strengthen the formal floorplan elements already mentioned, for which reason two contrasting façade materials have been chosen, a light-coloured monolayer and chocolate-coloured unrendered masonry. These materials are arranged compositively at strategic points set back within the volumetry of the block so as to bring movement and composition to façades which, in view of their size, would otherwise be repetitive and monotonous. The modelling of these volumes has therefore been worked on in order to add a touch of appeal to excessively strict volumes taken directly from the planning regulations. The building materials and systems help to formalise the proposal, at the same time as they comply with the Impsol's building standards.

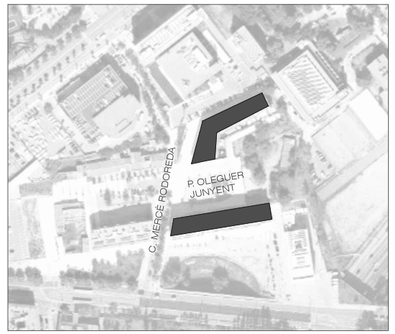

Emplaçament 0 20 50 100

Planta baixa general 0 5 10

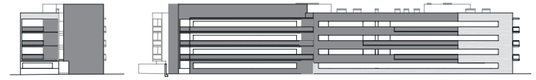
Alçat nord-est i sud-est, bloc B

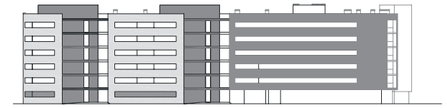
Alçat sud, bloc A

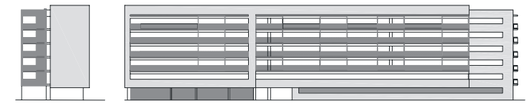
Alçats nord i est, bloc A

Secció 1 0 4 5 10

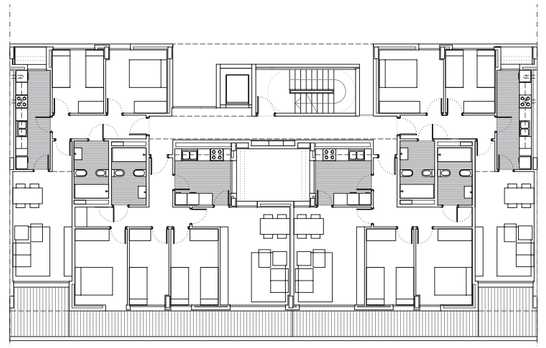
Habitatges tipus 0 2 5

Planta tipus edifici B

Planta tipus edifici A

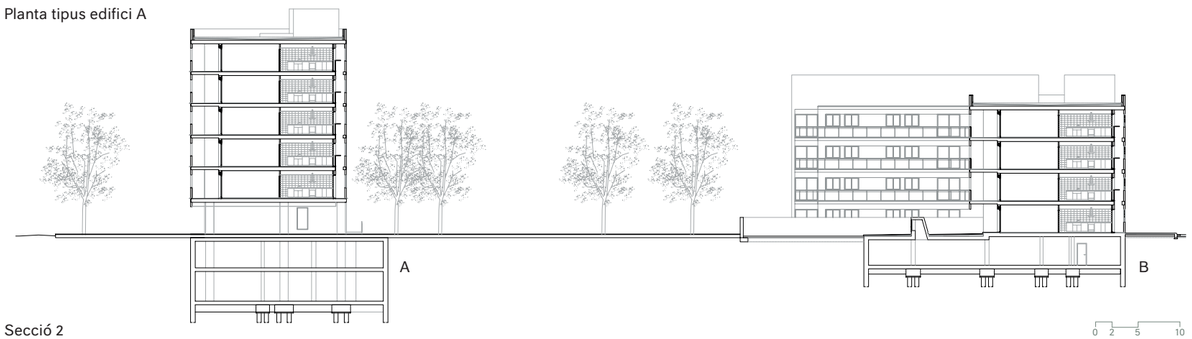

Secció 2

C. DEL MESTRE JOAN CORRALES
ESPLUGUES DE LLOBREGAT
20 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Preu concertat

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Novembre 2008

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Febrer 2011 / març 2012

Cost total | Coste total | Total cost
1.394.329,47 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
2.332,61 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Miquel Roa, arquitecte - Arquitectura Produccions SL

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Xavier Roa López, arquitecte tècnic

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Eletresjota Tècnics Associats SL
Sol Enginyeria Ecoenergètica SLP
Julià Anadón Alonso, enginyer de telecomunicacions

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
-

Contractista | Contratista | Contractor
Promotora Grabi SL

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana

Aquest projecte completa el conjunt residencial conegut com a Plaza & Janés, i constitueix el darrer mòdul de l'edifici que dóna al carrer del Mestre Joan Corrales, just a la cruïlla amb el de la Verge de Guadalupe. El seu posicionament el converteix en una fita urbana d'Esplugues, en ser el primer edifici residencial que es troba entrant al municipi des de la Ronda de Dalt.
Respecte de la resta de l'edifici lineal amb el qual comparteix mitgera, sobresurt un nivell atès que està situat a la part alta d'aquest segment del carrer de Joan Corrales. El volum es disposa longitudinalment en direcció nord-sud, amb façanes a llevant i a ponent i un tester al nord, cosa que afavoreix la disposició d'un únic nucli per als quatre habitatges de cada replà. D'aquesta manera s'optimitza la ràtio entre superfície útil neta habitatges i superfície construïda per planta. La fondària és de 13'25 metres i disposa de cossos sortints oberts d'1'50 metres de fons a les façanes llargues. Es produeix la varietat tipològica pel desplaçament del nucli en planta, amb la qual cosa es generen dos habitatges de menor superfície, en contacte amb la mitgera i ventilació a una cara, i habitatges de major superfície que gaudeixen de la cantonada. La posició de les sales d'estar a l'extrem en cantonada, reconeix el valor implícit d'aquesta posició i explota compositivament aquest fet per tal d'enriquir el tester nord que té molta presència urbana.
L'edifici disposa de dos nivells sota rasant que ocupen la totalitat de la parcel·la i donen cabuda a dues plantes d'aparcaments, la inferior compartida amb l'edifici veí. Els pilars s'alineen de manera rigorosa en les dues direccions. En sentit transversal es fan 3 crugies, i l'esquema distributiu que en resulta permet que, en els nivells d'habitatge, es puguin incloure tots els serveis (cuines, banys, safarejos...) a la crugia central, així com agrupar-hi els conductes d'instal·lacions verticals. Als nivells d'aparcament aquesta crugia central coincideix amb l'àmbit de pas de vehicles. Pel que fa a la façana s'ha optat per una realització lleugera i ventilada, amb plaques de laminat d'altra pressió (HPL). La composició es basa en el joc de tractaments cromàtics dels plans de façana.
En els dos fronts s'inverteix el criteri de color entre els vidres de primer pla i el material de fons. Això permet que el tester, tan visible, s'enriqueixi amb una composició cromàtica bicolor en ziga-zaga.
L'edifici plantejat assoleix una qualificació energètica C i està per sobre dels mínims requerits per l'administració. Aquesta qualificació s'obté gràcies a la incorporació d'instal·lacions centralitzades eficients d'aigua calenta sanitària i calefacció i d'un eficaç embolcall de l'edifici.

Este proyecto completa el conjunto residencial conocido como Plaza & Janes, y constituye el último módulo del edificio que da a la calle Mestre Joan Corrales, justo en el cruce con el de la Virgen de Guadalupe. Su posicionamiento lo convierte en un hito urbano de Esplugues, al ser el primer edificio residencial que se encuentra entrando al municipio desde la Ronda de Dalt.
Respecto del resto del edificio lineal con el que comparte medianera, sobresale un nivel, dado que está situado en la parte alta de este segmento de la calle Joan Corrales. El volumen se dispone longitudinalmente en dirección norte-sur, con fachadas a levante y a poniente y un testero en el norte, lo que favorece la disposición de un único núcleo para las cuatro viviendas de cada rellano.
De esta manera se optimiza el ratio entre superficie útil neta viviendas y superficie construida por planta. La profundidad es de 13'25 metros y dispone de cuerpos salientes abiertos de 1'50 metros de fondo en las fachadas largas. Se produce la variedad tipológica por el desplazamiento del núcleo en planta, con lo cual se generan dos viviendas de menor superficie, en contacto con la medianera y ventilación a una cara, y viviendas de mayor superficie que gozan de la esquina. La posición de las salas de estar en el extremo en esquina, reconoce el valor implícito de esta posición y explota compositivamente ese hecho para enriquecer el testero norte que tiene mucha presencia urbana.
El edificio dispone de dos niveles bajo rasante que ocupan la totalidad de la parcela y dan cabida a dos plantas de aparcamientos, la inferior compartida con el edificio vecino. Los pilares se alinean de manera rigurosa en las dos direcciones. En sentido transversal se hacen 3 crujías, y el esquema distributivo resultante permite que en los niveles de vivienda, se puedan incluir todos los servicios (cocinas, baños, lavaderos ...) en la crujía central, así como agrupar en ella los conductos de instalaciones verticales. En los niveles de aparcamiento esta crujía central coincide con el ámbito de paso de vehículos. En cuanto a la fachada se ha optado por una realización ligera y ventilada, con placas de laminado de alta presión (HPL).
La composición se basa en el juego de tratamientos cromáticos de los planos de fachada. En los dos frentes se invierte el criterio de color entre los cristales de primer plano y el material de fondo. Esto permite que el testero, tan visible, se enriquezca con una composición cromática bicolor en zigzag.
El edificio planteado alcanza una calificación energética C y está por encima de los mínimos requeridos por la administración. Esta calificación se obtiene gracias a la incorporación de instalaciones eficientes centralizadas de agua caliente sanitaria, calefacción y de una eficaz envoltura del edificio.

This project completes the residential complex known as Plaza & Janés and is the last module of the building overlooking Carrer del Mestre Joan Corrales, on the corner of Carrer de la Verge de Guadalupe. Its location makes it an urban landmark in Esplugues, as this is the first residential building you come across when entering the town from Ronda de Dalt.
It stands out one level above the rest of the linear building with which it shares a party wall due to its situation at the top end of this segment of Carrer de Joan Corrales. The volume is arranged longitudinally north-south, with façades to the east and west and a closing wall to the north. This allows an arrangement with a single nucleus for the four housing units on each floor and optimises the ratio between usable surface area and built surface area per floor. It has a depth of 13.25 metres and has projecting open bodies 1.5 metres deep on the long façades.
The typological variety is the result of shifting the nucleus on the floorplan, which gives rise to two housing units with a smaller surface area in contact with the party wall and with ventilation on one side, and larger housing units that take advantage of the corner position. The location of the living rooms at the end on the corner acknowledges the implicit value of this position and exploits this fact compositively to enhance the northern wall, which has a marked urban presence.
The building has two floors beneath ground level that occupy the whole of the plot and provide room for two parking levels, the lower of which is shared with the neighbouring building. The pillars are aligned rigorously in both directions. Transversally, three bays are formed, and the resulting distribution means that on the housing levels all the service areas (kitchens, bathrooms, laundries...) can be included in the central bay and the conduits for the vertical installations can be grouped together. On the parking levels this central bay corresponds to the vehicle transit area.
As regards the façade, the choice has been for a light, ventilated construction with high pressure laminate (HPL) panels. The composition is based on the play of the colour treatment on the planes of the façade. The two fronts invert the colour criteria between the glass of the foreground and the background material. This means the end wall, which is so visible, is enhanced with a two-colour zig-zag chromatic composition.
The building plans qualify for a 'C' energy-efficiency rating and exceed the minimum required by the administration. This qualification is a result of including efficient centralised installations for domestic hot water and heating and of an effective wrapping for the building.

Emplaçament

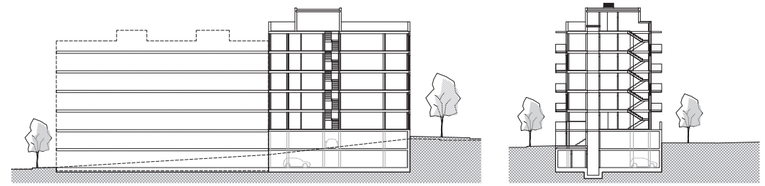

Secció 1

Secció 2

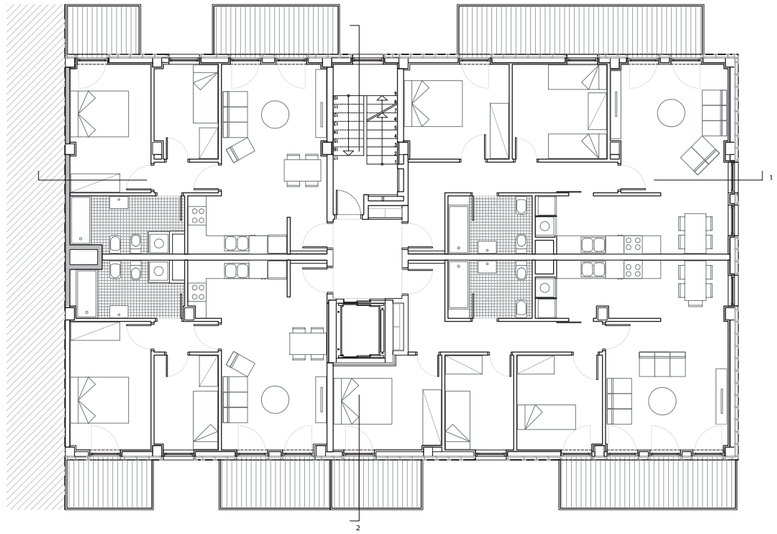
Plantes tipus

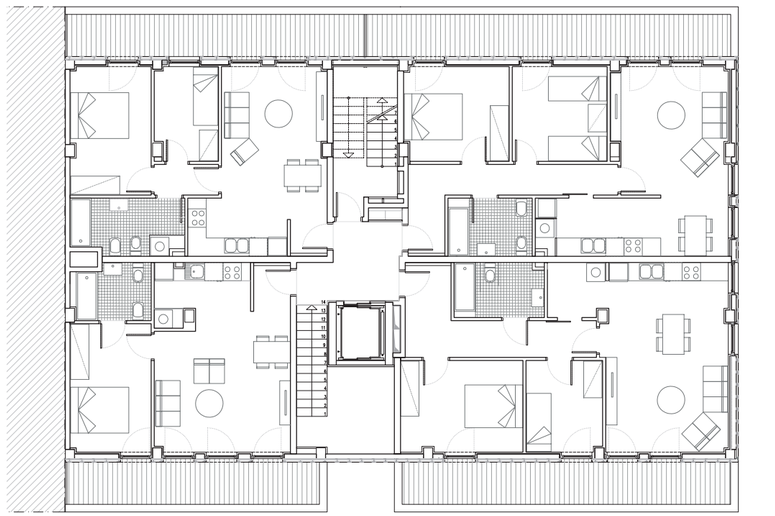

Planta primera

C. DEL MESTRE CANDI L'HOSPITALET DE LLOBREGAT
20 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Febrer 2001

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Gener 2004 /Octubre 2005

Cost total | Coste total | Total cost
1.535.446,42 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
2.696,72 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Conxita Balcells Associats SL, arquitectes

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Enric Peña, arquitecte tècnic

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Miquel Grau - Vicente del Pozo, Enginyers SCP

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Mariona Benedito, Laia Cisteró, Mariona genís i Ivan Pérez, arquitectes
Manuel Arguijo, estructures

Contractista | Contratista | Contractor
Construcciones Juanes SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana

Aquest edifici està situat en un solar de 370 m² a l'Hospitalet de Llobregat, a la confluència del Parc de la Serp –un gran espai públic dins la densa trama urbana de la zona– amb el carrer del Mestre Candi. Pel que fa a l'entorn, el nou edifici segueix els paràmetres d'edificació de la modificació del planejament i adopta en conseqüència la mateixa alçada que l'edifici veí en la seva trobada amb la façana del Parc de la Serp. D'aquesta manera, a part d'assolir una continuïtat volumètrica, s'aconsegueix també la continuïtat de la porxada en planta baixa, que segueix el ritme de les edificacions veïnes i es presenta com una gran perforació en façana. Aquest fet dota l'edifici d'una imatge més tectònica, menys lleugera, tot i la seva volumetria de llenguatge més fraccionat.

Per tal d'evitar la consolidació en altura del solar, de proporció quadrada, s'opta per trencar el volum edificatori respecte de la plaça que es troba davant de l'edifici. Amb això s'aconsegueix també resoldre volumètricament la transició d'alçades dels edificis existents més alts que donen al Parc de la Serp, i els més baixos del carrer del Mestre Candi. El trencament de la linealitat de la façana nord es manifesta tant en planta com en façana, on s'utilitzen dos materials diferents –obra vista i arrebossat i pintat– per tal d'emfatitzar-ho encara més. Per mitjà d'un tall transversal que conté els patis de ventilació de les cuines dels habitatges i el nucli de comunicacions verticals, s'assoleix aquesta fragmentació volumètrica que resta pes a l'edifici i l'integra amb tot el seu entorn.

L'edifici, de planta baixa i cinc pisos, allotja vint habitatges a raó de quatre per replà. L'accés als habitatges es produeix a través del tall que conté els patis i el nucli. Tot l'habitatge pivota sobre la peça central que comprèn la cuina i el servei que donen al pati; la resta d'estances –habitacions i sala d'estar– queden situades al perímetre. A la planta baixa, al costat sud-oest del solar, hi ha un local comercial amb tres façanes. L'accés als habitatges és des del Parc de la Serp i des de la nova plaça pública que limita amb el carrer del Mestre Candi. La rampa d'accés per a vehicles a les plantes soterrani d'aparcament es troba a la nova plaça posterior.

Este edificio está situado en un solar de 370 m² en l'Hospitalet de Llobregat, en la confluencia del Parc de la Serp, un gran espacio público dentro de la densa trama urbana de la zona, con la calle Mestre Candi. En cuanto al entorno, el nuevo edificio sigue los parámetros de edificación de la modificación del planeamiento y adopta en consecuencia la misma altura que el edificio vecino en su encuentro con la fachada del Parc de la Serp. De esta manera, aparte de lograr una continuidad volumétrica, se consigue también la continuidad del porche en planta baja, que sigue el ritmo de las edificaciones vecinas y se presenta como una gran perforación en fachada.

Este hecho dota al edificio de una imagen más tectónica, menos ligera, a pesar de su volumetría de lenguaje más fraccionado.

Para evitar la consolidación en altura del solar, de proporción cuadrada, se opta por romper el volumen edificatorio respecto a la plaza que se encuentra delante del edificio. Con ello se consigue también resolver volumétricamente la transición de alturas de los edificios existentes más altos que dan al Parc de la Serp, y los más bajos de la calle Mestre Candi. La rotura de la linealidad de la fachada norte se manifiesta tanto en planta como en fachada, donde se utilizan dos materiales diferentes -obra vista y enfoscado y pintado- para enfatizarlo aún más. Por medio de un corte transversal que contiene los patios de ventilación de las cocinas y el núcleo de comunicaciones verticales, se alcanza esta fragmentación volumétrica que resta peso al edificio y lo integra con todo su entorno.

El edificio, de planta baja y cinco pisos, alberga veinte viviendas a razón de cuatro por rellano. El acceso a las viviendas se produce a través del corte que contiene los patios y el núcleo. Toda la vivienda pivota sobre la pieza central que comprende la cocina y el servicio que dan al patio, el resto de estancias -habitaciones y salón- quedan situadas en el perímetro.

En la planta baja, al lado suroeste del solar, hay un local comercial con tres fachadas. El acceso a las viviendas se produce desde el Parc de la Serp y desde la nueva plaza pública que linda con la calle Mestre Candi. La rampa de acceso para vehículos en las plantas sótano de aparcamiento se encuentra en la nueva plaza posterior.

This building stands on a 370-m² site in L'Hospitalet de Llobregat, at the meeting between Parc de la Serp – a large public space in the crowded urban fabric of the area – and Carrer del Mestre Candi.

As regards the surroundings, the new building follows the modified planning parameters and consequently is the same height as the neighbouring building where it meets the façade of Parc de la Serp. In this way, apart from obtaining volumetric continuity, there is also continuity in the ground floor arcade, which follows the rhythm of the neighbouring buildings and shows as a large opening in the façade. This gives the building a heavier, more tectonic image, despite the more broken up language of its volumetry.

To avoid vertical development of the site, which has square proportions, the option chosen was to break up the building volume with regard to the plaza in front of the building. This also manages to resolve volumetrically the transition of heights from the existing taller buildings that overlook Parc de la Serp and the lower ones on Carrer del Mestre Candi.

The break in the line of the north façade shows in the floorplan as well as on the façade, where two different materials are used – unfaced masonry and rendering and painting – so as to emphasise it even more.

By means of a transverse cut containing the courtyards for ventilating the kitchens and the vertical transportation unit, a volumetric fragmentation is obtained that makes the building lighter in weight and integrates it with all its surroundings.

The building has a ground floor and five upper floors and twenty housing units arranged four per floor. Access to the accommodation is by the cut containing the courtyards and the transportation unit. All the accommodation hinges on the central piece comprising kitchen and services and giving onto the courtyard. The remaining rooms – bedrooms and living room – are located on the perimeter. On the ground floor, on the south-west side of the site, there is a commercial premises with three façades. Access to the accommodation is from Parc de la Serp and from the new public plaza bordering on Carrer del Mestre Candi. The access ramp for vehicles to the basement parking levels is in the new plaza at the rear.

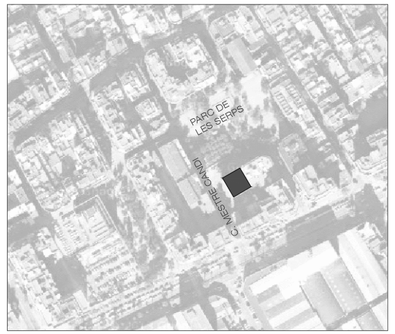

Emplaçament

Alçat sud-oest

Alçat nord-oest

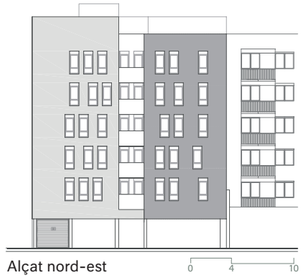

Alçat nord-est

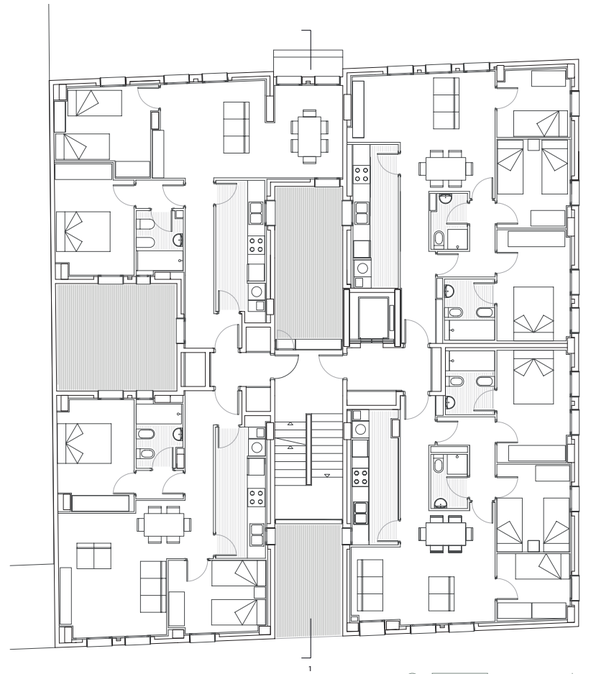

Planta tipus

Secció 1

C. DE L'ARADA / C. DE LES SÍNIES LA GRANJA / MOLINS DE REI
74 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Febrer 2001

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Desembre 2002 / Juliol 2004

Cost total | Coste total | Total cost
5.443.087,65 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
10.084,74 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Valls Musquera VM Arquitectes SCP

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Jordi Carbonell, arquitecte tècnic

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
TCI Ingeniería

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Joan Flotats - TCI Ingeniería, estructures

Contractista | Contratista | Contractor
Ferrovial SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana i Eugeni Pons

El projecte s'ubica en una illa de nova creació dins el Pla d'ordenació del sector de la Granja a Molins de Rei. Comprèn la construcció de tres blocs. El primer és de planta quadrada de 21x21 metres i consta de planta baixa i set pisos i els altres dos són de planta rectangular de 15x40 metres i consten de planta baixa i tres pisos. La voluntat d'aconseguir solucions de gran economia de costos ha portat a utilitzar per a tots tres blocs un llenguatge formal contingut en la seva composició general, amb un mateix rigor constructiu mitjançant la utilització d'un revestiment de monocapa continu que, amb el simple canvi de colors, emfasitza les diferents façanes i la homogeneïtzació del conjunt.
A l'edifici alt es creen dues tipologies d'habitatges que, girades al voltant del nucli de comunicació, distribueixen la planta que queda extrudida de manera que es generen dos volums desunits per una escletxa de ventilació del mateix nucli i que alhora serveix d'accés a l'edifici. Els 32 habitatges de 3 i 4 dormitoris que alberga es distribueixen entre la planta baixa i les set alçades a raó de quatre per replà: són quatre unitats idèntiques organitzades al voltant del nucli de serveis, cosa que enriqueix la circulació interior. Alhora, aquestes quatre peces que roten en planta 360 graus adoptant múltiples orientacions, conformen els dos volums que formalitzen l'edifici. D'aquesta manera els quatre alçats són diferents ja que no hi ha una façana d'habitacions i una de sales d'estar. Les zones de dia i de nit s'alternen definint múltiples opcions de composició del volum extrudit. Els edificis baixos, de 22 habitatges cadascun, es formalitzen de manera similar. Tres habitatges per replà disposats al voltant del nucli en forma de L, es capicuen amb els altres tres girats 180 graus. El conseqüent gir del nucli també propicia unes façanes canviants en les diferents orientacions.
Aquests edificis, de proporció horitzontal, s'homogeneïtzen amb el cos alt a través d'una mateixa composició formal. La planta baixa s'uneix en material i color al tancament dels patis enjardinats i es crea una peça contínua desplaçada respecte l'alineació de la façana posterior. Aquest desplaçament crea un porxo continu al carrer i emfatitza la unitat de la planta baixa. El volum, que també recull el concepte de gir i extrusió, propicia una posició canviant de les terrasses de les sales d'estar, segons la millor orientació, la qual cosa genera uns testers diferents i alhora més volumetries variables en què cada díedre és diferent del següent. La posició de l'escala als dos vestíbuls del bloc també s'alterna en les dues façanes de manera que en el mateix bloc no s'hi troba mai una mateixa lectura de composició formal.

El proyecto se ubica en una manzana de nueva creación dentro del Plan de ordenación del sector de la Granja en Molins de Rei. Comprende la construcción de tres bloques. El primero es de planta cuadrada de 21x21 metros y consta de planta baja y siete pisos y los otros dos son de planta rectangular de 15x40 metros y constan de planta baja y tres pisos. La voluntad de alcanzar soluciones de gran economía de costes ha llevado a utilizar para los tres bloques un lenguaje formal contenido en su composición general, con un mismo rigor constructivo mediante la utilización de un revestimiento de monocapa continuo que, con el simple cambio de colores, enfatiza las diferentes fachadas y la homogeneización del conjunto.
En el edificio alto se crean dos tipologías de viviendas que, giradas alrededor del núcleo de comunicación, distribuyen la planta que queda extruida de modo que se generan dos volúmenes desunidos por una rendija de ventilación del mismo núcleo y que a la vez sirve de acceso al edificio. Las 32 viviendas de 3 y 4 dormitorios que alberga se distribuyen entre la planta baja y las siete alturas a razón de cuatro por rellano: son cuatro unidades idénticas organizadas alrededor del núcleo de servicios, lo que enriquece la circulación interior. Asimismo, estas cuatro piezas que rotan en planta 360° adoptando múltiples orientaciones, conforman los dos volúmenes que formalizan el edificio. De esta manera los cuatro alzados son diferentes ya que no hay una fachada de habitaciones y una de salas de estar.
Las zonas de día y de noche se alternan definiendo múltiples opciones de composición del volumen extruido. Los edificios bajos, de 22 viviendas cada uno, se formalizan de forma similar. Tres viviendas por rellano dispuestos alrededor del núcleo en forma de L, a modo de capicúa con los otros tres girados 180°. El consecuente giro del núcleo también propicia unas fachadas cambiantes en las diferentes orientaciones.
Estos edificios, de proporción horizontal, se homogeneizan con el cuerpo alto a través de una misma composición formal. La planta baja se une en material y color al cierre de los patios ajardinados y se crea una pieza continua desplazada respecto a la alineación de la fachada posterior. Este desplazamiento crea un porche continuo en la calle y enfatiza la unidad de la planta baja. El volumen, que también recoge el concepto de giro y extrusión, propicia una posición cambiante de las terrazas de las salas de estar, según la mejor orientación, lo que genera unos testeros diferentes y a la vez más volumetrías variables en las que cada diedro es diferente del siguiente. La posición de la escalera en los dos vestíbulos del bloque también se alterna en las dos fachadas de forma que en el mismo bloque no se encuentra nunca una misma lectura de composición formal.

The project is located on a newly created city block forming part of the planning scheme of the La Granja sector in Molins de Rei. It comprises the construction of three blocks. The first has a square floorplan 21 metres by 21 metres and consists of ground floor and seven upper floors and the other two have a rectangular floorplan 15 metres by 40 and consist of ground floor and three upper floors. The wish to find highly economical solutions has led to the use of a formal language in all three blocks that is restrained in the general composition, with the same constructive rigour, by means of the use of a continuous monolayer veneer which, simply through the change in colour, emphasises the different façades and the homogeneity of the whole.
In the higher block two types of housing unit are created which, when turned around the transportation unit, distribute the floor, which is extruded to create two volumes separated by a ventilation shaft of the same unit, which also provides access to the building. The 32 three- or four-bedroom housing units it contains are distributed over the ground floor and the seven levels four per floor. There are four identical units arranged around the service unit, enriching the interior circulation. At the same time, these four units that turn horizontally by 360° to adopt multiple orientations make up the two volumes that formalise the building. In this way, the four elevations are different, as there is not one façade of bedrooms and another of living-rooms. The daytime and night-time areas alternate and define multiple options for composition of the extruded volume.
The low buildings, which have 22 housing units each, are similarly formalised. Three housing units per floor arranged around the 'L'-shaped nucleus are joined end to end with the other three turned 180°. The subsequent turn of the nucleus also makes for changing façades in the different orientations. These horizontally proportioned buildings homogenise with the higher block through the same formal composition. The ground floor is joined in material and colour with the closure of the gardened courtyards and a continuous piece is created that is displaced with regard to the alignment of the rear façade. This displacement creates a continuous porch on the street and emphasises the unity of the ground floor. The volume, which also reflects the concept of turning and extrusion, makes for a changing position of the terraces of the living rooms, depending on the best orientation, which creates different walls and at the same time more variable volumetries in which each dihedron is different from the next. The position of the staircase in the building's two vestibules also alternates on the two façades so that the formal composition never reads the same way on the same block.

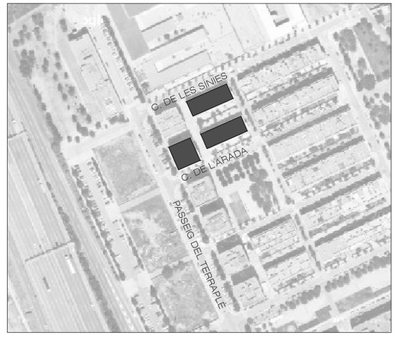

Emplaçament

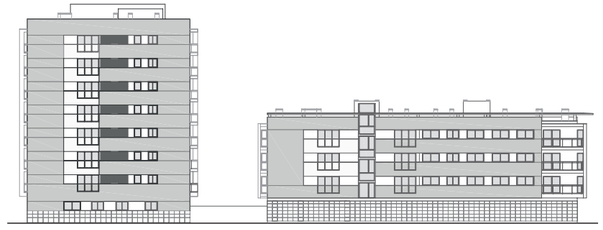
Alçats c. Arada

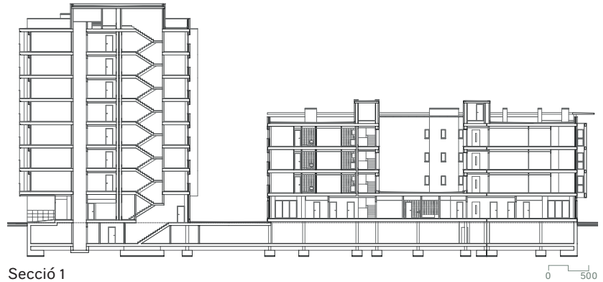

Secció 1

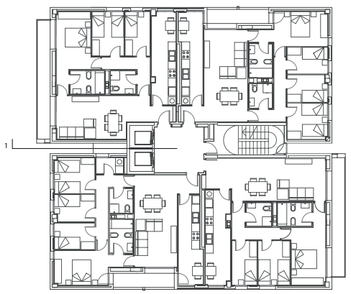
A2

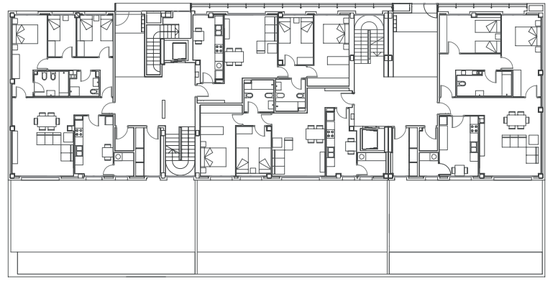
B1

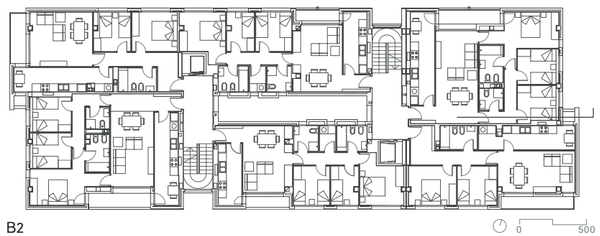

B2

Planta general tipus, blocs A2 i B2. Planta baixa, bloc B1

C. ANTIC DE SANT CUGAT MAS RAMPINYO MONTCADA I REIXAC
87 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Febrer 2003

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Maig 2005 / Març 2007

Cost total | Coste total | Total cost
6.736.526,48 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
12.380,80 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
UTE Ravetllat Ribas, arquitectes

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Leopoldo Varas Corral i Francisco Domínguez García, arquitectes tècnics

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Juan Briz i Joan LLuís Fumadó - TCA SL
Víctor Viaplana - VCN Consultoria Telecomunicacions

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Olga Schmid i Mariana Plana, arquitectes
Sílvia Sasot, estudiant d'arquitectura

Contractista | Contratista | Contractor
Dragados SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana

La definició volumètrica del conjunt està determinada, en gran part, per l'acompliment dels paràmetres establerts al Pla Parcial. Tot i així, per tal de satisfer el programa sol·licitat de la manera més regular possible, la proposta defineix els dos volums de què consta l'actuació: a ponent, un en forma de L i a llevant un de planta rectangular situat obliquament en relació al primer. La planta tipus estableix per al bloc de ponent tres caixes d'escala de dos habitatges per replà i dues de tres amb un total de 58 habitatges, i per al bloc de llevant dues caixes d'escala de tres habitatges per replà, amb un total de 29 habitatges. Aquesta disposició permet que la major part dels habitatges estiguin raonablement ben orientats i que existeixin dos tipus majoritaris de distribució, ja que els dos blocs comparteixen el tipus passant i el de dues façanes en angle, tot i que adaptats a cada situació específica.

L'accés als vestíbuls es produeix generalment des del nivell de la planta aparcament, que és el més proper a la rasant dels carrers que envolten el conjunt.

A la planta superior, qualificada urbanísticament de planta baixa, s'estableix la connexió dels nuclis d'escala amb l'espai comunitari. Els habitatges de planta baixa que donen a l'interior tenen terrasses que els privatitzen respecte de l'esmentat espai comú.

Als aparcaments s'hi accedeix en els dos casos des del passatge central: en ser el punt més baix i permetre una entrada amb poc recorregut de rampa, s'obté un millor rendiment de l'espai. En aquesta planta també s'hi han situat alguns trasters. L'estructura de l'edifici s'ha plantejat com una retícula senzilla i ordenada. Aquesta disposició, juntament amb unes llums regulars i raonables, propicia un forjat reticular òptim. Les cobertes son planes i invertides. Per a la façana s'han escollit panys d'obra vista regulats i modulats, els quals, en altura, van de forjat a forjat pel fet que aquests forjats sobresurten lleugerament del pla de façana.

La superfície dels habitatges oscil·la entre 60 i 90 m². Pel que fa als criteris d'arquitectura mediambiental i estalvi energètic, s'han proposat uns mitjans passius consistents en un increment de l'aïllament i una distribució raonable de plantes i façanes que afavoreixen de manera natural la protecció solar i la ventilació contínua amb unes galeries protegides, en els habitatges orientats al sud i a ponent. Com a mitjans actius, s'ha optat per la instal·lació d'una sèrie de rengles de plaques solars a la planta coberta.

La definición volumétrica del conjunto viene determinada, en gran parte, por el cumplimiento de los parámetros establecidos en el Plan Parcial.

Sin embargo, para satisfacer el programa solicitado de la manera más regular posible, la propuesta define los dos volúmenes de que consta la actuación: a poniente, uno en forma de L y a levante uno de planta rectangular situado oblicuamente en relación al primero. La planta tipo establece para el bloque de poniente tres cajas de escalera de dos viviendas por rellano y dos de tres con un total de 58 viviendas, y para el bloque de levante dos cajas de escalera de tres viviendas por rellano, con un total de 29 viviendas.

Esta disposición permite que la mayor parte de las viviendas estén razonablemente bien orientadas y que existan dos tipos mayoritarios de distribución, ya que los dos bloques comparten el tipo pasante y el de dos fachadas en ángulo, aunque adaptados a cada situación específica.

El acceso a los vestíbulos se produce generalmente desde el nivel de la planta aparcamiento, que es el más cercano a la rasante de las calles que rodean el conjunto. En la planta superior, calificada urbanísticamente de planta baja, se establece la conexión de los núcleos de escalera con el espacio comunitario. Las viviendas de planta baja que dan en el interior tienen terrazas que los privatizan respecto de dicho espacio común. En los aparcamientos, se accede en ambos casos desde el pasaje central: al ser el punto más bajo y permitir una entrada con poco recorrido de rampa, se obtiene un mejor rendimiento del espacio. En esta planta también se han situado algunos trasteros. La estructura del edificio se ha planteado como una retícula sencilla y ordenada. Esta disposición, junto con unas luces regulares y razonables, propicia un forjado reticular óptimo. Las cubiertas son planas e invertidas.

Para la fachada se han escogido entrepaños de obra vista regulados modularmente, los cuales, en altura, van de forjado a forjado debido a que estos forjados sobresalen ligeramente del plano de fachada.

La superficie de las viviendas oscila entre 60 y 90 m². En cuanto a los criterios de arquitectura medioambiental y ahorro energético se han propuesto unos medios pasivos, consistentes en un incremento del aislamiento y una distribución razonable de plantas y fachadas, que favorecen de manera natural la protección solar y la ventilación continua con unas galerías protegidas, en las viviendas orientadas al sur y poniente. Como medios activos, se ha optado por la instalación de una serie de filas de placas solares en la planta cubierta.

The volumetric definition of the complex is largely determined by compliance with the parameters established in the Partial Plan. Even so, in order to satisfy the programme requested as regularly as possible, the proposal defines the two volumes the intervention consists of: to the west, an 'L'-shape and to the east one with a rectangular floorplan placed at an angle to the other. The type floorplan establishes three staircases for the western block with two housing units per landing and two with three, making a total of 58 units, and for the eastern block two staircases with three housing units per landing, a total of 29 units. This arrangement means that most of the housing is reasonably well oriented and that there are two main types of distribution, as both blocks are of the through type with two façades at an angle, although they are adapted to each specific situation.

Access to the vestibules is generally from the car park level, which is the one closest to the level of the streets surrounding the complex. On the floor above, which for purposes of building regulations qualifies as a ground floor, a connection is established between the stair units and the communal space. The ground floor housing units that open onto the interior have terraces for privacy from the communal space mentioned.

The car parks are reached in both cases from the central passage: being the lowest point and allowing access via a short ramp, better use is made of the available space. There are also some boxrooms on this floor. The structure of the building is conceived as a simple, ordered grid. This arrangement, along with regular and reasonable spans, makes for an optimal reticular floor structure. The roofs are flat and inverted.

For the façade, modularly regulated walls of unfaced masonry have been chosen which span the distance from floor to floor, as the floor structures project slightly from the plane of the façade.

The housing units have surface areas that vary between 60 and 90 square metres. As regards environmental, architectural and energy-saving criteria, passive means have been proposed that consist in increasing the insulation and in rationally distributing floors and façades to allow natural protection from the sun and continuous ventilation with protected balconies in the housing units facing south and west. As active measures, the choice has been to install a series of rows of solar panels on the roof level.

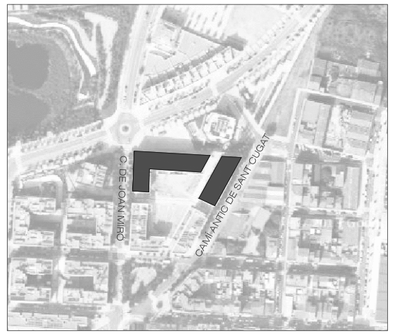

Emplaçament 0 20 50 100

Secció 1 0 2 5 10

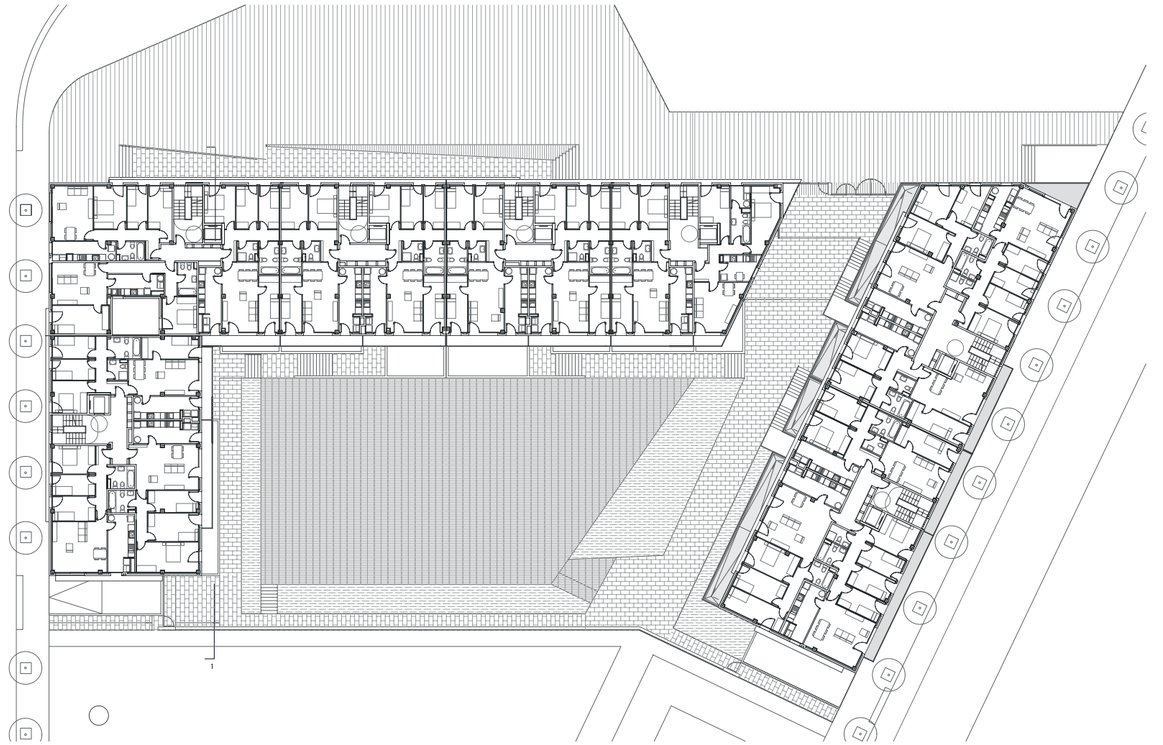

Planta tipus 0 5 10 15

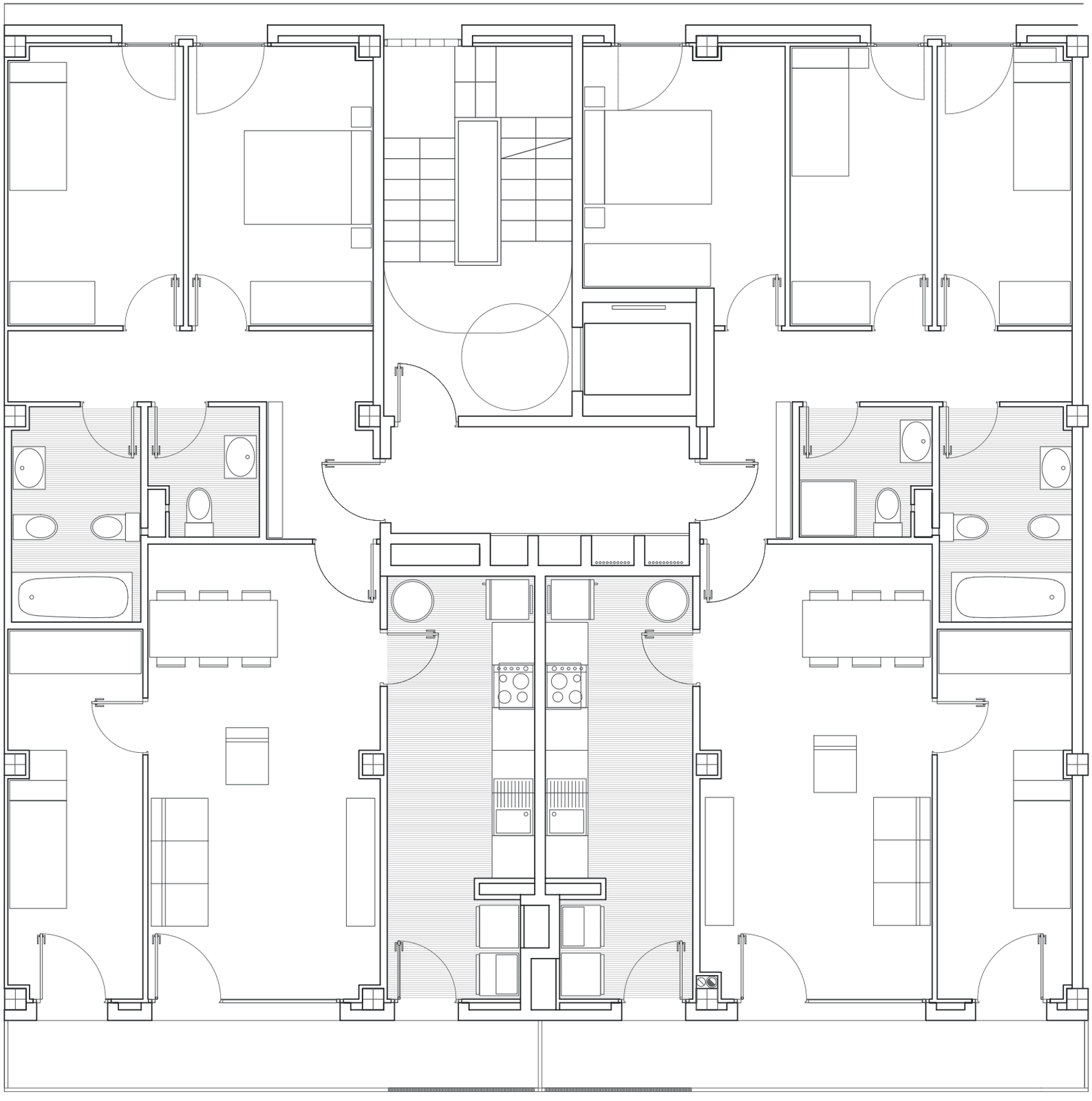

Habitatges tipus

0 1 3 5

C. DE JOAN MIRÓ MAS RAMPINYO MONTCADA I REIXAC
62 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Febrer 2003

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Maig 2005 / Març 2007

Cost total | Coste total | Total cost
5.036.976,08 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
9.111,75 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Martí-Miralles, arquitectes

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Joan Ramon Soldevila Vidal, arquitecte tècnic

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Lluís J. Duart SLP Consulting Oficina Tècnica

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Gerard Garcia, Belen Torrents i Tristan Velasco, arquitectes
Rafael Bellmunt, estructures

Contractista | Contratista | Contractor
Dragados SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana

Tot el sector de Mas Rampinyo, al terme de Montcada i Reixac, va ser objecte d'una ràpida transformació en un barri nou definit per l'ordenació urbanística. No hi havien més preexistències significatives a tenir en compte en el disseny dels edificis que l'orientació, la topografia i les previsions contemplades en el planejament urbanístic.
La volumetria del projecte consisteix en dos edificis separats, de 14 metres de fondària i cinc plantes d'alçada, situats en el perímetre d'una illa trapezoïdal i que comparteixen una zona comunitària al pati d'illa. Els dos edificis contenen habitatges de 2, 3 i 4 dormitoris a les plantes per damunt de la rasant del carrer i aparcaments a les plantes soterrani.
Les diferències formals i de superfície en planta provoquen un repertori de solucions que es concreten en 1, 2, 3, i 5 habitatges per replà, i un repertori de tipologies d'habitatge que diversifica l'oferta i personalitza les diferents unitats. La major part dels habitatges tenen el safareig a la zona de nit, cosa que permet ventilar la cuina directament a façana i tractar-la com a una peça habitable integrada amb la resta de peces de la zona de dia. Aquestes peces se situen a la franja contigua a les façanes i les cambres sanitàries a la part fosca de la planta, la qual cosa permet la flexibilitat en la redistribució dels espais d'acord amb les necessitats dels usuaris. Tots els habitatges tenen ventilació creuada, per tenir façanes a diferents orientacions o a una façana i un pati interior. La terrassa davant l'obertura de la sala d'estar dóna profunditat i protecció al forat més gran de la façana. La façana de l'edificació coincideix amb el límit de la parcel·la.
El desnivell dels carrers fa que l'aparcament, tot i ser soterrani, aflori a la part mes baixa del terreny. No hi ha usos comercials en planta baixa, però aquesta manca es compensa amb la creació d'un espai de transició entre el domini públic i el privat que es formalitza agrupant diversos accessos i porxos en un front continu, davant del carrer del Consell de Cent. Aquest espai resol, d'una banda, el contacte de l'edifici amb el terreny i, de l'altra, l'accés a l'espai comunitari del pati interior, tractat com un petit espai urbà.
A la coberta hi ha les instal·lacions de distribució de la xarxa de subministrament de gas, els captadors solars tèrmics comunitaris i els acumuladors intercanviadors individuals que proporcionen aigua calenta sanitària.

Todo el sector de Mas Rampinyo, en el término de Montcada i Reixac, fue objeto de una rápida transformación en un barrio nuevo definido por la ordenación urbanística. No había más preexistencias significativas a tener en cuenta en el diseño de los edificios que la orientación, la topografía y las previsiones contempladas en el planeamiento urbanístico.
La volumetría del proyecto consiste en dos edificios separados, de 14 metros de profundidad y cinco plantas de altura, situados en el perímetro de una manzana trapezoidal y que comparten una zona comunitaria en el patio de manzana. Los dos edificios contienen viviendas de 2, 3 y 4 dormitorios en las plantas por encima de la rasante de la calle y aparcamientos en las plantas sótano. Las diferencias formales y de superficie en planta provocan un repertorio de soluciones que se concretan en 1, 2, 3, y 5 viviendas por rellano, y un repertorio de tipologías de vivienda que diversifica la oferta y personaliza las diferentes unidades. La mayor parte de las viviendas tienen el lavadero en la zona de noche, lo que permite ventilar la cocina directamente a fachada y tratarla como una pieza habitable integrada con el resto de piezas de la zona de día. Estas piezas se sitúan en la franja contigua a las fachadas y las cámaras sanitarias en la parte más oscura de la planta, lo que permite la flexibilidad en la redistribución de los espacios de acuerdo con las necesidades de los usuarios.
Todas las viviendas tienen ventilación cruzada, para tener fachadas a diferentes orientaciones o una fachada y un patio interior. La terraza ante la apertura de la sala de estar da profundidad y protección al hueco más grande de la fachada. La fachada de la edificación coincide con el límite de la parcela.
El desnivel de las calles hace que el aparcamiento, a pesar de ser sótano, aflore a la parte mas baja del terreno. No hay usos comerciales en planta baja, pero esta falta se compensa con la creación de un espacio de transición entre el dominio público y el privado que se formaliza agrupando varios accesos y porches en un frente continuo, delante de la calle Consell de Cent. Este espacio resuelve, por un lado, el contacto del edificio con el terreno y de la otra el acceso al espacio comunitario del patio interior tratado como un pequeño espacio urbano. En la cubierta se encuentran las instalaciones de distribución de la red de suministro de gas, los captadores solares térmicos comunitarios y los acumuladores intercambiadores individuales que proporcionan agua caliente sanitaria.

The whole of the Mas Rampinyo sector, in the municipal district of Montcada i Reixac, was the object of a rapid transformation into a new neighbourhood defined by planning regulations. There were no significant pre-existing elements to take into account in the design of the buildings, other than their orientation, the relief and the measures foreseen in the planning regulations.
The volumetry of the project consists of two separate buildings, 14 metres deep and five stories high, located on the perimeter of a trapezoidal city block and sharing a communal area in the city block courtyard. The two buildings contain housing units with two, three and four bedrooms on the floors above street level and parking on the basement levels. Formal differences and differences in surface area spawn a repertory of solutions that take the form of one, two, three and five housing units per floor and a repertory of housing types that diversifies the offer and personalises the different units.
Most of the housing units have the laundry room in the night zone, which means the kitchen can be ventilated directly via the façade and treated as a habitable space integrated with the rest of the rooms in the daytime area. These rooms are located on the strip beside the façades and the bathrooms are on the dark side of the floor, which allows flexibility in the redistribution of the spaces according to users' needs. All the housing units have cross ventilation as they have façades with different orientations or one façade and an inner courtyard. The terrace outside the living room gives depth and protection to the largest opening on the façade.
The façade of the building coincides with the edge of the plot. The difference in height between streets means that the car park, despite being underground, surfaces at the lowest point of the terrain. There are no commercial uses on the ground floor, but this absence is made up for by the creation of a transition space between the public and private domains that is formalised by grouping various accesses and porches in a continuous front on Carrer del Consell de Cent. This space resolves, first of all, the point of contact between the building and the terrain and, secondly, the access to the communal space of the interior courtyard treated as a small urban space. On the roof there are the distribution installations for the gas supply network, and the communal solar heat collectors and the individual accumulators and heat exchangers that supply domestic hot water.

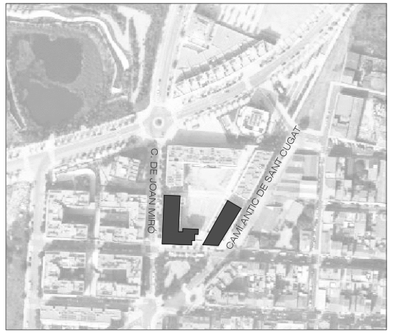

Emplaçament

Alçat sud

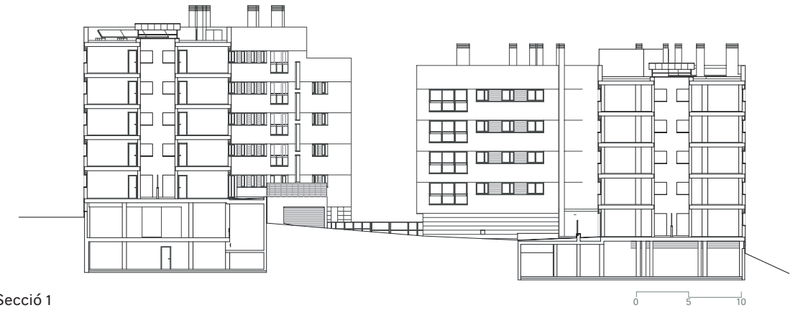

Secció 1

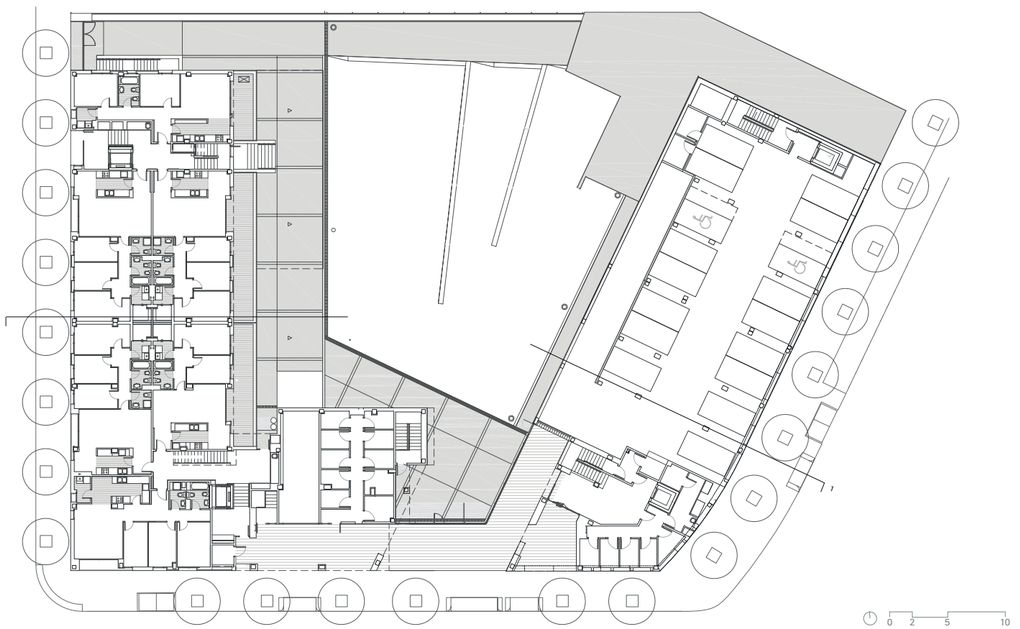

Planta baixa

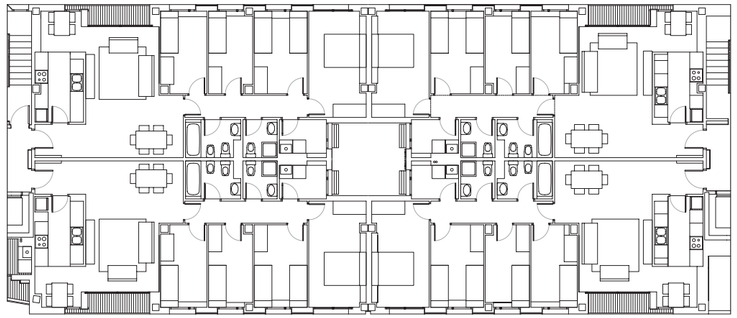

Habitatges tipus

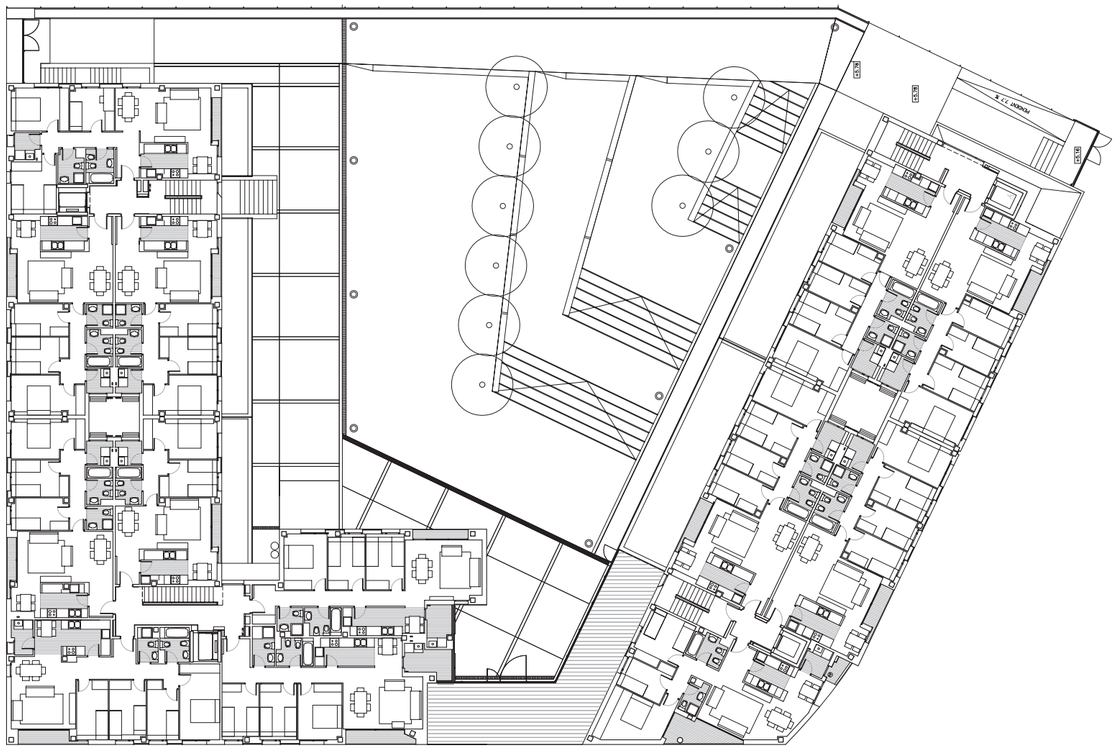

Planta tipus

C. JOAN MIRÓ MAS RAMPINYO / MONTCADA I REIXAC

PG. DE SANT JORDI MAS RAMPINYO MONTCADA I REIXAC
39 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Febrer 2003

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Maig 2005 / Març 2007

Cost total | Coste total | Total cost
3.282.865,73 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
5.058,38 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Conxita Balcells Associats SL, arquitectes

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Lluís Roig, arquitecte técnic

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Joan González Gou, enginyer industrial

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Manuel Arguijo, estructures
Roger Terrats, enginyer de telecomunicacions

Contractista | Contratista | Contractor
Dragados SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana

L'edifici està situat a l'extrem sud del Pla Parcial del sector Mas Rampinyo, al terme de Montcada i Reixac, davant del Parc del Gurugú. En aquesta illa triangular, el planejament proposava dos usos: un a la banda oest, destinat a habitatges i consistent en un bloc en forma de L, i l'altre al cantó est destinat a zona verda. Per tal d'aconseguir el màxim assolellament diari de tots els habitatges, amb la millor orientació possible i donar continuïtat a la zona verda davant de l'edifici, es va proposar una modificació de l'ordenació.
La nova proposta ha plantejat un bloc lineal, situat a l'extrem nord de l'illa, perfectament orientat a nord-sud, i donant l'esquena a la radiació del sol de l'oest; té vuit habitatges per planta repartits en dos nuclis de comunicació vertical. A la planta baixa hi ha els accessos generals als dos nuclis, l'accés a l'aparcament subterrani i set habitatges amb jardí.
La volumetria del projecte el dota d'una imatge molt tranquil·la. La façana sud té un tractament més obert, resolta amb una terrassa que es comporta com un captador solar selectiu. Aquestes terrasses es configuren com un espai intermedi entre dues superfícies de tancament: la de la banda exterior està formada per una làmina tamisada amb uns elements mòbils de filtració solar formats per safates de xapa d'acer perforada que actuen com un umbracle; la de l'interior té un tractament de façana perforada. La relació amb l'exterior és flexible, de manera que s'obté una gran varietat d'opcions que donen resposta a les diverses situacions climàtiques i ambientals que pot oferir l'entorn. La resta de façanes tenen un tractament més opac, en què la proporció buit-ple s'adapta a l'orientació corresponent.
La nova disposició del volum edificatori permet la continuïtat de les zones verdes i una millor integració de l'edifici entre les noves zones d'arbrat adjacents i el Parc del Gurugú. La presència d'aquesta nova vegetació crea una àrea de microclima i a la vegada actua com a barrera acústica respecte de la transitada carretera B-1411 que uneix Ripollet amb Montcada i Reixac.
En total l'edifici conté 39 habitatges amb 3 o 4 dormitoris; a més a més, els de planta baixa incorporen una terrassa. La peça més important de tots els habitatges és la sala d'estar-menjador-terrassa orientada al sud, que serveix com a captador solar i lumínic. La zona de nit, en canvi, queda totalment orientada al nord; al mig hi trobem la zona de serveis: cuina, safareig i banys.

El edificio está situado en el extremo sur del Plan Parcial del sector Mas Rampinyo, en el término de Montcada i Reixac, frente al Parc del Gurugú. En esta manzana triangular, el planeamiento proponía dos usos: uno en el lado oeste, destinado a viviendas y consistente en un bloque en forma de L, y el otro en el lado este, destinado a zona verde. Para conseguir el máximo asoleo diario de todas las viviendas con la mejor orientación posible y dar continuidad a la zona verde delante del edificio, se propuso una modificación de la ordenación.
La nueva propuesta ha planteado un bloque lineal, situado en el extremo norte de la isla, perfectamente orientado a norte-sur, y dando la espalda a la radiación del sol del oeste, tiene ocho viviendas por planta repartidos en dos núcleos de comunicación vertical. En la planta baja están los accesos generales a los dos núcleos, el acceso al aparcamiento subterráneo y siete viviendas con jardín. La volumetría del proyecto lo dota de una imagen muy tranquila.
La fachada sur tiene un tratamiento más abierto, y está resuelta con una terraza que se comporta como un captador solar selectivo. Estas terrazas se configuran como un espacio intermedio entre dos superficies de cerramiento: la de la banda exterior está formada por una lámina tamizada con unos elementos móviles de filtración solar formados por bandejas de chapa de acero perforada que actúan como un umbráculo; la del interior tiene un tratamiento de fachada perforada. La relación con el exterior es flexible, de manera que se obtiene una gran variedad de opciones que dan respuesta a las diversas situaciones climáticas y ambientales que puede ofrecer el entorno. El resto de fachadas tienen un tratamiento más opaco, dónde la proporción vacío-lleno se adapta a la orientación correspondiente.
La nueva disposición del volumen edificatorio permite la continuidad de las zonas verdes y una mejor integración del edificio entre las nuevas zonas de arbolado adyacentes y el Parc del Gurugú.
La presencia de esta nueva vegetación crea un área de microclima y a la vez actúa como barrera acústica respecto de la transitada carretera B-1411 que une Ripollet con Montcada i Reixac.
En total el edificio contiene 39 viviendas con 3 o 4 dormitorios; además, los de planta baja incorporan una terraza. La pieza más importante de todas las viviendas es la sala de estar-comedor-terraza orientada al sur, que sirve como captador solar y lumínico. La zona de noche, en cambio, queda totalmente orientada al norte; en medio encontramos la zona de servicios: cocina, lavadero y baños.

The building is located at the southern end of the Mas Rampinyo sector Partial Plan, in the municipal district of Montcada i Reixac, opposite to Parc del Gurugú. The planning proposes two uses for this triangular city block, one for the west side, earmarked for housing and consisting of an 'L'-shaped building, and the other on the corner earmarked as a green zone. To get the maximum daily sunlight into all the accommodation with the best possible orientation and give continuity to the green zone opposite the building, a modification of the planning was proposed.
The new proposal is for a linear building, located at the north end of the city block, oriented perfectly north-south and turning its back on the sunshine from the west. It has eight housing units per floor distributed around two vertical transportation units. On the ground floor are the general accesses to the two units, access to the underground car park and seven housing units with garden.
The volumetry of the project gives it a very peaceful image. The south façade has a more open treatment, completed with a terrace that acts as a selective solar collector. These terraces take the form of an intermediate space between two enclosing surfaces: the one on the outside is made up of a screen with movable elements formed by perforated steel plates for filtering the sunlight and acts as a shade house; the one on the inside is treated like a façade with openings in it. The relation with the exterior is flexible, providing a large variety of options in response to the different weather and environmental conditions arising in the surroundings. The rest of the façades have a more opaque treatment, in which the empty/full proportion is adapted to the corresponding orientation.
The new arrangement of the built volume allows continuity in the green zones and better integration of the building in the neighbouring new tree plantations and Parc del Gurugú. The presence of this new vegetation creates an area of micro-climate and at the same time acts as an acoustic barrier for the busy B-1411 road that joins Ripollet and Montcada i Reixac.
In total the building has 39 three- or four-bedroom housing units. Furthermore, the ones on the ground floor include a terrace. The most important room in all the housing units is the south-facing living/dining-room-terrace, which acts as a solar heat and light collector. The night area, on the other hand, is entirely north-facing. In between we find the service area: kitchen, laundry and bathrooms.

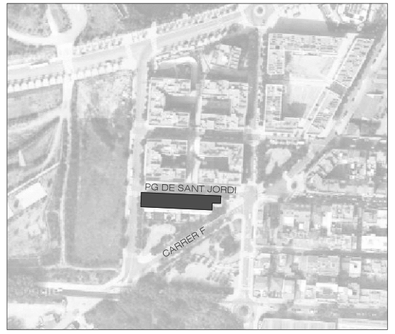

Emplaçament 0 20 50 100

Alçat nord 0 2 5

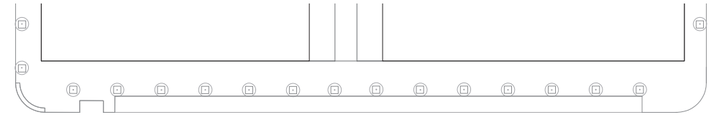
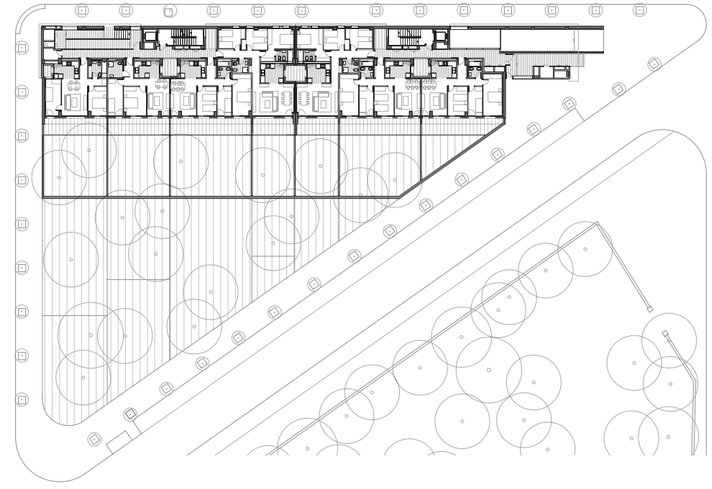

Planta baixa

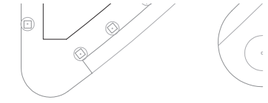
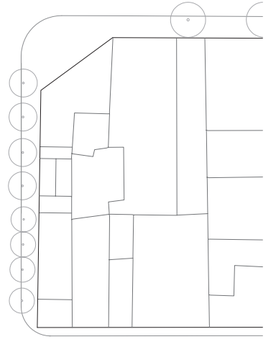
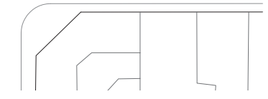
0 2 5 10

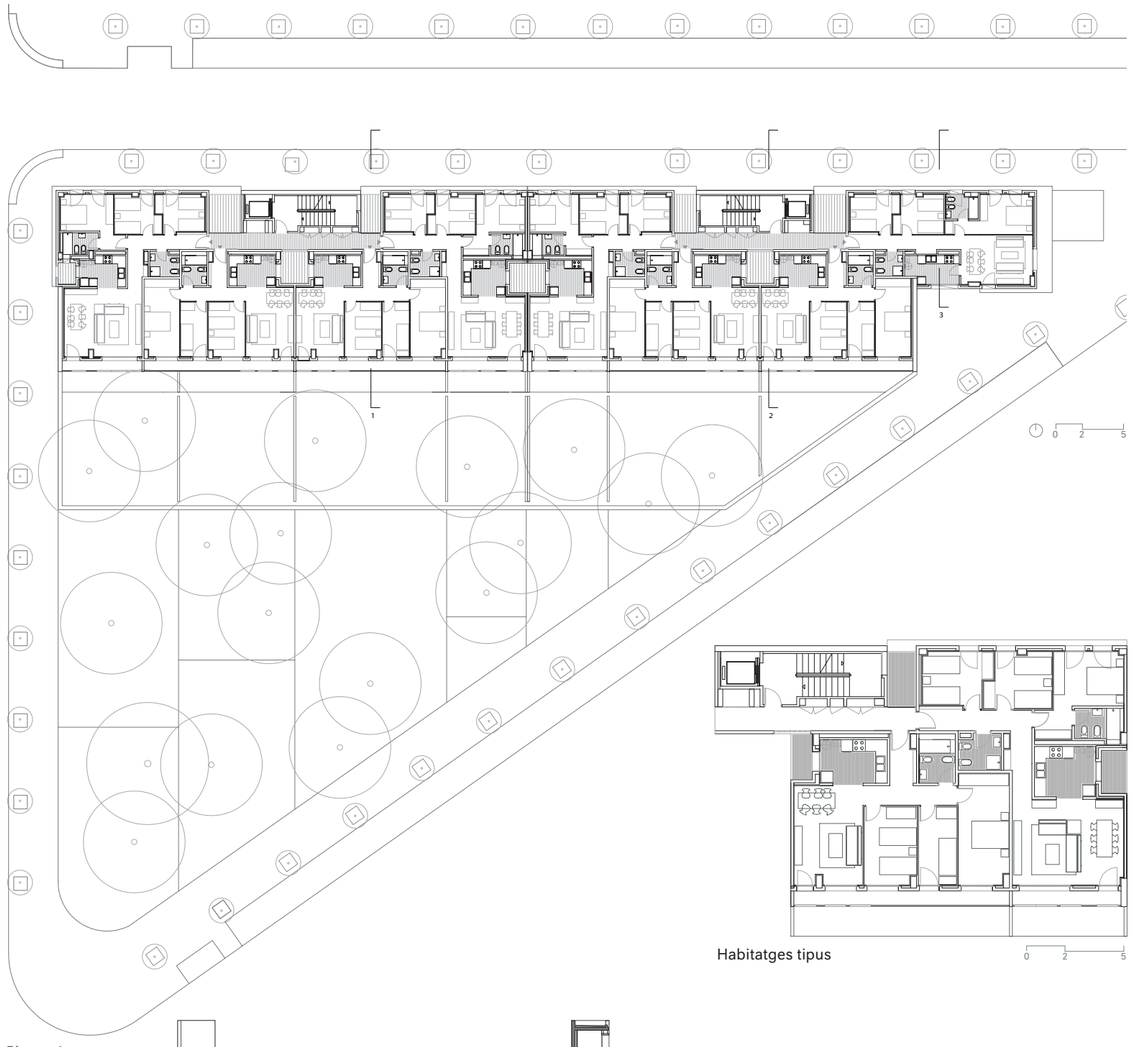

Planta tipus

Habitatges tipus

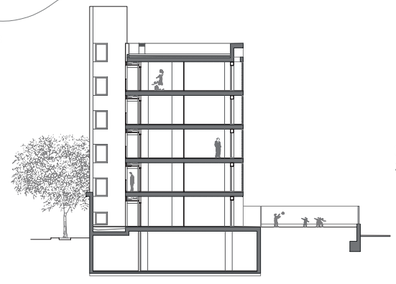

Secció 1

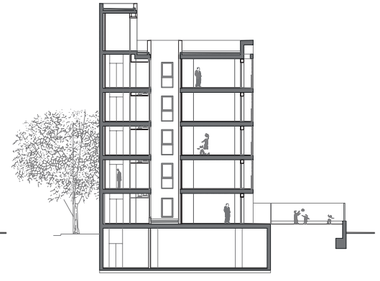

Secció 2

Secció 3

RDA. DELS PAÏSOS CATALANS TURÓ DEL SASTRE MONTGAT
48 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Preu concertat

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Novembre 2005

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Abril 2007 / Març 2009

Cost total | Coste total | Total cost
4.125.629,91 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
6.030,06 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
RGA Arquitectes SA

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Josep Sotorres - RGA Arquitectes

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
PGI engineering

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Cristina Alsius, Francesco Ducato, Raül Sebastián i Daniel Gutiérrez, arquitectes
Josep Sotorres - RGA Arquitectes, estructures

Contractista | Contratista | Contractor
Construcciones Rubau SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
RGA Arquitectes i Lourdes Jansana

El projecte planteja la construcció d'aquests habitatges distribuïts en dos blocs aïllats de forma poligonal, idèntics en programa, superfície i geometria. Tenen dos nuclis verticals per bloc, amb una tipologia de tres habitatges per replà: un amb dos dormitoris i els altres dos amb tres. La planta inferior, situada al nivell de l'accés rodat, ocupa els baixos d'ambdós blocs, té caràcter obert i dóna cabuda a 50 places d'aparcament.
Dues són les estratègies bàsiques que sustenten el projecte. La primera parteix de la voluntat que tots els habitatges tinguin façana al mar i al sud. La segona ha estat el canvi de l'alineació rectangular dels blocs, prevista al planejament urbanístic previ, per una de poligonal molt assimilable a l'alineació corba del vial. Així s'aconsegueix que l'edificació de dos blocs aïllats es formalitzi en un sol volum construït, interromput només per un espai buit central. La façana urbana del conjunt pren una major entitat i presència i augmenta la complexitat espacial dels espais intersticials.
Els accessos als habitatges es realitzen a través d'un corredor establert a la petita escletxa entre el terreny i la zona posterior del bloc. Aquest corredor queda a la mateixa cota que el vial per l'extrem sud, mentre que pel nord cal accedir-hi mitjançant unes escales que salven el desnivell d'una planta i que arrenquen del mateix espai exterior que dóna accés a l'aparcament. Aquesta adaptació topogràfica permet configurar una planta d'aparcament de tipologia oberta, amb ventilació i il·luminació naturals; es crea així un espai d'accés de cotxes més fàcil, diàfan i lluminós.
L'aparcament és comú per als dos blocs i esta tancat perimetralment per una reixa de seguretat que, amb diferents graus d'obertura, permet l'apropiació de l'espai enjardinat exterior i evita la vista directa des del carrer. La façana de llevant esta ocupada per profundes terrasses que donen al mar. El tractament de la pell exterior metàl·lica que forma les baranes de les terrasses, així com els filtres solars i els paraments davant els estenedors, conjuntament amb la reixa de tancament de l'aparcament i de tota la parcel·la, se superposen a la textura de la paret arrebossada interior i configuren un parament subtil a mode de teixit continu, que permet desenvolupar els diferents usos i necessitats del programa interior i alhora difuminar i mitigar els rigors de la volumetria compacta dels habitatges.
L'espai exterior de la parcel·la constitueix un recorregut d'accés per als vianants i està enjardinat amb vegetació autòctona, senzilla i de fàcil manteniment. El pati posterior longitudinal de l'aparcament provoca un desenganxament total entre la topografia i l'edificació, tot i que no queda malmesa la continuïtat espacial entre el jardí, l'aparcament i l'espai exterior.

El proyecto plantea la construcción de estas viviendas distribuidas en dos bloques aislados de forma poligonal, idénticos en programa, superficie y geometría. Tienen dos núcleos verticales por bloque, con una tipología de tres viviendas por rellano: uno con dos dormitorios y los otros dos con tres.
La planta inferior, situada al nivel del acceso rodado, ocupa los bajos de ambos bloques, tiene carácter abierto y da cabida a 50 plazas de aparcamiento.
Dos son las estrategias básicas que sustentan el proyecto. La primera parte de la voluntad que todas las viviendas tengan fachada al mar y al sol. La segunda ha sido el cambio de la alineación rectangular de los bloques, prevista en el planeamiento urbanístico previo, por una de poligonal muy asimilable a la alineación curva del vial. Así se consigue que la edificación de dos bloques aislados se formalice en un solo volumen construido interrumpido sólo por un espacio vacío central. La fachada urbana del conjunto adquiere una mayor entidad y presencia y aumenta la complejidad espacial de los espacios intersticiales. Los accesos a las viviendas se realizan a través de un corredor establecido en la pequeña brecha entre el terreno y la zona posterior del bloque. Este corredor queda en la misma cota que el vial por el extremo sur, mientras que por el norte es necesario un acceso mediante unas escaleras que salvan el desnivel de una planta y que arrancan del mismo espacio exterior que da acceso al aparcamiento. Esta adaptación topográfica permite configurar una planta de aparcamiento de tipología abierta, con ventilación e iluminación naturales, creándose así un espacio de acceso de coches más fácil, diáfano y luminoso.
El aparcamiento es común para los dos bloques y esta cerrado perimetralmente por una reja de seguridad que, con diferentes grados de apertura, permite la apropiación del espacio ajardinado exterior y evita la vista directa desde la calle. La fachada de levante esta ocupada por profundas terrazas que dan al mar.
El tratamiento de la piel exterior metálica que forma las barandillas de las terrazas, así como los filtros solares y los paramentos ante los tendederos, conjuntamente con la reja de cierre del aparcamiento y de toda la parcela, se superponen a la textura de la pared enlucida interior y configuran un paramento sutil a modo de tejido continuo, que permite desarrollar los diferentes usos y necesidades del programa interior y a la vez difuminar y mitigar los rigores de la volumetría compacta de las viviendas.
El espacio exterior de la parcela constituye un recorrido de acceso peatonal y está ajardinado con vegetación autóctona, sencilla y de fácil mantenimiento. El patio trasero longitudinal del aparcamiento provoca un desenganche total entre la topografía y la edificación, aunque no se corrompe la continuidad espacial entre el jardín, el aparcamiento y el espacio exterior.

The project foresees the construction of this accommodation distributed over two isolated polygonal blocks with identical programmes, surface area and geometry. There are two vertical units per block, with a typology of three housing units per floor: one with two bedrooms and the other two with three.
The lower floor, located on the vehicle access level, occupies the ground floors of both blocks, is open plan and has room for 50 parking places.
There are two basic strategies behind the project.
The first is based on the wish for all the housing units to face the sea and the sun. The second is the change in the rectangular alignment of the blocks, foreseen in the prior urban planning, for a polygonal alignment that can easily be assimilated to the curve of the street. In this way the construction of two isolated blocks can be formalised in a single built volume interrupted only by an empty central space. The urban façade of the complex acquires greater weight and presence and increases the spatial complexity of the interstitial spaces. Access to the accommodation is by a corridor established in the small crack between the terrain and the rear area of the block. This corridor is at the same height as the street at the southern end, while at the northern end it must be reached by steps that span the difference in height of one floor and that start from the same exterior space providing access to the car park. This topographical adaptation means an open-plan parking level can be established, with natural ventilation and light. This creates an access space for cars that is convenient, well-lit and diaphanous. The car park is shared by the two blocks and the perimeter is closed with a safety fence with different degrees of opening that allows appropriation of the exterior garden area and avoids a direct view from the street. The east façade is taken up with deep terraces overlooking the sea. The treatment of the exterior metallic skin forming the balustrades of the terraces, as well as the solar filters and the walls in front of the clothes lines, along with the railing surrounding the car park and the whole of the site, are superimposed on the texture of the interior rough-cast wall and form a subtle surface in the manner of a continuous fabric. This allows the different uses and needs of the interior programme, at the same time as the rigours of the compact volumetry of the housing are relieved and mitigated.
The exterior space of the site constitutes a pedestrian access path and has gardens with native vegetation which is simple and easy to maintain. The longitudinal rear courtyard of the car park forms a complete break between the relief and the building, although the spatial continuity between the garden, the car park and the exterior space is not affected.

Emplaçament

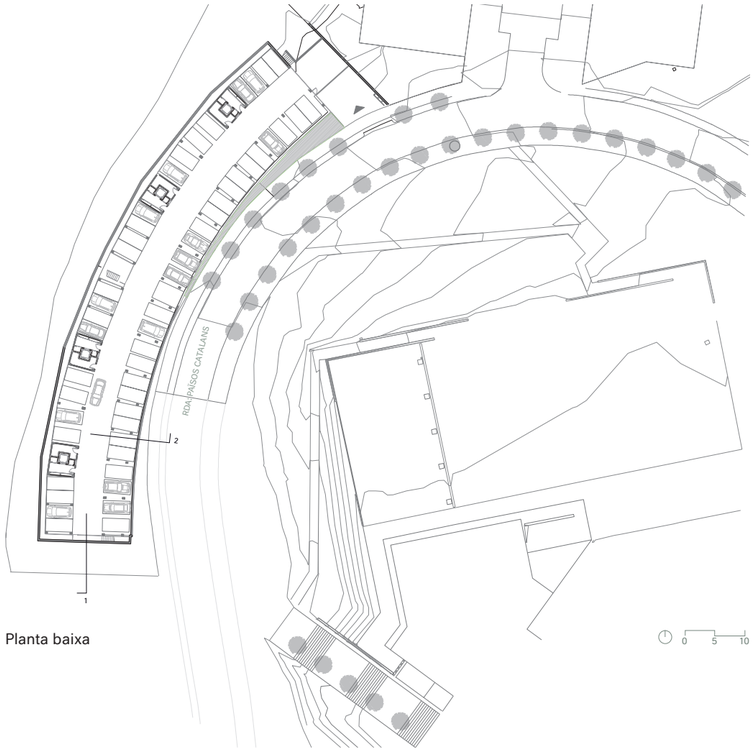

Planta baixa

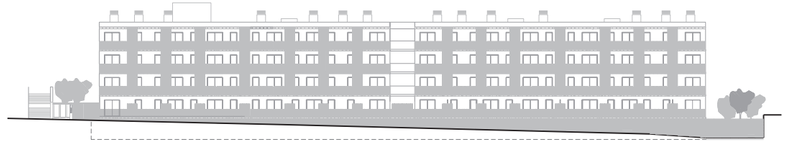
Façana llevant

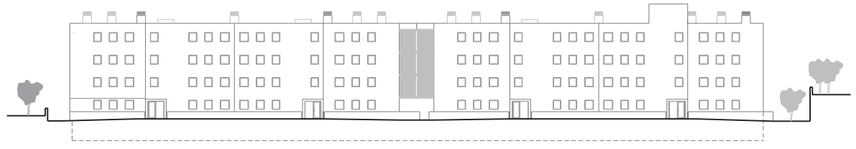
Façana ponent

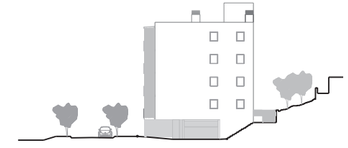
Façana nord

Secció 1

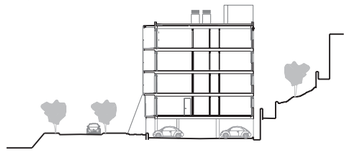

Secció 2

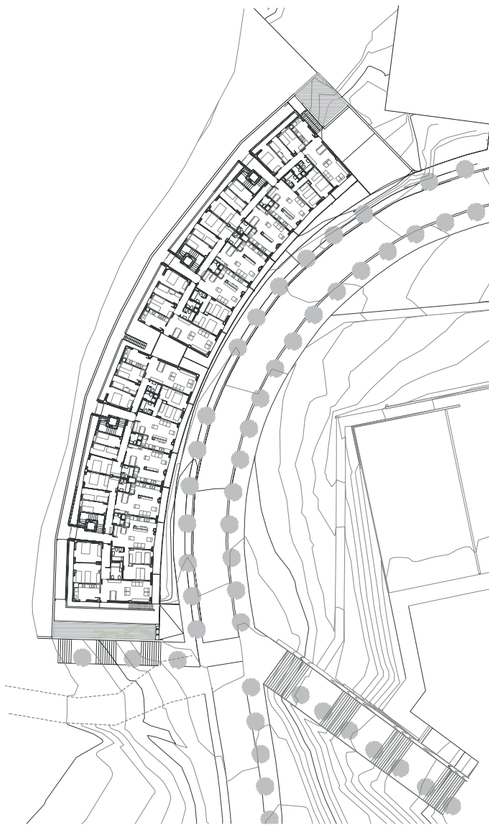

Planta primera

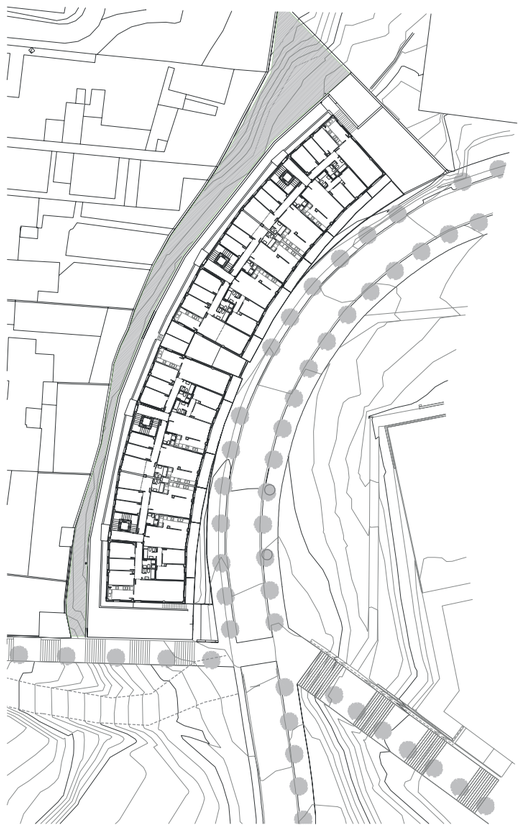

Planta tipus

Habitatges tipus

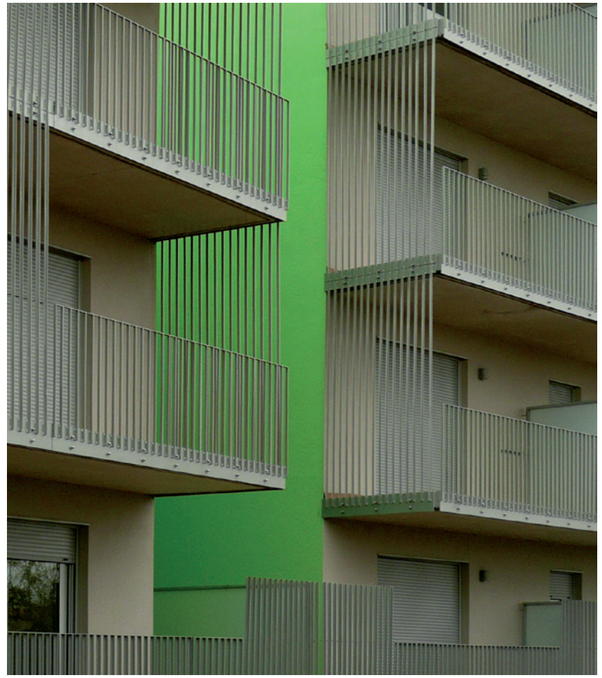

C. DE POMPEU FABRA TURÓ DEL SASTRE MONTGAT
103 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Novembre 2005

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Abril 2007 / Maig 2009

Cost total | Coste total | Total cost
8.860.491,32 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
13.954,81 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Batlle i Roig CB, arquitectes

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Oriol Marín Gordi, arquitecte tècnic

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Lourdes Romeo, arquitecta
Anna Bernadet, enginyera industrial

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Gerardo Rodríguez - Static Ingenieria SAP, estructures

Contractista | Contratista | Contractor
Construcciones Rubau SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana i Josep Hevia

L'ordenació urbanística del Turó del Sastre a Montgat preveia la construcció d'un nou conjunt urbà format per un sistema de blocs lineals de gran longitud i sensiblement paral·lels entre si. Els blocs se situaven perpendicularment tant a la línia de costa com al pendent del turó on recolzaven i les façanes més llargues quedaven orientades a l'est i l'oest. L'edifici projectat estava situat en un dels extrems del solar i de la mateixa manera que els altres, havia de respectar l'escalonat del volum que quedava prefixat a la normativa de gàlibs del planejament. L'orientació i la volumetria del bloc van determinar la tipologia tant de l'habitatge com de la seva agrupació.
Així, es va plantejar un esquema de quatre habitatges per replà, dos encarats a l'est i dos a l'oest, amb les dependències principals -sala d'estar, menjador i habitacions- alineades a la façana i les estances de servei -cuina, safareig i banys- disposades en paral·lel i donant a un pati longitudinal que recorria la totalitat de l'edifici. Aquesta disposició permetia una correcta il·luminació de l'habitatge, l'aireig natural de totes les estances de servei i una eficaç ventilació creuada.
Així mateix, s'assolia optimitzar els nuclis d'accés, alliberar volum i conduir totes les instal·lacions, tant de servei com d'evacuació pel pati central facilitant-ne així, no només el recorregut, sinó també el registre i reparació.
L'acusat pendent del carrer va permetre organitzar l'aparcament de vehicles en plantes independents que es van escalonat entre elles i disposar els accessos i les porteries d'entrada de tal manera que no afectessin als habitatges de planta baixa. L'obligatòria gradació del bloc en funció de l'adaptació a la topografia i el compliment dels gàlibs normatius es van tractar de manera que no comportés una fragmentació del volum. Una certa flexibilitat en l'ajust de la coronació de la coberta va fer possible dissenyar una volumetria contínua, incorporant els escalonaments a la forma general del projecte. Els trencaments irregulars van permetre igualment orientar amb major eficàcia els elements de captació solar que es van situar a la coberta.
L'expressa voluntat d'unitat de tot el volum fou determinant en el disseny de les façanes, així com en l'elecció dels materials amb què es construïen.
Es va escollir un maó beix, lligat amb el color de la planxa de la coberta, per reforçar la imatge de volum tallat i es va rematar l'encast amb el terra amb un maó negre esmaltat. La peculiar orientació est-oest i el fort pendent del solar cap al sud, amb vistes cap al mar, van portar a dissenyar un balcó especialment volat que permetés a l'usuari fruir d'aquestes vistes. La seva repetició i la distribució aleatòria defineixen finalment la imatge del conjunt.

La ordenación urbanística del Turó del Sastre en Montgat preveía la construcción de un nuevo conjunto urbano formado por un sistema de bloques lineales de gran longitud y sensiblemente paralelos entre sí. Los bloques se situaban perpendicularmente tanto a la línea de costa como a la pendiente del cerro donde apoyaban y las fachadas más largas quedaban orientadas a este y oeste. El edificio proyectado estaba situado en uno de los extremos del solar y, al igual que los demás, debía respetar el escalonado de volumen que quedaba prefijado en la normativa de gálibos del planeamiento. La orientación y la volumetría del bloque determinaron la tipología tanto de la vivienda como de su agrupación.
Así, se planteó un esquema de cuatro viviendas por rellano, dos enfocados al este y dos al oeste, con las dependencias principales, sala de estar, comedor y habitaciones, alineadas en la fachada y las estancias de servicio, cocina, lavadero y baños, dispuestas en paralelo y dando a un patio longitudinal que recorría la totalidad del edificio. Esta disposición, permitía una correcta iluminación de la vivienda, la aireación natural de todas las estancias de servicio y una eficaz ventilación cruzada. Asimismo, se alcanzaba optimizar los núcleos de acceso, liberar volumen y conducir todas las instalaciones, tanto de servicio como de evacuación por el patio central facilitando así, no sólo su recorrido, sino también su registro y reparación.
La acusada pendiente de la calle permitió organizar el aparcamiento de vehículos en plantas independientes que se escalonaron entre ellas y disponer los accesos y las porterías de entrada de modo que no afectaran a las viviendas de planta baja. La obligatoria gradación del bloque en función de la adaptación a la topografía y el cumplimiento de los gálibos normativos se trataron de manera que no comportara una fragmentación del volumen. Una cierta flexibilidad en el ajuste de la coronación de la cubierta hizo posible diseñar una volumetría continua, incorporando los escalonamientos a la forma general del proyecto.
Las roturas irregulares permitieron igualmente orientar con mayor eficacia los elementos de captación solar que se situaron en la cubierta.
La expresa voluntad de unidad de todo el volumen fue determinante en el diseño de las fachadas, así como en la elección de los materiales con que se construían.
Se escogió un ladrillo beige, atado con el color de la plancha de la cubierta para reforzar la imagen de volumen cortado y se remató el engarce con el suelo con un ladrillo negro esmaltado. La peculiar orientación este-oeste y la fuerte pendiente del solar hacia el sur, con vistas hacia el mar, llevaron a diseñar un balcón especialmente volado que permitiera al usuario disfrutar de estas vistas. Su repetición y la distribución aleatoria definen finalmente la imagen del conjunto.

The planning for Turó del Sastre in Montgat foresaw the construction of a new urban area formed by a series of very long, noticeably parallel linear blocks. These blocks were located perpendicular to the line of the coast as well as to the slope of the hill they stood on and the longest façades were oriented to the east and west. The planned building was located at one end of the site and, like the others, had to respect the tiered volumes previously established in the clearance regulations in the planning.
The orientation and volumetry of the building determined the typology both of the housing and of the grouping. A pattern of four housing units per landing was proposed, two of them facing east and two facing west, with the main rooms – living room, dining room and bedrooms – aligned on the façade and the service rooms – kitchen, laundry and bathrooms – arranged in parallel and giving onto a longitudinal courtyard running the length of the building. This arrangement allows for well lit accommodation, natural airing of all the service rooms and efficient cross ventilation.
At the same time, it managed to optimise the access units, free volume and run all the installations –services as well as waste disposal– through the central courtyard, thereby simplifying not only the layout but also inspection and maintenance.
The steep slope of the street made it possible to organise the car park on independent floors in steps and arrange accesses and entrance doorways in such a way that they did not affect the housing units on the ground floor.
The obligatory tiering of the block to adapt to the relief and compliance with regulation clearances have been dealt with in such a way as to avoid fragmentation of the volume. A certain flexibility in the fitting of the roof crown made it possible to design a continuous volumetry, incorporating the tiering into the general form of the project. The irregular breaks also allowed the solar collectors located on the roof to be more efficiently oriented.
The express wish for unity in the whole volume was decisive in the design of the façades and in the choice of materials for building them. The beige brickwork chosen matched the colour of the roof panels to reinforce the image of a volume cut open and the point of insertion in the ground was picked out with enamelled black brickwork. The unusual east-west orientation and the steep southward slope of the site, with views over the sea, led us to design a specially projecting balcony from which the user can enjoy these views. Its repetition and the random distribution finally define the image of the whole.

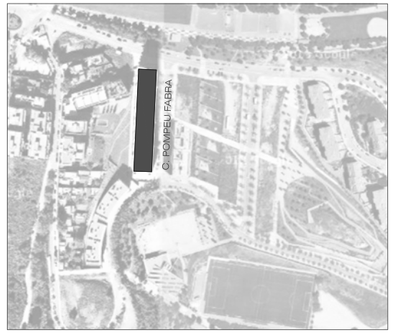

Emplaçament

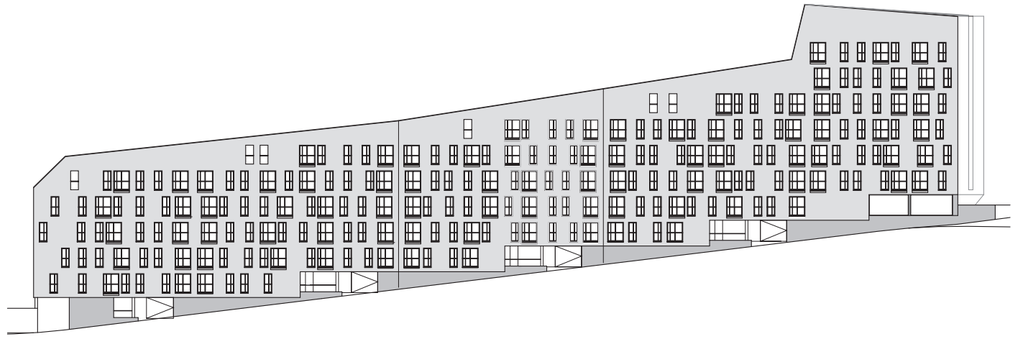
Alçat c. Pompeu Fabra

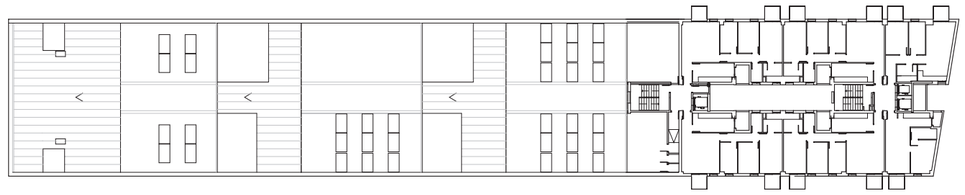
Planta +23.60

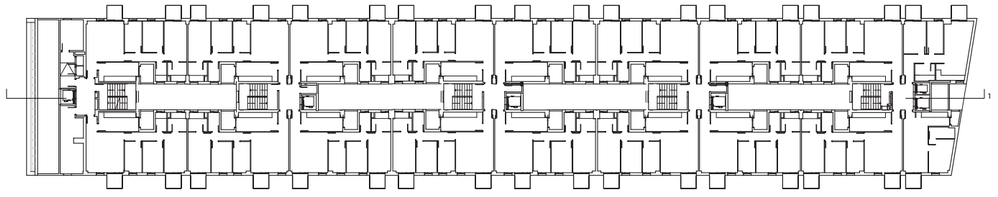
Planta +14.75

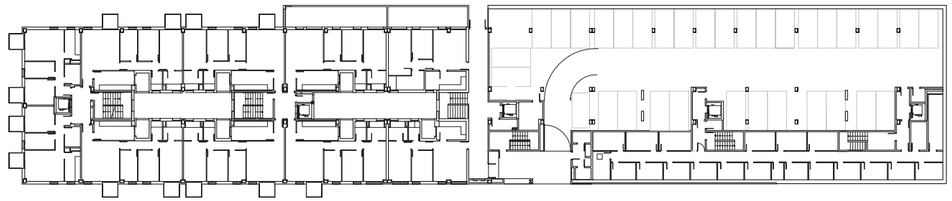

Planta +2.95

Secció 1

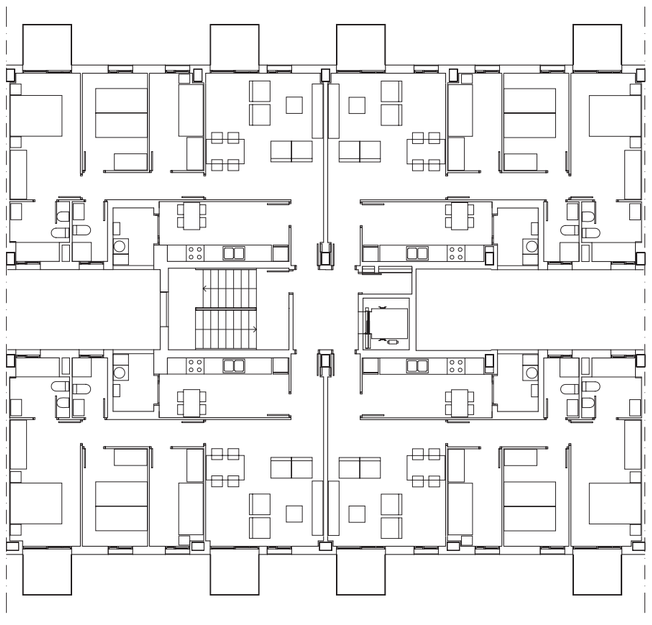

Habitatges tipus

C. DE POMPEU FABRA TURÓ DEL SASTRE MONTGAT
40 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Maig 2009

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Setembre 2009 / juny 2012

Cost total | Coste total | Total cost
3.489.092 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
5.554,70 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
UTE Joan Ramon Pascuets i Mònica Mosset Gou, arquitectes

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Aumedes Dap SLPU, arquitectes tècnics

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Proisotec Enginyeria SLP
Ofingar Ingenieros SL
Xonar Telecomunicacions SL

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Joan Ovejero, estructures

Contractista | Contratista | Contractor
Corsan-Corviam Construcción SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana

Situat al sector del Turó del Sastre, el projecte té bàsicament dos objectius: potenciar l'orientació del solar cap al front marítim amb espais intermedis entre interior i exterior, i aconseguir el màxim d'aprofitament urbanístic del solar optimitzant-ne els costos de construcció i manteniment. Aquest solar, molt acotat i amb una ordenació prevista de volumetria específica, condiciona les característiques de l'edifici que es resol amb un volum de planta baixa i quatre pisos que té forma ortogonal en tres de les seves façanes -est, sud i oest- i s'esbiaixa a la façana nord seguint el traçat del camí de vianants. D'altra banda, el fort desnivell longitudinal del solar obliga a l'esglaonament de la construcció.

L'edifici s'ha plantejat tanmateix de manera que resulti contingut i compacte; s'esponja amb patis interiors amb ventilació natural creuada, per tal d'aconseguir el màxim confort i el màxim d'estalvi energètic, aprofitant els guanys i reduint les pèrdues. La comunicació vertical se soluciona amb dos nuclis que serveixen a quatre habitatges per planta respectivament. Ordenats en dues bandes d'orientació est i oest, els habitatges són d'una, dues i tres habitacions, incloent-hi la unitat adaptada per a minusvàlids. Els serveis i rentadors s'alineen en una crugia central que incorpora quatre patis buscant la ventilació natural creuada; els patis serveixen per estendre la roba, mentre que les peces principals, les sales d'estar, les habitacions i les cuines, ocupen les dues bandes exteriors que donen a la façana i tenen ventilació natural. Només el tester sud canvia l'ordre de les peces buscant la millor orientació i les millors vistes amb les terrasses en voladís cap al mar. A la façana nord s'evita en la mesura que és possible l'obertura de forats.

Les façanes es tracten de forma dinàmica, desalineant els buits i combinant els mòduls amb una matisada paleta de colors per tal d'emfatitzar el moviment horitzontal. La utilització del morter monocapa n'economitza l'execució i el manteniment, ja que no és necessari un repintat amb el pas del temps.

Les terrasses de les façanes est i oest estan contingudes dins l'embolcall de la façana, de manera que es genera un espai intermedi entre els tancaments d´alumini i la persiana exterior. En canvi, la façana sud es desdobla formant una terrassa continua que prolonga l'àmbit de les estances interiors cap a les impressionants vistes al mar; la protecció es fa mitjançant persianes corredisses de lames fixes horitzontals d'alumini anoditzat.

Situado en el sector del Turó del Sastre, el enfoque del proyecto tiene básicamente dos objetivos: potenciar la orientación del solar hacia el frente marítimo con espacios intermedios entre interior y exterior, y conseguir el máximo aprovechamiento urbanístico del solar optimizando los costes de construcción y mantenimiento. Este solar, muy acotado y con una ordenación prevista de volumetría específica, condiciona las características del edificio, que se resuelve en un volumen de planta baja y cuatro pisos que tiene forma ortogonal en tres de sus fachadas- este, sur y oeste-y se sesga a la fachada norte siguiendo el trazado del camino de peatones. Por otro lado, el fuerte desnivel longitudinal del solar obliga al escalonamiento de la construcción.

El edificio se ha planteado sin embargo de manera que resulte contenido y compacto; se esponja con patios interiores con ventilación natural cruzada, para conseguir el máximo confort y el máximo de ahorro energético, aprovechando las ganancias y reduciendo las pérdidas. La comunicación vertical se soluciona con dos núcleos que sirven a cuatro viviendas por planta respectivamente. Ordenados en dos bandas de orientación este y oeste, las viviendas son de una, dos y tres habitaciones, incluyendo la unidad adaptada para minusválido. Los servicios y lavaderos se alinean en una crujía central que incorpora cuatro patios buscando la ventilación natural cruzada, los patios sirven para tender la ropa, mientras que las piezas principales, las salas de estar, las habitaciones y las cocinas, ocupan las dos bandas exteriores que dan a la fachada y tienen ventilación natural. Sólo el testero sur cambia el orden de las piezas buscando la mejor orientación y las mejores vistas con las terrazas en voladizo hacia el mar. En la fachada norte se evita en la medida de lo posible la apertura de huecos.

Las fachadas se tratan de forma dinámica, desalineado los huecos y combinando los módulos con una matizada paleta de colores para enfatizar el movimiento horizontal. La utilización del mortero monocapa economiza la ejecución y el mantenimiento, ya que no es necesario un repintado con el paso del tiempo. Las terrazas de las fachadas este y oeste están contenidas dentro de la envolvente de la fachada, de manera que se genera un espacio intermedio entre los cierres de aluminio y la persiana exterior. En cambio, la fachada sur se desdobla formando una terraza continua que prolonga el ámbito de las estancias interiores hacia las impresionantes vistas al mar, la protección se hace mediante persianas correderas de lamas fijas horizontales de aluminio anodizado.

Located in the Turó del Sastre sector, the approach taken in the project has two main aims: to make the most of the orientation of the site towards the sea front with intermediate spaces between the interior and exterior, and to get maximum urbanistic advantage out of the site by optimising construction and maintenance costs. This site is very tightly delimited and subject to planning regulations that foresee a specific volumetry, which conditions the characteristics of the building. The solution has been a volume consisting of ground floor and four upper floors, with an orthogonal shape on three of its four façades – east, south and west – and chamfered on the north wall following the course of the footpath. In addition, the marked longitudinal slope of the site makes a tiered construction a must. Nevertheless, the building has been approached in such a way as to keep it restrained and compact.

It is thinned out with interior courtyards with natural cross ventilation so as to achieve maximum comfort and maximum energy saving, taking advantage of the gains and reducing losses. Vertical communication is dealt with through two units each serving four housing units per floor. Arranged in two strips oriented east and west, the housing units have one, two and three rooms, including the unit adapted for people with disabilities. The services and laundry rooms are aligned in a central bay incorporating four courtyards that provide natural cross ventilation. The courtyards are used for hanging laundry, while the main rooms, the living rooms, bedrooms and kitchens, occupy the two outer strips on the façade and have natural ventilation. Only the south wall changes the arrangement of the rooms, in search of the best orientation and the best views with the projecting terraces overlooking the sea. The number of openings on the north side has been reduced as much as possible.

The façades receive a dynamic treatment, de-aligning the voids and combining the modules with a subtle palette of colours so as to emphasise the horizontal movement. The use of single-layer mortar reduces the cost of execution and maintenance, as repainting is not necessary in the course of time. The terraces on the east and west façades are contained within the wrapper of the façade, in such a way as to create an intermediate space between the aluminium windows and the exterior blind. On the other hand, the south façade divides to form a continuous terrace that extends the area of the interior rooms towards the impressive views of the sea. Protection is by sliding blinds with fixed horizontal anodised aluminium slats.

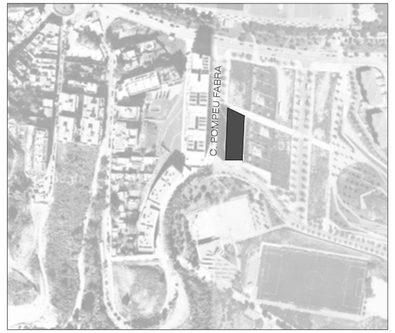

Emplaçament 0 20 50 100

Façana est

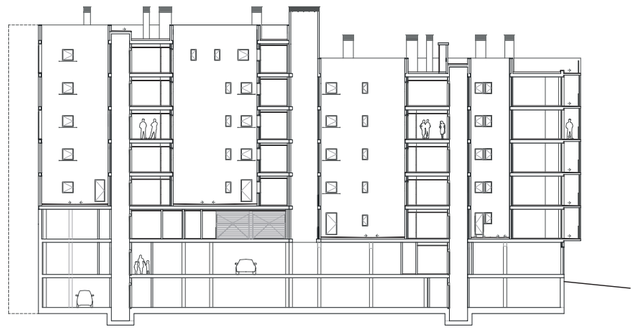

Secció 1 0 2 5 10

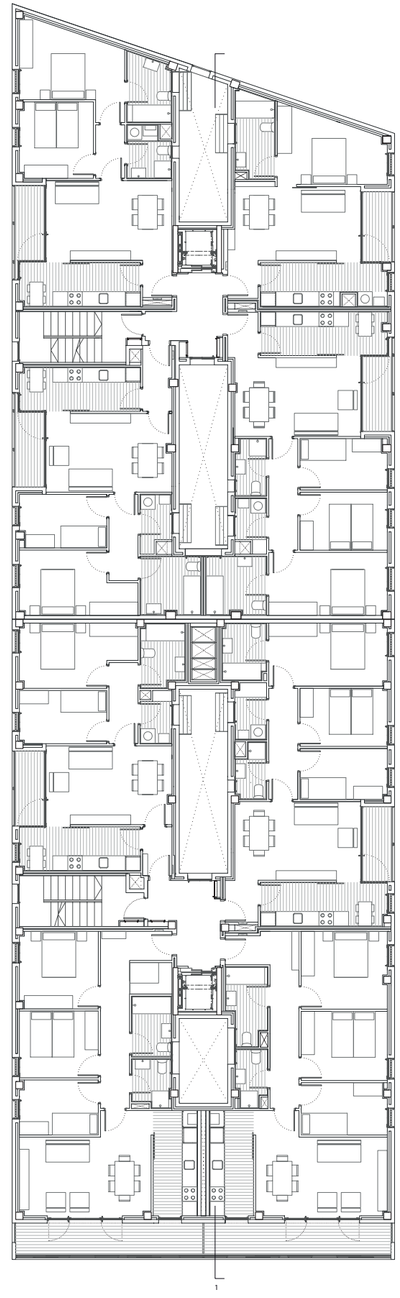

Planta tipus 0 2 5

AV. DE PRAT DE LA RIBA PALLEJÀ
31 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Preu concertat

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Novembre 2005

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Maig 2007 / Maig 2009

Cost total | Coste total | Total cost
2.854.710,06 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
4.355,50 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Anna Maria Codina Ramells, arquitecta

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Modest Mor Paris, arquitecte tècnic

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Lluís J. Duart SLP Consulting Oficina Tècnica
Josep M. Echeverria, enginyer de telecomunicacions

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Margarida da Piedade Dinis i Paulo Xian Estévez Barcala, arquitectes
Pau Benach - AZARQ, estructures
Patricia Cifuentes - Taller d'enginyeria ambiental, amidaments i pressupost

Contractista | Contratista | Contractor
Construcciones Alfonso Ruiz SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana

El solar on s'implanta aquest edifici plantejava un seguit de reptes pel fet de ser de grans dimensions, donar a tres carrers i estar condicionat per un acusat desnivell i dues altures reguladores diferents. Pel que fa a la topografia la solució ha estat definir dos cossos edificats amb altures diferents separats per un pati central. Aquesta diferència ha estat també la manera de qualificar la volumetria de l'edifici que s'expressa com un conjunt de dos volums adossats que llisquen verticalment. El desplaçament en vertical dóna a entendre la presència del pati interior des de l'exterior i permet alhora que el pati es retalli contra el cel de forma fragmentada i sigui molt més lluminós.
Pel que fa a la tipologia, la solució ha estat definir una façana unitària, especialment als carrers principal i posterior, formada a partir d'una doble pell; una construïda per la façana en si i l'altra, definida per les mampares de protecció. El conjunt de les façanes es mostra a la ciutat des de la sobrietat i des d'un tractament acromàtic. La imatge de l'edifici es confia exclusivament a la naturalitat amb què apareixen els diferents materials i els diferents volums que el componen. En canvi a l'interior del pati comunitari algunes pinzellades de color terra relacionen aquest espai veïnal amb el paisatge que formen les visibles teulades dels edificis de Pallejà. Això dóna força per conferir a aquest pati una clara vocació d'espai urbà, com si es tractés d'un passatge semipúblic.
L'orientació del solar i les condicions de sostenibilitat i d'igualtat entre els habitatges condueixen cap a la decisió d'optar per l'organització del projecte al voltant del pati. Aquí s'hi situen els nuclis d'ascensors i escales, cada un dels quals dóna accés a quatre habitatges, dos de la banda del carrer de Prat de la Riba i dos de la del carrer de l'Atlàntida, de manera que amb dos únics nuclis es pot accedir a tots els habitatges sense que l'ús comunitari i l'ús privat es creuin. L'accés interior té lloc a través de passadissos que surten dels nuclis i arriben als habitatges per la seva banda central. Amb això, els habitatges disposen de ventilació creuada a través del pati.
El programa de nit i dia dels habitatges s'entén com un àmbit de perímetre regular que disposa les habitacions cap al pati, mentre que la zona de dia, cuina i sala d'estar, miren cap al carrer i estan dotats de balconades terrasses on s'hi poden desenvolupar activitats semiexteriors. Els serveis s'agrupen en una franja situada a la banda lateral, de manera que la seva disposició no fracturi l'espai de l'habitatge ni n'impedeixi possibles modificacions. Un sistema de lames uniformitzen i regulen l'entrada de llum i permeten el control solar dels espais interiors. Els habitatges estan dimensionats perquè les persones amb mobilitat reduïda els puguin utilitzar.

El solar donde se implanta este edificio planteaba una serie de retos por ser de grandes dimensiones, dar a tres calles y estar condicionado por un acusado desnivel y dos alturas reguladoras diferentes.
En cuanto a la topografía la solución ha sido definir dos cuerpos edificados con alturas diferentes separados por un patio central. Esta diferencia ha sido también la manera de calificar la volumetría del edificio que se expresa como un conjunto de dos volúmenes adosados que se deslizan verticalmente. El desplazamiento en vertical da a entender la presencia del patio interior desde el exterior y permite a la vez, que el patio se recorte contra el cielo de forma fragmentada y sea mucho más luminoso.
Respecto a la tipología, la solución ha sido definir una fachada unitaria, especialmente en la calle principal y posterior, formada a partir de una doble piel, una construida por la fachada en sí y la otra, definida por las mamparas de protección . El conjunto de las fachadas se muestra en la ciudad desde la sobriedad y desde un tratamiento acromático. La imagen del edificio se confía exclusivamente a la naturalidad con que aparecen los diferentes materiales y los diferentes volúmenes que lo componen. En cambio en el interior del patio comunitario algunas pinceladas de color tierra relacionan este espacio vecinal con el paisaje que forman los visibles tejados de los edificios de Pallejà. Esto da fuerza para conferir a este patio una clara vocación de espacio urbano, como si se tratara de un pasaje semipúblico.
La orientación del solar y las condiciones de sostenibilidad y de igualdad entre las viviendas conducen hacia la decisión de optar por la organización del proyecto en torno al patio. Aquí se sitúan los núcleos de ascensores y escaleras, cada uno de los cuales da acceso a cuatro viviendas, dos del lado de la calle Prat de la Riba y dos de la calle Atlántida, de manera que con dos únicos núcleos se puede acceder a todas las viviendas sin que el uso comunitario y el uso privado se crucen. El acceso interior tiene lugar a través de pasillos que salen de los núcleos y llegan a las viviendas por su parte central. Con ello, las viviendas disponen de ventilación cruzada a través del patio.
El programa de noche y día de las viviendas se entiende como un ámbito de perímetro regular que dispone las habitaciones hacia el patio, mientras que la zona de día, cocina y sala de estar, miran hacia la calle y están dotadas de balcones terrazas donde se pueden desarrollar actividades semiexteriores. Los servicios se agrupan en una franja situada en la parte lateral, de modo que su disposición no fracture el espacio de la vivienda ni impida posibles modificaciones. Un sistema de lamas uniformizan y regulan la entrada de luz y permiten el control solar de los espacios interiores. Las viviendas están dimensionadas para que las personas con movilidad reducida puedan utilizarlas.

The site on which this building stands posed a series of challenges on account of its large size, its frontage on three streets and the fact of being conditioned by the steep slope and two different regulation heights.
As for the relief, the solution has been to define two bodies built with different heights separated by a central courtyard. This difference has also been the way to qualify the volumetry of the building expressed as a set of two abutting volumes that have been moved vertically. From the exterior, the vertical displacement hints at the presence of the inner courtyard and at the same time means the courtyard is picked out against the sky fragmentarily and is much lighter.
As regards the typology, the solution has been to define a unitary façade, especially on the main street and the street in the rear, formed by a double skin, one constructed by the façade itself and the other defined by the protective screens. The set of façades appears before the town in all its sobriety and with an achromatic treatment. The image of the building is entrusted exclusively to the naturalness of the different materials and volumes that make it up. In contrast, in the communal courtyard a few earthy-coloured brush-strokes relate this residents' area with the landscape formed by the visible rooftops of the town of Pallejà. This provides the strength to endow this courtyard with a clear vocation as an urban space, as though it were a semi-public passageway.
The orientation of the site and the conditions of sustainability and equality between the housing units led to the decision to arrange the project around the courtyard. This is where the lift and stair units are located, each of which give access to four housing units, two on the Carrer de Prat de la Riba side and two on the Carrer de l'Atlàntida side, in such a way that just two units give access to all the housing units without a clash between communal and private use. Interior access is via the passages leading from these units to the housing by the central part. In this way, the accommodation has cross ventilation via the courtyard.
The night and day programme of the housing is understood as an ambit with a regular perimeter with which the bedrooms are laid out in the direction of the courtyard, while the day area – kitchen and living room – looks onto the street and is equipped with terrace balconies where semi-outdoor activities can take place. Services are grouped in a band located to one side, so that their arrangement does not break up the space of the housing unit or get in the way of possible alterations. A system of slats allows for uniform, regulated entry of light and control of sunlight in the interior spaces. The dimensions of the housing units make them suitable for use by people with reduced mobility.

Emplaçament

0 20 50 100

Alçat avinguda Prat de la Riba

Alçat carrer Vicenç Nubiola

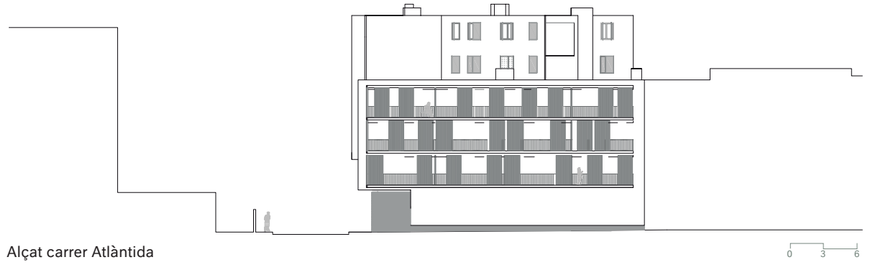
Alçat carrer Atlàntida

0 3 6

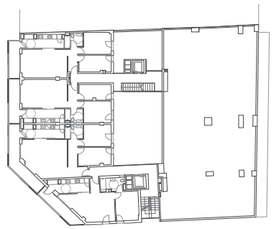

Planta 4

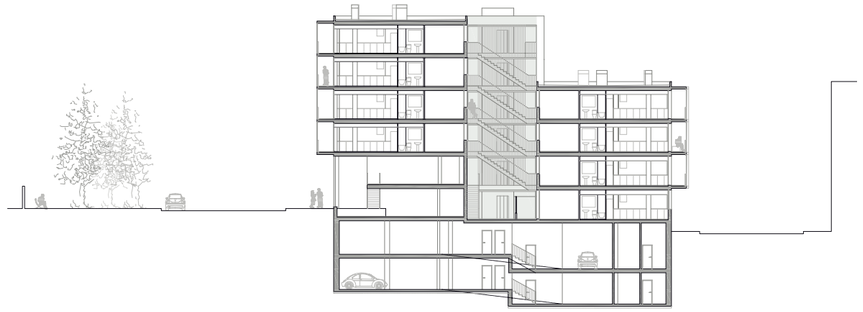

Secció 1

0 3 6

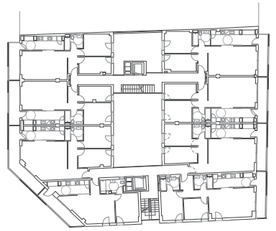

Plantes 2 i 3

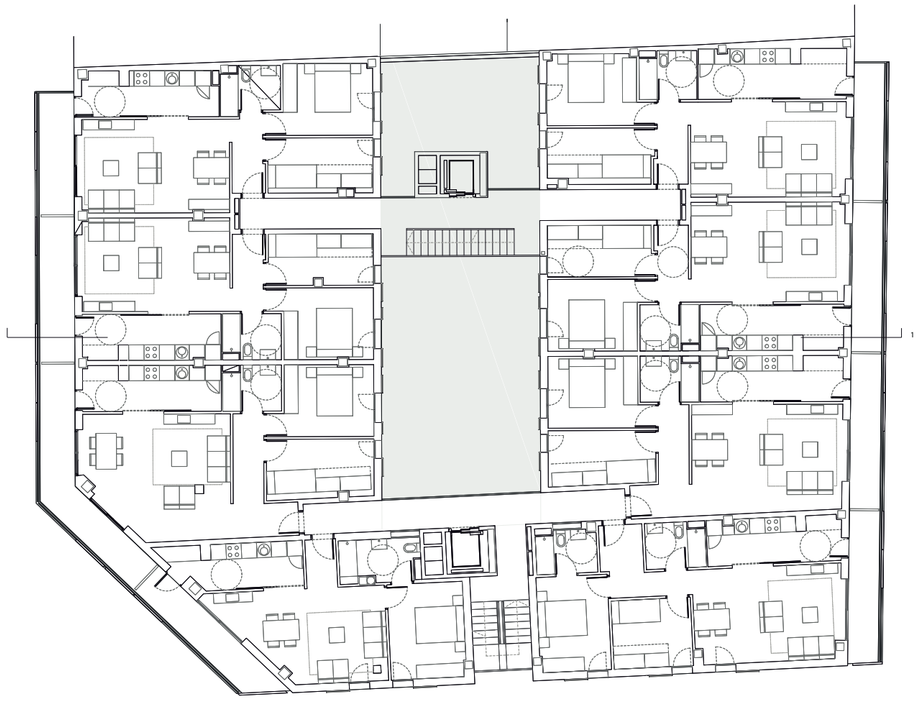

Planta tipus

0 1 3

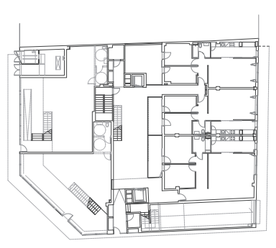

Planta baixa

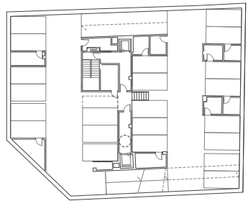

Plantes -1 i -2

0 3 9

C. MAJOR
EL PAPIOL
14 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Type of public housing
Règim General - Preu lliure

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Febrer 2001

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Març 2003 / Novembre 2005

Cost total | Coste total | Total cost
1.406.970,56 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
1.338 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Jordi Badia Rodríguez, arquitecte

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Francesc Belart, arquitecte tècnic

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Lluís J. Duart SLP Consulting Oficina Tècnica

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Rafael Berenguena, Sergi Serrat, Jordi Framis,
Alberto Formatger, Santi Vinuesa i Bárbara Camarero, arquitectes
Eduard Doce, estructures

Contractista | Contratista | Contractor
Construcciones Juanes SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Eugeni Pons i Marcela V. Grassi

Reconeixements | Reconocimientos | Acknowledgements
1er premi, Edificis plurifamiliars. II triennal d'arquitectura del Baix Llobregat any 2008

L'edifici s'ha concebut com a final del teixit construït del nucli antic: la façana del carrer Major, encarada a aquest nucli, agafa una proporció de forats verticals que hi fan referència. Per la banda de l'avinguda de la Generalitat, l'edifici s'obre al parc veí en tota la seva dimensió. Tenint en compte la forma singular del solar i el seu fort pendent, s'ha optat per la construcció de dos blocs de dues tipologies diferenciades: al bloc superior, habitatges unifamiliars en filera i alçada, amb accés directe des del carrer Major, i al bloc inferior, habitatges plurifamiliars de dues habitacions.
Tot i ser blocs independents, els dos accessos des dels dos carrers queden units per un pati que recorre en alçada tot l'edifici i ventila l'escala. Aquest lloc comú de comunicació s'entén com un espai obert exterior que genera un pas a través dels blocs i comunica els dos carrers. L'edifici se suporta sobre una estructura reticular ortogonal de formigó armat en el bloc inferior i una estructura de forjats reticulars i pilars metàl·lics en el bloc superior. La fonamentació consta de dues parts: una, la que és pròpiament de l'edifici i que es fa a dos nivells, un per a cada bloc, i l'altra que consisteix en una pantalla de micropilots necessària per assegurar el terreny.
Pel que fa als acabats exteriors s'ha optat per un parament d'obra vista a les façanes principals i un estucat de calç als testers. Els límits dels forjats també s'han estucat. La part baixa del carrer Major es resol en un arrebossat i pintat i un sòcol de formigó vist. Els tancaments són d'alumini anoditzat de color natural i vidres amb càmera climalit. Les cobertes són planes: la del bloc inferior és alhora la terrassa del bloc superior i és de gres antilliscant; la coberta del bloc superior només és accessible per a manteniment i s'acaba amb un llit de graves per sobre de la formació de pendents. Com s'ha dit hi ha dues tipologies d'habitatges. L'una correspon als habitatges unifamiliars en filera. El fet de treballar-la en alçada de mitjos nivells permet tenir, amb la mateixa alçada reguladora, mitja planta més de superfície.
L'esquema utilitzat fa possible gaudir de visuals creuades i d'una gran riquesa arquitectònica en un habitatge de poca superfície. S'hi accedeix des del nivell de la cuina-menjador i es baixa mig nivell fins a la sala d'estar que s'obre a una gran terrassa i al parc. Pujant, s'arriba als dormitoris, dos de dobles i un de senzill, i als dos banys. Un dels dormitoris s'obre al doble espai interior i l'altre pren una alçada i mitja. Al final del recorregut hi ha el dormitori principal amb el bany incorporat. L'altra tipologia correspon als habitatges plurifamiliars: consten de dos dormitoris amb la cuina integrada al menjador i terrassa oberta amb vistes directes sobre el parc.

El edificio se ha concebido como final del tejido construido del casco antiguo: la fachada del Carrer Major, encarada a este núcleo, coge una proporción de agujeros verticales que le hacen referencia.
Por el lado de la avenida de la Generalitat, el edificio se abre al parque vecino en toda su dimensión.
Teniendo en cuenta la forma singular del solar y su fuerte pendiente, se ha optado por la construcción de dos bloques de dos tipologías diferenciadas: el bloque superior, viviendas unifamiliares en hilera y altura, con acceso directo desde el Carrer Major, y al bloque inferior, viviendas plurifamiliares de dos habitaciones.
A pesar de ser bloques independientes, los dos accesos desde las dos calles quedan unidos por un patio que recorre en altura todo el edificio y ventila la escalera. Este lugar común de comunicación se entiende como un espacio abierto exterior que genera un paso a través de los bloques y comunica las dos calles. El edificio se soporta sobre una estructura reticular ortogonal de hormigón armado en el bloque inferior y una estructura de forjados reticulares y pilares metálicos en el bloque superior. La cimentación consta de dos partes: una, la que es propiamente del edificio y que se hace en dos niveles, uno para cada bloque, y la otra que consiste en una pantalla de micropilotes necesaria para asegurar el terreno.
En cuanto a los acabados exteriores se ha optado por un paramento de obra vista en las fachadas principales y un estuco de cal en los testeros. Los límites de los forjados se han estucado. La parte baja del Carrer Major se resuelve con un rebozado y pintado y un zócalo de hormigón visto. Los cerramientos son de aluminio anodizado de color natural y cristales con cámara climalit. Las cubiertas son planas: la del bloque inferior es a la vez la terraza del bloque superior y es de gres antideslizante, la cubierta del bloque superior sólo es accesible para mantenimiento y termina con un lecho de gravas por encima de la formación de pendientes. Como se ha dicho hay dos tipologías de viviendas. Una corresponde a las viviendas unifamiliares en hilera. El hecho de trabajarla en altura de medios niveles permite tener, con la misma altura reguladora, media planta más de superficie.
El esquema utilizado hace posible disfrutar de visuales cruzadas y de una gran riqueza arquitectónica en una vivienda de poca superficie. Se accede desde el nivel de la cocina-comedor y se baja medio nivel hasta la sala de estar que se abre a una gran terraza y al parque. Subiendo se llega a los dormitorios, dos de dobles y uno sencillo, y a los dos baños. Uno de los dormitorios se abre al doble espacio interior y el otro toma una altura y media. Al final del recorrido está el dormitorio principal con el baño incorporado. La otra tipología corresponde a las viviendas plurifamiliares: constan de dos dormitorios con la cocina integrada al comedor y terraza abierta con vistas directas sobre el parque.

The building has been conceived as the end of the built-up fabric of the old town centre: the façade of Carrer Major, which faces this town centre, gets a proportion of vertical openings that make reference to it. On the Avinguda de la Generalitat side, the building opens onto the park in all its dimension.
Taking into account the unusual shape of the site and the steep slope, the choice has been to built two blocks of two different types. On the upper block, single-family housing units in rows and vertically, with direct access from Carrer Major, and on the lower block multi-family two-bedroom housing units. Although the two blocks are independent, the two accesses from the two streets are joined via a courtyard that runs along the whole of the top of the building and ventilates the staircase. This communal setting for communication is understood as an open exterior space that generates a passage through the blocks and connects the two streets.
The building is supported on an orthogonal reticular reinforced concrete structure on the lower block and a structure of reticular slabs and metal pillars on the upper block. The foundations consist of two parts: one is the actual foundation of the building, which is on two levels, one for each block, and the other consists of a screen of micropiles needed to secure the terrain.
As regards the exterior finishes, the choice has been for unrendered masonry surfaces on the main façades and a lime stucco on the end walls. The edges of the floor structures have also been stuccoed. The bottom on Carrer Major is finished with a veneer and paint and a socle of unfaced concrete. The doors and windows are in anodised aluminium in a natural colour and Climalit double glazing. The roofs are flat: the one on the lower block is also the terrace of the upper block and is made with non-slip refractory tiles. The roof of the lower block is only accessible for maintenance and ends with a bed of gravel above the formation of slopes.
As we saw, there are two types of housing unit. One corresponds to the rows of single-family housing units. One of these corresponds to the row of single-family housing units. Developing it vertically in middle levels allows an extra half a floor in surface area. The scheme used makes it possible to enjoy cross views of great architectural richness in a housing unit of a small area. Access is by the kitchen and dining room level and half a level below is the living room, which opens onto a large terrace and the park. Upstairs we come to the bedrooms, two double and one single, and the two bathrooms. One of the bedrooms opens onto the twin interior space and the other takes one and a half levels. At the end of the itinerary is the master bedroom with its own bathroom. The other typology corresponds to the multi-family housing units. These have two bedrooms with the kitchen integrated in the dining room and an open terrace with direct views over the park.

Emplaçament

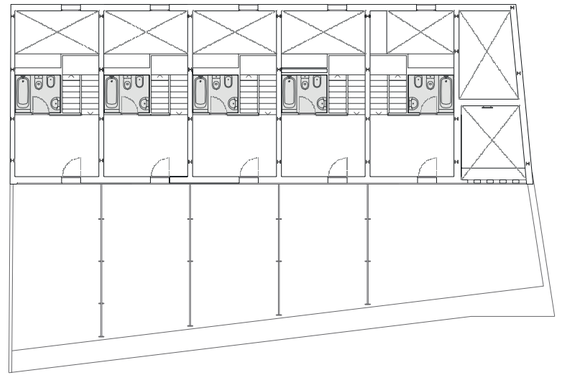
Planta 6

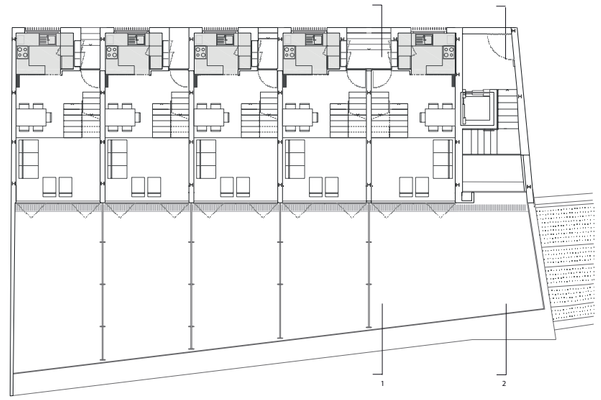

Planta 4

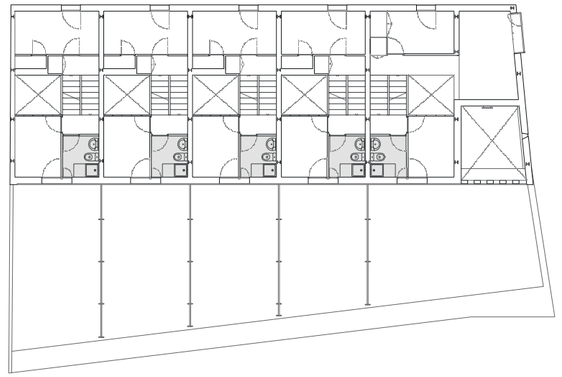
Planta 5

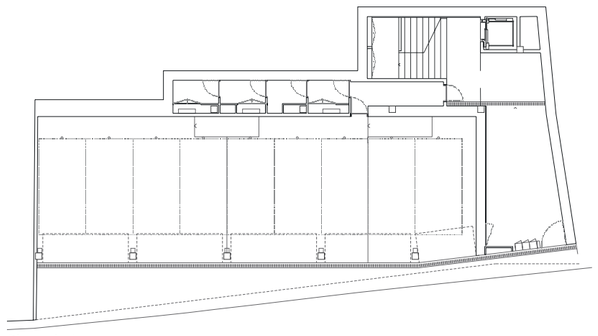
Planta baixa

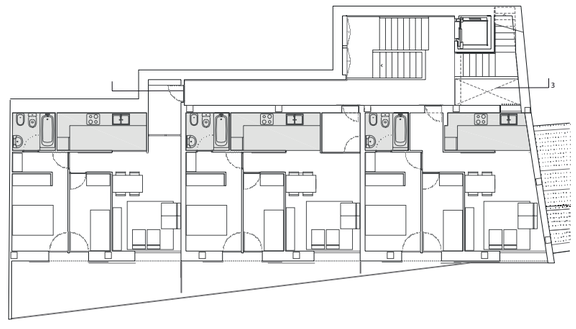

Planta 3

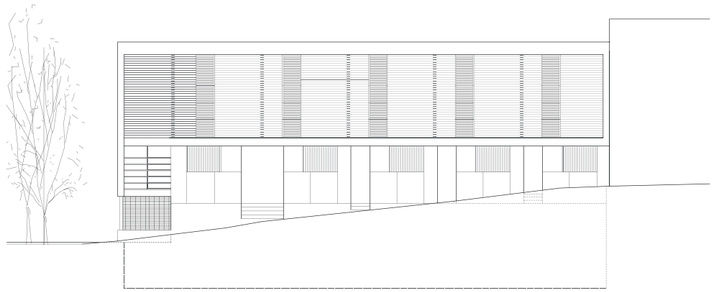

Alçat carrer Major

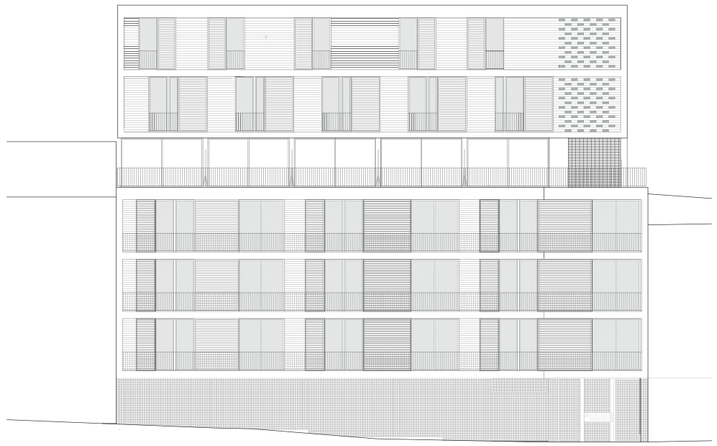

Alçat carrer Migdia

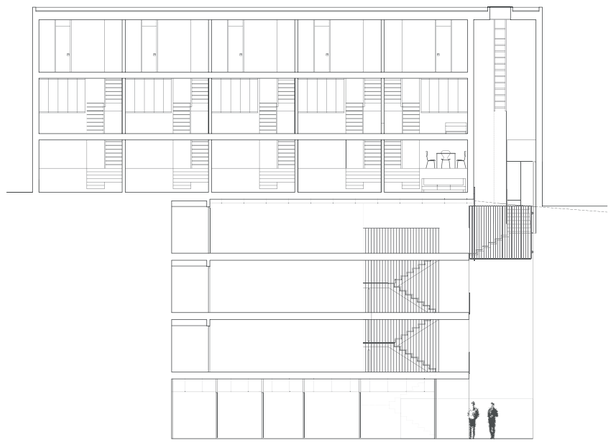

Secció 3

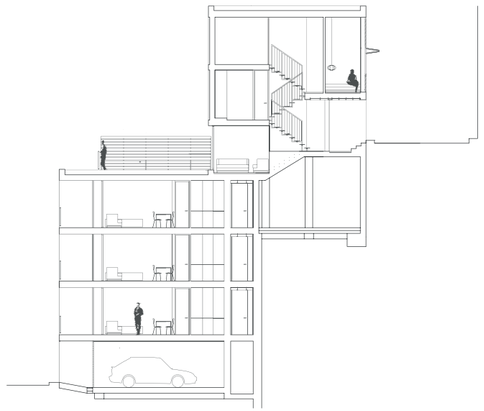

Secció 1

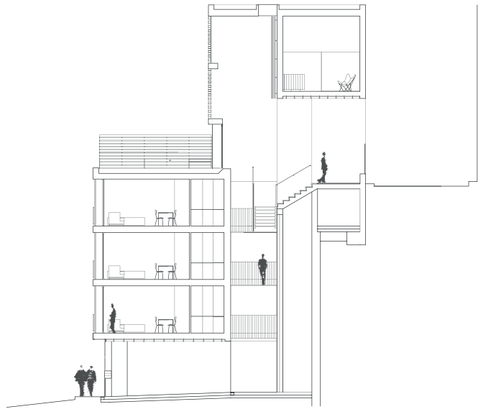

Secció 2

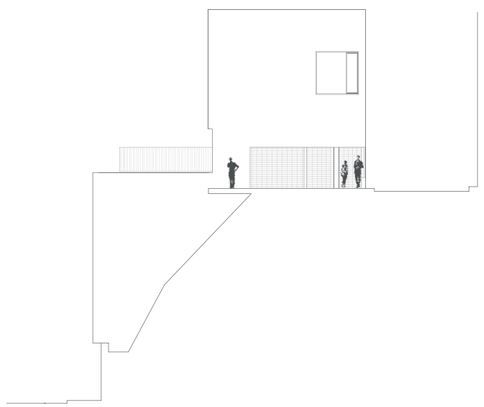

Alçat lateral

0 2 5 10

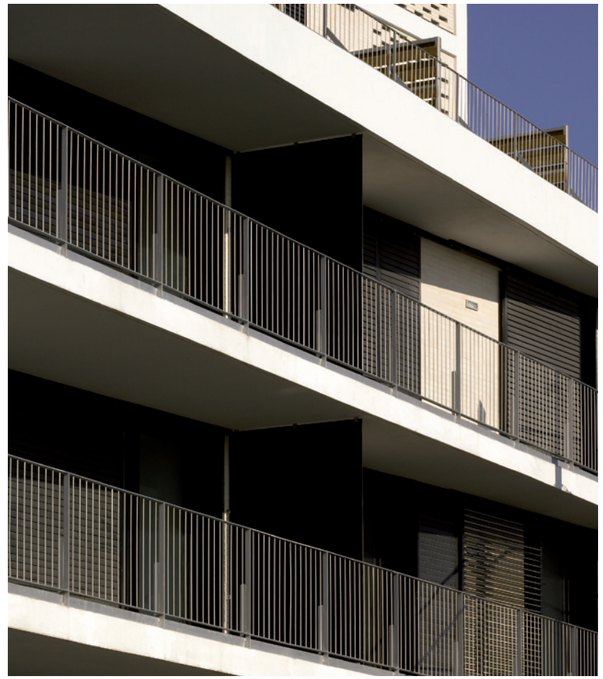

RBLA. DE LES VINYES ELS PINETONS RIPOLLET
273 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Març 2007

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Novembre 2008 / Setembre 2011

Cost total | Coste total | Total cost
25.793.918,83 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
17.789,90 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Pascual-Ausió Arquitectes SLP

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
TRAM J. Hierro Associats SLP, arquitectes tècnics

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
JSS Associats enginyeria i arquitectura SLP
Barcelona Ingenieros SCP, telecomunicacions

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
GAMMA d'Arquitectura SL, estructures

Contractista | Contratista | Contractor
Comsa

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana i Marcela V. Grassi

Reconeixements | Reconocimientos | Acknowledgements
Menció a la millor actuació d'habitatges d'obra nova
en els premis d'Habitatge social AVS de Catalunya 2012

El conjunt d'habitatges i espais públics construïts per l'Impsol a la part alta de Ripollet és el resultat de la revisió del planejament urbanístic inicialment aprovat, que establia una ordenació en dues illes semitancades en forma d'U, alineades al vial i relacionades entre si a través de les seves cares obertes. Amb unes fondàries edificables de 13 metres, els marges de treball en el projecte i en l'espai públic quedaven limitats a encaixar agrupacions de dos habitatges per replà, cosa que comportava un gran nombre de nuclis verticals i tenir la meitat dels habitatges encarats al nord. Per confirmar la limitació d'aquest planejament, només calia adonar-se que l'àmbit del projecte era un gran solar que formava part d'una corona d'equipaments públics de programes i volumetries diverses que feien façana al gran Parc de Ripollet que dóna nom al lloc.

En el projecte construït, les illes tancades han estat substituïdes per la combinació de quatre volums dins de grans espais oberts que permeten establir vincles espacials i visuals entre les edificacions, l'espai lliure propi i, més enllà, amb el Parc dels Pinetons.

La totalitat de l'espai disponible a l'illa es pauta a través d'una doble parella d'edificacions, formades per una peça trencada en forma d'hèlice i el contrapunt d'un volum de planta quadrada lleugerament afuada. Són edificacions aïllades, vigoroses, amb una volumetria i una escala que intenta correspondre's amb les dimensions dels espais lliures.

La volumetria del conjunt es genera a partir d'un pla horitzontal comú, situat a la cota de la coberta per tal d'equilibrar volumètricament unes edificacions situades sobre les diferents rasants dels carrers, excepte en la peça de planta quadrada situada al sud, més alta, que serveix de punt de referència pel lloc. La forma trencada de les peces en hèlice permet redimensionar la llargària d'unes façanes de longitud considerable, alhora que fa possible la interposició de patis de grans dimensions que admeten un gran nombre d'habitatges passants.

Tipològicament, és de destacar la solució triada per als habitatges passants, on es proposa una gran peça que aculli tot l'àmbit de dia mentre es limiten al mínim les zones de pas. Els blocs de planta quadrada lleugerament afuada es desenvolupen sobre un pati central i un nucli d'accessos verticals. El tractament de les façanes és unitari tant pel que fa als materials com pel que fa a la composició formada per balcons correguts al llarg de les façanes trencades que formen la volumetria.

El conjunto de viviendas y espacios públicos construidos por el IMPSOL en la parte alta de Ripollet es el resultado de la revisión del planeamiento urbanístico inicialmente aprobado, que establecía una ordenación en forma de dos islas semicerradas en forma de U alineadas en vial, relacionadas entre sí a través de sus caras abiertas. Con unas profundidades edificables de 13 metros, los márgenes de trabajo en el proyecto y en el espacio público quedaban limitados a encajar agrupaciones de dos viviendas por rellano, lo que conllevaba a un gran número de núcleos verticales y tener la mitad de las viviendas encaradas a norte. Para confirmar la limitación de este planeamiento, sólo había que darse cuenta de que el ámbito del proyecto era un gran solar que formaba parte de una corona de equipamientos públicos de programas y volumetrías diversas que hacían fachada al gran parque de Ripollet que da nombre al lugar.

En el proyecto construido, las manzanas cerradas han sido sustituidas por la combinación de cuatro volúmenes dentro de grandes espacios abiertos que permiten establecer vínculos espaciales y visuales entre las edificaciones, el espacio libre propio y, más allá, con el Parc dels Pinetons. La totalidad del espacio disponible en la isla se pauta a través de una doble pareja de edificaciones, formadas por una pieza rota en forma de hélice y el contrapunto de un volumen de planta cuadradanligeramente aguzada. Son edificaciones aisladas, vigorosas, con una volumetría y una escalera que intenta corresponderse con las dimensiones de los espacios libres.

La volumetría del conjunto se genera a partir de un plano horizontal común, situado en la cota de la cubierta, para equilibrar volumétricamente unas edificaciones situadas sobre las diferentes rasantes de las calles. Excepto en la pieza de planta cuadrada más alta, situada en el sur, que sirve de punto de referencia para el lugar. La forma quebrada de las piezas en hélice permite redimensionar la longitud de unas fachadas de longitud considerable, a la vez que hace posible la interposición de patios de grandes dimensiones que admiten un gran número de viviendas pasantes.

Tipológicamente, cabe destacar la solución elegida para estas viviendas pasantes, donde se propone una gran pieza que acoja todo el ámbito de día mientras se limitan al mínimo las zonas de paso. Los bloques de planta cuadrada ligeramente aguzada se desarrollan sobre un patio central y un núcleo de accesos verticales. El tratamiento de las fachadas es unitario tanto por los materiales como por la composición formada por balcones corridos a lo largo de las fachadas rotas que forman la volumetría.

The series of homes and public spaces built by the IMPSOL at the upper end of Ripollet is the result of a review of the town planning that was originally approved, which established an arrangement in the form of two semi-closed 'U'-shaped islands, with their open sides facing each other. With buildable depths of 13 m, the margin for work in the project and in the public space was reduced to fitting together groups of two housing units per floor, which involved a large number of vertical units and left half of the housing facing north. To confirm the limited nature of this approach, one only had to understand that the setting for the project was a large site forming part of a ring of public facilities with varied programmes and volumetries that overlooked the large Parc de Ripollet that gives the area its name.

In the built project, the closed islands have been replaced with the combination of four volumes set in large open spaces, which allows the establishment of spatial and visual links between the buildings, the open space itself and, farther away, with Parc dels Pinetons. The total area available in the island is arranged on the basis of a double pair of buildings formed by a broken, helix-shaped piece and the counterpoint of a volume with a gently tapering square floorplan. The buildings are isolated and vigorous, with a volumetry and a scale intended to match the dimensions of the open spaces.

The overall volumetry is generated from a common horizontal plane located at the level of the roof, so as to volumetrically balance buildings located at the different street levels, except for the taller piece with a square floorplan located to the south, which acts as a point of reference for the site. The broken shape of the helix pieces makes it possible to resize the length of the façades, which are of a considerable length and, at the same time, to intersperse large courtyards allowing a large number of pass-through housing units.

Typologically, the solution chosen for these units deserves attention, with the proposal for one large area housing the whole of the day zone, while transit areas are kept to a minimum. The blocks with the gently tapering square floorplan are developed over a central courtyard and vertical access unit. The façades have been given a unified treatment as far as the materials are concerned and with regard to the composition, which is formed by continuous balconies running the length of the broken façades that form the volumetry.

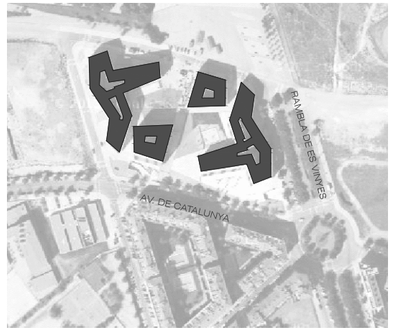

Emplaçament

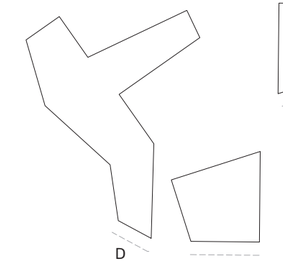

Conjunt 2

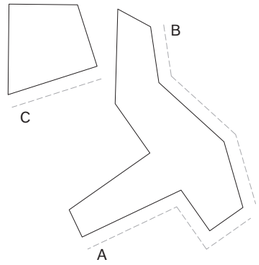

Conjunt 1

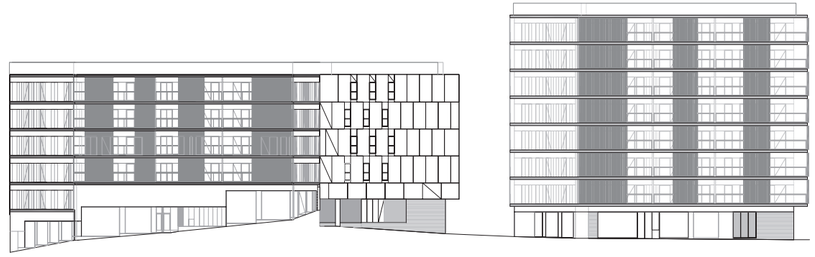
Conjunt 2 / Alçat D

Conjunt 1 / Alçat C

Conjunt 1 / Alçat A

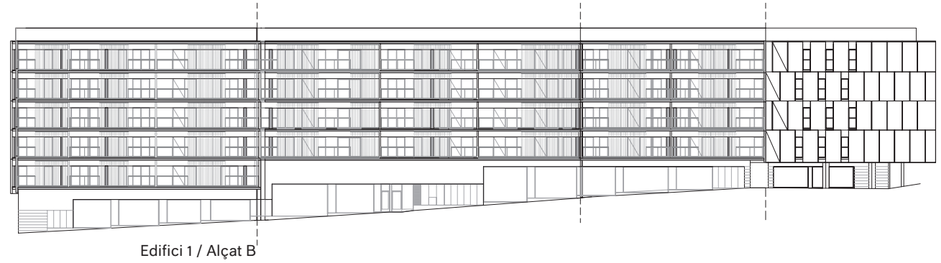
Edifici 1 / Alçat B

Conjunt 2 / Planta baixa general

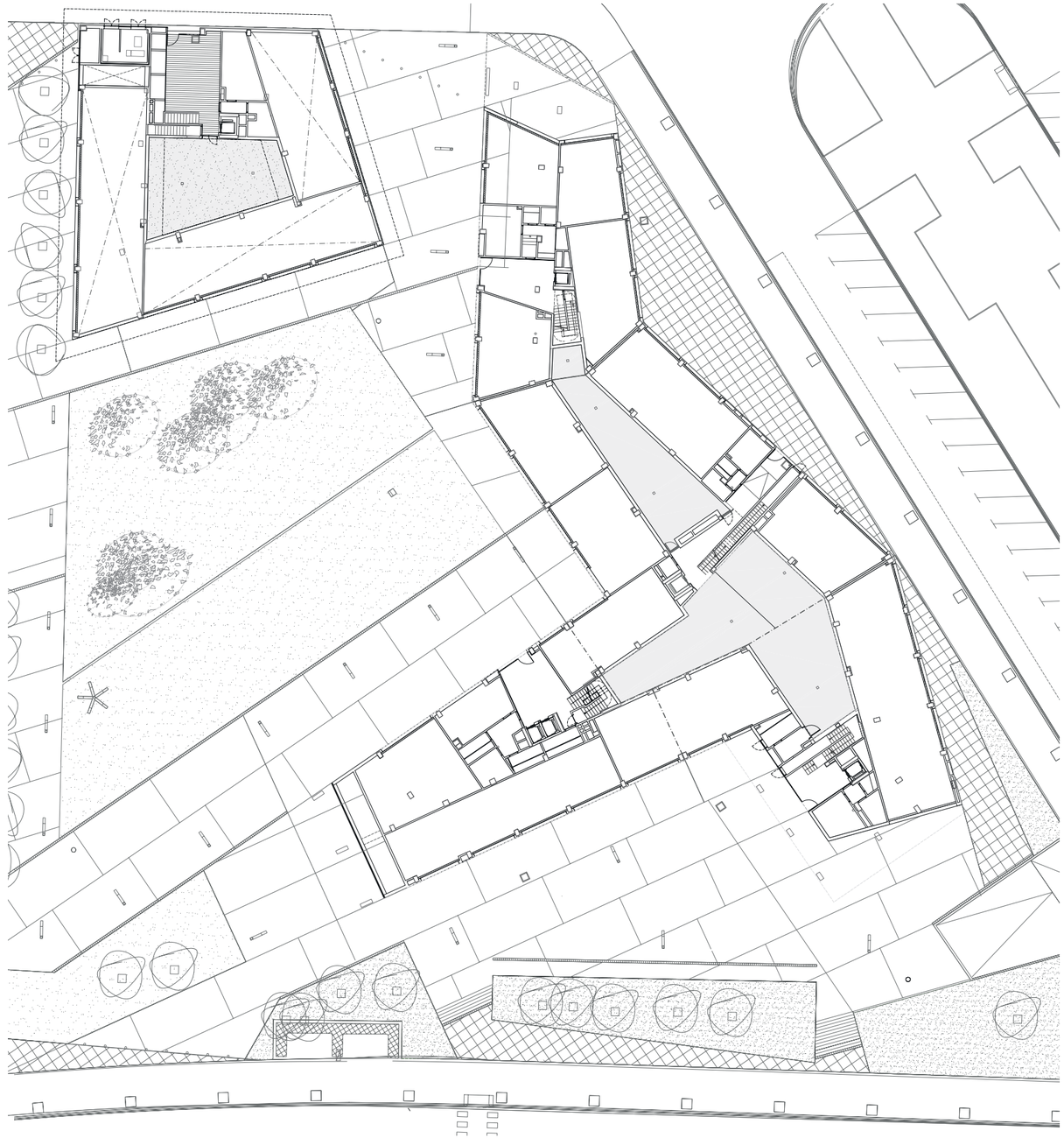

Conjunt 1 / Planta baixa general

Conjunt 2 / Planta tipus general

Conjunt 1 / Planta tipus general

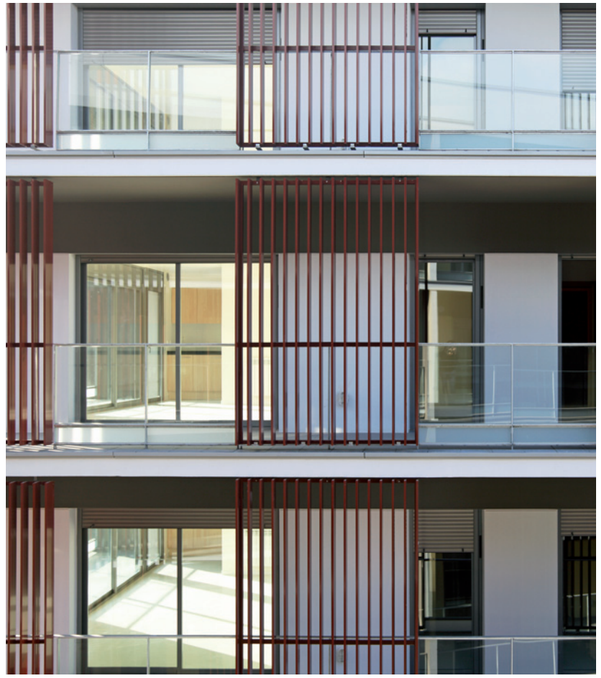

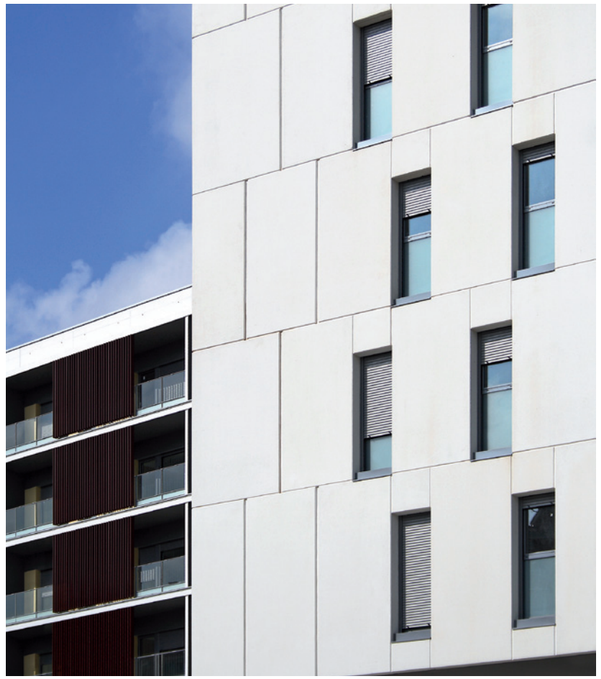

C. DE LA BÒBILA RUBÍ
46 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Juny 2008

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Setembre 2009 / Març 2011

Cost total | Coste total | Total cost
3.410.966,45 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
5.359,08 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Xavier Vancells, arquitecte

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Toledo-Villarreal SLP, arquitectes tècnics

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
JSS Associats enginyeria i arquitectura SLP

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Anna Bullich, Manu Pagès i Victor Lacima, arquitectes
Vicenç Moya, estructures

Contractista | Contratista | Contractor
Tarraco, Empresa constructora SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana i Andrés Flajszer

El solar es troba enmig d'un entorn urbà en procés d'urbanització, caracteritzat pel context divers que formen els habitatges de recent construcció i el polígon industrial existent al llarg de la riera de Rubí, que contrasten amb l'entorn natural de Sant Muç al fons. La parcel·la objecte del projecte, forma part d'una operació conjunta de tres edificis de dimensions similars i gàlibs paral·lels alineats a l'eix viari en el qual s'implanten. L'escala de l'edificació es resol mitjançant l'equilibri entre la mida industrial dels seus materials i la diversitat d'escales de les construccions de l'entorn. La disposició està fortament condicionada pel planejament previst que divideix el solar en tres franges paral·leles, la franja central de les quals resta lliure d'edificació amb una amplada mínima de 5 metres. La proposta parteix de la premissa d'ampliar al màxim possible la franja del mig, de 10,5 metres, amb l'objectiu de generar un espai central de convivència entre els dos blocs lineals. Aquest espai esdevé un jardí interior de condicions ambientals idònies per als diferents habitatges i que en facilita la ventilació creuada. Els accessos als dos blocs queden organitzats en tres nuclis que es disposen enmig de l'espai central enjardinat, de forma que és possible recórrer el conjunt a través d'una sèrie de llindars espacials que generen una diferenciació cromàtica dels jardins interiors respecte de l'exterior. La possibilitat de connexió d'aquests espais lliures ofereix una gamma més àmplia de possibilitats de ser usats pels diferents veïns en relacionar els espais domèstics dels habitatges dels blocs. Les dues construccions resultants estan envoltades d'una pell homogènia formada per platines verticals d'acer, de perfil estret industrialitzat subjectades a l'estructura principal. Aquests elements generen un tancament translúcid tipus gelosia que confereix un aspecte uniforme semitransparent a l'edifici i aconsegueix el percentatge de lluminositat/opacitat desitjat a l'interior dels habitatges.

El solar se encuentra en medio de un entorno urbano en proceso de urbanización, caracterizado por el contexto diverso que forman las viviendas de reciente construcción y el polígono industrial existente a lo largo de la riera de Rubí, que contrastan con el entorno natural de Sant Muç al fondo. La parcela objeto del proyecto forma parte de una operación conjunta de tres edificios de dimensiones similares y gálibos paralelos, alineados al eje viario en el cual se implantan. La escala de la edificación se resuelve mediante el equilibrio entre la medida industrial de sus materiales y la diversidad de escalas de las construcciones del entorno. La disposición viene fuertemente condicionada por el planeamiento previsto que divide el solar en tres franjas paralelas, de las cuales la franja central resta libre de edificación con una anchura mínima de 5 metros. La propuesta parte de la premisa de ampliar al máximo posible la franja del medio, de 10,50 metros, con el objetivo de generar un espacio central de convivencia entre los dos bloques lineales. Este espacio genera un jardín interior de condiciones ambientales idóneas para las diferentes viviendas y facilita su ventilación cruzada. Los accesos a los dos bloques quedan organizados en tres núcleos que se disponen en medio del espacio central ajardinado, de forma que es posible recorrer el conjunto a través de una serie de umbrales espaciales que generan una diferenciación cromática de los jardines interiores respecto al exterior. La posibilidad de conexión de estos espacios libres ofrece una más amplia gama de posibilidades de ser usados por los diferentes vecinos, relacionando los espacios domésticos de las viviendas de los bloques. Las dos construcciones resultantes se rodean de una piel homogénea formada con platinas verticales de acero de perfil estrecho industrializado que se sujetan a la estructura principal. Estos elementos generan un cerramiento translúcido tipo celosía que confiere un aspecto uniforme semitransparente al edificio y consigue el porcentaje de luminosidad/opacidad deseado en el interior de las viviendas.

The site is in the middle of an urban setting undergoing urbanisation and characterised by the variety of the recently constructed buildings and the industrial park there is along the length of Riera de Rubí, which contrast with the natural surroundings of Sant Muç in the background. The site for the project is part of a joint operation of three buildings of similar size and parallel clearances aligned with the street they overlook. The scale of the building is resolved by means of the balance between the industrial size of the materials and the varied scale of the constructions in the area around the building. The arrangement is heavily conditioned by the planning foreseen, which divides the plot into three parallel bands, of which the central one is undeveloped along a width of at least five metres. The proposal is based on the premise of widening the central band as much as possible – 10.5 metres – with the object of generating a central communal space between the two linear blocks. This space becomes an interior courtyard with ideal environmental conditions because of the different housing units that allow it cross ventilation. The accesses to the two blocks are organised in three units arranged in the middle of the central space, in such a way that one can cross the whole through a series of spacial thresholds that generate a chromatic differentiation between the interior courtyards and the exterior. The possibility of connecting these open spaces offers a greater range of possibilities of use by different residents relating the domestic spaces of the housing units of the blocks. The two resulting constructions are wrapped in a homogeneous skin formed by vertical industrial steel plates attached to the main structure. These elements generate a translucent lattice-type wall that gives the building a uniform semi-transparent appearance and achieves the desired proportions of light and dark in the interior of the housing units.

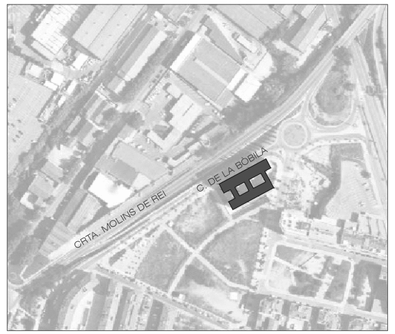

Emplaçament 0 20 50 100

Alçat nord

Alçat sud 0 5 10

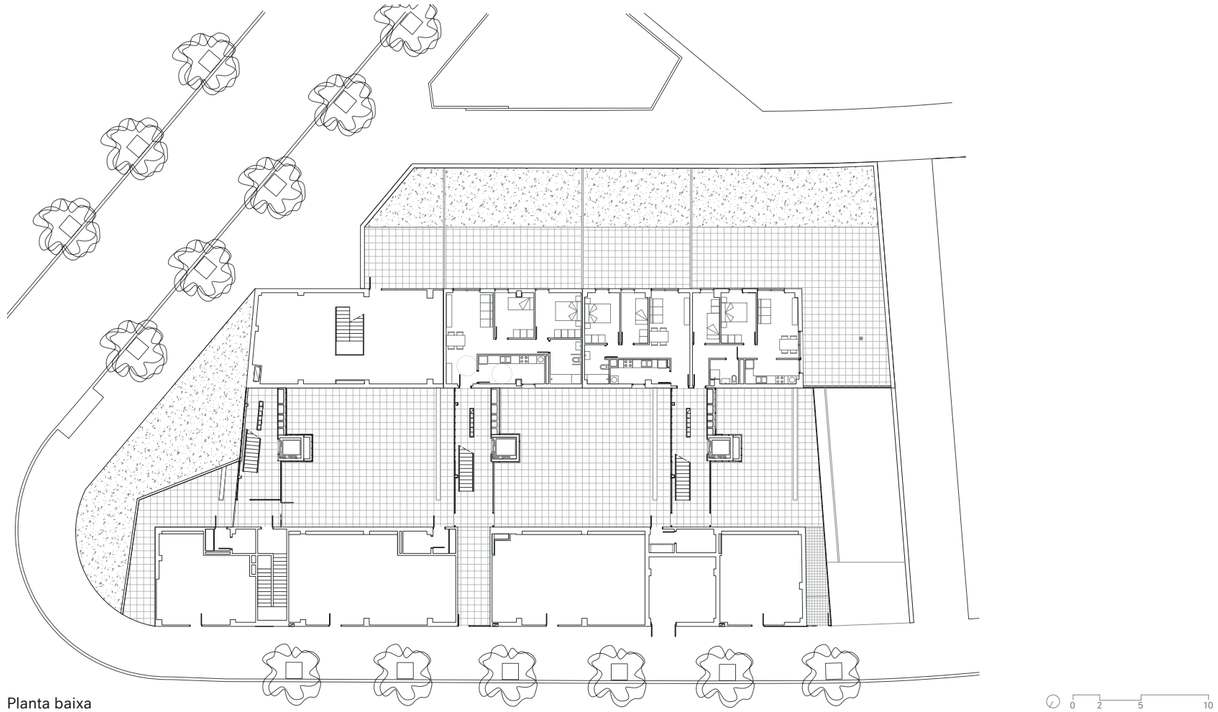
Planta baixa 0 2 5 10

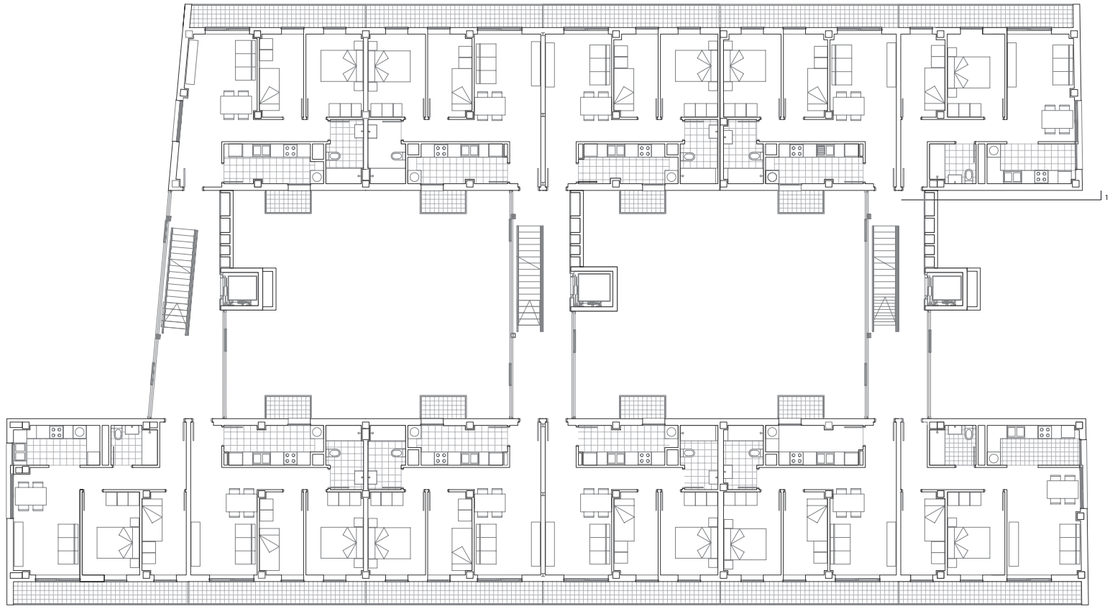

Planta tipus

Secció 1

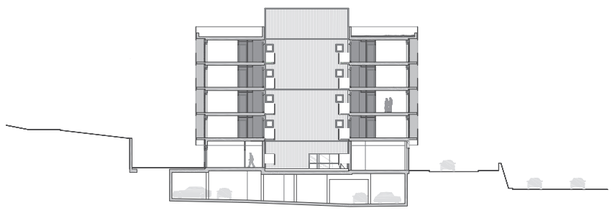

Secció 2

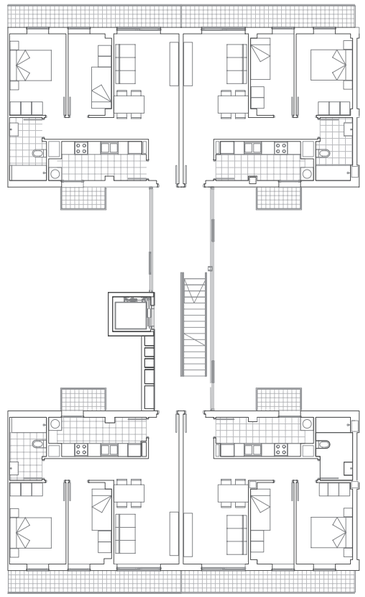

Habitatges tipus

PG. DE LA POLLANCREDA
SANT ADRIÀ DE BESÒS
35 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Febrer 2001

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Febrer 2003 / Juny 2005

Cost total | Coste total | Total cost
2.740.472 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
5.071,21 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
UTE Pedro Reig Tomás i Mª Elena Fernández Sala, arquitectes

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Leopoldo Varas Corral, Francisco Dominguez García, arquitectes tècnics

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Grupo JG Asociados

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
DCE Estructures

Contractista | Contratista | Contractor
Construcciones Torca SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Wenzel, Eugeni Pons

L'emplaçament destinat a l'edifici és una parcel·la paral·lelepipèdica que dóna a tres carrers: el passeig de la Pollancreda, espai urbà paral·lel al riu Besòs, el carrer d'Andreu Vidal, eix primari rodat paral·lel a l'anterior que connecta Sant Adrià amb Santa Coloma de Gramenet, i finalment, el carrer de Nebot, eix rodat perpendicular als anteriors i que dibuixa el límit municipal entre aquestes dues poblacions. Tant el caràcter d'aquests vials urbans com les seves amplades, ordenen la volumetria de l'edificació amb diferents alçades que responen a la secció del carrer amb el qual confronten. Aquest fet qüestiona, en certa manera, l'illa tancada que proposa el Pla General Metropolità, ja que la continuïtat de la corona edificatòria que persegueix la cantonada resolta en xamfrà no és possible a causa de la discontinuïtat de la línia de cornisa.
Partint d'aquesta consideració, el projecte, lluny de respondre literalment a la forma d'U que dibuixa en planta l'ordenació de l'edificació en l'alineació al vial, es planteja com la juxtaposició de tres blocs que responen als paràmetres urbanístics propis de cadascun dels carrers on donen i s'articulen entre si mitjançant un canvi de pla que, a manera de frontissa, cus cadascuna de les geometries dins de l'embolcall definit per la projecció del xamfrà. Aquesta configuració dóna lloc a un espai interior que es contempla com a prolongació de l'espai urbà definit pel projecte d'urbanització del passeig de la Pollancreda.
Per potenciar aquest caràcter, el projecte dissenya dues estratègies clares. La primera és establir una relació visual entre els dos espais a través de l'accés rodat i el de vianants que condueix a aquest recinte. La segona, com a reforç d'aquesta idea però pretenent també que aquest espai funcioni com a potenciador de la relació veïnal, concep aquest espai interior com un gran hall obert des d'on es produeix l'accés a cadascun dels nuclis de comunicació vertical que estructuren l'edifici. Amb això també s'aconsegueix augmentar la continuïtat espacial del local situat a la planta baixa, destinat a albergar l'Escola Municipal de Música. Els trenta-cinc habitatges es resolen en dues corones paral·leles: una orientada al carrer i una altra orientada al pati. El límit longitudinal que els diferencia queda constituït per la crugia d'àrees humides que, col·locades de forma capiculada, donen servei a cada una de les tipologies.
El pàrquing i els trasters són al soterrani, al qual arriben els quatre ascensors de les unitats residencials. L'accés per a vianants coincideix amb les dues sortides que exigeix la normativa de prevenció d'incendis: una és la prolongació de l'escala 1 i l'altra és una escala exterior que comunica el pàrquing amb el pati interior de l'edifici.

El emplazamiento destinado al edificio es una parcela paralelepipédica que da a tres calles: el paseo de la Pollancreda, espacio urbano paralelo al río Besòs, la calle Andreu Vidal, eje primario rodado paralelo a la anterior que conecta Sant Adrià con Santa Coloma de Gramanet, y finalmente, la calle Nebot, eje rodado perpendicular a los anteriores y que dibuja el límite municipal entre estas dos poblaciones. Tanto el carácter de estos viales urbanos como sus anchuras, ordenan la volumetría de la edificación con diferentes alturas que responden a la sección de la calle con las que confrontan. Este hecho cuestiona en cierto modo la manzana cerrada que propone el Plan General Metropolitano, ya que la continuidad de la corona edificatoria que persigue la esquina resuelta en chaflán no es posible, debido a la discontinuidad de la línea de cornisa.
Partiendo de esta consideración, el proyecto, lejos de responder de forma literal a la forma de U que dibuja en planta, la ordenación de la edificación en la alineación al vial, se plantea como la yuxtaposición de tres bloques que responden a los parámetros urbanísticos propios de cada una de las calles donde dan y se articulan entre sí mediante un cambio de plano que, a modo de bisagra, cose cada una de las geometrías dentro de la envolvente definida por la proyección del chaflán. Esta configuración da lugar a un espacio interior que se contempla como prolongación del espacio urbano definido por el proyecto de urbanización del paseo de la Pollancreda.
Para potenciar este carácter, el proyecto diseña dos estrategias claras. La primera es establecer una relación visual entre los dos espacios a través del acceso rodado y el peatonal que conduce a este recinto. La segunda, como refuerzo de esta idea pero pretendiendo también que este espacio funcione como potenciador de la relación vecinal, concibe este espacio interior como un gran hall abierto desde donde se produce el acceso a cada uno de los núcleos de comunicación vertical que estructuran el edificio. Con ello también se consigue aumentar la continuidad espacial del local situado en la planta baja, destinado a albergar la escuela municipal de música. Las treinta y cinco viviendas se resuelven en dos coronas paralelas: una orientada a la calle y otra orientada al patio. El límite longitudinal que las diferencia queda constituido por la crujía de áreas húmedas que, colocadas en forma de capicúa, dan servicio a cada una de las tipologías.
El aparcamiento y los trasteros están en el sótano, al que llegan los cuatro ascensores de las unidades residenciales. El acceso para peatones coincide con las dos salidas que exige la normativa de prevención de incendios: una es la prolongación de la escalera 1 y la otra es una escalera exterior que comunica el aparcamiento con el patio interior del edificio.

The site earmarked for the building is a parallelepipedal plot giving onto three streets: Passeig de la Pollancreda, an urban space parallel to the Besòs river; Carrer Andreu Vidal, a main street parallel to the previous one and connecting Sant Adrià with Santa Coloma de Gramanet, and finally Carrer de Nebot, a street perpendicular to the others that marks the municipal limit between these two towns. Both the nature and the width of these urban streets order the volumetry of the building with different heights that respond to the cross-section of the street they face. This fact, in a way, questions the closed city block proposed in the General Metropolitan Plan, as the continuity of the ring of buildings pursued by the chamfered corner is impossible because of the discontinuity in the line of the cornice.
On the basis of this consideration, far from responding literally to the 'U'-shaped floorplan the planning regulations for the building lay down in the alignment with the street, the project is approached as the juxtaposition of three blocks responding to the town-planning parameters of each of the streets they give onto and articulated among themselves by means of a change of plan which, like a hinge, sews each of the geometries into the wrapper defined by the chamfer design. This set-up gives rise to an interior space that is seen as an extension of the urban space defined by the plan to urbanise Passeig de la Pollancreda.
To strengthen this, the project designs two clear strategies. The first is to establish a visual relationship between the two spaces through the access for vehicles and the one for pedestrians leading to this precinct. The second, as a reinforcement for this idea but also intended to make this space work to enhance relations between residents, conceives the space as a large open hall from which there is access to each of the vertical transportation units that structure the building. In this way, too, the spacial continuity of the premises located on the ground floor and destined to house the Municipal School of Music, is increased. The 35 housing units are resolved in two parallel rings, one giving onto the street and the other onto the courtyard. The longitudinal limit that differentiates them is formed by the bay of wet areas which, arranged head to tail, serve each typology.
The car park and the boxrooms are in the basement, which is reached by the four lifts of the residential units. Access for pedestrians coincides with the two exits required by fire prevention regulations. One is the continuation of stairwell 1 and the other is an outside staircase that connects the car park with the building's interior courtyard.

Emplaçament 0 20 50 100

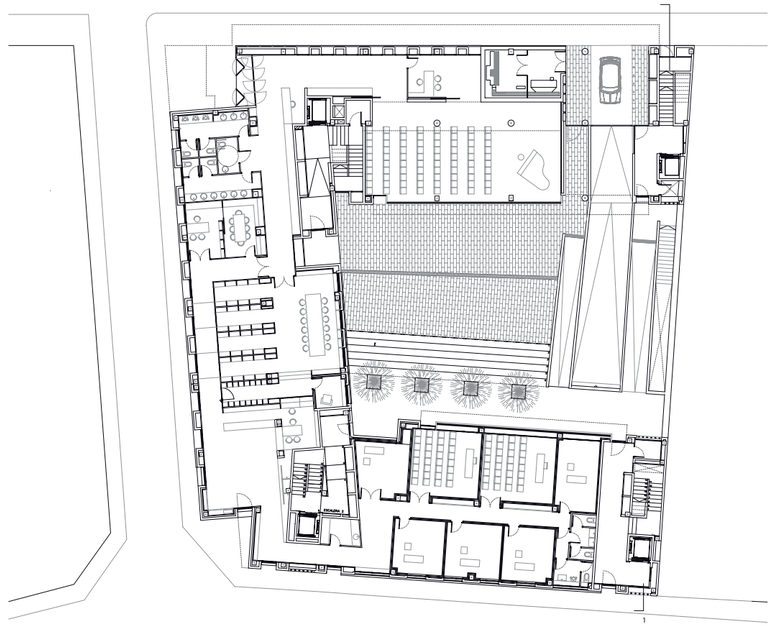
Planta baixa. Escola de música 0 2 5

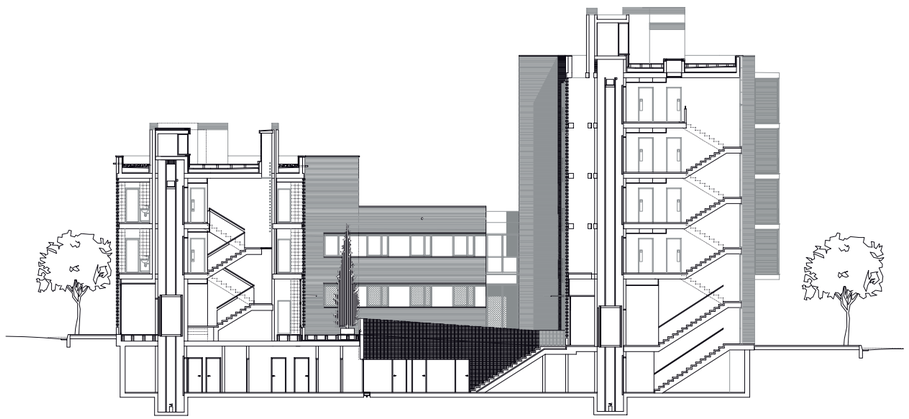
Secció 1 0 2 5

Planta 2. Habitatges

Planta 1. Habitatges

C. DE RAMON LLULL FRONT LITORAL SANT ADRIÀ DE BESÒS
39 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim especial

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Novembre 2005

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Març 2007 / Març 2009

Cost total | Coste total | Total cost
4.113.245,62 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
5.078,50 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Bennasar-Noguera SCP, arquitectes

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Xavier Badia i Armengou, arquitecte tècnic

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Joan A. González Gou, enginyer industrial

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Manuel Fernández - Bernuz-Fernández arquitectes SL, estructures
Roger Terrats Bes - AET Enginyeria, telecomunicacions
Raül Moya, assistència tècnica

Contractista | Contratista | Contractor
Corsan-Corviam construcción SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana

El solar del projecte està situat a la part del municipi que queda al marge dret del riu Besòs, al sector conegut com a front litoral. Té façana al nord-oest al carrer de Ramon Llull i al sud-est a la zona verda, i està limitat pel carrer del Mar al nord-est i el carrer C al sud-oest. El solar és pràcticament pla. S'hi ha proposat un edifici de planta baixa i quatre plantes pis, amb la façana alineada al carrer de Ramon Llull; l'edifici es fractura cap a la zona verda per tal d'aconseguir més extensió de façana cap a la bona orientació i les bones vistes.

Els habitatges es despleguen en dos nuclis de comunicació vertical, amb quatre habitatges per replà, a fi de minimitzar la repercussió espai comú-habitatge. Als nuclis s'hi accedeix des del carrer de Ramon Llull. L'edifici acull 32 habitatges de tres dormitoris a les plantes pis, i set més a la planta baixa, un d'ells adaptat, de dos dormitoris i orientat al sud. En aquesta planta hi ha també un local comercial, mentre que al soterrani s'hi troba l'aparcament.

Es proposa una tipologia amb façanes enfrontades al carrer de Ramon Llull i a la zona verda i una tipologia amb façanes perpendiculars a la zona verda i als patis laterals. L'organització dels volums en forma de pinta permet que tots els habitatges gaudeixin de ventilació creuada, ja sigui per façanes enfrontades, ja sigui per façanes perpendiculars. També fa possible que totes les sales d'estar donin al sud: aquestes sales disposen de terrassa correguda que permet fruir de l'espai exterior ben orientat i amb vistes a la zona verda, alhora que serveixen de protecció solar.

El solar del proyecto está situado en la parte del municipio que queda al margen derecho del río Besòs, en el sector conocido como frente litoral. Tiene fachada al noroeste en la calle Ramon Llull y el sureste en la zona verde, y está limitado por la calle Mar en el noreste y la calle C en el suroeste. El solar es prácticamente plano. Se ha propuesto un edificio de planta baja y cuatro plantas piso, con la fachada alineada a la calle Ramon Llull, el edificio se fractura hacia la zona verde para conseguir más extensión de fachada hacia la buena orientación y las buenas vistas.

Las viviendas se desarrollan en dos núcleos de comunicación vertical, con cuatro viviendas por rellano, a fin de minimizar la repercusión espacio común-vivienda. Se accede a los núcleos desde la calle Ramon Llull. El edificio acoge 32 viviendas de tres dormitorios en las plantas piso, y siete más en la planta baja, uno de ellos adaptado, de dos dormitorios orientados al sur. En esta planta hay también un local comercial, mientras que en el sótano se encuentra el aparcamiento.

Se propone una tipología con fachadas enfrentadas en la calle Ramon Llull y en la zona verde y una tipología con fachadas perpendiculares a la zona verde y en los patios laterales. La organización de los volúmenes en forma de peine permite que todas las viviendas disfruten de ventilación cruzada, ya sea por fachadas enfrentadas o por fachadas perpendiculares. También hace posible que todas las salas de estar den al sur: estas salas disponen de terraza corrida que permite disfrutar del espacio exterior bien orientado y con vistas a la zona verde, a la vez que sirven de protección solar.

The site of the project is located in the part of the town on the right bank of the Besòs river, in the sector known as the seafront. It has a façade to the north-west on Carrer de Ramon Llull and to the south-east on the green zone and is bordered by Carrer del Mar to the north-east and Carrer C to the south-west. The site is practically flat. The building proposed has a ground floor and four upper floors, with the façade aligned on Carrer de Ramon Llull; the building is broken up towards the green zone to get a larger surface area of façade facing the right direction and the best views.

The housing units are arranged in two vertical transportation units, with four housing units per floor, so as to minimise the repercussions of the communal space on accommodation. Access to the units is from Carrer de Ramon Llull. The building has 32 three-bedroom housing units on the upper floors and seven more on the ground floor, one of them adapted, which have two bedrooms and face south. On this floor there is also a commercial premises, while the car park is in the basement.

Two typologies are proposed; one with windows facing Carrer de Ramon Llull and the green zone and one with windows perpendicular to the green zone and the side courtyards. Arranging the volumes in the form of a comb means that all the accommodation gets cross ventilation, either from facing façades or from perpendicular façades. It also means that all the living rooms face south. These rooms have a continuous terrace for enjoyment of the exterior space well oriented and with views over the green zone, at the same time as they provide protection from the sun.

Emplaçament

0 20 50 100

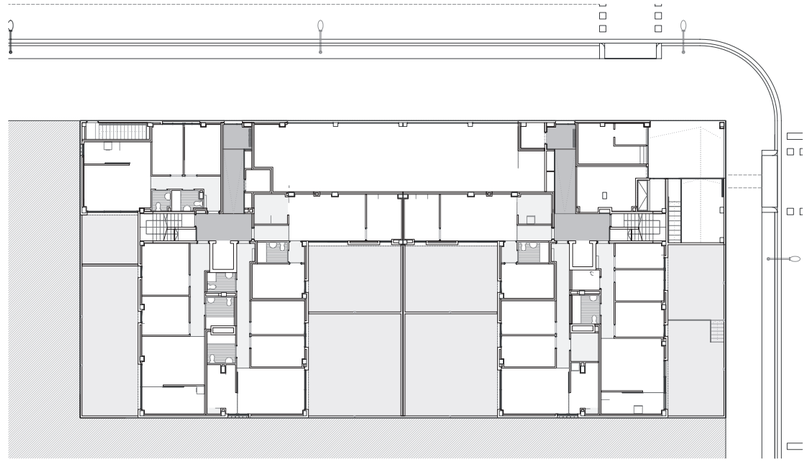
Planta baixa

0 2 5 10

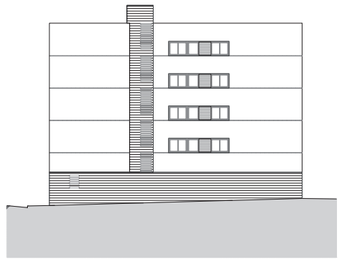
Alçat carrer del Mar

Alçat carrer Ramon Llull

Alçat carrer C

0 4 10

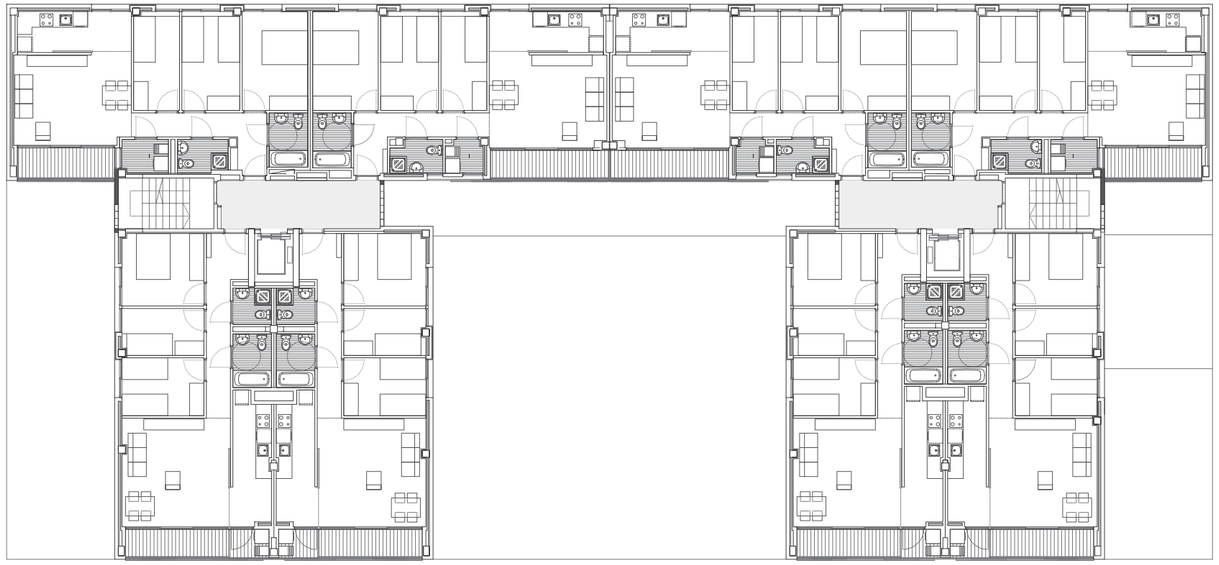

Planta tipus

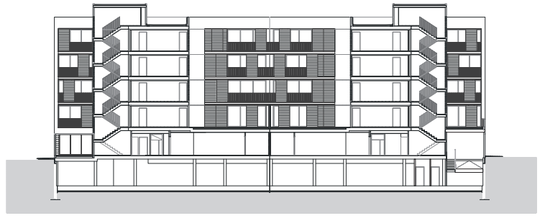

Secció 1

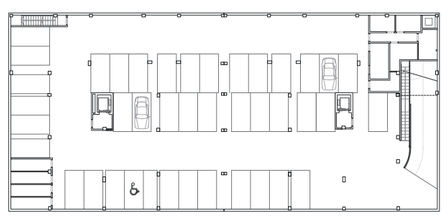

Planta soterrani

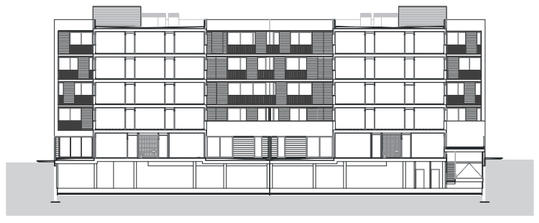

Secció 2

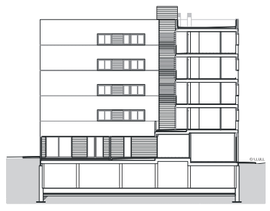

Secció 3

C. DE MARTA MATA
LA CATALANA
SANT ADRIÀ DE BESÒS
54 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim concertat

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Març 2007

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Desembre 2008 / Novembre 2010

Cost total | Coste total | Total cost
6.157.720,28 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
8.213,57 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
E. Donato Arq & Associats, arquitectes

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Enrique del Pozo, arquitecte tècnic

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Arcadi de Bobes, Dep. Construccions Arquitectòniques UPC

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Romà Crespiera - Crespiera Simò Diagonal Arquitectura, estructures
Eva Piñeiro, amidaments i pressupost

Contractista | Contratista | Contractor
Dragados SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana

L'edifici es configura com un bloc laminar de 68 metres de llarg, on destaca la façana magníficament orientada a sud-est, mentre que els accessos són a la cara nord-oest. Una doble operació articula la proposta: reduir de quatre a tres el nombre d'escales prefixat, i aconseguir que tots els habitatges participin de l'orientació sud-est, primera condició per garantir un comportament energètic correcte de l'edifici. L'escala central dóna accés a dos habitatges passants per planta, de quatre dormitoris. Les dues escales laterals en donen a tres habitatges per planta: un de passant igual que els anteriors, un altre de quatre dormitoris que, ocupant majoritàriament la façana nord-oest, gira i disposa d'un sala d'estar amb una generosa obertura al sud-est, i un tercer de tres dormitoris que s'aprofita de la flexibilitat d'alineació que la normativa urbanística permet per avançar un dels seus extrems. La forma d'aquests dos habitatges articula els extrems del bloc, de manera que es configura una façana sud-est còncava que ajuda a definir l'espai públic entre els blocs R7 i R8 fugint de la monotonia que la repetició seriada podria produir. La planta àtic s'enretira d'acord amb la normativa, de manera que hi queden només 6 habitatges, de tipologies semblants als de la planta tipus. A la planta baixa, hi ha un habitatge per a persones amb mobilitat reduïda.

En resulta un total 54 habitatges, cadascun amb la seva corresponent plaça d'aparcament. La tipologia passant de quatre dormitoris, la més repetida, s'articula a partir d'un doble recorregut interior que gira al voltant del nucli humit, cosa que permet flexibilitzar enormement l'ús de l'habitatge. A les tipologies de quatre dormitoris, el quart dormitori es disposa sempre al costat de la sala d'estar, i això permet una multiplicitat d'usos, com ara despatx o ampliació de la sala. A les tipologies en cantonada s'ha buscat al màxim la reducció de passadissos. En tots els casos s'ha previst la possibilitat de dinar a la cuina.

L'elecció del joc cromàtic de les façanes dota d'expressivitat, personalitat i alegria l'edifici i fuig de la monotonia de l'ús extensiu de la ceràmica o de les tonalitats ocres predominants en els nous barris construïts darrerament. El tractament compositiu de les façanes varia radicalment en les dues orientacions. A la façana sud-est, unes espaioses terrasses amb plafons corredissos de gelosia d'alumini protegeixen les sales de l'excés d'insolació, així com de vistes al safareig, i contribueixen al control tèrmic. Al nord-oest, on només hi ha dormitoris, la façana és pràcticament plana, llevat dels nuclis d'escales. Aquests s'extreuen del pla de façana, amb la qual cosa la doten d'expressivitat i la relacionen amb les dels altres blocs.

El edificio se configura como un bloque laminar de 68 metros de largo, donde destaca la fachada magníficamente orientada a sureste, mientras que los accesos están en la cara noroeste. Una doble operación articula la propuesta: reducir de cuatro a tres el número de escaleras prefijadas, y conseguir que todas las viviendas participen de la orientación sureste, primera condición para garantizar un comportamiento energético correcto del edificio.

La escalera central da acceso a dos viviendas pasantes por planta, de cuatro dormitorios. Las dos escaleras laterales dan a tres viviendas por planta: una pasante igual que las anteriores, otra de cuatro dormitorios que, ocupando mayoritariamente la fachada noroeste, gira y dispone de un salón con una generosa apertura al sureste, y una tercera de tres dormitorios que se aprovecha de la flexibilidad de la alineación que la normativa urbanística permite para avanzar uno de sus extremos. La forma de estas dos viviendas articula los extremos del bloque, de manera que se configura una fachada sureste cóncava que ayuda a definir el espacio público entre los bloques R7 y R8 huyendo de la monotonía que la repetición seriada podría producir. La planta ático se retira de acuerdo con la normativa, de manera que quedan sólo 6 viviendas, de tipologías similares a las de la planta tipo. En la planta baja, hay una vivienda para personas con movilidad reducida.

Resultan en total 54 viviendas, cada una con su correspondiente plaza de aparcamiento. La tipología pasante de cuatro dormitorios, la más repetida, se articula a partir de un doble recorrido interior que gira alrededor del núcleo húmedo, lo que permite flexibilizar enormemente el uso de la vivienda.

En las tipologías de cuatro dormitorios, el cuarto dormitorio se dispone siempre al lado de la sala de estar, lo que permite una multiplicidad de usos, tales como despacho o ampliación de la sala.

En las tipologías en esquina se ha buscado al máximo la reducción de pasillos. En todos los casos se ha previsto la posibilidad de comer en la cocina.

La elección del juego cromático de las fachadas dota de expresividad, personalidad y alegría al edificio y huye de la monotonía del uso extensivo de la cerámica o de las tonalidades ocres predominantes en los nuevos barrios construidos últimamente. El tratamiento compositivo de las fachadas varía radicalmente en las dos orientaciones. En la fachada sureste, unas espaciosas terrazas con paneles correderos de celosía de aluminio protegen las salas del exceso de insolación, así como de vistas al lavadero, y contribuyen al control térmico. En el noroeste, donde sólo hay dormitorios, la fachada es prácticamente llana, salvo los núcleos de escaleras. Estos se extraen del plano de fachada, con lo que la dotan de expresividad y la relacionan con las de los demás bloques.

The building takes the form of a layered block 68 metres long, which stands out for the façade, magnificently oriented south-east, while the accesses are on the north-west side. A twin operation articulates the proposal: reducing the previously established number of staircases from four to three and getting all the housing units to share a south-west orientation, the first condition for ensuring energy-efficiency in the building. The central staircase gives access to two through housing units per floor, each with four bedrooms. The two side staircases give access to three units per floor: a through one like the previous units; one four-bedroom unit which, mainly occupying the north-west façade, turns and has a living-room with a generous opening to the south-east, and a third unit with three bedrooms that takes advantage of the flexible alignment allowed by the town-planning regulations to move one end forward. The shape of these two units articulates the ends of the block, in such a way that a concave south-east façade is formed that helps to define the public space between blocks R7 and R8 avoiding the monotony that repetition in series might produce. The penthouse floor is set back in keeping with regulations, leaving only six housing units, with similar typologies to those of the type floor. On the ground floor there is a housing unit for people with limited mobility.

The result is a total of 54 units, each with its corresponding parking place. The four-bedroom through typology, the most common, is articulated on the basis of a double interior itinerary that hinges on the wet unit, allowing enormous flexibility in the use of the accommodation. In the four-bedroom typologies, the fourth bedroom is always placed next to the living room. This allows multiple uses, such as an office or an extension of the living room. In the corner typologies the aim has been to reduce passages as much as possible. In all cases the possibility of eating in the kitchen has been foreseen.

The choice of colour scheme for the façade makes the building expressive, characterful and bright and avoids the monotony of extensive use of ceramics or of the ochre that dominates in new neighbourhoods built recently. The compositional treatment of the façades varies radically between the two orientations. On the south-east façade, spacious terraces with sliding aluminium lattice panels protect the living rooms from excess sunlight and hide the laundry rooms from view and contribute to temperature control.

On the north-west side, where there are only bedrooms, the façade is practically flat, except for the staircases. These project from the plane of the façade, giving it expressiveness and relating it with those of the other blocks.

Emplaçament

0 20 50 100

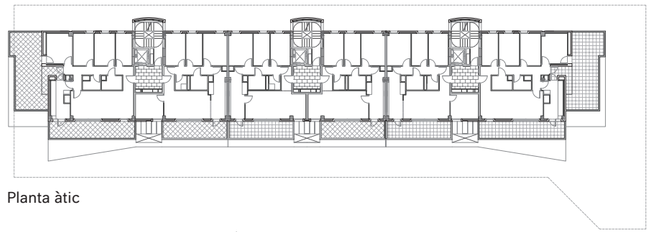
Planta àtic

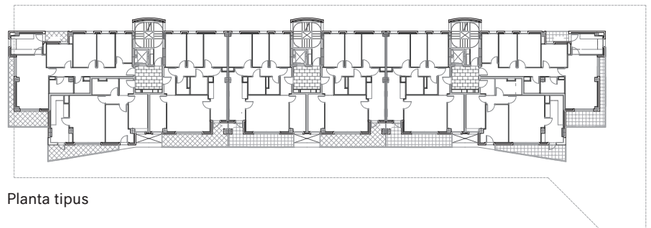
Planta tipus

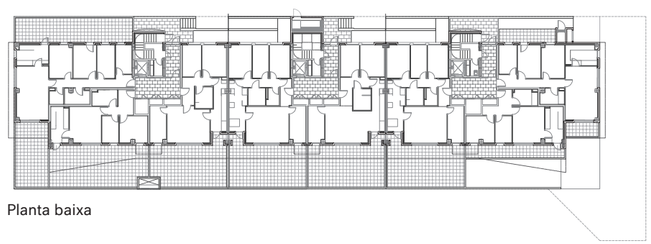
Planta baixa

0 2 5 10

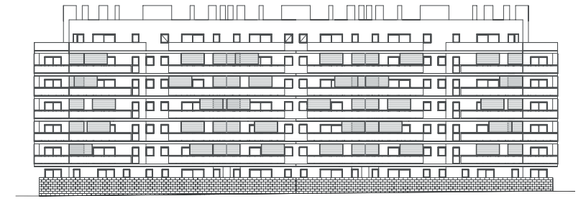
Alçat sudest

Alçat nordoest

0 2 5 10

Alçat sudoest

Alçat nordest

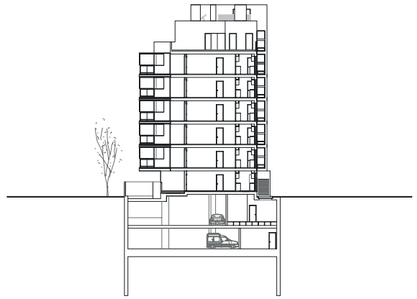

Secció 1

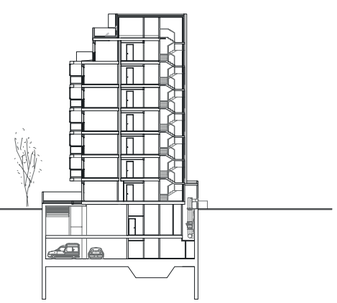

Secció 2

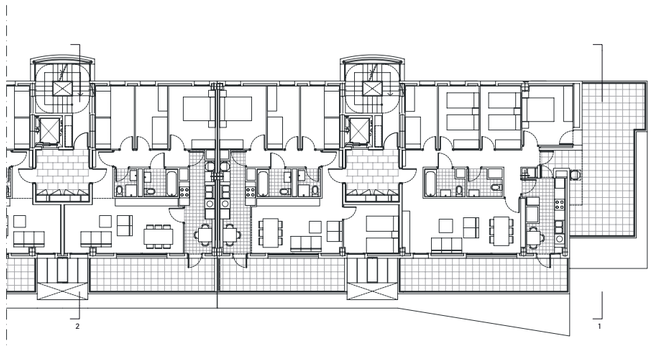

Detall habitatges planta àtic

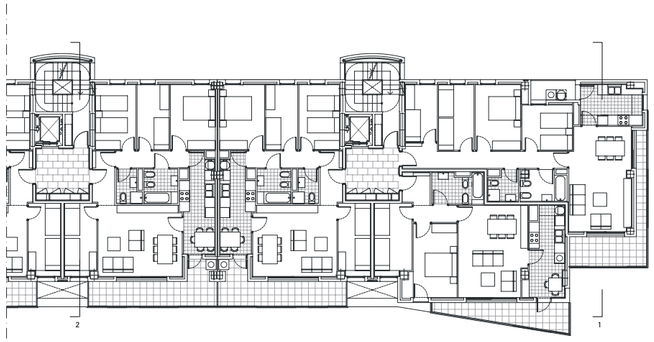

Detall habitatges planta tipus

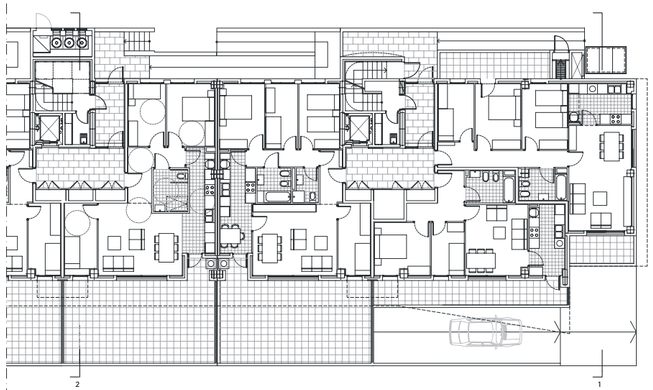

Detall habitatges planta baixa

C. DE CLARA CAMPOAMOR
LA CATALANA
SANT ADRIÀ DE BESÒS
54 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Març 2007

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Desembre 2008 / Setembre 2010

Cost total | Coste total | Total cost
5.518.387,34 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
8.569,16 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Feliu Llobet arquitecte SL

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Aumedes Dap SLPU, arquitectes tècnics

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Jaume Balanyà - Quadrant

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Pamias servicios de ingeniería SA, estructures

Contractista | Contratista | Contractor
Dragados SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana

L'edifici s'organitza amb quatre caixes d'escala que donen accés a dos habitatges per replà. En altura consta de planta baixa, cinc plantes pis i planta àtic. Tots els habitatges són passants i n'hi ha d'un, dos, tres i quatre dormitoris, amb predomini però dels dos darrers. Els habitatges s'organitzen de manera que les sales, cuines, i dormitoris principals s'obrin al sud-est i la resta de dormitoris al nord-oest. Al sud-est s'hi troba una terrassa correguda, d'1,80 metres de profunditat, que amplia i protegeix l'interior. Al nord-est s'hi disposen obertures d'una mida continguda que garanteixen un bon confort i un estalvi energètic important. L'edificació, a la vegada que esgota el sostre edificable i el nombre màxim d'habitatges, s'adapta als gàlibs màxims previstos pel planejament; adopta formes clares i entenedores que no cauen en el caos volumètric. Per a una màxima optimització de la radiació solar, els accessos verticals s'han ubicat a la façana nord-oest que dóna al parc interior d'illa, on la façana de la planta àtic recula. Aquest fet propicia que els badalots d'escala dibuixin una atractiva línia de coronació de façana. Les façanes es conceben com una llisa, opaca i misteriosa pell contínua, interrompuda només al sud-est per la façana de terrasses que mostra les interioritats de la vida de l'edifici. Aquesta pell es projecta per satisfer la percepció de l'edifici a tres escales diferents: l'escala llunyana, on es mostra un embolcall verd de diferents textures que posa de manifest la netedat del volum; l'escala dels espais públics adjacents, on el treball amb tres tons permet percebre'l desglossat en parts domesticades; i l'escala propera del mateix usuari, en què la mida de finestra i la part de verd on s'insereix adverteixen de la vida íntima d'una estança d'habitatge. A nivell de terra hi ha uns murs exteriors vermells de tancament dels patis dels habitatges de la planta baixa, que fan la transició de tots els episodis d'accés i serveis amb el volum principal. L'aparcament ocupa dues plantes soterrani i té capacitat per a 74 places. La comunicació amb els habitatges es realitza amb la prolongació de l'ascensor a cada caixa d'escala. Les escales no continuen fins als soterranis, la sortida a peu dels quals es fa per dues escales que accedeixen directament a l'espai públic.

El edificio se organiza con cuatro cajas de escalera que dan acceso a dos viviendas por rellano. En altura consta de planta baja, cinco plantas piso y planta ático. Todas las viviendas son pasantes y hay uno, dos, tres o cuatro dormitorios, con predominio de los dos últimos. Las viviendas se organizan de manera que las salas, cocinas, y dormitorios principales se abren al sureste, y el resto de dormitorios al noroeste.
Al sureste se encuentra una terraza corrida, de 1, 80 metros de profundidad, que amplía y protege el interior. En el noreste se disponen aberturas de un tamaño contenido que garantizan un buen confort y un ahorro energético importante. La edificación, a la vez que agota el techo edificable y el número máximo de viviendas, se adapta a los gálibos máximos previstos por el planeamiento; adopta formas claras y comprensibles que no caen en el caos volumétrico. Para una máxima optimización de la radiación solar, los accesos verticales se han ubicado en la fachada noroeste que da al parque interior de manzana, donde la fachada de la planta ático retrocede. Este hecho propicia que los huecos de escalera dibujen una atractiva línea de coronación de fachada. Las fachadas se conciben como una lisa, opaca y misteriosa piel continua, interrumpida sólo en el sureste por la fachada de terrazas que muestra las interioridades de la vida del edificio. Esta piel se proyecta para satisfacer la percepción del edificio a tres escalas diferentes; la escala lejana, donde se muestra una envoltura verde de diferentes texturas, que pone de manifiesto la nitidez del volumen; la escala de los espacios públicos adyacentes, donde el trabajo con tres tonos permite percibirlo desglosado en partes domesticadas; y la escala cercana del mismo usuario, en el que el tamaño de ventana y la parte de verde donde se inserta advierten de la vida íntima de una estancia de vivienda. A nivel del suelo hay unos muros exteriores rojos de cierre de los patios de las viviendas de la planta baja, que hacen la transición de todos los episodios de acceso y servicios con el volumen principal. El aparcamiento ocupa dos plantas sótano y tiene capacidad para 74 plazas. La comunicación con las viviendas se realiza con la prolongación del ascensor en cada caja de escalera. Las escaleras no continúan hasta los sótanos, la salida a pie de los cuales se hace por dos escaleras que acceden directamente al espacio público.

The building is arranged around four staircases that provide access to two housing units per floor. It consists of a ground floor, five upper floors and a penthouse floor. All the housing units are pass-through and have one, two or three bedrooms, though with a predominance of the last two. The housing units are arranged in such a way that the living rooms, kitchens and main bedrooms open to the south-east and the rest of the bedrooms to the north-west.
To the south-east there is a continuous terrace with a depth of 1.80 metres that extends and protects the interior. To the north-east there are openings of a moderate size that ensure a good level of comfort and an important saving in energy. At the same time as the building consumes the total allowable floor space and the maximum number of housing units, it conforms to the maximum clearances foreseen in the planning; it adopts clear and comprehensible forms that do not slide into volumetric chaos. For maximum optimisation of sunlight, the vertical accesses have been placed on the north-west façade giving onto the interior park of the city block, where the front of the penthouse floor is set back. This means that the stair bulkheads form an attractive line crowning the façade. The façades are conceived as a smooth, opaque and mysterious continuous skin, interrupted only to the south-east by the front of terraces that reveals the inner life of the building. This skin is planned to satisfy perception of the building at three different scales:
- Remote scale, showing a green wrapper with different textures highlighting the clean lines of the volume.
- The scale of adjacent public spaces, where the work in three colours gives a perception of it broken down into domesticated parts.
- The close-up scale of the actual user, in which the size of the window and the green part it is set in tell us about the private life of a room in the housing unit.
At ground level there are red exterior walls enclosing the courtyards of the ground-floor units, which provide the transition from all the access and service episodes to the main volume. The car park takes up two semi-basement levels and has room for 74 cars. Communication with the accommodation is via an extension of the lift in each staircase. The stairs do not continue to the basement levels, from which exit on foot is via two staircases that lead directly to the public space.

Emplaçament 0 20 50 100

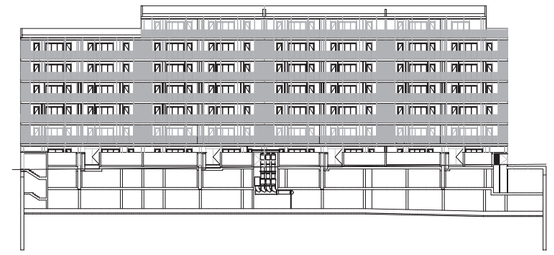
Alçat sud-est

Composició façana ventilada 0 2 5 10

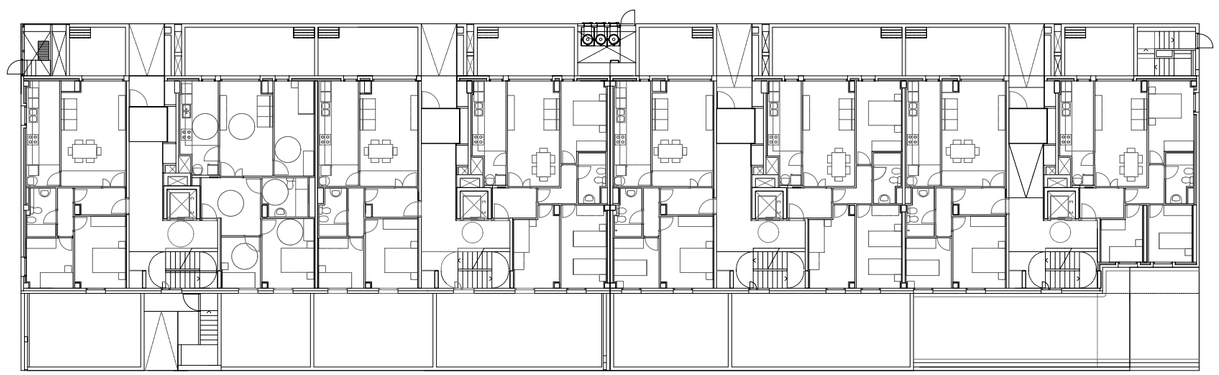
Planta baixa 0 2 5 10

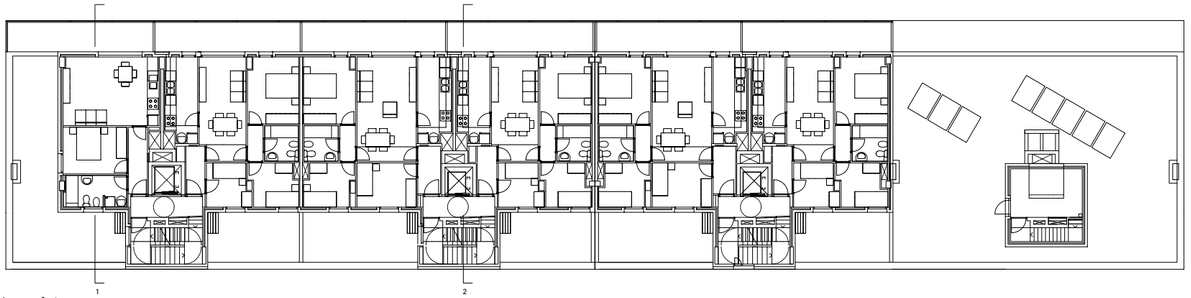

Planta àtic

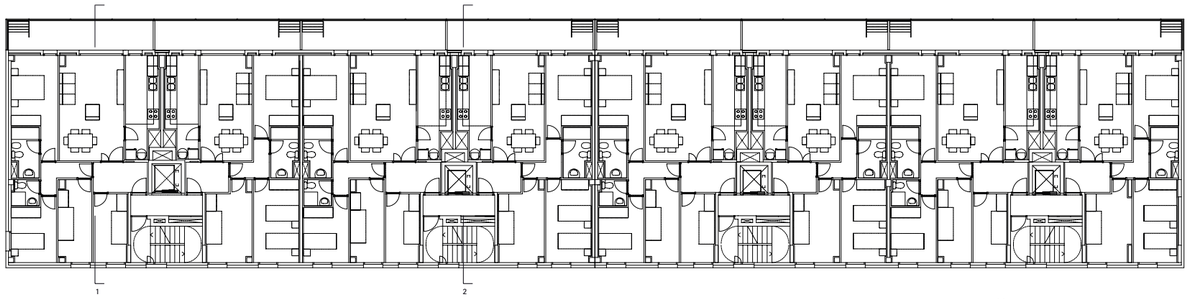

Plantes 2 a 5

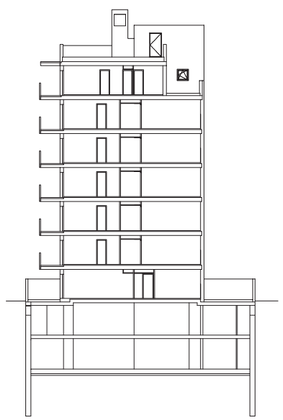

Secció 1

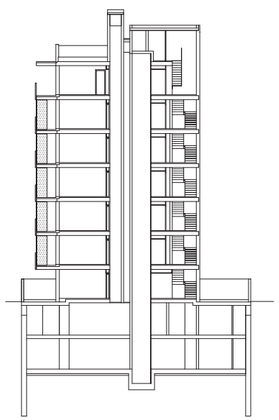

Secció 2

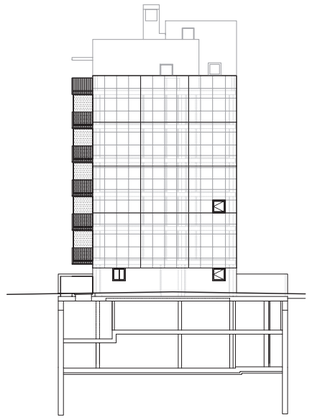

Alçat nord-est

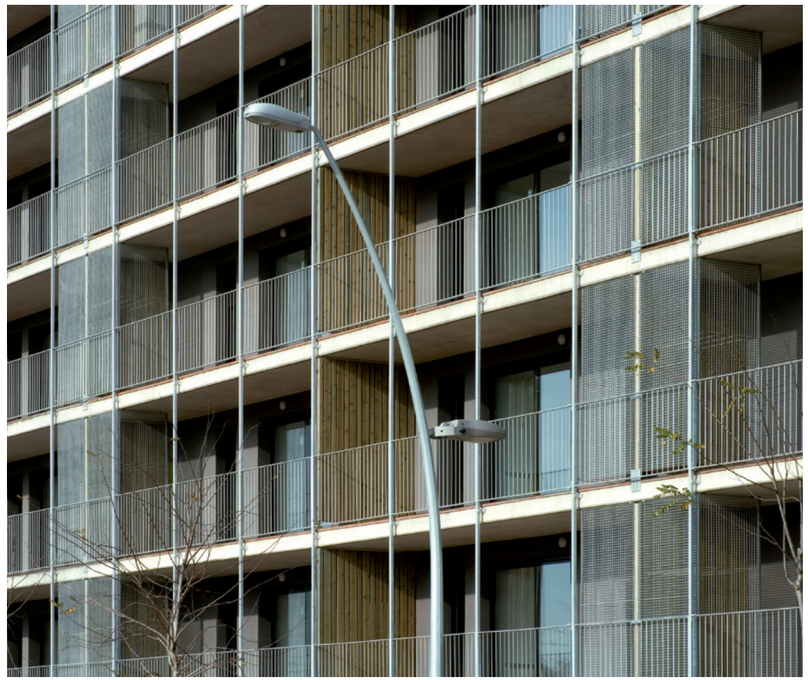

C. DE L'ANOIA
SANT ANDREU DE LA BARCA
162 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Febrer 2003

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Maig 2004 / Abril 2006

Cost total | Coste total | Total cost
10.988.139,96 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
21.744,99 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Joan Pascual Argenté, arquitecte

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Francesc García Hernández, arquitecte tècnic

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Lluís J. Duart SLP Consulting Oficina Tècnica
Josep Chavarría Aragonés, enginyer de telecomunicacions

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Miquel Surinyach Pons, arquitecte
Gerardo Rodríguez - Static Ingenieria SAP, estructures

Contractista | Contratista | Contractor
Dragados SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana i Aleix Bagué

Reconeixements | Reconocimientos | Acknowledgements
Finalista en l'apartat Arquitectura, Premis FAD 2007

Aquest projecte proposava una reformulació del resultat arquitectònic previsible si s'aplicaven els paràmetres habituals del planejament urbanístic. La volumetria, l'adequació tipològica, les façanes i l'ordenació dels espais exteriors són dades que sovint no es tenen en compte als pressupostos del planejament convencional. El solar on s'ubica el projecte és una peça rectangular de grans dimensions, (76 x 240 m), amb el costat més llarg fent façana a una avinguda. En aquest lloc s'hi plantejava la construcció de tres volums paral·lelepipèdics de planta baixa i sis plantes, disposats en direcció nord-sud. Quedaven separats per zones verdes i havien de ser projectats a partir de gàlibs rígids, en forma de plantes rectangulars de 42 x 21 m, que conduïen a esquemes tipològics d'agregacions en forma d'H de quatre habitatges per nucli.
Des d'aquest plantejament es va passar a projectar amb uns esquemes de cintes plegades sobre els nuclis d'accessos que, alhora que trencaven la monotonia d'uns volums massa grans i rígids, permetien que tots els habitatges fossin exteriors i es relacionessin millor amb l'espai exterior. Es va treballar inicialment amb un volum teòric de la totalitat de l'àmbit: es van treure els espais públics del volum inicial i van aparèixer uns volums primaris que ocupaven la totalitat del sòl residencial. Després es van fer lliscar sobre el seu centre, de manera que formessin dos prismes iguals que quedaven separats en intercalar-hi dos talls que, alhora que acollien els nuclis d'accessos verticals, reforçaven la imatge de cintes dels volums finals.
A partir d'aquí, es van situar vuit habitatges per planta, quatre a cada nucli, que giren al voltant dels nuclis d'accessos, encarats cap a l'exterior i sense cap pati interior. A la planta baixa, el buidat d'un habitatge feia directament el vestíbul. El treball en relleu no es va limitar als aspectes volumètrics sinó que es va estendre a les façanes, combinant plans situats a primera línia amb terrasses buidades cap a l'interior. El sistema de lliscament dels plans de façana es va fer en grups de tres plantes en forma de dent de serra, cosa que alleugeria considerablement el pes de l'edifici i evitava la formalització de la façana com a repetició sistemàtica de plantes.
Resumint, els plans inicials de les façanes van quedar fragmentats en dos. En planta, mitjançant un desplaçament sobre l'eix nord-sud, s'aconseguí trencar la longitud total en peces tangents sobre la junta de dilatació. En alçada, la façana total es descompon en plantes situades a diferents profunditats que llisquen a mitja alçada. Remarcar finalment que el desnivell entre els carrers en sentit nord-sud, va fer aparèixer automàticament l'aparcament en una planta semisoterrani, amb accés directe des del carrer més baix, sense rampes.

Este proyecto proponía una reformulación del resultado arquitectónico previsible si se aplicaban los parámetros habituales del planeamiento urbanístico. La volumetría, la adecuación tipológica, las fachadas y la ordenación de los espacios exteriores son datos que a menudo no se tienen en cuenta en los presupuestos del planeamiento convencional.
El solar donde se ubica el proyecto es una pieza rectangular de grandes dimensiones, (76 x 240 m), con el lado más largo haciendo fachada a una avenida.
En este lugar se planteaba la construcción de tres volúmenes paralelepipédicos de planta baja y seis plantas, dispuestos en dirección norte-sur. Quedaban separados por zonas verdes y debían ser proyectados a partir de gálibos rígidos, en forma de plantas rectangulares de 42 x 21 m, que conducían a esquemas tipológicos de agregaciones en forma de H de cuatro viviendas por núcleo.
Desde este planteamiento se pasó a proyectar con unos esquemas de cintas plegadas sobre los núcleos de accesos que, al tiempo que rompían la monotonía de unos volúmenes demasiado grandes y rígidos, permitían que todas las viviendas fueran exteriores y se relacionaran mejor con el espacio exterior. Se trabajó inicialmente con un volumen teórico de la totalidad del ámbito: se quitaron los espacios públicos del volumen inicial y aparecieron unos volúmenes primarios que ocupaban la totalidad del suelo residencial. Después se deslizó sobre su centro, de manera que formaran dos prismas iguales, que quedaban separados en intercalar dos cortes que, al tiempo que acogían a los núcleos de accesos verticales, reforzaban la imagen de cintas de los volúmenes finales.
A partir de aquí, se situaron ocho viviendas por planta, cuatro en cada núcleo, que giran alrededor de los núcleos de accesos, encarados hacia el exterior y sin patio interior. En la planta baja, el vaciado de una vivienda hacía directamente el vestíbulo. El trabajo de relieve no se limitó a los aspectos volumétricos sino que se extendió a las fachadas, combinando planos situados en primera línea con terrazas vaciadas hacia el interior. El sistema de deslizamiento de los planos de fachada se hizo en grupos de tres plantas en forma de diente de sierra, lo que aligeraba considerablemente el peso del edificio y evitaba la formalización de la fachada como repetición sistemática de plantas.
Resumiendo, los planes iniciales de las fachadas quedaron fragmentados en dos. En planta, mediante un desplazamiento sobre el eje norte-sur, se consiguió romper la longitud total en piezas tangentes sobre la junta de dilatación. En altura, la fachada total se descompone en plantas situadas en diferentes profundidades que se deslizan a media altura.
Remarcar por último que el desnivel entre las calles en sentido norte-sur, hizo aparecer automáticamente el aparcamiento en una planta semisótano, con acceso directo desde la calle más baja, sin rampas.

This project proposed a reformulation of the foreseeable architectural result of applying the usual parameters of town planning. The volumetry, the typological adaptation, the façades and the arrangement of the exterior spaces are figures that are not often taken into account in conventional planning budgets. The site of the project is a large rectangular plot measuring 76 m x 240 m, with the longer side facing onto an avenue. The plan here was to construct three parallelepipedic volumes laid out north to south and consisting of ground floor and six upper floors. They were separated by green zones and had to be designed on the basis of rigid clearances, in the form of rectangular floors measuring 42 m x 21 m that led to typological schemes of 'H'-shaped groupings of four homes per unit.
Following on from this approach, planning began with schemes of ribbons folded over the lift units which, at the same time as they broke up the monotony of volumes that were excessively large and rigid, meant that all the housing units could be exterior and better related with the exterior space. The work started with a theoretical volume of the whole of the area: the public spaces were deducted from the original volume and primary volumes appeared that occupied the whole of the residential land. These were then rotated around their centre to form two equal prisms which were separated when two openings were cut into them which, at the same time as they housed the vertical access units, reinforced the ribbon-like appearance of the final volumes.
After that, eight housing units were located on each floor, four in each unit, which hinge on the access units, facing the exterior and without an interior courtyard. On the ground floor, one housing unit was left empty to create the vestibule. The work in relief was not limited to volumetric aspects but extended to the façades, combining planes located at the front with empty terraces towards the interior. The system of rotating the planes of the façade was applied to groups of three floors in a sawtooth arrangement, something that made the building a good deal lighter and avoided the materialisation of the façade as a systematic repetition of floors.
Summing up, the initial planes of the façades were fragmented in two. On the floorplan, by means of a movement on the north-south axis, it was possible to break up the total length into tangent pieces over the expansion joint. In elevation, the total façade is broken down into floors located at different depths that rotate at half height. As a final note, the difference in height between the streets from north to south automatically makes the car park appear on a semi-basement level, with direct access from the lower street, without ramps.

Emplaçament 0 20 50 100

Alçat passatge interior

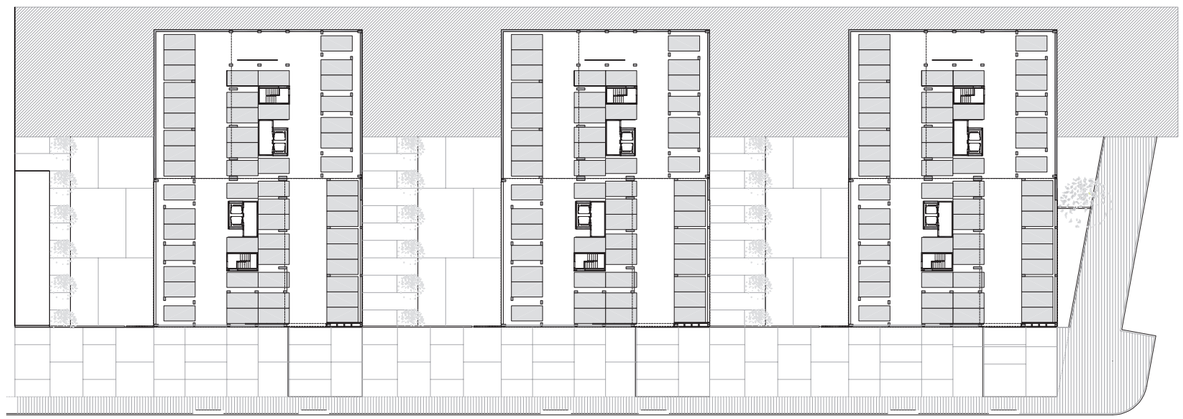
Planta aparcament 0 6 15

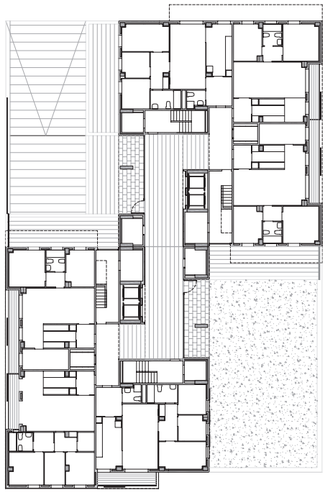

Planta baixa

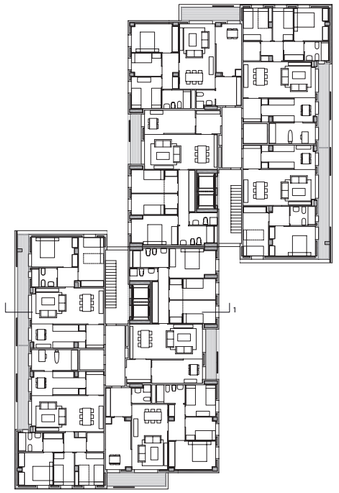

Plantes 1, 2 i 3

Plantes 4, 5 i 6

Alçat

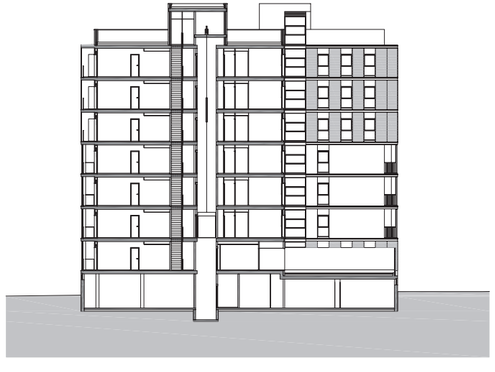

Secció 1

0 7,5

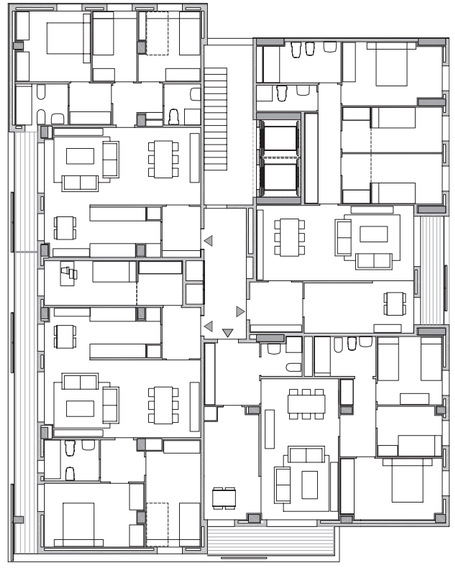

Habitatges tipus

PG. DEL PARLAMENT DE CATALUNYA SANT ANDREU DE LA BARCA
54 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Preu concertat

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Maig 2009

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Octubre 2010 / Desembre 2013

Cost total | Coste total | Total cost
4.260.965,00 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
7.866,28 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Nogué-Onzain-López arquitectes SLP

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Joan Puig, arquitecte tècnic

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Jordi Oliva, David Rotllan - Avant Enginyers Consultors SLP

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Esther Ferrer i Marta Cristiano, arquitectes
Manel Fernandez, estructures
Aumedes Dap SLPU, assistència tècnica

Contractista | Contratista | Contractor
Vias y Construcciones SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Marcela V. Grassi

El planejament defineix aquest polígon d'actuació amb un bloc situat a l'espai paral·lel a les vies, sense referències d'alineacions amb l'entorn, autoreferencial. El bloc busca la permeabilitat de la planta baixa per donar continuïtat entre el vial d'ús restringit i la plaça resultant del cobriment de les vies, i té l'última planta reculada per evitar fer ombra a les edificacions veïnes.
L'edifici projectat pretén potenciar i reconèixer el caràcter del lloc; es planteja una volumetria neta, contundent, que queda suspesa per la disposició dels portals de la planta baixa, que reforça la linealitat de l'espai públic generat pel cobriment de les vies, i que endreça i protegeix els darreres de les edificacions de la trama urbana d'esquena al ferrocarril.
La imatge de l'edifici també es coherent amb aquestes intencions: les terrasses volades que potencien la linealitat del bloc queden en un cos independent, com si pengés de la volumetria; un teló ajuda a assolir una bona protecció solar d'estiu. La força horitzontal que confereixen aquestes terrasses orientades al sud queda retallada per la disposició aleatòria d'unes costelles que separen alguns dels habitatges buscant un ritme ampli i on la superposició de la trama dels protectors dels estenedors enriqueix la visió.
En contraposició, la façana nord és més isòtropa i plana, amb perspectives amb notable escorç, i on la disposició de les finestres provoca la vibració de la pell. Els testers reforcen el caràcter de cada façana i actuen com a peça de transició entre ambdues.
La reculada del tester de la planta àtic, permet una visió de l'edifici més neta, sense coronaments que distorsionin la força volumètrica del bloc suspès.
La planta a mode de palafit que proposa el planejament per als baixos, ens suggereix la formació de quatre cossos opacs que suporten l'edifici, un per escala, als quals s'annexa un local o l'accés a l'aparcament. El joc entre la transparència dels locals i l'obertura de corredors del circulació transversal permet una connexió visual molt àmplia entre les façanes i serveix per situar-hi els portals, la qual cosa evita que esdevinguin espais sense vida. Pel que fa a l a tipologia dels habitatges, n'hi ha tres per replà de dos i tres dormitoris; es busca un bon assolellament per a tots i ventilació creuada per als de més superfície. La reduïda dimensió dels habitatges indueix a habilitar un espai de màquines interior on encabir la caldera estanca, l'acumulador solar i la rentadora assecadora, tots disposats en columna. La posició de l'ascensor i l'escala està determinada per la situació de la planta d'aparcament i l'obligatorietat de la reculada de la planta àtic, ja que cal alliberar superfície a cada planta per afegir-ne al gàlib de la planta àtic i així esgotar l'edificabilitat.

El planeamiento define este polígono de actuación con un bloque situado en el espacio paralelo a las vías, sin referencias de alineaciones con el entorno, autorreferencial. El bloque busca la permeabilidad de la planta baja para dar continuidad entre el vial de uso restringido y la plaza resultante del cubrimiento de las vías, y tiene la última planta retranqueada para evitar hacer sombra a las edificaciones vecinas.
El edificio proyectado pretende potenciar y reconocer el carácter del lugar; se plantea una volumetría limpia, contundente, que queda suspendida por la disposición de los portales de la planta baja, que refuerza la linealidad del espacio público generado por el cubrimiento de las vías, y que ordena y protege las traseras de las edificaciones de la trama urbana de espaldas al ferrocarril. La imagen del edificio también es coherente con estas intenciones: las terrazas en voladizo que potencian la linealidad del bloque quedan en un cuerpo independiente, como si colgara de la volumetría; un telón ayuda a lograr una buena protección solar de verano. La fuerza horizontal que confieren estas terrazas orientadas al sur queda recortada por la disposición aleatoria de unas costillas que separan algunas de las viviendas buscando un ritmo amplio y donde la superposición de la trama de los protectores de los tendederos enriquece la visión.
En contraposición, la fachada norte es más isótropa y plana, con perspectivas con notable escorzo, y donde la disposición de las ventanas provoca la vibración de la piel. Los testeros refuerzan el carácter de cada fachada y actúan como pieza de transición entre ambas. El retroceso del testero de la planta ático, permite una visión del edificio más limpia, sin remates que distorsionen la fuerza volumétrica del bloque suspendido.
La planta a modo de palafito que propone el planeamiento para los bajos, nos sugiere la formación de cuatro cuerpos opacos que soportan el edificio, uno por escalera, a los que se anexa un local o el acceso al aparcamiento. El juego entre la transparencia de los locales y la apertura de corredores de circulación transversal permite una conexión visual muy amplia entre las fachadas y sirve para situar los portales, lo que evita que se conviertan en espacios sin vida.
En cuanto a la tipología de las viviendas, hay tres por rellano de dos y tres dormitorios; se busca un buen asoleo para todos y ventilación cruzada para los de más superficie. La reducida dimensión de las viviendas induce a habilitar un espacio de máquinas interior donde dar cabida a la caldera estanca, el acumulador solar y la lavadora-secadora, todos dispuestos en columna. La posición del ascensor y la escalera está determinada por la situación de la planta de aparcamiento y la obligatoriedad del retroceso de la planta ático, ya que hay que liberar superficie en cada planta para añadir-la el gálibo de la planta ático y así agotar la edificabilidad.

The planning defines this building site as a block located in the space parallel to the railway lines, standing alone without references for alignment with the surroundings. The block is intended to be permeable on the ground floor in order to provide continuity between the restricted traffic lane and the plaza created by covering the railway lines, while the top floor is set back so as not to cast a shadow on the neighbouring buildings. The planned building is intended to strengthen and highlight the nature of the site: the volumetry as planned is clean and solid and is left suspended by the arrangement of the doorways on the ground floor, which reinforces the linear quality of the public space generated by covering the railway lines and tidies and protects the rear of the buildings in the urban fabric backing onto the railway. The image of the building is also coherent with these intentions: the projecting terraces that emphasise the linearity of the block form an independent body which seems to hang from the volumetry. A curtain helps to provide effective protection from the sun in summer. The horizontal force these south-facing terraces confer is picked out by the random arrangement of the ribs that separate some of the housing units in search of an ample rhythm where the protective mesh overlaying the washing lines enhances the view. The north façade, on the other hand, is more isotropic and flat, with notably foreshortened perspectives, and where the arrangement of the windows produces a vibration in the skin. The end walls reinforce the character of each façade and act as a transition piece between the two. Setting back the end wall on the penthouse floor allows a cleaner view of the building, without crowning that would distort the volumetric strength of the suspended block.
The floor on pillars proposed by the planning for the ground level suggests to us the formation of four opaque bodies supporting the building, one for each staircase, to which is annexed a commercial premises or the entrance to the car park. The play between the transparency of the premises and the opening of the corridors of the transverse circulations allows a very ample visual connection between the façades and is used to locate the doorways, which avoids their becoming lifeless spaces. As regards the typology of the housing units, there are three per floor with two and three bedrooms. The intention is that they should all get plenty of sunlight and the larger ones should have cross-ventilation. The small size of the housing units allows the creation of a machine room in the interior to house the boiler, the solar accumulator and the washer and drier, all arranged in a column. The position of the lift and the staircase is determined by their location on the parking level and the requirement to set the penthouse floor back, as surface area needs to be freed on each floor in order to add to the clearance on the penthouse floor and make the most of the buildable area.

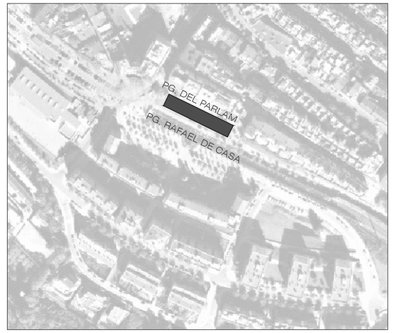

Emplaçament 0 20 50 100

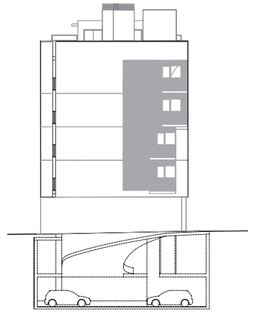
Alçat lateral 0 5 10

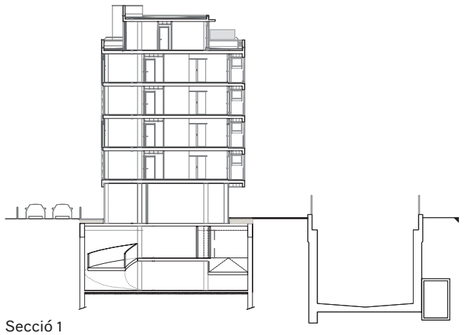
Secció 1

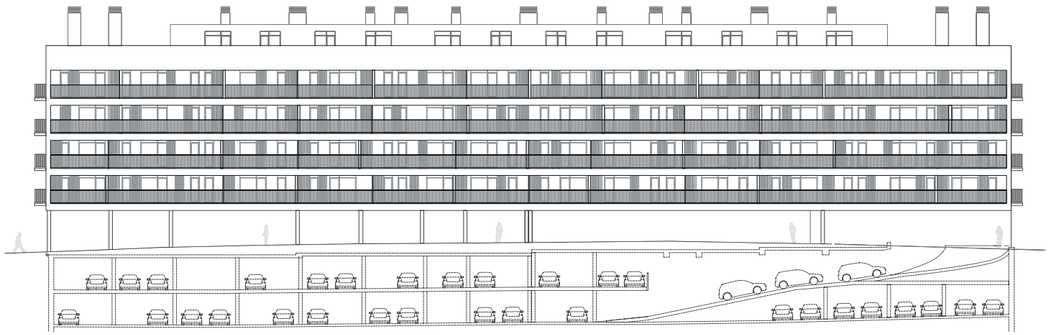
Alçat sud

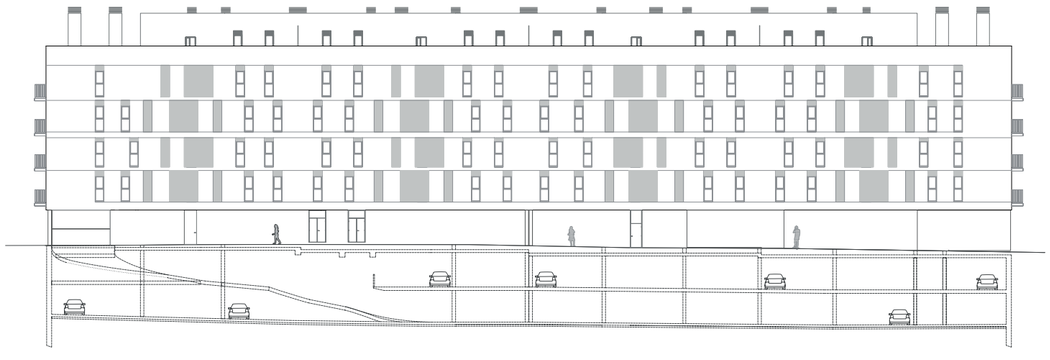
Alçat nord 0 2 5 10

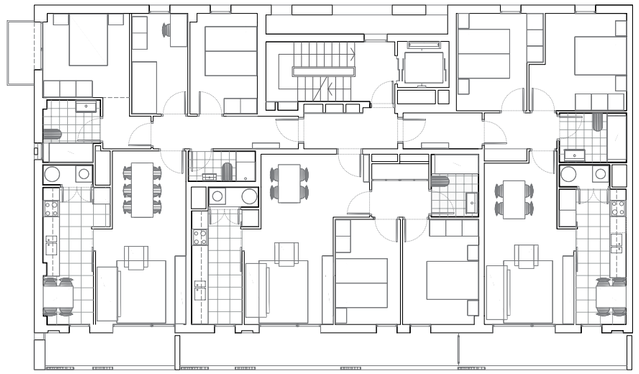

Habitatges tipus

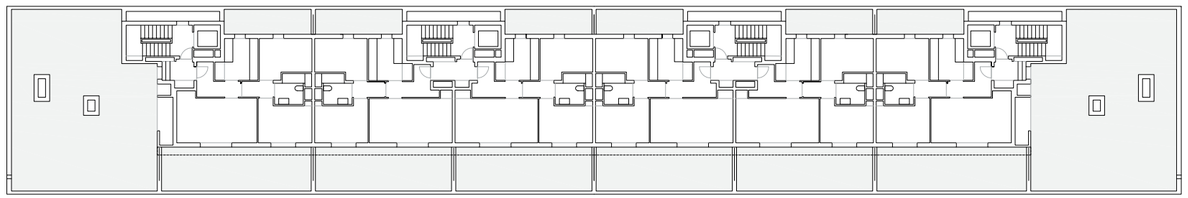

Planta àtic

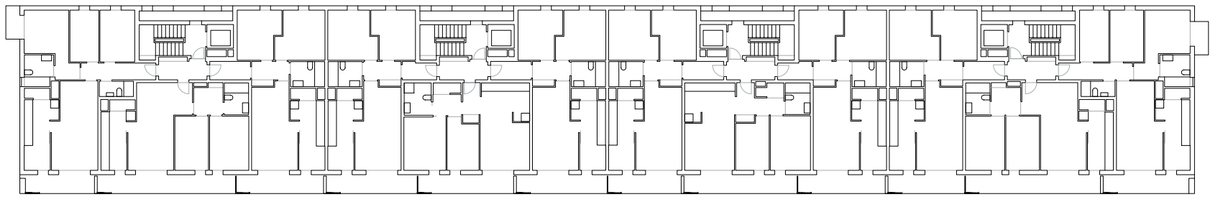

Planta tipus

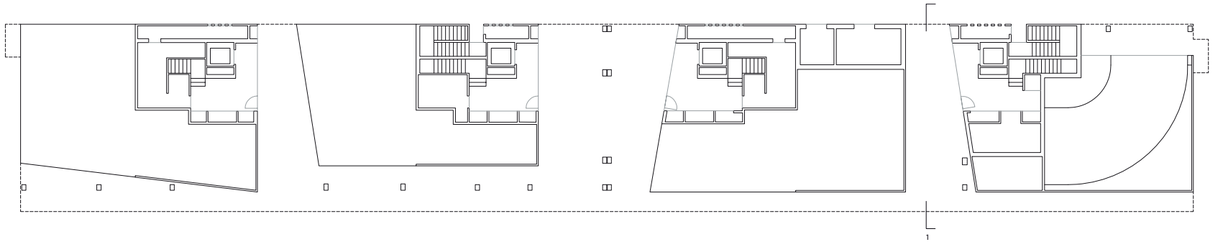

Planta baixa

C. D'ARMENTERES
CAN BERTRAND
SANT FELIU DE LLOBREGAT
104 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Febrer 2003

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Gener 2007 / Octubre 2008

Cost total | Coste total | Total cost
7.796.589,05 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
14.664,80 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Ramon Ausió, arquitecte

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Tècnics G-3 SL, arquitectes tècnics

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Lluís J. Duart SLP Consulting Oficina Tècnica

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
David Paterson Hernández, arquitecte
José Carrasco - Gamma d'Arquitectura SL, estructures
Aumedes Dap SLPU, assistència tècnica

Contractista | Contratista | Contractor
Corsan-Corviam construcción SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana

El projecte està emplaçat en una antiga colònia industrial immersa en un procés de reconversió que inclou un gran parc urbà, la rehabilitació de la nau més important com a equipament i la incorporació de nous vials. El planejament definia dos blocs lineals paral·lels, amb una orientació est-oest que presentava algunes deficiències: excessiva proximitat al front edificat dels habitatges unifamiliars, discontinuïtat entre l'espai verd dels blocs i el verd públic exterior, mala orientació dels blocs i una excessiva fondària.
Situat l'edifici dins del gran parc urbà i en el punt d'enllaç del futur eix de vianants entre el nou Conservatori de Música i el Mercat Municipal, podia suposar una barrera física i visual, cosa que calia evitar.
La proposta per la qual s'ha optat consisteix en dos edificis en forma de L encarats entre si, però lleugerament desplaçats l'un de l'altre, que ocupen els dos angles oposats d'un rectangle. Configuren una plaça intermèdia comunicada físicament i visualment amb l'espai de verd públic que els envolta.
Volumètricament, cada L es descompon en dues parts que tenen alçades diferents El costat llarg, amb planta baixa i sis plantes pis, s'orienta sempre en el sentit nord-sud per garantir que la major part dels habitatges gaudeixi d'una bona orientació. Al costat curt es redueix l'alçada a planta baixa i quatre plantes pis, a fi de minimitzar l'impacte de l'edifici enfront dels habitatges unifamiliars, i alhora millorar la relació visual entre la nova edificació i la nau industrial.
Dita nau és l'element de referència del projecte, i un dels motius pels quals els braç més alt de la L té una orientació igual. La planta baixa es recolza en un dels costats de la L, amb la qual cosa s'allibera l'altra part mitjançant un porxo i s'aconsegueix una permeabilitat visual i física cap a la plaça central que articula el conjunt. Cada edifici s'organitza amb dos nuclis d'escala amb sis i quatre habitatges per replà.
Les dues plantes soterrani es destinen a aparcament amb un total de 170 places.
Les façanes tenen un tractament unitari pel que fa als materials, obra vista, però la composició varia.
A les façanes nord-sud que donen al carrer, predomina la configuració plana, i els grans forats on ventilen diferents peces d'un mateix habitatge, apareixen com a buidats al pla de façana, a mode de coves. Als testers amb orientacions nord-sud i est-oest, les obertures esdevenen franges de composició horitzontal. Les façanes est i oest, combinen voladissos molt acotats amb les finestres individuals dels dormitoris. En canvi, a la façana est-oest del pati interior, els sis balcons queden acotats entre dues pantalles als extrems, de tal manera que la façana defineix un sol forat.

El proyecto está emplazado en una antigua colonia industrial inmersa en un proceso de reconversió que incluye un gran parque urbano, la rehabilitación de la nave más importante como equipamiento y la incorporación de nuevos viales. El planeamiento definía dos bloques lineales paralelos, con una orientación este-oeste que presentaba algunas deficiencias: excesiva proximidad al frente edificado de las viviendas unifamiliares, discontinuidad entre el espacio verde de los bloques y el verde público exterior, mala orientación de los bloques y una excesiva profundidad. Situado el edificio dentro del gran parque urbano y en el punto de enlace del futuro eje peatonal entre el nuevo Conservatorio de Música y el Mercado Municipal, podía suponer una barrera física y visual, lo que había que evitar.
La propuesta para la que se ha optado consiste en dos edificios en forma de L mirándose entre sí, pero ligeramente desplazados el uno del otro, que ocupan los dos ángulos opuestos de un rectángulo. Configuran una plaza intermedia comunicada física y visualmente con el espacio de verde público que los rodea.
Volumétricamente, cada L se descompone en dos partes que tienen alturas diferentes. El lado largo, con planta baja y seis plantas piso, se orienta siempre en el sentido norte-sur para garantizar que la mayor parte de las viviendas disfrute de una buena orientación.
En el lado corto se reduce la altura en planta baja y cuatro plantas piso, con el fin de minimizar el impacto del edificio frente de las viviendas unifamiliares, ya la vez mejorar la relación visual entre la nueva edificación y la nave industrial. Dicha nave es el elemento de referencia del proyecto, y uno de los motivos por los que los brazo más alto de la L tiene una orientación igual. La planta baja se apoya en uno de los lados de la L, con lo cual se libera la otra parte mediante un porche y se consigue una permeabilidad visual y física hacia la plaza central que articula el conjunto. Cada edificio se organiza con dos núcleos de escalera con seis y cuatro viviendas por rellano.
Las dos plantas sótano se destinan a aparcamiento con un total de 170 plazas.
Las fachadas tienen un tratamiento unitario en cuanto a los materiales, obra vista, pero la composición varía. En las fachadas norte-sur que dan a la calle, predomina la configuración plana, y los grandes agujeros donde ventilan diferentes piezas de una misma vivienda aparecen como vaciados al plano de fachada, a modo de cuevas. A los testeros con orientaciones norte-sur y este-oeste, las aberturas se convierten franjas de composición horizontal.
Las fachadas este y oeste, combinan voladizos muy acotados con las ventanas individuales de los dormitorios. En cambio, en la fachada este-oeste del patio interior, los seis balcones quedan acotados entre dos pantallas en los extremos, de tal manera que la fachada define un solo hueco.

The project is located in an old industrial company town which is going through a conversion process that includes a large urban park, the renovation of the main building for facilities and the construction of new streets. The planning defined two parallel linear bodies oriented east-west, which presented certain shortcomings: excessive proximity of the single-family dwellings to the built front, discontinuity between the green space of the buildings and the public green outside, poor orientation of the buildings and excessive depth. Locating the building in the large urban park and at the connection of the future pedestrian street between the Music Conservatory and the Municipal Market could suppose a physical and visual barrier, which was something to be avoided.
The proposal chosen consists in two L-shaped buildings face to face but slightly displaced from each other, occupying the two opposite corners of a rectangle. They form an intermediate plaza which is physically and visually connected to the surrounding public green space.
Volumetrically, each 'L' is broken down into two sections of different heights. The long side, with ground floor and six upper floors, is always arranged north-south so as to guarantee that most of the accommodation can enjoy a good orientation.
On the short side, the height is reduced to ground floor and four upper floors, so as to minimise the impact of the building on the single-family housing and at the same time improve the visual relation between the new building and the industrial building. This industrial building is the point of reference for the project and one of the reasons why the highest side of the 'L' has the same orientation. The ground floor rests on one of the sides of the 'L', freeing the other part by means of a porch and achieving visual and physical permeability towards the central plaza holding the whole together. Each building is laid out with two stair units with six and four dwellings per landing.
The two basement floors are set aside for parking, with a total of 170 places.
The treatment given the façades is unitary as regards materials, but the composition varies. The north-south façades giving onto the street are dominated by a flat configuration and the large openings ventilating different parts of the same housing unit appear as holes in the plane of the façade, like archways.
On the walls running north-south and east-west, the openings become bands in a horizontal composition. The east and west façades combine very restrained projecting bodies with the individual bedroom windows. On the other hand, on the east-west façade of the interior courtyard, the six balconies are enclosed between two screens at the ends, in such a way that the façade defines a single opening.

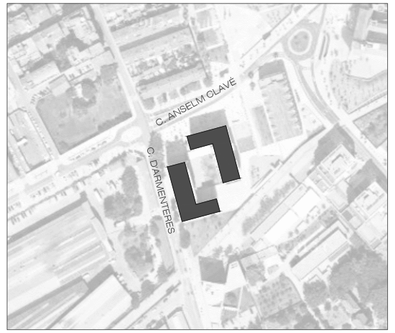

Emplaçament

0 20 50 100

Emplaçament / planta baixa

0 9

Façana sud-oest

Façana sud-est

Plantes 5 i 6

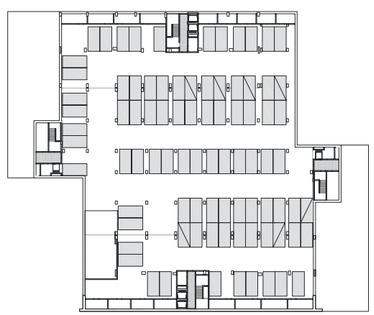

Planta soterrani

Planta tipus

C. DEL GENERAL MANSO
SANT FELIU DE LLOBREGAT
80 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Març 2007

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Desembre 2008 / Octubre 2010

Cost total | Coste total | Total cost
6.854.078,85 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
11.218,30 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Antoni de Moragas Arquitectes SL

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Joan March Raurell, arquitecte tècnic

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
JSS Associats enginyeria i arquitectura SLP
Josep Pont, enginyer de telecomunicacions

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Carles Serrano Blanco i Roger Such Sanmartín, arquitectes
Campanyà i Vinyeta Serveis d'Arquitectura SL, estructures
Eradio Larrosa Seval, assistència tècnica

Contractista | Contratista | Contractor
Corsan-Corviam construcción SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana

El projecte s'ubica en una nova zona d'ordenació a l'est de Sant Feliu del Llobregat, en un punt elevat de la ciutat i de gran visibilitat des de la carretera d'accés a Sant Feliu. La proposta forma part d'un conjunt urbanístic caracteritzat per la tipologia de doble bloc i pels pronunciats pendents dels carrers.
L'edifici s'ha concebut com una peça d'una gran entitat volumètrica: es tracta d'un doble bloc amb orientació longitudinal nord-sud, en què les crugies mesuren onze metres de profunditat i el pati de separació entre elles deu metres. La proposta destaca per la seva dimensió longitudinal (57 metres de façana) i pel fort desnivell entre els seus extrems (8 metres).
L'edifici acull els usos d'habitatges, locals comercials i aparcament i s'organitza a través de quatre nuclis d'ascensors i escales. Els nuclis connecten el doble bloc en el sentit transversal i possibiliten l'accés a quatre habitatges per replà a la part central de l'edifici i fins a sis per replà als testers. Els habitatges són d'un, dos i tres dormitoris. A la planta baixa s'hi ubiquen els locals comercials i els vestíbuls comuns. L'aparcament es disposa en plantes soterrades i adopta la forma graonada a què obliga la topografia de la parcel·la.
Un dels principals arguments del projecte consisteix a dotar de direccionalitat la proposta per tal de respondre així a les condicions de l'emplaçament.
En aquest sentit, l'edifici posa una especial atenció en la composició de les façanes i en el gir de les cantonades, i amb això intenta que quedi orientat en la direcció sud. Les façanes són formalitzades a través de la repetició de petites obertures regulars i de grans "caixes suspeses". Les finestres, sempre alineades, articulen la part massissa de la façana. Les caixes, per altra banda, contenen els balcons dels habitatges i configuren les obertures de gran escala de la proposta.
Aquesta estratègia en la composició de les façanes es completa amb el sòcol de l'edifici. És un element d'alçada variable que proporciona unitat i continuïtat a tot l'embolcall. Aquest sòcol apareix puntualment perforat per grans buits en planta baixa que generen zones exteriors porxades. Els porxos serveixen de llindars d'entrada a l'edifici i esdevenen zones d'estar, des d'on és possible recollir-se i contemplar l'entorn immediat.

El proyecto se ubica en una nueva zona de ordenación en el este de Sant Feliu del Llobregat, en un punto elevado de la ciudad y de gran visibilidad desde la carretera de acceso a Sant Feliu. La propuesta forma parte de un conjunto urbanístico caracterizado por la tipología de doble bloque y por las pronunciadas pendientes de las calles.
El edificio se ha concebido como una pieza de una gran entidad volumétrica: se trata de un doble bloque con orientación longitudinal norte-sur, donde las crujías miden once metros de profundidad y el patio de separación entre ellas diez metros. La propuesta destaca por su dimensión longitudinal (57 metros de fachada) y por el fuerte desnivel entre sus extremos (8 metros). El edificio acoge los usos de viviendas, locales comerciales y aparcamiento y se organiza a través de cuatro núcleos de ascensores y escaleras. Los núcleos conectan el doble bloque en el sentido transversal y posibilitan el acceso a cuatro viviendas por rellano en la parte central del edificio y hasta seis por rellano en los testeros. Las viviendas son de uno, dos y tres dormitorios. En la planta baja se ubican los locales comerciales y los vestíbulos comunes.
El aparcamiento se dispone en plantas soterradas y adopta la forma escalonada a que obliga la topografía de la parcela.
Uno de los principales argumentos del proyecto consiste en dotar de direccionalidad la propuesta para responder así a las condiciones del emplazamiento.
En este sentido, el edificio pone una especial atención en la composición de las fachadas y en el giro de las esquinas, y con ello intenta que quede orientado en la dirección sur. Las fachadas son formalizadas a través de la repetición de pequeñas aberturas regulares y de grandes "cajas suspendidas". Las ventanas, siempre alineadas, articulan la parte maciza de la fachada. Las cajas, por otra parte, contienen los balcones de las viviendas y configuran las aberturas de gran escala de la propuesta.
Esta estrategia en la composición de las fachadas se completa con el zócalo del edificio. Es un elemento de altura variable que proporciona unidad y continuidad en toda la envolvente. Este zócalo aparece puntualmente perforado por grandes huecos en planta baja que generan zonas exteriores a modo de porche. Los porches sirven de umbrales de entrada al edificio y se convierten en zonas de estar, desde donde es posible recogerse y contemplar el entorno inmediato.

The project is located in a newly-planned area in the east of Sant Feliu de Llobregat, on an elevated point of the town clearly visible from the Sant Feliu access road. The proposal forms part of an urban complex characterised by the twin-building typology and the steep slopes of the streets.
The building has been conceived as one piece with large volumetry, a twin building running longitudinally north-south, in which the bays are eleven metres in depth and the courtyard separating them ten metres in depth. The proposal stands out for its longitudinal dimension (57 metres of frontage) and by the marked difference in height between one end and the other (eight metres). The building is for use as housing, commercial premises and parking and is organised around four units of stairs and lifts. These units connect the twin building transversally and allow access to four housing units per floor in the central part of the building and up to six per floor at the ends. The housing units have one, two and three bedrooms. The commercial premises and communal entrance halls are located on the ground floor. The car park is arranged on basement levels and adopts the tiered arrangement demanded by the relief of the plot.
One of the project's main arguments consists in giving the plan a directionality so as to answer to the conditions of the location. In this respect, the building pays special attention to the composition of the façades and the turn of the corners, in an attempt to keep it oriented south. The façades are formalised through the repetition of small regular openings and of large 'suspended boxes'. The windows, which are all aligned, articulate the solid part of the façade. The boxes, for their part, contain the balconies of the dwellings and shape the large-scale openings in the plan.
This strategy in the composition of the façades is completed with the plinth of the building. This is an element of varying height that brings unity and continuity to the entire wrapper. This plinth is from time to time perforated by large openings on the ground floor that generate outdoor covered areas. These covered areas act as entrance doorways to the building and become rest areas where people can shelter and contemplate the immediate surroundings.

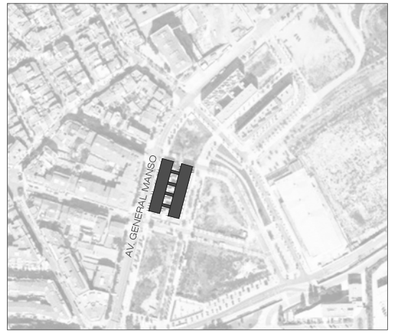

Emplaçament

0 20 50 100

Façana sud. Carrer Sant Jaume

Façana nord. Carrer Sant Gabriel

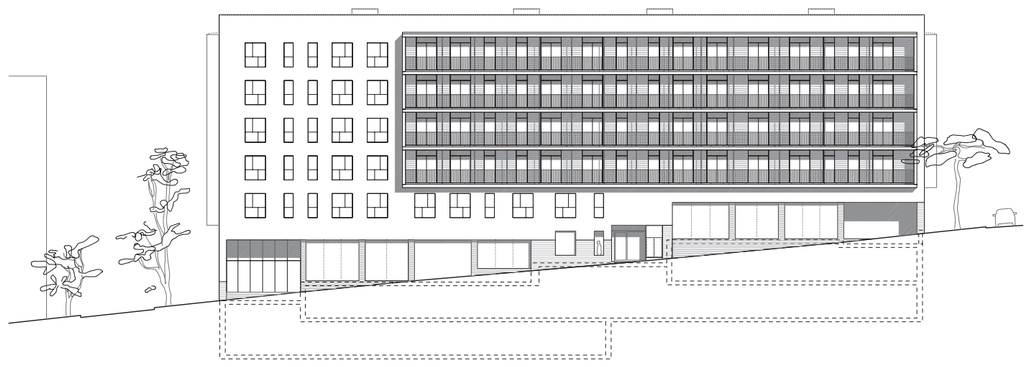
Façana est. Carrer dels Països Catalans

0 4 10

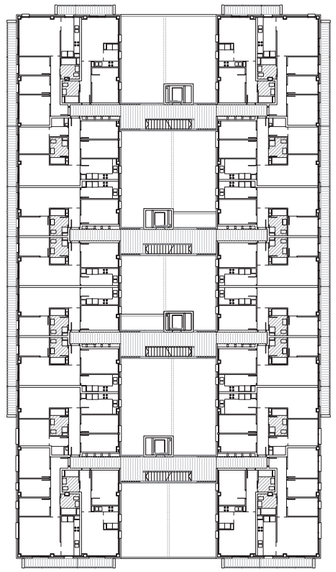

Planta tipus

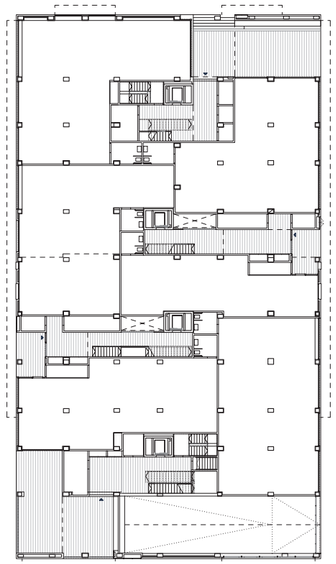

Planta baixa

0 5 10

Distribució dels quadrants.

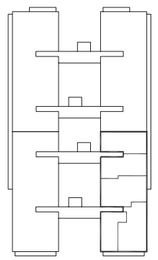

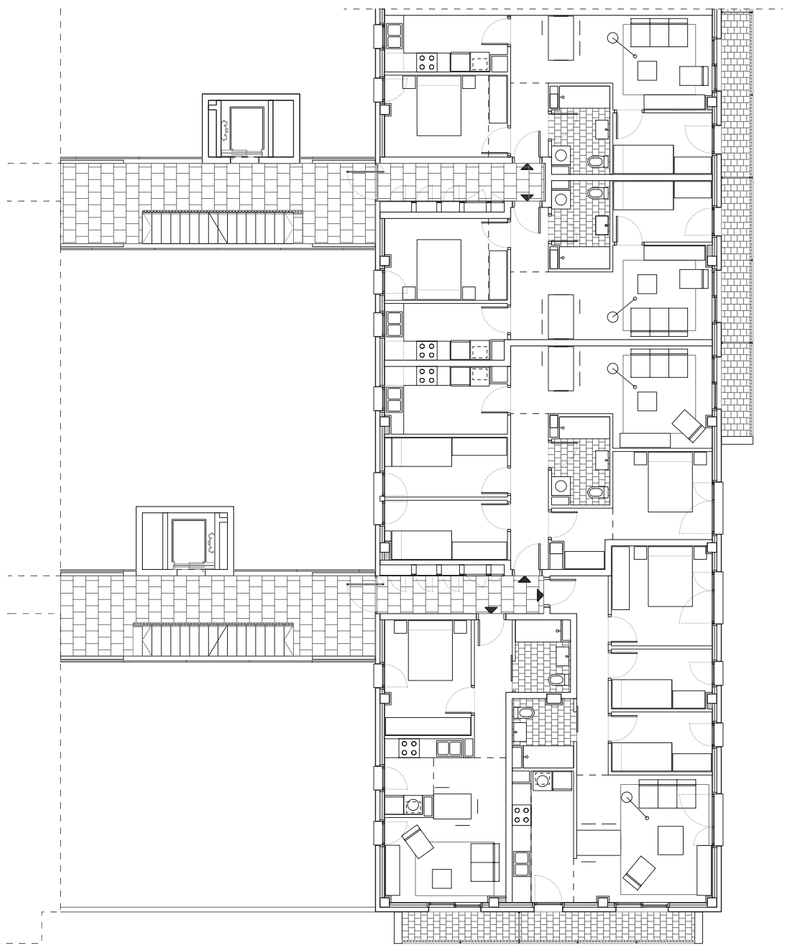

Habitatges tipus

0 2 5

C. DEL GENERAL MANSO
SANT FELIU DE LLOBREGAT
90 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Març 2007

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Agost 2008 / Gener 2011

Cost total | Coste total | Total cost
5.564.393,33 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
9.530,60 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
BAMMP arquitectes i associats SLP

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
BAMMP arquitectes i associats SLP

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
JSS Associats enginyeria i arquitectura SLP

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
BIS Arquitectes David Garcia SLP, estructures
Eradio Larrosa Seval, assistència tècnica

Contractista | Contratista | Contractor
Corsan-Corviam construcción SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana

El projecte és una edificació composta en doble bloc amb pati interior, comparable a practicar un gran tall en un únic volum buidant l'espai intermedi. Consta en planta i secció de tres franges verticals: dos blocs d'habitatges i una zona interior que no queda tancada en el extrems curts. En aquesta zona s'hi troben els tres nuclis verticals de comunicació que tenen una mínima presència ja que estan formats per passeres amb tancaments lleugers.
L'edifici s'adapta a la topografia de la zona i descendeix en secció transversal seguint el pendent del terreny. Per mitjà de rampes, les cotes d'accés a l'edifici conflueixen en una mateixa cota del pati interior que és la dels habitatges en planta baixa.
La composició de la façana és un volum regular d'obra vista, foradat per les obertures dels habitatges i recolzat en un sòcol diferenciat, que envolta tot l'edifici i recull els locals comercials, l'entrada a l'aparcament soterrani, els accessos i els serveis. Les plantes que acullen els habitatges, presenten obertures diferenciades en dos mòduls: unes de 90 cm d'ample formades per porta batent i barana, i les altres de 240 cm formades per portes corredisses i barana. Ocupen tota l'alçada entre forjats i són vidriades. Les petites estan retallades al pla de façana, mentre que les grans són capses extretes que sobresurten per acollir les terrasses. En alineació no segueixen un mateix ordre, sinó que varien les seves posicions verticalment en alçat per trencar la rotunditat i monotonia del volum d'obra vista. A les façanes interiors només hi ha mòduls de 90 i de 45 cm dedicats als lavabos. Els testers dels dos blocs tenen un tractament diferent en funció de la tipologia i de l'orientació: el que dóna al carrer de Carles Buïgas és obert i amb terrasses, mentre que el més orientat al nord és totalment opac.
L'accés es fa pel carrer del General Manso mitjançant tres escales que serveixen els dos blocs a través de passeres exteriors. El bloc 1 consta de quatre plantes d'habitatges amb un total de 40, mentre que el bloc 2 consta de cinc plantes amb un total de 50 habitatges. La distribució és la mateixa: tres per planta a les escales A i B, i quatre a la C.
El programa establert comprèn una sala-menjador amb cuina independent o sala-cuina; una, dues o tres habitacions, un bany, un rebedor-distribuïdor i terrassa exterior. L'única excepció es troba a la planta baixa i primera del bloc 2, on hi ha tres habitatges adaptats. Les tipologies A i C tenen façana a l'espai interior i façana a carrer i disposen de ventilació creuada, mentre que la tipologia B només en té al carrer. L'accés a les plantes soterrani es fa amb ascensor des dels nuclis de comunicació; a peu hi ha dues escales que comuniquen directament amb l'exterior.

El proyecto es una edificación compuesta en doble bloque con patio interior, comparable a practicar un gran corte en un único volumen vaciando el espacio intermedio. Consta en planta y sección de tres franjas verticales: dos bloques de viviendas y una zona interior que no queda encerrada en los extremos cortos.
En esta zona se encuentran los tres núcleos verticales de comunicación que tienen una mínima presencia ya que están formados por pasarelas con cerramientos ligeros.
El edificio se adapta a la topografía de la zona y desciende en sección transversal siguiendo la pendiente del terreno. Por medio de rampas, las cotas de acceso al edificio confluyen en una misma cota del patio interior que es la de las viviendas en planta baja. La composición de la fachada es un volumen regular de obra vista, agujereado por las aberturas de las viviendas y apoyado en un zócalo diferenciado, que rodea todo el edificio y recoge los locales comerciales, la entrada al aparcamiento subterráneo, los accesos y los servicios. Las plantas que acogen las viviendas, presentan aberturas diferenciadas en dos módulos: unas de 90 cm de ancho formadas por puerta batiente y barandilla, y las otras de 240 cm formadas por puertas correderas y barandilla. Ocupan toda la altura entre forjados y son vidriadas. Las pequeñas están recortadas al plano de fachada, mientras que las grandes son cajas extraídas que sobresalen para acoger las terrazas. En alineación no siguen un mismo orden, sino que varían sus posiciones verticalmente en alzado para romper la rotundidad y monotonía del volumen de obra vista. En las fachadas interiores sólo hay módulos de 90 y de 45 cm dedicados a los aseos. Los testeros de los dos bloques tienen un tratamiento diferente en función de la tipología y de la orientación: el que da a la calle Carles Buigas es abierto y con terrazas, mientras que el más orientado al norte es totalmente opaco.
El acceso se hace por la calle General Manso mediante tres escaleras que sirven a los dos bloques a través de pasarelas exteriores. El bloque 1 consta de cuatro plantas de viviendas con un total de 40, mientras que el bloque 2 consta de cinco plantas con un total de 50 viviendas. La distribución es la misma: tres por planta en las escaleras A y B, y cuatro en la C.
El programa establecido comprende una sala-comedor con cocina independiente o sala-cocina, una, dos o tres habitaciones, un baño, un recibidor-distribuidor y terraza exterior. La única excepción se encuentra en la planta baja y primera del bloque 2, donde hay tres viviendas adaptadas. Las tipologías A y C tienen fachada al espacio interior y fachada a calle y disponen de ventilación cruzada, mientras que la tipología B sólo tiene en la calle. El acceso a las plantas sótano se hace con ascensor desde los núcleos de comunicación; a pie hay dos escaleras que comunican directamente con el exterior.

The project is a building made up of two volumes with an interior courtyard, like the result of cutting open a single volume and emptying the space in-between. At ground-floor level and in cross-section it consists of three vertical bands: two housing blocks and an interior area that is not closed off at the short ends. In this area we find the three vertical transportation units, which have minimal presence, being formed by passages with light walls.
The building is adapted to the local relief and descends in transverse section following the slope of the terrain. By means of ramps, the building's accesses converge at the same level as the interior courtyard, which is that of the ground-floor housing units. The composition of the façade is a regular masonry volume, pierced by the openings of the housing units and resting on a differentiated socle that surrounds the whole building and takes in the commercial premises, the entrance to the underground car park and the accesses and services. The accommodation floors have differentiated openings in two modules: some are 90 cm wide and are formed between the self-closing door and the balustrade and the others are 240 cm wide and are formed between the sliding doors and the balustrade. They take up the whole of the height between floors and are glassed in. The small ones are outlined on the plane of the façade, while the large ones are narrow boxes that project to house the terraces. They are not aligned in order, but vary their position vertically to break the rotundity and monotony of the masonry. On the interior façades there are only 90 cm and 45 cm modules which are for the toilets. The end walls of the two blocks are given different treatments according to the typology and orientation. The one giving onto Carrer Carles Buïgas is open with terraces, while the one with a more northerly orientation is totally opaque.
Access is from Carrer del General Manso by three stairways that serve the two blocks via exterior walkways. Block 1 consists of four stories of housing with a total of 40 units, while block 2 consists of five floors with a total of 50 housing units. The distribution is the same: three per floor in staircases A and B and four in staircase C.
The programme established comprises a dining and living room with independent kitchen or a kitchen-living-room, one, two or three bedrooms, a bathroom, an entrance hall and a terrace. The only exception is to be found on the ground floor and first floor of block 2, where there are three adapted housing units. Types A and C have frontage over the interior space and frontage over the street and have cross ventilation, while type B only has frontage over the street. Access to the basement floors is by lift from the transportation units; on foot there are two staircases that communicate directly with the exterior.

Emplaçament

Alçat Avda. General Manso

Secció 1

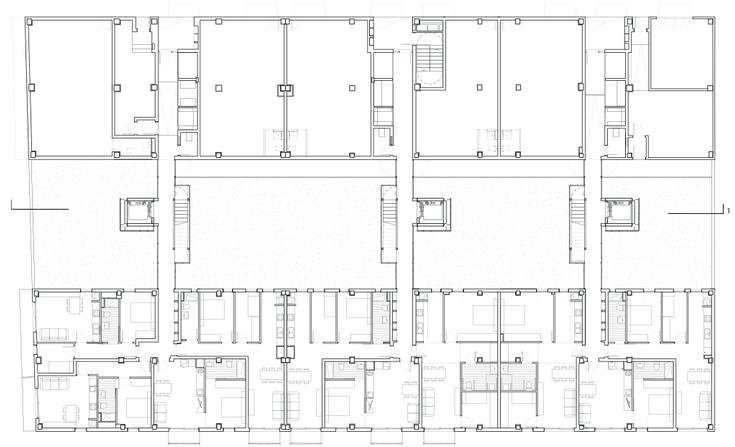

Planta baixa

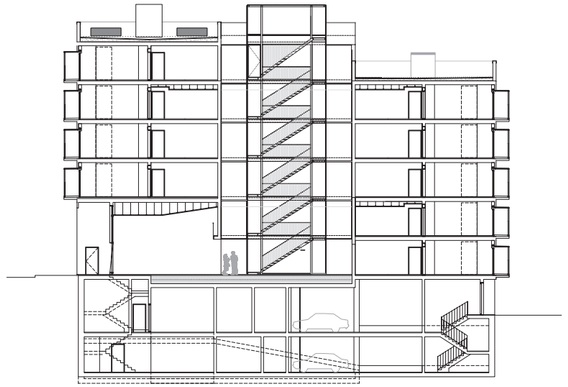

Secció 2

Alçat façana sud-oest

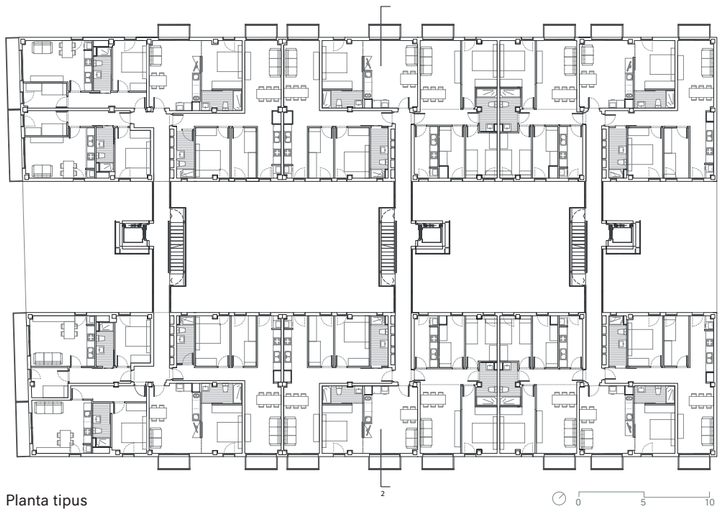

Planta tipus

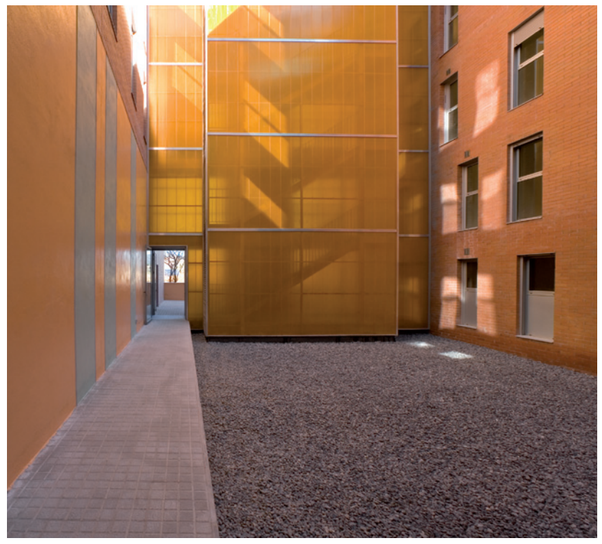

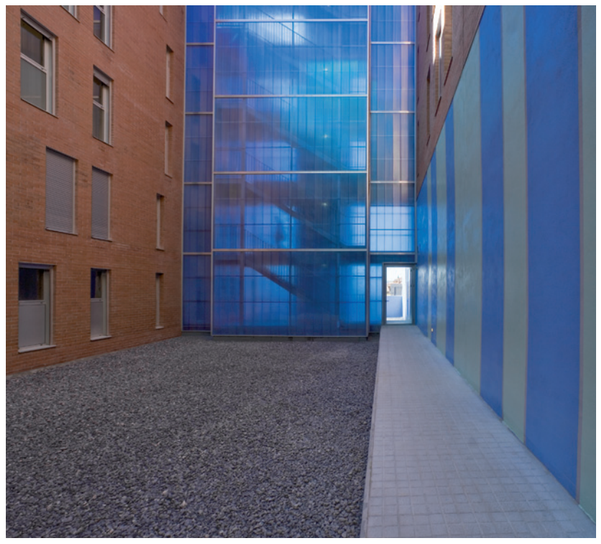

C. DE JACINT VERDAGUER EIXAMPLE SANT JOAN DESPÍ
55 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Febrer 2003

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Agost 2004 / Desembre 2006

Cost total | Coste total | Total cost
4.601.300,58 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
8.504,20 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Moisés Gallego, arquitecte

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Jordi Carbonell Llecha, arquitecte tècnic

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Joan A. Gonzalez Gou, enginyer industrial
AET Enginyeria, telecomunicacions

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Àlex Galllego Urbano i Sergi García Fernández, arquitectes
Rafael Cercós Ibáñez, assistència tècnica

Contractista | Contratista | Contractor
Brues y Fernandez SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana

La volumetria resultant és el reflex directe de la normativa urbanística i de la forma del solar situat a l'eixample oest del nucli urbà. Es tracta d'un conjunt edificat de dos cossos que dóna a tres carrers.
El primer cos, que és el més important, té quatre plantes i fa cantonada. El segons és més petit i només té tres plantes. Entre tots dos cossos hi ha l'espai de separació on s'hi ubica la rampa d'accés a l'aparcament.
El conjunt es mostra al carrer amb un ritme de balconades que li confereixen una presència molt remarcable. En la disposició dels habitatges s'ha prioritzat el fet que tots els fronts de façanes estiguin ocupats íntegrament per les peces nobles, mentre que els dormitoris s'orienten a les façanes interiors. Aquesta decisió marca la pauta d'organització del projecte. El primer cos, pel fet d'estar emplaçat a la cantonada dels carrers, necessita una petita modificació en l'organització dels habitatges per mantenir l'alineació del vial. Això implica introduir-hi un canvi en la tipologia, tot i mantenir l'espai interior per tal d'omplir al màxim el recinte edificable. Per l'altra cantonada apareix el segons cos amb una distribució lleugerament diferent perquè se subordina compositivament al cos principal tal i com es pot apreciar en les fotografies. El tractament de l'espai interior completa la volumetria de l'ordenació de l'illa. Totes les façanes són d'obra vista, d'una tonalitat vermellosa intensa. Damunt de la uniformitat del pla de façana destaquen les persianes corredisses i les baranes dels balcons, elements resolts amb planxa d'acer galvanitzat que contrasten notòriament amb l'obra vista. Vet aquí doncs dos únics materials que componen el conjunt edificat i li donen uniformitat de criteri.
La distribució interior es resol amb la creació de tres crugies ordenades paral·lelament a l'alineació del vial. La primera, que dóna a la façana del carrer, alberga, com s'ha dit, les sales d'estar-menjadors; la intermèdia on s'hi ubiquen les cuines, els llocs de pas, els serveis i els patis interiors; la darrera l'ocupen els dormitoris que donen a la façana posterior de l'interior de l'illa. Cal destacar de la proposta la qualitat dels espais interiors dels habitatges tipus més genèrics, la ventilació creuada que disposen pel fet de donar a dues façanes oposades, així com la creació d'un pati interior que permet fer els muntants d'aigua i de gas i les ventilacions de les cuines totalment registrables des dels interiors dels habitatges. L'edifici es complementa amb dues plantes sota rasant on hi ha un únic aparcament, amb una capacitat total de 110 places per a cotxes i 55 trasters, tots ells vinculats als habitatges.

La volumetría resultante es el reflejo directo de la normativa urbanística y de la forma del solar situado en el ensanche oeste del núcleo urbano. Se trata de un conjunto edificado de dos cuerpos que da a tres calles. El primer cuerpo, que es el más importante, tiene cuatro plantas y hace esquina. El segundo es más pequeño y sólo tiene tres plantas. Entre ambos cuerpos está el espacio de separación donde se ubica la rampa de acceso al aparcamiento.
El conjunto se muestra en la calle con un ritmo de balcones que le confieren una presencia muy notable. En la disposición de las viviendas se ha priorizado el hecho de que todos los frentes de fachadas estén ocupados íntegramente por las piezas nobles, mientras que los dormitorios se orientan a las fachadas interiores. Esta decisión marca la pauta de organización del proyecto. El primer cuerpo, por estar emplazado en la esquina de las calles, necesita una pequeña modificación en la organización de las viviendas para mantener la alineación de vial.
Esto implica introducir un cambio en la tipología, a pesar de mantener el espacio interior para llenar al máximo el recinto edificable. Por la otra esquina aparece el segundo cuerpo con una distribución ligeramente diferente porque se subordina compositivamente al cuerpo principal, tal y como se puede apreciar en las fotografías. El tratamiento del espacio interior completa la volumetría de la ordenación de la manzana. Todas las fachadas son de obra vista, de una tonalidad rojiza intensa. Encima de la uniformidad del plano da fachada destacan las persianas correderas y las barandillas de los balcones, elementos resueltos con plancha de acero galvanizado que contrastan notoriamente con la obra vista. He aquí pues dos únicos materiales que componen el conjunto edificado y le dan uniformidad de criterio.
La distribución interior se resuelve con la creación de tres crujías ordenadas paralelamente a la alineación de vial. La primera que da a la fachada de la calle, alberga, como se ha dicho, las salas de estar-comedores, la intermedia donde se ubican las cocinas, los lugares de paso, los servicios y los patios interiores; la última lo ocupan los dormitorios que dan a la fachada posterior del interior de la manzana.
Cabe destacar de la propuesta la calidad de los espacios interiores de las viviendas tipo más genéricas, la ventilación cruzada que disponen por el hecho de dar a dos fachadas opuestas, así como la creación de un patio interior que permite hacer los montantes de agua y de gas y las ventilaciones de las cocinas totalmente registrables desde los interiores de las viviendas. El edificio se complementa con dos plantas bajo rasante donde hay un único aparcamiento, con una capacidad total de 110 plazas para coches y 55 trasteros, todos ellos vinculados a las viviendas.

The resulting volumetry is the direct reflection of the planning regulations and of the shape of the site located in the town centre's western urban extension. The building consists of two blocks on three streets. The first block, which is the main one, has four floors and stands on a corner. The second is smaller and only has three floors. The two blocks are separated by a space housing the car park access ramp. The building overlooks the street with a rhythm of balconies giving it a very striking presence.
In the arrangement of the accommodation, priority has been given to placing the reception rooms at the front of the building, while bedrooms are placed on the interior walls. This decision marks the pattern for organising the project. The first body, being located on the street corner, requires a minor modification in the way the accommodation is organised to maintain the alignment of the street. This involves introducing a change of typology, while maintaining the interior space in order to fill the buildable area as much as possible. The second block appears on the other corner with a slightly different distribution since the composition is subordinated to the main body, as can be seen in one of the photographs. The treatment of the interior space completes the volumetry of the city-block arrangement. All the façades are masonry in a deep shade of red. Standing out over the uniformity of the plane of the façade are the sliding blinds and the handrails of the balconies, elements in galvanised steel that make a marked contrast with the masonry. These, then, are the only two materials the building is composed of and bring uniformity of criteria.
The interior layout is resolved with the creation of three bays arranged parallel to the alignment of the street. The first one, which gives onto the street front, houses the dining and living rooms, as we saw; the second one is where the kitchens, passages, services and inner courtyards are located; the last is taken up by the bedrooms, which give onto the back wall on the interior of the city block. One important element of the proposal is the quality of the interiors of the more generic type accommodation, the cross ventilation thanks to giving onto opposite façades, and the creation of an interior courtyard thanks to which the water and gas installations and the ventilation for the kitchens are fully accessible for inspection from inside the accommodation. The building is complemented with two floors below street level where there is a single car park with room for 110 cars and 55 boxrooms, all of them linked to the accommodation.

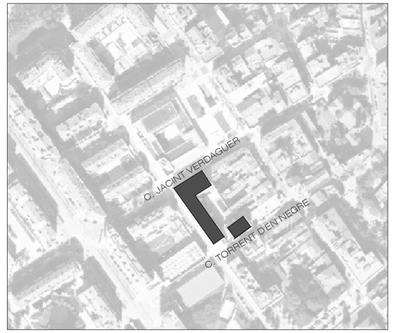

Emplaçament

Alçat carrer Jacint Verdaguer

Alçat carrer Torrent d'En Negre

Planta baixa

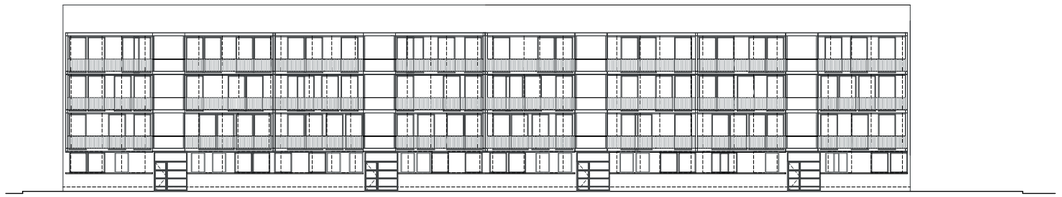

Alçat principal. Carrer J. A. Goytisolo

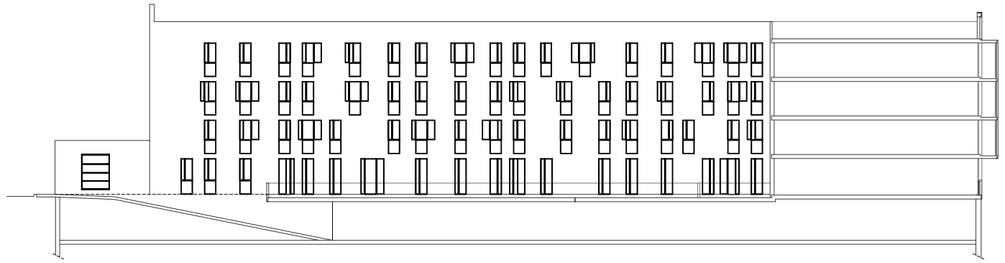

Secció alçat 1

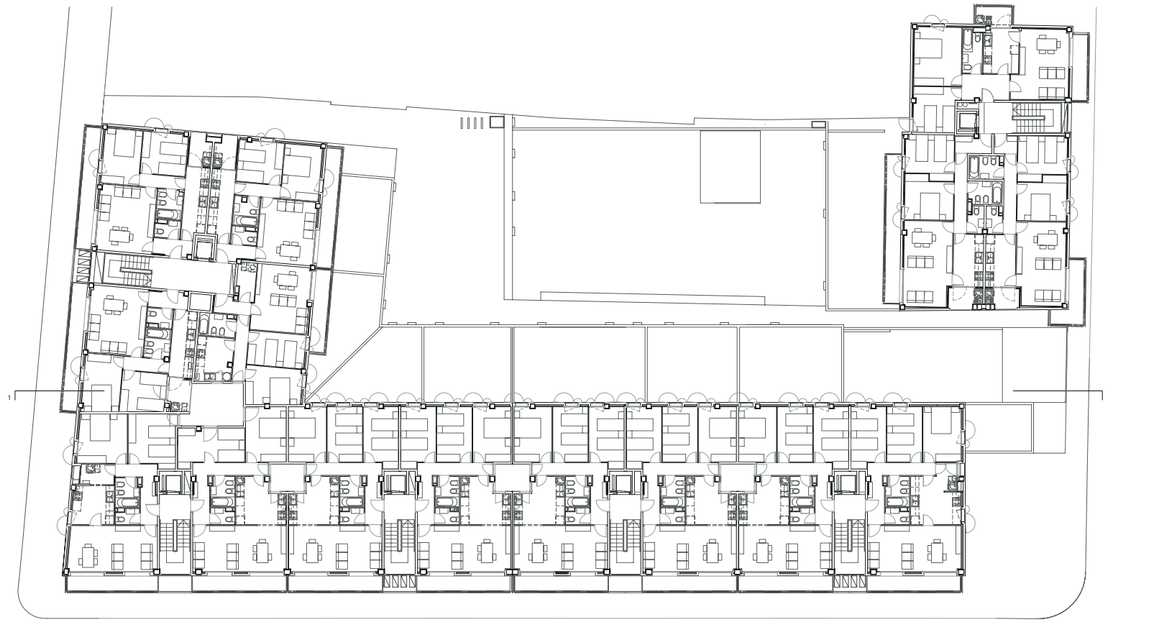

Planta tipus

0 2 5

C. DE JOAN UBACH SANTA COLOMA DE GRAMENET
50 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Novembre 2005

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Gener 2007 / Novembre 2009

Cost total | Coste total | Total cost
4.267.210,15 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
7.244,70 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Esteban Terradas, arquitecte

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Toledo Villarreal SLP, arquitectes tècnics

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Sergi Armengol Gallemí - Tau SLP
Joan Samarra Mansilla - Sam Tec, telecomunicacions

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Kees-Jan van Gorsel, arquitecte
Aumedes Dap SLPU, assistència tècnica
Rafael Cercós Ibañez, assistència tècnica

Contractista | Contratista | Contractor
Obrum urb. y construcciones SL
Corsan-Corviam construcción SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana

El solar està situat a l'extrem sud de Santa Coloma, en un terreny en forma de L que dóna als carrers de Joan Ubach a l'est i dels Espriu a l'oest; al sud dóna a una zona verda amb un fort pendent mentre que al nord ho fa al pati d'illa. L'entrada del carrer de Joan Ubach està 21 metres més alta que la del carrer dels Espriu i, tenint en compte la distància de 87,7 metres en resulta un pendent del 24%. Atesa la forma i el desnivell del solar, el projecte contempla l'accés als habitatges mitjançant galeries obertes, disposades al llarg de la façana nord del costat llarg de la L. Les galeries comuniquen amb dos nuclis de circulació vertical, situats als seus extrems. La mateixa franja de les galeries separa aquest costat llarg del costat curt i genera així espais de vestíbul a l'aire lliure, tant per l'extrem est com per l'extrem oest on se separa de l'edifici veí. L'accés als habitatges en el volum del carrer de Joan Ubach es produeix de manera similar: unes galeries i passeres situades en un pati cobert amb una claraboia elevada. L'edifici consta de planta baixa, a la banda del carrer dels Espriu, més un total de 10 plantes, que esglaonen el pendent amb un nombre variable de nivells formant graons de dues o tres plantes d'alçada; tanmateix, vist des dels carrers, només es construeix planta baixa i tres plantes pis. A més dels dos conjunts d'escala i ascensor, el pendent se salva per la façana sud mitjançant unes amples escales públiques. Per la façana nord es puja per unes escales que connecten l'entrada del carrer dels Espriu amb el jardí del pati d'illa. Des d'aquest punt es pot o bé pujar directament amb unes escales de formigó o bé amb una rampa travessant el jardí fins a la seva cota superior, a la planta 4, on hi ha una zona de descans i una sortida d'emergència cap a les escales públiques. Des del jardí unes escales metàl·liques exteriors connecten amb les galeries de les plantes 5 i 6 i amb la zona d'accés a la planta 7.

A la cantonada sud-est del volum del carrer de Joan Ubach s'hi situa la rampa d'accés a l'aparcament el qual es troba a les plantes 5 i 6 amb un total de 50 places. Aprofitant el desnivell entre el carrer esmentat i el pati d'illa, les dues plantes d'aparcament disposen de ventilació natural per tota la seva façana oest. Distribuïts entre l'aparcament i els nivells 3 i 4, s'hi compta un total de 50 trasters. Hi ha diverses tipologies d'habitatges i totes compten amb ventilació creuada. Les cuines, estenedors i banys són a la banda de les galeries d'accés, i així queden unificades les instal·lacions. Les plantes baixes contenen un local comercial. Del total de 50 habitatges, 34 tenen tres dormitoris i 16 en tenen dos: d'aquests n'hi ha 6 d'adaptats.

El solar está situado en el extremo sur de Santa Coloma, en un terreno en forma de L que da a las calle Joan Ubach al este y a la calle los Espriu al oeste, al sur da a una zona verde con una fuerte pendiente mientras que al norte da al patio de manzana.

La entrada de la calle Joan Ubach está 21 metros más alta que la de la calle los Espriu y, teniendo en cuenta la distancia de 87.7 metros resulta una pendiente del 24%. Dada la forma y el desnivel del solar, el proyecto contempla el acceso a las viviendas mediante galerías abiertas, dispuestas a lo largo de la fachada norte del lado largo de la L. Las galerías comunican con dos núcleos de circulación vertical, situados en sus extremos. La misma franja de las galerías separa este lado largo del lado corto y genera así espacios de vestíbulo al aire libre, tanto por el extremo este como por el extremo oeste donde se separa del edificio vecino. El acceso a las viviendas en el volumen de la calle Joan Ubach se produce de manera similar: unas galerías y pasarelas situadas en un patio cubierto con una claraboya elevada.

El edificio consta de planta baja en la banda de la calle los Espriu, más un total de 10 plantas, que escalonan la pendiente con un número variable de niveles formando escalones de dos o tres plantas de altura, sin embargo, visto desde las calles, sólo se construye planta baja y tres plantas piso. Además de los dos conjuntos de escalera y ascensor, la pendiente se salva por la fachada sur mediante unas anchas escaleras públicas. Por la fachada norte se sube por unas escaleras que conectan la entrada de la calle los Espriu con el jardín del patio de manzana.

Desde este punto se puede o bien subir directamente con unas escaleras de hormigón o bien con una rampa atravesando el jardín hasta su cota superior, en la planta 4, donde hay una zona de descanso y una salida de emergencia hacia las escaleras públicas. Desde el jardín unas escaleras metálicas exteriores conectan con las galerías de las plantas 5 y 6 y con la zona de acceso a la planta 7.

En la esquina sureste del volumen de la calle Joan Ubach se sitúa la rampa de acceso al aparcamiento que se encuentra en las plantas 5 y 6 con un total de 50 plazas. Aprovechando el desnivel entre la calle mencionada y el patio de manzana, las dos plantas de aparcamiento disponen de ventilación natural para toda su fachada oeste. Distribuidos entre el aparcamiento y los niveles 3 y 4, se cuenta un total de 50 trasteros. Hay varias tipologías de viviendas y todas cuentan con ventilación cruzada. Las cocinas, tendederos y baños están en el lado de las galerías de acceso, y así quedan unificadas las instalaciones. Las plantas bajas contienen un local comercial.

Del total de 50 viviendas, 34 tienen tres dormitorios y 16 tienen dos: de estos hay 6 de adaptados.

The site is located at the south end of Santa Coloma, on an 'L'-shaped plot giving onto Carrer de Joan Ubach, to the east, and Carrer dels Espriu, to the west. To the south it overlooks a steeply sloping green zone and to the north it gives onto the central courtyard of the city block. The entrance on Carrer de Joan Ubach is 21 metres above the level of the one on Carrer dels Espriu and, bearing in mind the distance of 87.7 metres, the resulting inclination is of 24%. In view of the shape and slope of the site, the project plans access to the accommodation via open galleries arranged along the north façade of the long side of the 'L'. The galleries communicate with two vertical transportation units located at the ends. The same row of galleries separates this long side from the short side, thereby generating open-air vestibule spaces, both at the east end and at the west end where it separates from the neighbouring building. Access to the housing in the block on Carrer de Joan Ubach is the same: galleries and walkways located in a covered courtyard with an elevated skylight.

The building consists of ground floor on Carrer dels Espriu, plus a total of ten upper floors that 'climb up' the slope with a varying number of levels forming steps two or three floors in height. However, seen from the streets, only the ground floor and three upper floors are built. As well as the two sets of stairs and lifts, the slope on the south façade is bridged by a wide flight of public stairs. On the north façade a flight of stairs connects the entrance on Carrer dels Espriu with the garden in the city block courtyard. From this point one can climb either by a flight of stairs or else by a ramp crossing the garden to its higher level on the fourth floor, where there is a rest area and an emergency exit to the public stairs. From the garden, an exterior metal staircase connects with the galleries on the fifth and sixth floors and with the seventh floor access area.

On the south-east corner of the block on Carrer de Joan Ubach there is an access ramp to the car park on the fifth and sixth floors with a total of 50 parking places. Taking advantage of the difference in height between this street and the city block courtyard, the two parking levels have natural ventilation the length of the west façade. Distributed between the car park and levels three and four there are a total of 50 boxrooms. There are various housing typologies, all of which have cross ventilation. The kitchens, laundry rooms and bathrooms are on the same side as the access galleries, and so the installations are unified. The ground floors include a commercial premises.

Of the total of 50 housing units, 34 have three bedrooms and 16 have two. Of these 16, six are adapted.

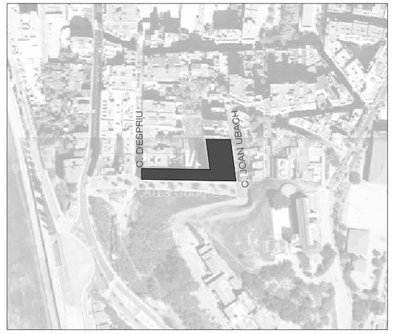

Emplaçament

Façana est

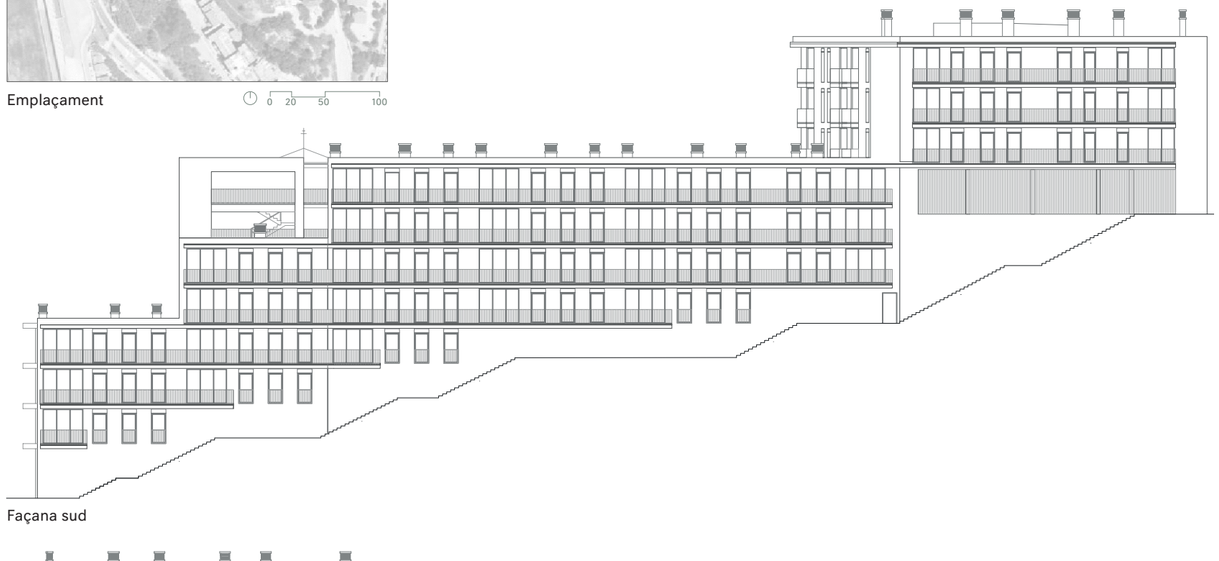
Façana sud

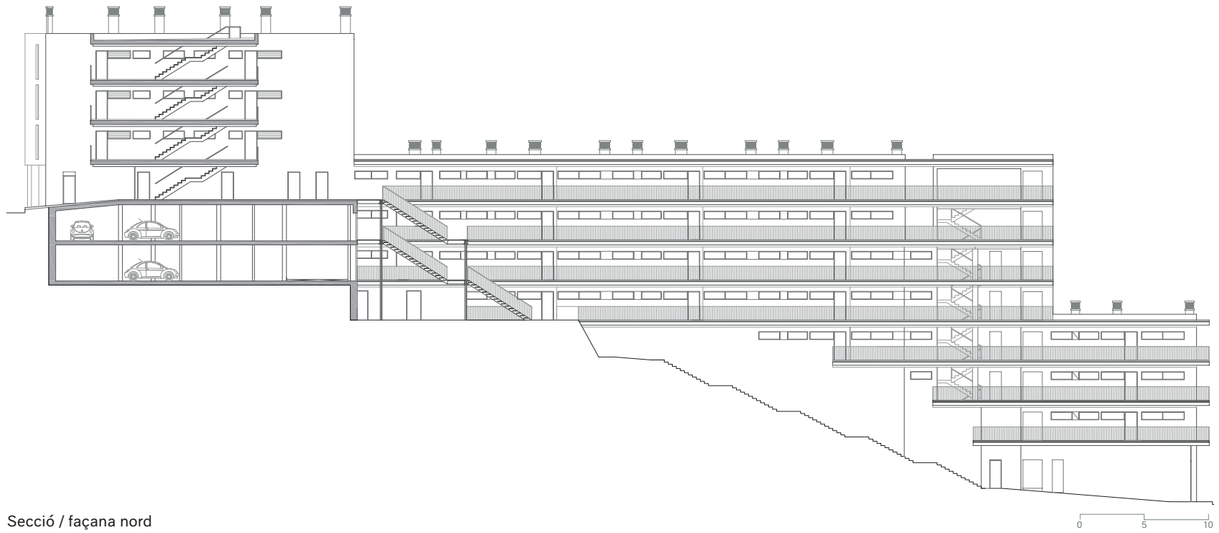

Secció / façana nord

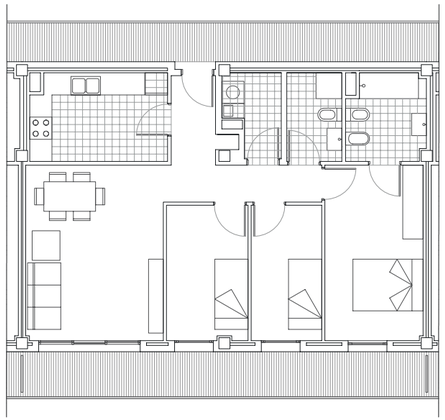

Habitatge tipus

Planta 10

Planta 7

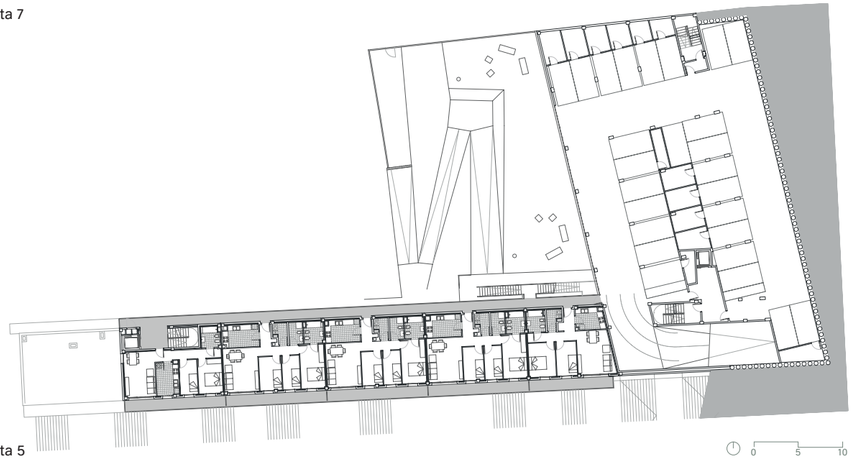

Planta 5

AV. DE LA GENERALITAT SANTA COLOMA DE GRAMENET
56 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Preu concertat

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Març 2007

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Desembre 2008 / Juliol 2010

Cost total | Coste total | Total cos
5.250.038,60 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
8.418,50 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Esteve Puigdengolas, arquitecte

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Aumedes Dap SLPU, arquitectes tècnics

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Lluís J. Duart SLP Consulting Oficina Tècnica

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Gerard Ribot Mumbrú i Núria Vílchez Sánchez, arquitectes
Gerardo Rodríguez - Static Ingenieria SAP, estructures
Rafael Cercós Ibáñez, assistència tècnica

Contractista | Contratista | Contractor
Grupo Tau Icesa SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana

Els conjunt d'habitatges es distribueixen en dos edificis entre mitgeres sobre una reagrupació de cinc petites parcel·les. L'edifici amb façana a l'avinguda de la Generalitat té planta baixa i quatre pisos, i el que dóna al carrer dels Espriu té baixos i dos pisos.
Tots dos edificis s'organitzen amb dues escales per planta i quatre habitatges per escala. Aquest programa permet situar la ventilació dels petits espais i dels nuclis de comunicació verticals al pati interior i reservar la totalitat de les façanes principals per ventilar i il·luminar els espais domèstics principals.
L'objectiu de l'edifici és aconseguir unes tipologies flexibles en el temps, que permetin acollir fàcilment els diversos perfils d'usuaris amb la màxima economia de recursos d'execució i de manteniment.
Per aconseguir una planta el més flexible possible s'utilitzen uns suports estructurals perimetrals, que estan alineats en el gruix de la façana, i una única línia estructural central. Aquesta solució permet no sacrificar la racionalitat de les plantes d'aparcament i facilita un esquema distributiu reversible. Es busca introduir a tots els habitatges noves formes d'ús de l'espai domèstic: el treball, l'estudi, el saló-estudi obert, la vida oberta (tipus *loft*),... i se situen els espais més íntims, sala i cuina, en el punt oposat de l'accés a l'habitatge. Les façanes visualitzen el comportament de l'edifici cap al seu entorn.
El lloc és una zona en procés de transformació. Hi ha la nova façana del riu (avinguda de la Generalitat) on s'observa una ciutat més contemporània, amb indústria, habitatges, equipaments, etc., enfront d'un món més local (carrer dels Espriu), on es deixa veure la forma de viure de la gent, la tipologia dels seus habitatges i els materials tradicionals de la construcció. És per això que el projecte busca referents de la zona per reinterpretar-los. A l'avinguda de la Generalitat, la façana es resol mitjançant una geometria amb ombres profundes, amb voladissos d'un metre i mig que duen un revestiment de safates d'alumini lacat. S'hi han col·locat tendals tèxtils com a protecció solar passiva, i així es reforça també la permeabilitat entre interior i exterior, i s'aconsegueix aproximar les relacions entre veïns sense renunciar a la intimitat de cada un d'ells. A la resta de les façanes s'hi ha plantejat la incorporació d'un material tradicional retallat pels reflexos de la xapa d'alumini i les coves que introdueixen la llum a l'interior dels habitatges. El fet de posar a l'obra mateixa diversos detalls i materials ha perseguit eliminar al màxim haver-los d'executar *in situ*, a base d'optar per solucions industrialitzades i eficients en la seva resposta tèrmica.

El conjunto de viviendas se distribuye en dos edificios entre medianeras sobre una reagrupación de cinco pequeñas parcelas. El edificio con fachada a la avenida de la Generalitat tiene planta baja y cuatro pisos y el que da a la calle los Espriu tiene bajos y dos pisos. Ambos edificios se organizan con dos escaleras por planta y cuatro viviendas por escalera.
Este programa permite situar la ventilación de los pequeños espacios y de los núcleos de comunicación verticales en el patio interior y reservar la totalidad de las fachadas principales para ventilar e iluminar los espacios domésticos principales.
El objetivo del edificio es conseguir unas tipologías flexibles en el tiempo, que permitan acoger fácilmente los diversos perfiles de usuarios con la máxima economía de recursos de ejecución y de mantenimiento. Para conseguir una planta lo más flexible posible se utilizan unos soportes estructurales perimetrales, que están alineados con el grueso de la fachada, y una única línea estructural central. Esta solución permite no sacrificar la racionalidad de las plantas de aparcamiento y facilita un esquema distributivo reversible. Se busca introducir a todas las viviendas nuevas formas de uso del espacio doméstico: el trabajo, el estudio, el salón-estudio abierto, la vida abierta (tipo loft), ... y se sitúan los espacios más íntimos, sala y cocina, en el punto opuesto del acceso a la vivienda. Las fachadas visualizan el comportamiento del edificio hacia su entorno.
El lugar es una zona en proceso de transformación. Hay la nueva fachada del río (avenida de la Generalitat) donde se observa una ciudad más contemporánea, con industria, viviendas, equipamientos, etc., Frente a un mundo más local (calle los Espriu), donde se deja ver la forma de vivir de la gente, la tipología de sus viviendas y los materiales tradicionales de la construcción.
Es por ello que el proyecto busca referentes de la zona para reinterpretarlos. En la avenida de la Generalitat, la fachada se resuelve mediante una geometría con sombras profundas, con voladizos de un metro y medio que llevan un revestimiento de bandejas de aluminio lacado. Se han colocado toldos textiles como protección solar pasiva, y así se refuerza también la permeabilidad entre interior y exterior, y se consigue aproximar las relaciones entre vecinos sin renunciar a la intimidad de cada uno de ellos. En el resto de las fachadas se ha planteado la incorporación de un material tradicional recortado por los reflejos de la chapa de aluminio y las cuevas que introducen la luz en el interior de las viviendas. El hecho de poner a la obra misma varios detalles y materiales ha perseguido eliminar al máximo tener que ejecutar *in situ*, a base de optar por soluciones industrializadas y eficientes en su respuesta térmica.

The accommodation is distributed in two buildings between party walls on a regrouping of five small plots. The building with its front on Avinguda de la Generalitat has a ground floor and four upper floors and the one on Carrer dels Espriu has a ground floor and two upper floors. Both buildings have been laid out with two staircases per floor and four housing units per staircase. This approach means we can locate the ventilation for the small spaces and the vertical transportation units in the interior courtyard and reserve all of the main façades for ventilation and illumination of the main domestic spaces.
The aim of the building is to achieve typologies that are flexible over time and can easily cater for the range of user profiles with the maximum economy of resources in execution and maintenance. To make the floorplan as flexible as possible, the building has perimetral structural supports aligned in the thickness of the façade and a single central structural line. This solution avoids sacrificing the rationality of the parking floors and allows a reversible distribution scheme. The idea is to introduce new forms of use of the domestic space into all the accommodation: work, study, open-plan living-room-study, open-plan living, etc., while the more private spaces, such as reception rooms and kitchen, are located at the opposite end from the entrance to the housing unit. The façades visualise the behaviour of the building towards its surroundings.
The area is undergoing changes. There is the new river frontage (Avinguda de la Generalitat), where we see a more contemporary city, with industry, housing, facilities, etc., opposite a more local world (Carrer dels Espriu), which lets us see the way of life of the locals, the type of housing they use and the traditional building materials. This is why the project seeks out local references to reinterpret them. On Avinguda de la Generalitat, the façade is resolved by means of a geometry with deep shadows, with bodies that project one and a half metres and that have a veneer of lacquered aluminium sheets. Cloth sunshades have been fitted as passive protection from the sun, and this also reinforces the permeability between interior and exterior and succeeds in bringing relations between neighbours closer without forgoing each one's privacy. For the remaining façades the plan is to incorporate a traditional material outlined by the reflections of the aluminium sheeting and the arcades that let light into the accommodation. Adding several details and materials in the work itself is intended to eliminate the need to execute them in situ as much as possible, on the basis of opting for industrialised solutions with an efficient thermal response.

Emplaçament

Façana Av. de la Generalitat

Façana C. d'Espriu

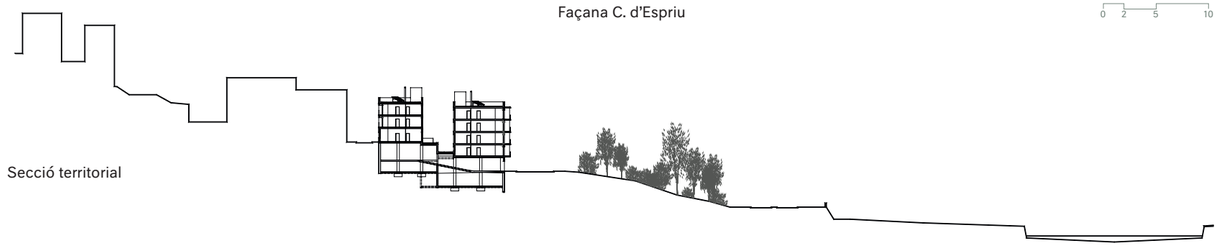
Secció territorial

Planta baixa. Carrer Espriu

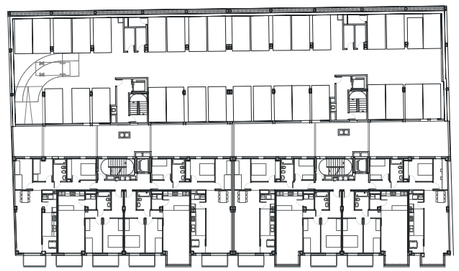

Segona planta Av. de la Generalitat

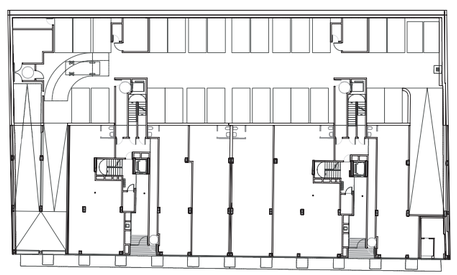

Planta baixa Av. de la Generalitat

0 5 10

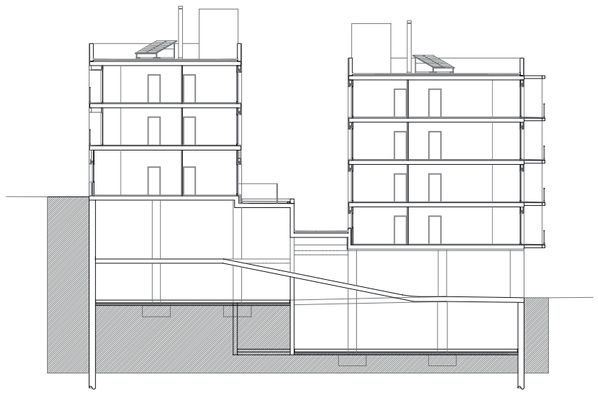

Secció 1

0 5 10

Planta tipus

0 5 10

C. DE CAN GAIETÀ CAMÍ DEL MIG D'ALELLA TIANA

29 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Desembre 2001

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Febrer 2003 / Febrer 2005

Cost total | Coste total | Total cost
2.663.341,76 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
4.691,80 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Enric Massip Bosch, arquitecte

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Aumedes Dap SLPU, arquitectes tècnics

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Joan A. Gonzalez Gou, enginyer industrial

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Marc Rifà-Rovira, Vera Schmidt i Sania Belli, arquitectes
Arantxa Manrique, estudiant arquitectura
Xavier Aguiló - Obiol, Moya Associats, estructures

Contractista | Contratista | Contractor
Corsan-Corviam construcción SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Aleix Bagué, Pau Guerrero i Francesc Molinos

La parcel·la on s'aixequen aquests dos blocs d'habitatges dóna a una plaça pública en una zona de creació recent, feta d'edificis aïllats molt compactes i de volumetries tancades. L'entorn natural, en canvi, té perspectives obertes cap al mar, els boscos i el mateix poble de Tiana a l'altra banda de la vall. Un propòsit inicial de la implantació del projecte va ser aprofitar tant com es podia aquesta situació, mantenir al màxim les vistes a través de l'edifici i acordar els volums dels nous habitatges amb els existents, per tal de generar un front construït coherent capaç de generar teixit urbà.
La normativa destinava la planta baixa per a locals comercials, però es tractava d'un ús sense justificació per la posició perifèrica i suburbana del barri.
Aprofitant aquesta circumstància, i per tal d'aconseguir la màxima lleugeresa del conjunt i mantenir les visuals a través de l'edifici, s'ha deixat la planta baixa sense ocupar. Tampoc no s'han fet excavacions per a l'aparcament, que se situa parcialment sota un dels blocs. A la part inferior només hi ha els volums que contenen comptadors i serveis i les fileres de trasters assignats a cada pis. Els blocs tenen orientació nord-sud i est-oest respectivament. L'altra decisió important del projecte va ser treballar un esquema tipològic únic i que pogués servir per a les dues orientacions.
La planta es forma així, al voltant d'una sala central, oberta i contínua, que dóna a dos fronts oposats, amb una terrassa a cada extrem. A banda i banda d'aquest espai central obert s'hi situa la resta del programa.
Aquest esquema de crugia molt estreta ajuda també a fer l'edifici transparent, permet la visió a través seu, i és molt efectiu per aconseguir una bona ventilació creuada. Permet, per altra banda, viure les dues orientacions en diferents moments de l'any.
Els materials i sistemes constructius utilitzats s'adeqüen a l'estricta necessitat d'aconseguir una bona qualitat espacial i constructiva amb economia de mitjans, i alhora intenten tenir un comportament energètic eficient. En aquest sentit s'han optimitzat els sistemes i tècniques convencionals, encara competitius o més econòmics en l'època de la seva construcció en relació a d'altres més nous o industrialitzats, i s'han utilitzat elements constructius no contaminants.
La inversió per a aquest projecte no contemplava incorporar-hi cap sistema energètic actiu. Ara bé, el comportament energètic i l'aportació a la sostenibilitat de qualsevol edifici, al llarg de la seva vida útil, depenen en gran mesura de la implantació, la minimització d'excavacions i l'elecció tipològica, coses que s'han mirat d'optimitzar en aquest edifici. Tot i que sigui difícilment quantificable, també cal comptar en el seu haver ambiental el fet de voler posar en valor l'alta qualitat de l'entorn natural del Maresme.

La parcela donde se levantan estos dos bloques de viviendas da a una plaza pública en una zona de reciente creación hecha de edificios aislados muy compactos y de volumetrías cerradas. El entorno natural, en cambio, tiene perspectivas abiertas hacia el mar, los bosques y el mismo pueblo de Tiana al otro lado del valle. Un propósito inicial de la implantación del proyecto fue aprovechar tanto como se podía esta situación, mantener al máximo las vistas a través del edificio y acordar los volúmenes de las nuevas viviendas con los existentes para generar un frente construido coherente, capaz de generar tejido urbano.
La normativa destinaba la planta baja para locales comerciales, pero se trataba de un uso sin justificación por la posición periférica y suburbana del barrio.
Aprovechando esta circunstancia, y para conseguir la máxima ligereza del conjunto y mantener las visuales a través del edificio, se ha dejado la planta baja sin ocupar. Tampoco se han hecho excavaciones para el aparcamiento, que se sitúa parcialmente bajo uno de los bloques. En la parte inferior sólo hay los volúmenes que contienen contadores, servicios y las hileras de trasteros asignados a cada piso. Los bloques tienen orientación norte-sur y este-oeste respectivamente.
La otra decisión importante del proyecto fue trabajar un esquema tipológico único que pudiera servir para las dos orientaciones.
La planta se forma así alrededor de una sala central, abierta y continua, que da a dos frentes opuestos, con una terraza en cada extremo. A ambos lados de este espacio central abierto se sitúa el resto del programa.
Este esquema de crujía muy estrecha ayuda también a hacer el edificio transparente, permite la visión a través suyo, y es muy efectivo para conseguir una buena ventilación cruzada. Permite, por otra parte, vivir las dos orientaciones en diferentes momentos del año. Los materiales y sistemas constructivos utilizados se adecuan a la estricta necesidad de conseguir una buena calidad espacial y constructiva con economía de medios, al tiempo intentan tener un comportamiento energético eficiente. En este sentido se han optimizado los sistemas y técnicas convencionales, aunque competitivos o más económicos en la época de su construcción en relación a otros más nuevos o industrializados, y se han utilizado elementos constructivos no contaminantes.
La inversión para este proyecto no contemplaba incorporar ningún sistema energético activo. Ahora bien, el comportamiento energético y la aportación a la sostenibilidad de cualquier edificio, a lo largo de su vida útil, dependen en gran medida de la implantación, la minimización de excavaciones y la elección tipológica, cosas que se han mirado de optimizar en este edificio. Aunque sea difícilmente cuantificable, también hay que contar en su haber ambiental, el hecho de querer poner en valor la alta calidad del entorno natural del Maresme.

The site these two blocks of flats stand on overlook a public plaza in a recently created area of detached, very compact buildings with closed volumetries. The natural surroundings, on the other hand, have views over the sea, the woods and the village of Tiana itself on the other side of the valley. One of the original objects of the project was to take the utmost advantage of this situation, preserve the views through the building as much as possible and keep the volumes of the new accommodation in line with the existing buildings so as to generate a coherent built front capable of creating an urban fabric.
The regulations reserved the ground floor for commercial premises, but this use was not justified by the outlying, suburban location of the neighbourhood. Taking advantage of these circumstances, and in order to achieve maximum lightness of the whole and preserve the views through the building, the ground floor has been left unoccupied. There has been no excavation, either, for the car park, which is located partly under one of the blocks. At the bottom there are only the blocks containing the meters and services and the rows of boxrooms assigned to each dwelling. The blocks are oriented north-south and east-west respectively. The other important decision in the project was to work out a unique typological model that could serve for both orientations.
The ground floor is therefore formed around a continuous open central stairwell giving onto two opposite fronts with a terrace at either end. Located on either side of this central open space is the rest of the programme. This model using a very narrow bay also helps to make the building transparent, allows a view through the building and is very effective for achieving good cross ventilation. At the same time, it makes it possible to experience the two orientations at different times of year. The building materials and systems used conform to the strict requirement of obtaining good spatial and construction quality with economy of means and at the same time are intended to behave efficiently from the point of view of energy. In this respect, conventional systems and techniques, which were still competitive or more economical at the time of construction in comparison with other newer or industrialised equivalents, have been optimised and non-polluting building elements have been used.
The investment for this project did not foresee the incorporation of any active energy system. However, the behaviour of any building in terms of energy and its contribution to sustainability throughout its useful life depend to a large extent on its implementation, on minimising excavations and on the choice of typology, all of which this building sets out to optimise. Though difficult to quantify, another environmental asset in its favour is the fact that it showcases the high quality of the natural surroundings of El Maresme.

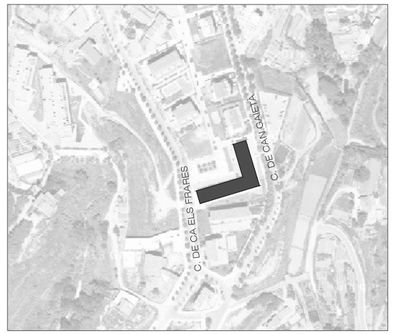

Emplaçament

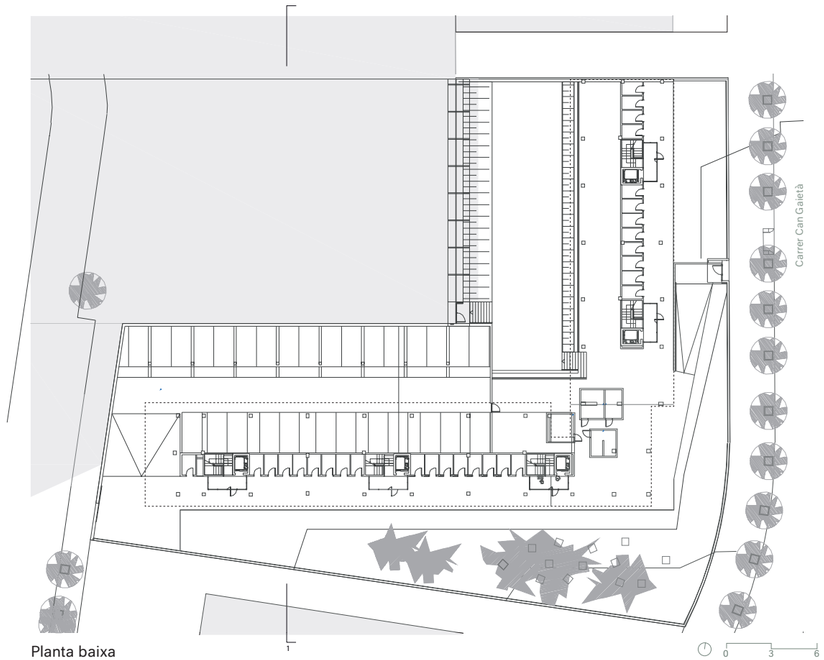

Planta baixa

Alçat sud

Alçat oest. Secció 1

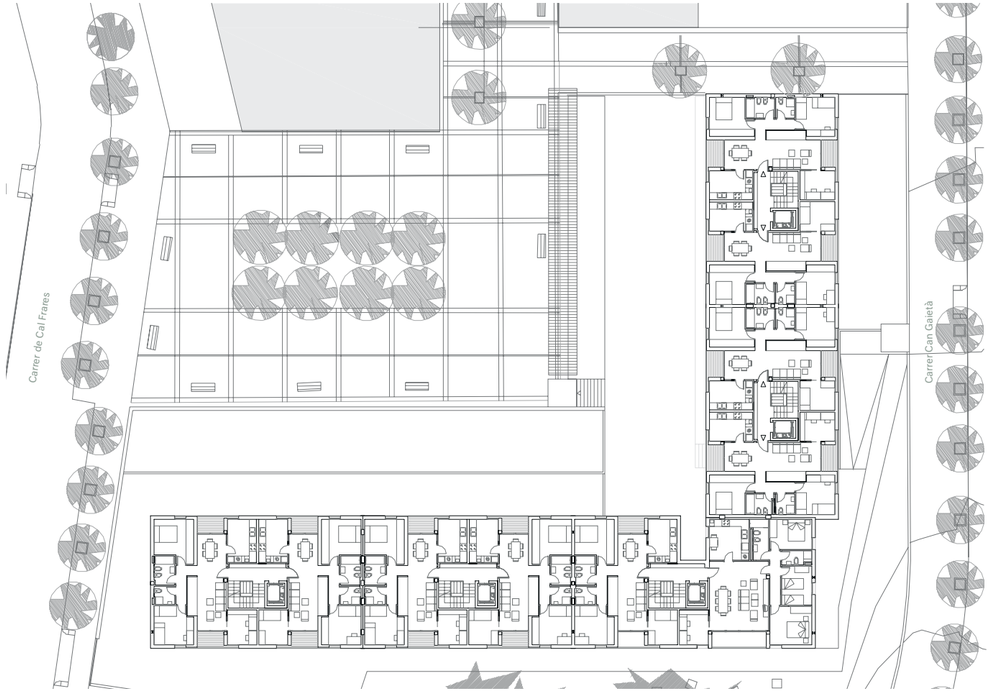

Planta tipus

0 3 6

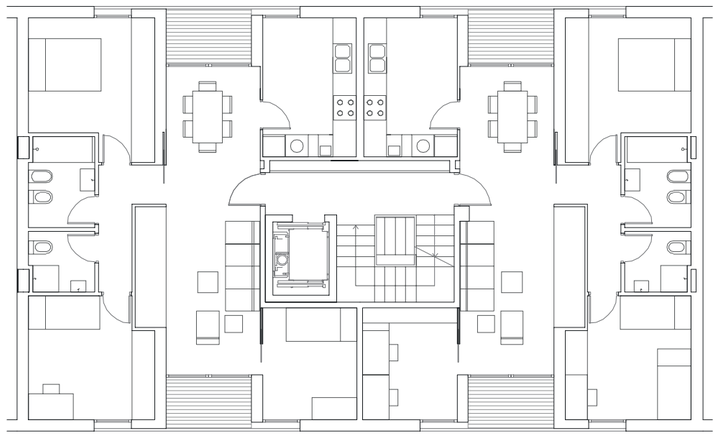

Habitatges tipus

0 2 5

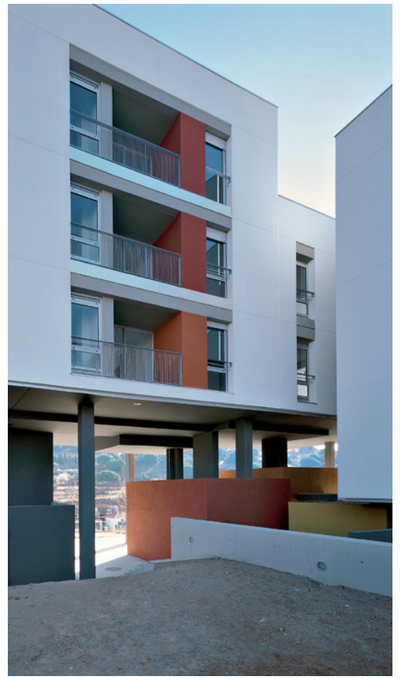

C. RIERA D'EN FONT CAN JORDANA TIANA

55 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Preu concertat

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Novembre 2005

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Novembre 2007 / Juny 2009

Cost total | Coste total | Total cost
6.307.544,59 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
6.087,90 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Conxita Balcells associats SL, arquitectes

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Lluís Roig Durán, arquitecte tècnic

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Joan A. Gonzalez Gou, enginyer industrial
Roger Terrats Bes, enginyer de telecomunicacions

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Bernuz Fernández Arquitectes SLP, estructures
Aumedes Dap SLPU, assistència tècnica

Contractista | Contratista | Contractor
Dragados SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana i Marcela V. Grassi

El municipi de Tiana, situat a la Costa de Llevant de Catalunya, a la falda de la Serralada de Marina, es caracteritza per una accentuada topografia que el dota d'una baixa densitat edificatòria tot i la seva gran proximitat amb la ciutat de Barcelona. La promoció està situada al sector de Can Jordana, a la zona est i al llindar del nucli històric de la vila. El projecte consisteix en la construcció de dos edificis de planta baixa i dues plantes pis. L'edifici A conté 23 habitatges, 30 places d'aparcament i 10 trasters, i l'edifici B conté 32 habitatges, 43 places d'aparcament i 16 trasters.

La proposta respon a la tipologia de doble bloc amb un passadís central que dóna accés als diversos habitatges. Aquest espai comú incorpora una sèrie de patis, que permeten il·luminar i ventilar el passadís. Aquesta sèrie de patis també possibilita la ventilació creuada entre els habitatges, alhora que genera unes visuals creuades a la zona d'accés als habitatges.

La volumetria dels edificis s'adapta a la topografia original de la parcel·la, uns antics bancals de conreu; aquest fet dota el projecte d'una volumetria esglaonada. Cada edifici disposa de dos accessos: un d'inferior que es troba a la cota de l'aparcament, amb el vestíbul al carrer de la Riera d'en Font i l'altre, superior, a la cota de la planta primera. Cadascun dels dos edificis disposa de dos nuclis de comunicació vertical.

Els edificis s'encasten en el terreny per mitjà d'un sòcol de formigó vist que conté l'aparcament, i sobre el qual descansen els habitatges. Aquest material també s'utilitza com a tractament integral en els dos testers laterals, mentre que en les façanes longitudinals es mostra resseguint el volum esglaonat de l'edificació, tot emmarcant els plans de façana d'arrebossat i pintat de color negre. La proposta intenta aconseguir que la gran majoria dels habitatges tinguin la millor orientació possible, a la vegada que alliberar el màxim espai del solar original per poder dotar d'un gran espai verd, que envolta els dos edificis, per a l'ús dels veïns.

Les dues edificacions tenen pràcticament una orientació nord-sud, de manera que les façanes principals queden orientades a l'est i a l'oest. Els 55 habitatges disposen de la sala d'estar que dóna a la façana i té per tant una d'aquestes dues orientacions; això garanteix l'obertura mínima obligatòria, amb un assolellament directe d'orientació sud-est o sud-oest. Totes les obertures disposen d'elements de protecció solar: s'han col·locat, en efecte, persianes enrotllables tant a les habitacions com a les sales d'estar.

El municipio de Tiana, situado en la Costa de Levante de Cataluña, en la falda de la Sierra de Marina, se caracteriza por una acentuada topografía que le dota de una baja densidad edificatoria a pesar de su gran proximidad con la ciudad de Barcelona. La promoción está situada en el sector de Can Jordana, en la zona este y en el umbral del núcleo histórico de la villa.

El proyecto consiste en la construcción de dos edificios de planta baja y dos plantas piso. El edificio A contiene 23 viviendas, 30 plazas de aparcamiento y 10 trasteros, y el edificio B contiene 32 viviendas, 43 plazas de aparcamiento y 16 trasteros.

La propuesta responde a la tipología de doble bloque con un pasillo central que da acceso a varias viviendas. Este espacio común incorpora una serie de patios, que permiten iluminar y ventilar el pasillo. Esta serie de patios también posibilita la ventilación cruzada entre las viviendas, al tiempo que genera unas visuales cruzadas en la zona de acceso a las viviendas. La volumetría de los edificios se adapta a la topografía original de la parcela, unos antiguos bancales de cultivo; este hecho dota al proyecto de una volumetría escalonada. Cada edificio dispone de dos accesos: uno inferior que se encuentra en la cota del aparcamiento, con el vestíbulo en la calle de la Riera d'en Font y el otro, superior, en la cota de la planta primera. Cada uno de los dos edificios dispone de dos núcleos de comunicación vertical.

Los edificios se empotran en el terreno por medio de un zócalo de hormigón visto que contiene el aparcamiento, y sobre el que descansan las viviendas. Este material también se utiliza como tratamiento integral en los dos testeros laterales, mientras que en las fachadas longitudinales se muestra siguiendo el volumen escalonado de la edificación, enmarcando los planos de fachada de revoco y pintado de color negro. La propuesta intenta conseguir que la gran mayoría de las viviendas tengan la mejor orientación posible, a la vez que liberar el máximo espacio del solar original para poder dotar de un gran espacio verde, que rodea los dos edificios, para el uso de los vecinos.

Las dos edificaciones tienen prácticamente una orientación norte-sur, de manera que las fachadas principales quedan orientadas al este y al oeste.

Las 55 viviendas disponen de la sala de estar que da a la fachada y tiene por tanto una de estas dos orientaciones, lo que garantiza la apertura mínima obligatoria, con un soleamiento directo de orientación sureste o suroeste. Todas las aberturas disponen de elementos de protección solar: se han colocado, en efecto, persianas enrollables tanto en las habitaciones como en las salas de estar.

The town of Tiana, located on Catalonia's Costa de Llevant, on the slopes of the Serralada de la Marina, is characterised by its rugged relief, thanks to which it has a low building density despite its proximity to Barcelona. The development is located in the Can Jordana sector, in the east and on the doorstep of the old town centre.

The project consists in the construction of two buildings with ground floor and two upper floors. Building A has 23 housing units, 30 parking places and 10 boxrooms and Building B has 32 housing units, 43 parking places and 16 boxrooms.

The proposal is for a twin block with a central passage giving access to the various housing units. This communal space includes a series of courtyards that let light into the passage and allow ventilation. This series of courtyards also allows cross ventilation between the housing units, and at the same time generates cross views of the area of the entrance to the housing. The volumetry of the buildings is adapted to the relief of the site, which was formerly terraced farmland. This fact gives the project a tiered volumetry. Each building has two accesses, a lower one on the same level as the car park, with the entrance hall on Carrer de la Riera d'en Font, and the other, upper one at first-floor level. Each of these two buildings has two vertical transportation units.

The buildings meet the terrain via an exposed concrete plinth that contains the car park and on which the accommodation rests. This material is also used as an integral treatment for the two side walls, while on the longitudinal façades it can be seen following the tiered volume of the building, framing the walls as facing and painted black. The proposal tries to ensure that the great majority of the housing units have the best possible orientation and at the same time free as much space as possible of the original site for a green space surrounding the two buildings for use by residents.

The two buildings are practically oriented north-south, so that the main façades face east and west.

The 55 housing units have a living room giving onto the façade and therefore have one or other of these two orientations. This guarantees the minimum compulsory opening, with direct south-east or south-west sunlight. All the windows and doors have elements to protect them from the sun. In fact, roller blinds have been installed in the bedrooms and in the living rooms.

Emplaçament

Alçat 1

Alçat 2

Planta baixa

Planta primera

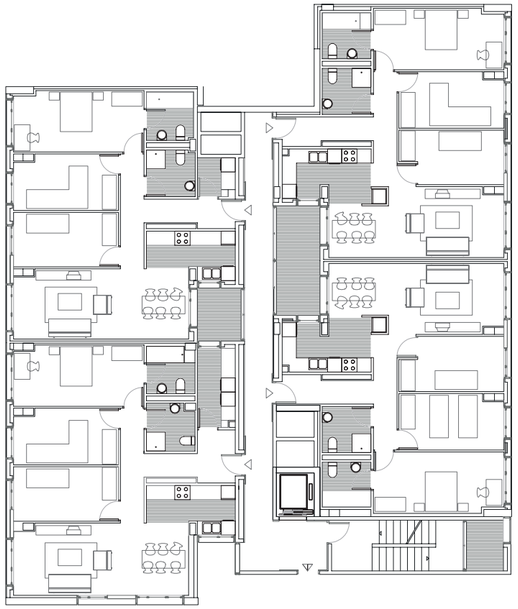

Habitatges tipus

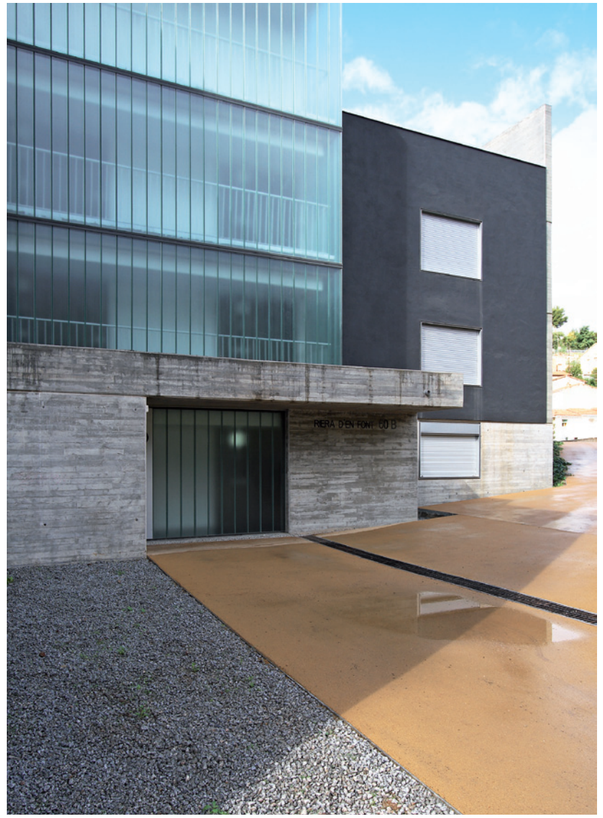

C. OLIVERETA
CAN COLL
TORRELLES DE LLOBREGAT
48 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Març 2007

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Octubre 2008 / Març 2010

Cost total | Coste total | Total cost
5.147.929,94 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
7.530,88 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Antoni Barceló, arquitecte

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Lluís Miquel Bonastre, arquitecte tècnic

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Francesc Olivella Rosell - Kalok Empresarial SL
Rubén Gómez Veras, enginyer de telecomunicacions

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Luis Alegre, Lluís Lloveras, Daniel Garcia i Francesc Trillo, arquitectes
Sergi Villalba - CRACK, Ingenieria Catalana SL, estructures
Aumedes Dap SLPU, assistència tècnica

Contractista | Contratista | Contractor
Copisa

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana, Marcela V. Grassi i Filippo Poli

Reconeixements | Reconocimientos | Acknowledgements
Premi de l' "Asociación Española de Promotores Públicos de Vivienda y Suelo 2010: Mejor edificación en obra nueva"

A la nova perifèria del teixit urbà de Torrelles de Llobregat, en un entorn rural en progressiu procés d'urbanització, s'hi ha dut a terme aquesta actuació consistent en la construcció de quatre blocs iguals, tal com demanava el projecte i seguint els límits i la densitat determinats per la planificació. En virtut de l'aprofitament de la secció natural del terreny, que té un important pendent cap a ponent, els aparcaments s'han situat a la planta baixa. El planejament permetia escollir la profunditat edificable definint un bloc aïllat o adossat a la muntanya, amb un cert grau de esglaonament.
Cada bloc es defineix com un edifici sostenible, compacte, amb el màxim volum embolicat dins de la mínima superfície de l'embolcall, i capaç d'optimitzar les pèrdues energètiques a l'hivern i els guanys a l'estiu; sistema preferible a un bloc escalonat que comportaria més ocupació de sòl en planta, el consegüent increment de fonaments, dificultat de repetició, complicació en el disseny d'elements d'evacuació i un major impacte en el paisatge.
En aquest tipus d'habitatge, un bloc paral·lelepipèdic de 33,5 metres de llarg, per 15,5 de profunditat, constituït de planta baixa i tres planes pis té molts avantatges ecobiològics, racionals i constructius, ja que permet la mínima empremta en planta sobre el territori, la inserció en el paisatge que es resol sense violències volumètriques ni estètiques, una profunditat racional, així com un adequat assolellament i una bona ventilació. El bloc tipus està organitzat en 12 habitatges a raó de quatre per replà, una escala i un ascensor; tots els habitatges s'obren cap a la millor orientació i cap a la vall. S'hi ha incorporat un pati interior per ventilar transversalment els habitatges de només una façana.
L'economia constructiva s'ha obtingut a través de l'estandardització. En relació amb els mitjans racionals de construcció i organització, s'han barrejat elements convencionals i nous. S'ha fet una concentració de les zones humides amb idèntica repetició en vertical.
A les façanes a l'oest, protegides per voladís, hi apareix un *brise-soleil* de pi cuperitzat que aporta ombra i genera una vibració adequada per a la inserció de la imatge del conjunt en l'entorn. El color es fa servir com a eina d'ajuda per mimetitzar el paisatge i integrar millor en l'entorn rural el bloc tipus de reminiscències urbanes.
S'han implementat mesures ecobiològiques: utilització real de materials biodegradables i reciclables, aïllament tèrmic de l'edifici superior al normatiu (petit increment de despesa, gran estalvi per al medi ambient), coberta plana vegetal amb alta inèrcia tèrmica que suavitza l'impacte visual des la cota superior, etc. Tot això sense renunciar a resoldre les qüestions de sostenibilitat des de la mateixa arquitectura.

En la nueva periferia del tejido urbano de Torrelles de Llobregat, en un entorno rural en progresivo proceso de urbanización se ha llevado a cabo esta actuación consistente en la construcción de cuatro bloques iguales, tal como pedía el proyecto y siguiendo los límites y la densidad determinados por la planificación.
En virtud del aprovechamiento de la sección natural del terreno, que tiene un importante pendiente hacia poniente, los aparcamientos se han situado en la planta baja. El planeamiento permitía escoger la profundidad edificable definiendo un bloque aislado o adosado a la montaña, con un cierto grado de escalonamiento.
Cada bloque se define como un edificio sostenible, compacto, con el máximo volumen envuelto en la mínima superficie de la evolvente, y capaz de optimizar las pérdidas energéticas en invierno y las ganancias en verano; sistema preferible a un bloque escalonado que conllevaría más ocupación de suelo en planta, el consiguiente incremento de cimentación, dificultad de repetición, complicación en el diseño de elementos de evacuación y un mayor impacto en el paisaje.
En este tipo de vivienda, un bloque paralelepipédico de 33,5 metros de largo, por 15,5 de profundidad, constituido de planta baja y tres plantas piso tiene muchas ventajas ecobiológicas, racionales y constructivas ya que permite la mínima huella en planta sobre el territorio, la inserción en el paisaje que se resuelve sin violencias volumétricas ni estéticas, una profundidad racional, así como un adecuado asoleo y una buena ventilación. El bloque tipo está organizado con 12 viviendas a razón de cuatro por rellano, una escalera y un ascensor; todas las viviendas se abren hacia la mejor orientación y hacia el valle.
Se ha incorporado un patio interior para ventilar transversalmente las viviendas de sólo una fachada.
La economía constructiva se ha obtenido a través de la estandarización. En relación con los medios racionales de construcción y organización, se han mezclado elementos convencionales y nuevos. Se ha hecho una concentración de las zonas húmedas con idéntica repetición en vertical. En las fachadas a oeste, protegidas por voladizo, aparece un *brise-soleil* de pino cuperizado que aporta sombra y genera una vibración adecuada para la inserción de la imagen del conjunto en el entorno. El color se utiliza como herramienta de ayuda para mimetizar el paisaje e integrar mejor en el entorno rural el bloque tipo de reminiscencias urbanas.
Se han implementado medidas ecobiológicas: utilización real de materiales biodegradables y reciclables, aislamiento térmico del edificio superior al normativo (pequeño incremento de gasto, gran ahorro para el medio ambiente), cubierta plana vegetal con alta inercia térmica que suaviza el impacto visual desde la cota superior, etc. Todo ello sin renunciar a resolver las cuestiones de sostenibilidad desde la misma arquitectura.

The new outskirts of the urban fabric of Torrelles de Llobregat, a rural setting which is gradually being urbanised, is where this project has been carried out. It consists in the construction of four equal blocks, as the brief requested, following the borders and density determined by the planning. By taking advantage of the natural cross-section of the terrain, which slopes steeply west, it has been possible to locate the parking on the ground floor. Planning regulations allowed the possibility of choosing the buildable depth defining a detached block or one abutting the hillside, with a certain degree of tiering.
Each block is defined as a compact, sustainable building, with the maximum volume wrapped in the minimum surface area of the wrapper, and able to optimise energy losses in winter and gains in summer. This system is preferable to a tiered block which would involve more plot occupation at ground floor level, the consequent increase in foundations, difficulties for repetition, complications in the design of evacuation elements and greater impact on the landscape.
In this sort of accommodation, a parallelopiped-shaped block 33.5 metres long by 15.5 metres in depth, consisting of ground floor and three upper floors has numerous eco-biological, rational and construction advantages as it allows a minimal ground-floor footprint on the land, integration in the landscape without volumetric or aesthetic violence, as well as a rational depth and adequate sunlight and good ventilation. The type block consists of twelve housing units arranged four per floor, a staircase and a lift.
All the accommodation opens towards the best orientation and towards the valley. An interior courtyard has been included to provide cross-ventilation for those housing units having only one outer wall.
Building economy has been achieved through standardisation. In relation to rational means of construction and organisation, there is a mixture of conventional and new elements. The wet areas have been concentrated and repeated identically vertically. On the exterior walls to the west, protected by a projecting body, is a brise-soleil in copper-treated pine wood that provides shade and generates the right vibrations for inserting the image of the building in the surroundings. Colour is used as a tool to help mimic the landscape and improve integration of the type block, with its urban reminiscences, in the rural surroundings.
Eco-biological measures have been introduced: real use of biodegradable and recyclable materials, heat insulation for the building above regulation requirements (a small increase in cost, a great saving for the environment), flat green roof with high thermal inertia that lessens the visual impact from the higher level, etc. All of this without forgoing answers to sustainability issues through the architecture itself.

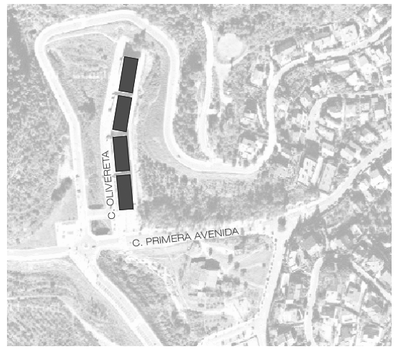

Emplaçament 0 50 100

Habitatges tipus 0 2 5 10

Planta conjunt 0 2 5 10

Alçat c. Olivereta

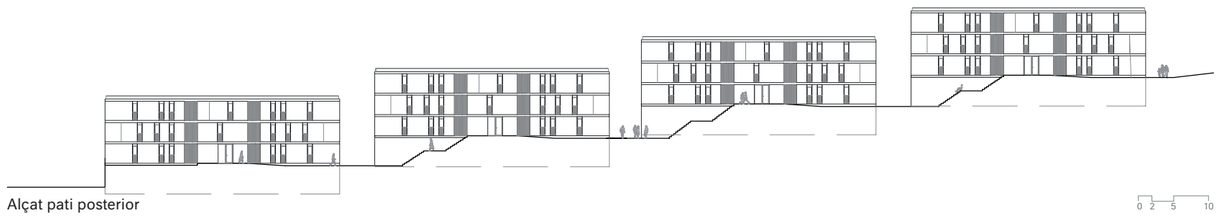
Alçat pati posterior 0 2 5 10

4

C. D'ANTONIO MACHADO SALES RESIDENCIALS VILADECANS
57 HABITATGES

Règim de protecció oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Gener 2001

Data concurs | Fecha concurso | Competition date
Octubre 2002 / Desembre 2004

Cost total | Coste total | Total cost
4.380.931,28 €

Superfície total | Superfície total | Total Area
8.286,52 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
MAP arquitectes
Josep Maria Borrell, arquitecte - IMPSOL

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Enric Peña Camarillas, Josep Maira Oller Lletjós i
Rafael Cercós Ibáñez, arquitectes tècnics

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
JSS Associats enginyeria i arquitectura SLP

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Manuel Arquijo, estructures

Contractista | Contratista | Contractor
Corsan-Corviam construcción SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Lourdes Jansana

El sector on se situa el projecte és una zona de desenvolupament a la perifèria de Viladecans, delimitada dins l'àmbit del Pla Especial de Reforma Interior denominat Sud de Sales. Formalment es tracta de consolidar aquesta zona urbana caracteritzada per un entorn dispers en una topografia gairebé plana, i a tal fi la proposta planteja un edifici sòlid i massís que tanca longitudinalment la façana nord-est de la vila. L'edifici rendibilitza les condicions normatives al màxim quant a fer compatibles els usos comercials i residencials; s'entén que la planta baixa comercial ajudarà a configurar aquest nou entorn urbà.
Partint d'una estructura reticular originada a la planta soterrani per a la millor distribució de les places d'aparcament, l'edifici situa en l'embolcall definit per la norma el conjunt dels habitatges i uns espais comercials a la façana principal. Ho fa mitjançant sis nuclis de comunicació vertical que donen accés a dos habitatges per replà i tres en el cas del tester sud. Així mateix, la configuració inicial de bloc aïllat, amb quatre façanes, queda corregida i modificada en planta baixa. Aquest accident en el planejament converteix el límit de la parcel·la (façana oest de l'escala situada al tester sud) en una façana híbrida a cavall de ser mitgera. El projecte opta doncs per reconèixer aquesta situació reculant un metre l'edifici en la franja afectada, distància necessària per tal d'evitar servituds posteriors, i remarcant físicament aquesta circumstància mitjançant un canvi en els materials de façana.
Respecte dels habitatges, es parteix de principis programàtics convencionals, s'aprofiten les dimensions normatives del solar, i es presta atenció a les vistes principals; a partir d'aquí, la distribució en planta ofereix unes tipologies clares, alhora que una certa diversitat atenent a demandes diferenciades.
Es tracta majoritàriament d'unitats de quatre dormitoris, dos dels quals poden ser dobles, que creuen de façana a façana l'edifici. Al tester sud, la planta es desdobla i dóna lloc a dues unitats de dos i tres dormitoris respectivament. El tester nord es resol amb una única unitat. A la planta baixa, i aprofitant la possibilitat de patis privats, es plantegen unes unitats de tres dormitoris.
L'edifici fa ús de la possibilitat de compatibilitzar els usos residencials d'habitatge plurifamiliar amb els usos comercials o d'oficines als baixos. Per això, es disposa a la façana principal, al carrer d'Antonio Machado, una planta baixa d'ús terciari, distribuïda en set grans espais.

El sector donde se ubica el proyecto es una zona de desarrollo en la periferia de Viladecans, delimitada dentro del ámbito del Plan Especial de Reforma Interior denominado Sur de Sales. Formalmente se trata de consolidar esta zona urbana caracterizada por un entorno disperso en una topografía casi plana, con lo cual la propuesta plantea un edificio sólido y macizo que cierra longitudinalmente la fachada noreste de la villa. El edificio rentabiliza las condiciones normativas al máximo en cuanto a hacer compatibles los usos comerciales y residenciales, entendiéndose que la planta baja comercial ayudará a configurar este nuevo entorno urbano.
Partiendo de una estructura reticular originada en la planta sótano para la mejor distribución de las plazas de aparcamiento, el edificio sitúa en la envolvente definida por la norma el conjunto de las viviendas y unos espacios comerciales en la fachada principal. Lo hace mediante seis núcleos de comunicación vertical que dan acceso a dos viviendas por rellano y tres en el caso del testero sur. Asimismo, la configuración inicial de bloque aislado, con cuatro fachadas, queda corregida y modificada en planta baja. Este accidente en el planeamiento convierte el límite de la parcela (fachada oeste de la escalera situada en testero sur) en una fachada híbrida a caballo de ser medianera. El proyecto opta pues por reconocer esta situación retrocediendo un metro del edificio en la franja afectada, distancia necesaria para evitar servidumbres posteriores, y remarcando físicamente esta circunstancia mediante un cambio en los materiales de fachada.
Respecto a las viviendas, se parte de principios programáticos convencionales, se aprovechan las dimensiones normativas del solar, y se presta atención a las vistas principales, a partir de ahí, la distribución en planta ofrece unas tipologías claras, al tiempo que una cierta diversidad atendiendo a demandas diferenciadas. Se trata mayoritariamente de unidades de cuatro dormitorios, dos de los cuales pueden ser dobles, que cruzan el edificio de fachada a fachada.
En el testero sur, la planta se desdobla y da lugar a dos unidades de dos y tres dormitorios respectivamente.
El testero norte se resuelve con una única unidad.
En la planta baja, y aprovechando la posibilidad de patios privados, se plantean unas unidades de tres dormitorios.
El edificio hace uso de la posibilidad de compatibilizar los usos residenciales de vivienda plurifamiliar con los usos comerciales o de oficinas en los bajos. Por ello, se dispone en la fachada principal, en la calle Antonio Machado, una planta baja de uso terciario, distribuida en siete grandes espacios.

The sector where the project is located is a development area on the outskirts of Viladecans, delimited in the sphere of the Special Interior Reform Plan called Sud de Sales. Formally, the idea is to consolidate this urban area characterised by scattered surroundings with almost flat relief, and to this end the proposal is for a sturdy, solid building longitudinally closing the town's north-east front. The building gets the most out of the regulating conditions when it comes to compatibility between commercial and residential uses. It is understood that the commercial ground floor will help shape this new urban setting.
Starting from a reticular structure originated in the basement for better distribution of parking places, the building locates the accommodation in the wrapper defined by the regulations and the commercial premises on the main façade. It does so by means of six vertical communication units providing access to two housing units per floor and three in the case of the south end. Similarly, the initial configuration, a detached building with four walls, has been corrected and modified on the ground floor. This change in the plans turns the plot border (west façade of the block located in the south wall) into a hybrid façade halfway to becoming a party wall. The project therefore chooses to acknowledge this situation by moving the building one metre back in the affected strip, the distance needed to avoid later easements, and physically emphasising this circumstance through a change in the materials used on the façade.
With regard to the accommodation, this is based on conventional planning principles, the regulation dimensions of the plot are used and attention is given to the main views. From here on, the floor layout offers clear typologies at the same time as a certain diversity catering for different demands. Most of the housing units have four bedrooms, two of which can be double, and cross the building from one façade to the other.
At the south end the floor divides to create two units with two and three bedrooms respectively. The north end is resolved with a single unit. On the ground floor, taking advantage of the possibility of private courtyards, three-bedroom units are planned.
The building makes use of the possibility of making residential use of multi-family housing with commercial uses or offices on the ground floor. For this reason, there is a ground floor for service sector use on the main façade, on Carrer d'Antonio Machado, distributed over seven large spaces.

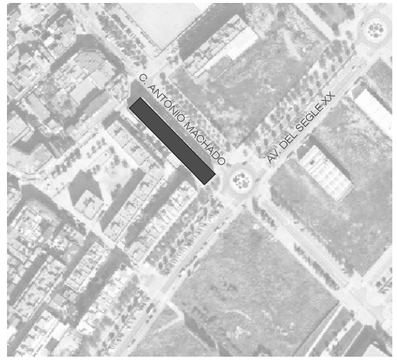

Emplaçament 0 50 100

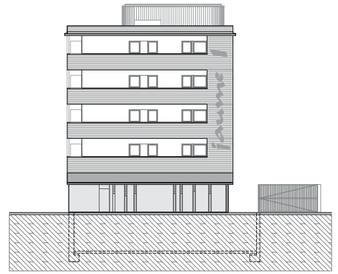
Alçat avinguda Segle XXI

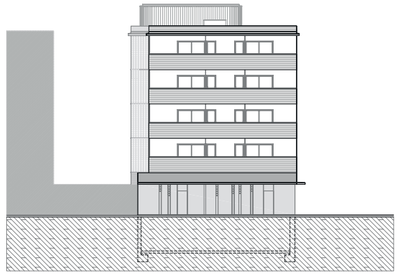
Alçat carrer Jaume I 0 5 10

Alçat carrer Antonio Machado

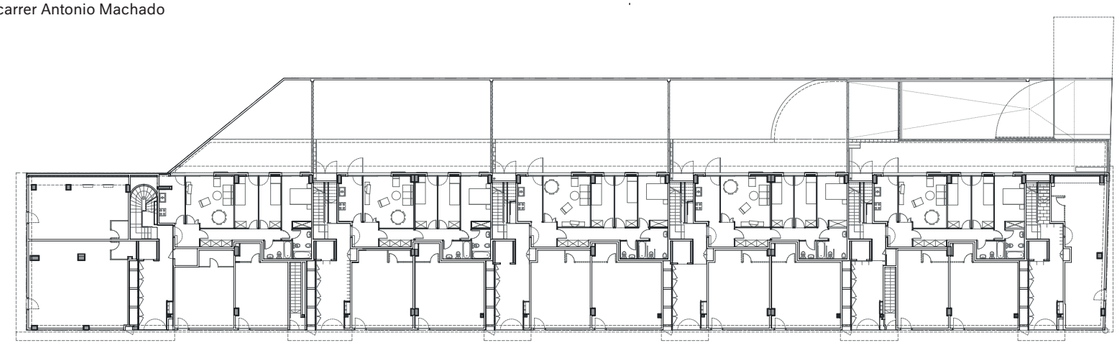
Planta Baixa 0 5 10

Secció 1

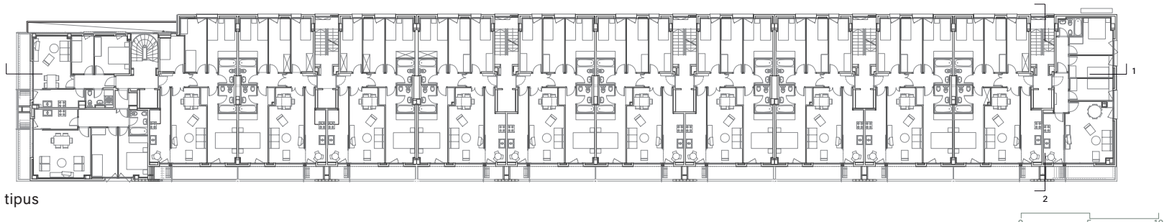

Planta tipus

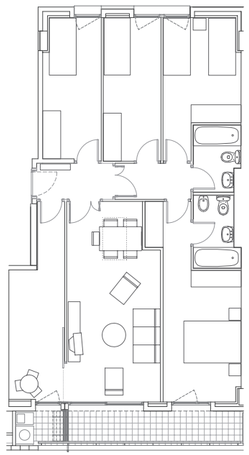

Habitatge tipus

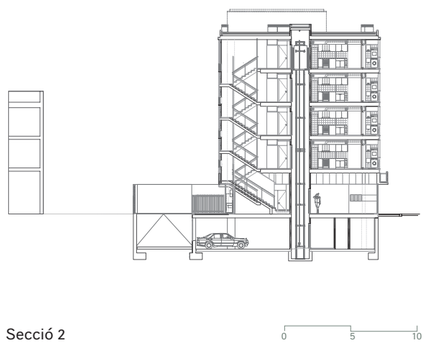

Secció 2

PROMOCIONS EN PROJECTE
PROMOCIONES EN PROYECTO
DEVELOPMENTS IN PROGRESS

Si bé l'actual crisi econòmica ha dificultat la tasca de tots els agents implicats en la construcció i ha obligat a revisar els formats d'accés a un habitatge protegit, això no ha impedit que avancem proposant noves promocions d'alta qualitat arquitectònica, les quals no només s'ajusten a l'economia actual en preus, sinó que alhora són una aposta per la durabilitat i per l'alta eficiència energètica basada principalment en sistemes passius i en els baixos costos de manteniment.
Actualment tenim 710 habitatges en procés de projecte o de construcció. Les promocions de "Pla de Ponent" a Gavà, "Les Guardioles" a Molins de Rei i "Turó del Sastre" a Montgat, estan situades en àmbits perifèrics de més envergadura on es plantegen nous sectors residencials de caràcter metropolità amb complementarietat d'activitats i serveis, que responen a les necessitats locals i resolen l'accessibilitat des de les grans infraestructures metropolitanes.

Si bien la actual crisis económica ha dificultado la tarea de todos los agentes implicados en la construcción y ha obligado a revisar los formatos de acceso a una vivienda de protección oficial, esto no ha impedido que avancemos proponiendo nuevas promociones de alta calidad arquitectónica, las cuales no sólo se ajustan a la economía actual en precios, sino que a la vez son una apuesta por la durabilidad y por la alta eficiencia energética basada principalmente en sistemas pasivos y en los bajos costes de mantenimiento.
Actualmente tenemos 710 viviendas en proceso de proyecto o de construcción. Las promociones de "Pla de Ponent" en Gavà, "Les Guardioles" en Molins de Rei y "Turó del Sastre" en Montgat, están situadas en ámbitos periféricos de más envergadura donde se plantean nuevos sectores residenciales de carácter metropolitano con complementariedad de actividades y servicios, que responden a las necesidades locales y resuelven la accesibilidad desde las grandes infraestructuras metropolitanas.

Although the present economic crisis has complicated the work of all the stakeholders involved in construction and has made it necessary to review forms of access to sheltered housing, this has not stopped us progressing and putting forward new promotions with architecture of a high quality that are not only adapted to today's economy in terms of price but at the same time opt for durability and high energy-efficiency based mainly on passive systems and on low maintenance costs.
At the moment we have 710 housing units at the planning stage or under construction. The 'Pla de Ponent' promotion in Gavà, 'Les Guardioles' in Molins de Rei and 'Turó del Sastre' in Montgat are located in large outlying areas where new residential sectors of a metropolitan nature are being considered, complemented with activities and services, answering to local needs and resolving accessibility from the large metropolitan infrastructures.

17 HABITATGES
C. D'ESPERANÇA MARTÍ
ESPLUGUES DE LLOBREGAT

143 HABITATGES
AV. DE JOAN CARLES I
PLA DE PONENT
GAVÀ

174 HABITATGES
AV. DE LA MANCOMUNITAT
LES GUARDIOLES
MOLINS DE REI

42 HABITATGES
C. SANT FELIU
TURÓ DEL SASTRE
MONTGAT

45 HABITATGES
C. DE JOANOT MARTORELL
TURÓ DEL SASTRE
MONTGAT

62 HABITATGES
AV. DE CAN SERRA
TURÓ DEL SASTRE
MONTGAT

37 HABITATGES
C. DE JOSEP PLA
SANT ANDREU DE LA BARCA

84 HABITATGES
C. DE BALDIRI NET I FIGUERES
SANT BOI DE LLOBREGAT

95 HABITATGES
C. DE BALDIRI NET I FIGUERES
SANT BOI DE LLOBREGAT

C. D'ESPERANÇA MARTÍ ESPLUGUES DE LLOBREGAT
17 HABITATGES

Règim de protección oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurso | Fecha concurso | Competition date
Maig 2009

Superfície total | Superfície total | Total Area
1.615,40 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Montero-Gràcia Arquitectes SCP

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Rossell-Giner i associats SL, arquitectes tècnics

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Ofingar Ingenieros SL

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Esther Catalan, arquitecta

Infografia | Infografía | Infographics
Víctor Enrich

El solar és una parcel·la rectangular que es troba en un sector de nou eixample de la vila situat a prop i al sud de l'autopista. El projecte preveu la construcció d'un edifici entre mitgeres, de planta baixa més cinc pisos, al costat d'un edifici de la mateixa alçada ja construït, mentre que l'altra mitgera resta sense edificar.
La proposta segueix les directrius que el planejament marca per a aquesta parcel·la i aprofita al màxim el sostre edificable alhora que, pel que fa a alineacions i rasants, queda alineat tant en altura com en façana amb l'edifici del costat ja existent. El projecte planteja un edifici plurifamiliar per a 17 habitatges, 22 aparcaments i 17 trasters. Tots els habitatges tenen garantit l'assolellament directe de la sala durant el solstici d'hivern, i gairebé tots disposen de ventilació creuada. A més de la planta baixa i els cinc pisos, hi ha dues plantes soterranis i un badalot a la coberta.
La comunicació vertical de l'edifici es realitza mitjançant un nucli format per l'escala i un ascensor adaptat que comunica totes les plantes, incloent-hi els soterranis. Les cinc plantes pis es distribueixen a raó de tres habitatges per replà. Dos d'ells són de dos dormitoris i el tercer ho és de tres.
Els habitatges han estat disposats de forma que la distribució sigui coherent amb l'orientació de les dues façanes; excepte els habitatges de tres dormitoris, la resta són passants de façana a façana, de manera que s'aconsegueix una ventilació totalment creuada dels elements que els componen. A la façana nord s'hi col·loquen generalment els dormitoris i les cuines junt amb el nucli de comunicacions de l'edifici.
A la façana sud i amb vistes sobre la zona comunitària i l'espai públic s'hi disposen les sales de tots els habitatges i alguns dormitoris, així com les terrasses. Les terrasses d'aquesta façana sud, que dóna al carrer de Pep Ventura, són corregudes i estan protegides amb persianes corredisses i orientables d'alumini.
A la façana nord, que mira cap a l'autopista, no hi són permeses per normativa les terrasses, i cal seguir el criteri compositiu de les façanes dels edificis annexos; amb aquests condicionants volumètrics la solució triada és una composició de finestres corregudes juntament amb les reixes de ventilació tant dels safareigs com de l'escala.
El material de façana és el mateix que el de l'edifici veí per tal de disposar d'una unificació de materials
L'aparcament funciona amb un únic accés des del carrer de Pep Ventura: hi ha dues plantes d'aparcament disposades en plataformes intercalades en mitges plantes. La sortida de vianants es fa a través d'una escala protegida que comunica aquesta planta directament amb el carrer per a les persones no vinculades amb els habitatges, i de forma restringida amb el vestíbul comú de la planta baixa.

El solar es una parcela rectangular que se encuentra en un sector de nuevo ensanche de la villa situado cerca y al sur de la autopista. El proyecto prevé la construcción de un edificio entre medianeras, de planta baja más cinco pisos, junto a un edificio de la misma altura ya construido, mientras que la otra medianera queda sin edificar.
La propuesta sigue las directrices que el planeamiento marca para esta parcela y aprovecha al máximo el techo edificable a la vez que, en cuanto a alineaciones y rasantes, queda alineada tanto en altura como en fachada con el edificio ya existente en el lado.
El proyecto plantea un edificio plurifamiliar para 17 viviendas, 22 aparcamientos y 17 trasteros. Todas las viviendas tienen garantizado el asoleo directo de la sala durante el solsticio de invierno, y casi todos disponen de ventilación cruzada. Además de la planta baja y los cinco pisos, hay dos plantas sótanos y un tragaluz en la cubierta. La comunicación vertical del edificio se realiza mediante un núcleo formado por la escalera y un ascensor adaptado que comunica todas las plantas, incluyendo los sótanos. Las cinco plantas piso se distribuyen a razón de tres viviendas por rellano. Dos de ellos son de dos dormitorios y el tercero lo es de tres.
Las viviendas han sido dispuestas de forma que la distribución sea coherente con la orientación de las dos fachadas; excepto las viviendas de tres dormitorios, el resto son pasantes de fachada a fachada, de manera que se consigue una ventilación totalmente cruzada de los elementos que las componen. En la fachada norte se colocan generalmente los dormitorios y las cocinas junto con el núcleo de comunicaciones del edificio.
En la fachada sur y con vistas sobre la zona comunitaria y el espacio público se disponen las salas de todas las viviendas y algunos dormitorios, así como las terrazas. Las terrazas de esta fachada sur, que da a la calle Pep Ventura, son corridas y están protegidas con persianas correderas y orientables de aluminio.
En la fachada norte, que mira hacia la autopista, no están permitidas por normativa las terrazas, y hay que seguir el criterio compositivo de las fachadas de los edificios anexos; con estos condicionantes volumétricos, la solución elegida es una composición de ventanas corridas junto con las rejas de ventilación tanto de los lavaderos como de la escalera.
El material de fachada es el mismo que el del edificio vecino para disponer de una unificación de materiales.
El aparcamiento funciona con un único acceso desde la calle Pep Ventura: hay dos plantas de aparcamiento dispuestas en plataformas intercaladas en medias plantas. La salida de peatones se realiza a través de una escalera protegida que comunica esta planta directamente con la calle para las personas no vinculadas con las viviendas, y de forma restringida con el vestíbulo común de la planta baja.

The site is a rectangular plot located in a sector of the town's new urban extension close to and south of the motorway. The project foresees the construction of a building between party walls, with ground floor and five upper floors, next to a pre-existing building of the same height, while the plot on the other side remains vacant.
The proposal follows the directives laid down in the regulations for this plot and takes full advantage of the total floor area allowed, while at the same time, as regards alignments and gradients, the height and frontage are both aligned with the existing adjacent building. The project is for a multi-family building with seventeen housing units, 22 parking places and seventeen boxrooms. All the accommodation is guaranteed direct sunlight in the living-room during the winter solstice and almost all of them are cross ventilated. As well as the ground floor and the five upper floors, there are two basement levels and the stair bulkheads on the roof. The building's vertical communication takes place by means of a unit formed by the stairs and an adapted lift connecting every floor, including the basement levels. There are three housing units on each of the five upper floors. Two of them have two bedrooms and the third has three.
The dwellings are arranged in such a way that the distribution is coherent with the orientation of the two façades. Except for the three-bedroom units, the rest extend from façade to façade, thanks to which the rooms are fully cross-ventilated. The bedrooms and kitchens are generally located on the north façade, along with the building's transportation unit. All the living rooms and some of the bedrooms, as well as the terraces, are located on the south façade, with views over the communal area and the public space.
The terraces on this south façade, which overlooks Carrer de Pep Ventura, are continuous and protected by sliding, adjustable aluminium shutters. On the north façade, which faces the motorway, the regulations do not allow terraces and the composition must follow the same criteria as neighbouring buildings. With these volumetric conditioning factors, the solution chosen was a composition of continuous windows together with the ventilation grills for the laundry spaces and the stairwell.
The material on the façade is the same as that of the neighbouring building, so as to unify the materials used. The car park has a single access from Carrer de Pep Ventura. There are two levels of parking arranged on platforms split into half-floors. The pedestrian exit is via protected stairs connecting this level directly with the street for non-residents of the building and there is restricted access to the communal hallway on the ground floor.

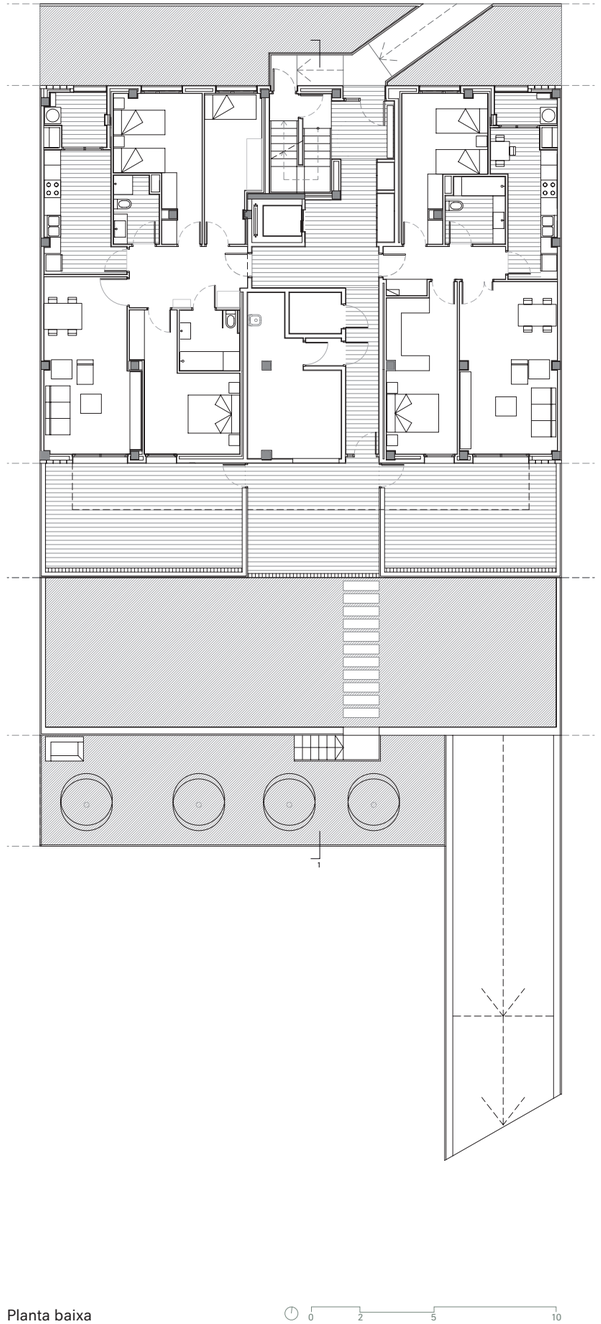

Planta baixa

0 2 5 10

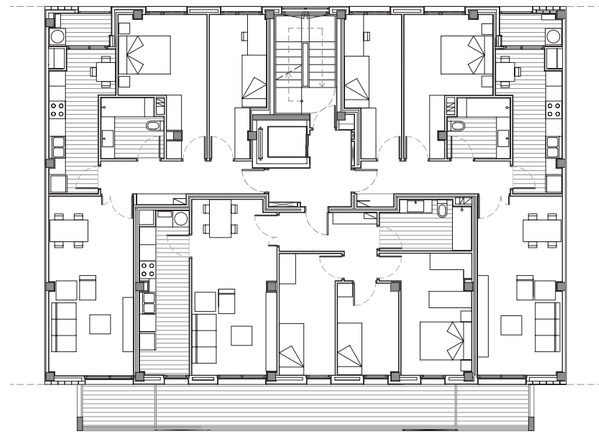

Planta tipus

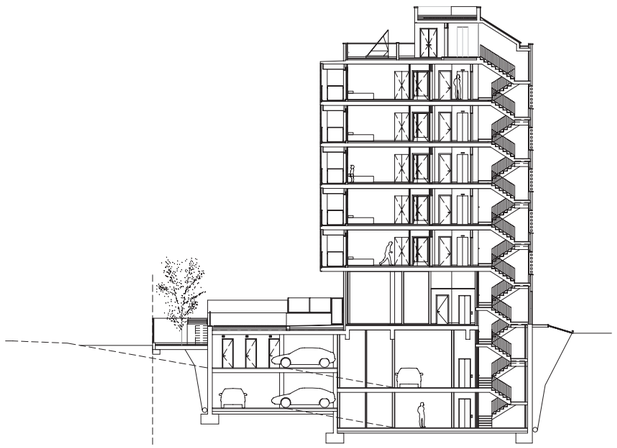

Secció 1

AV. DE JOAN CARLES I PLA DE PONENT GAVÀ
143 HABITATGES

Règim de protección oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general, preu concertat i preu lliure

Data concurso | Fecha concurso | Competition date
Maig 2009

Superfície total | Superfície total | Total Area
25.999,30 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Brullet-De Luna i Associats SLP, arquitectes

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Joan Ramon Soldevila Vidal, arquitecte tècnic

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Portell-Brunés Enginyers SLP

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Manuel Arguijo y Asociados SL, estructures

Infografia | Infografía | Infographics
Víctor Enrich

El projecte segueix la proposta volumètrica definida pel planejament amb una petita variació en benefici de l'ordenació general. La proposta substitueix el bloc en L situat a l'est, per un bloc lineal, més un petit edifici de forma orgànica. Aquesta solució permet una millor il·luminació de l'espai interior i dels edificis. L'accés als habitatges es fa per aquest espai interior d'illa, cosa que potencia l'espai verd i el caràcter social d'aquesta plaça-pati semiprivada. L'edifici es desenvolupa en dues plantes soterrani per a aparcament i trasters; planta baixa amb locals comercials a la banda de carrer i habitatges a l'interior de l'illa que donen a la plaça; les cinc plantes superiors estan destinades exclusivament a habitatges.

L'organització dels diferents habitatges tipus es basa en una distribució lineal on els espais principals, sala d'estar, cuina i habitacions, se situen en façana, mentre que a la part interior s'hi col·loca el vestíbul d'accés, l'espai del passadís i el bany; aquests últims reben llum i ventilació creuada d'un pati interior que permet estendre la roba. Cadascun dels diferents espais que constitueixen l'habitatge s'ha definit amb les mateixes característiques, independentment del nombre d'habitacions. Així, la sala d'estar-menjador ocupa tot l'ample de l'habitatge i se situa en un extrem, al costat de la cuina. Davant d'aquesta s'hi troba el vestíbul que organitza a cada costat espais comuns i espais privats. Respecte de la zona privada, el passadís es converteix en un lloc il·luminat i ventilat, on hi ha els espais de rentar roba i de magatzem, amb armaris i prestatges, i que serveix per donar accés a les habitacions.

Per últim, a cada banda d'aquesta zona de pas, s'hi col·loquen els banys: un lavabo a l'inici i el bany gran sempre a l'extrem de l'habitatge. Pel que fa als criteris compositius, l'objectiu general ha estat evitar una edificació massiva i excessivament pesada.

Per això, volumètricament hi ha dues operacions que cal considerar. Primer, es proposa diferenciar la planta baixa respecte de les plantes superiors aprofitant la major alçada lliure de planta baixa i reduint-la respecte de les plantes de dalt: això genera un voladís sobre la vorera i una línia d'ombra que diferencia els dos nivells. A més, el tractament de l'ús comercial amb façanes molt vidrades, intensifica aquesta sensació d'edifici lleuger quan arriba al terra amb una línia de flotació que permet zones porxades. En segon lloc, el tractament de les façanes amb una doble pell, la mateixa façana dels habitatges i la subestructura d'acabat de les balconades, li confereix un caràcter abstracte i contribueix a aquesta lleugeresa en generar un espai intermedi entre l'exterior i l'interior.

El proyecto sigue la propuesta volumétrica definida por el planeamiento con una pequeña variación en beneficio de la ordenación general. La propuesta sustituye el bloque en L situado al este, por un bloque lineal, más un pequeño edificio de forma orgánica. Esta solución permite una mejor iluminación del espacio interior y de los edificios. El acceso a las viviendas se hace por este espacio interior de manzana, lo que potencia el espacio verde y el carácter social de esta plaza-patio semiprivada. El edificio se desarrolla en dos plantas sótano para aparcamiento y trasteros, planta baja con locales comerciales en la banda de calle y viviendas en el interior de la isla que dan a la plaza; las cincoplantas superiores están destinadas exclusivamente a viviendas.

La organización de las diferentes viviendas tipo se basa en una distribución lineal donde los espacios principales, sala de estar, cocina y habitaciones, se sitúan en fachada, mientras que en la parte interior se coloca el vestíbulo de acceso, el espacio del pasillo y el baño; estos últimos reciben luz y ventilación cruzada de un patio interior que permite tender la ropa. Cada uno de los diferentes espacios que constituyen la vivienda se han definido con las mismas características, independientemente del número de habitaciones. Así, la sala de estar-comedor ocupa todo el ancho de la vivienda y se sitúa en un extremo, junto a la cocina. Ante ésta, se encuentra el vestíbulo que organiza a cada lado espacios comunes y espacios privados. Respecto de la zona privada, el pasillo se convierte en un lugar iluminado y ventilado, donde están los espacios para lavar ropa y almacenamiento, con armarios y estantes, y que sirve para dar acceso a las habitaciones.

Por último, a cada lado de esta zona de paso, se colocan los baños: un lavabo en el inicio y el baño grande siempre en el extremo de la vivienda.

En cuanto a los criterios compositivos, el objetivo general ha sido evitar una edificación masiva y excesivamente pesada. Por ello, volumétricamente hay dos operaciones a considerar. Primero, se propone diferenciar la planta baja respecto de las plantas superiores aprovechando la mayor altura libre de planta baja y haciéndola retroceder respecto a las plantas de arriba: esto genera un voladizo sobre la acera y una línea de sombra que diferencia los dos niveles . Además, el tratamiento del uso comercial con fachadas muy acristaladas, intensifica esta sensación de edificio ligero cuando llega al suelo con una línea de flotación que permite zonas porticadas. En segundo lugar, el tratamiento de las fachadas con una doble piel, la misma fachada de las viviendas y la subestructura de acabado de los balcones, le confiere un carácter abstracto y contribuye a esa ligereza en generar un espacio intermedio entre el exterior y el interior.

The project follows the volumetric proposal defined in the plans with a small variation that benefits the overall organisation. The proposal replaces the 'L'-shaped block to the east with a linear block plus a small, organically shaped building. This solution allows for better illumination of the interior space and of the buildings. Access to the accommodation is by this interior city-block space, which reinforces the green space and the social nature of this semi-private plaza-courtyard. The building has two basement floors for parking and storage, a ground floor with commercial premises on the street side and housing in the interior of the block that look out onto the plaza. The five upper floors are set aside exclusively for housing.

The organisation of the different types of accommodation is based on a linear distribution in which the main rooms, living-room, kitchen and bedrooms are at the front, while the entrance hall, passage space and bathroom are located in the building interior. The bathrooms get light and cross ventilation from an interior courtyard where laundry can be hung. Each of the different rooms making up the housing units has been defined with the same characteristics, regardless of the number of bedrooms. Thus the dining and living-room takes up the full width of the housing unit and is located at one end, next to the kitchen. Opposite the kitchen is the entrance hall, which distributes communal and private spaces on either side. With regard to the private zone, the passage becomes a light, airy space with laundry and storage rooms, with cupboards and shelves, which gives access to the bedrooms.

Finally, on either side of this passage are the bathrooms: a toilet at the beginning and the main bathroom always at the end of the unit. As regards compositional criteria, the general aim has been to avoid a massive, excessively heavy building.

There are therefore volumetrically two operations to be considered. First, the proposal is to differentiate the ground floor from the upper floors by taking advantage of the greater headroom on the ground floor and setting it back from the upper floors. This gives rise to a body that projects over the pavement and a line of shade that differentiates the two levels. In addition, the way the commercial space has been approached, with a lot of glass in the façades, increase this sensation of a lightweight building when it reaches the ground with a waterline allowing arcades. Secondly, the treatment of the façades, with a double skin, the actual façade of the housing units and the finishing substructure of the balconies give it an abstract note and contributes to this lightness by generating an intermediate space between outside and inside.

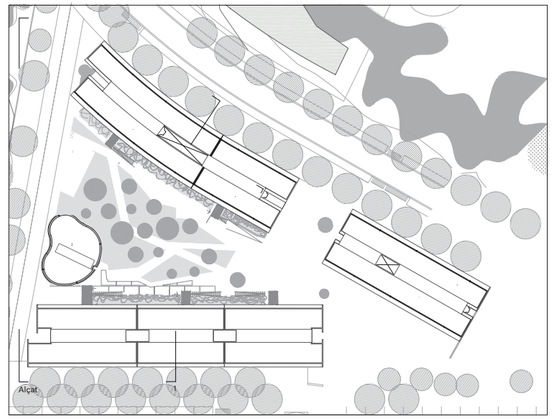

Emplaçament

Alçat

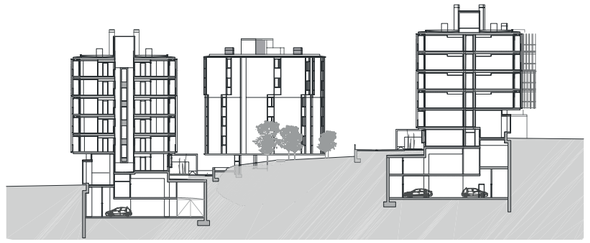
Secció 1

0 4 10 20

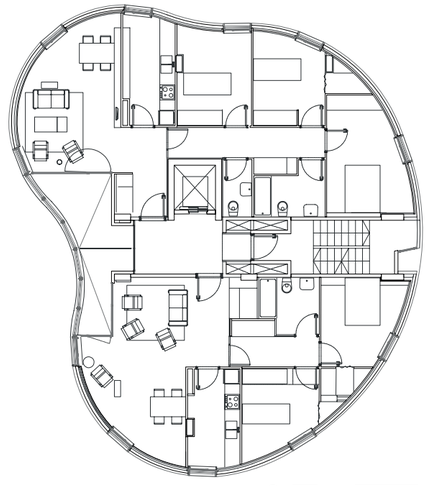
Detall de tipologies tipus. Edifici 1

0 4 10 20

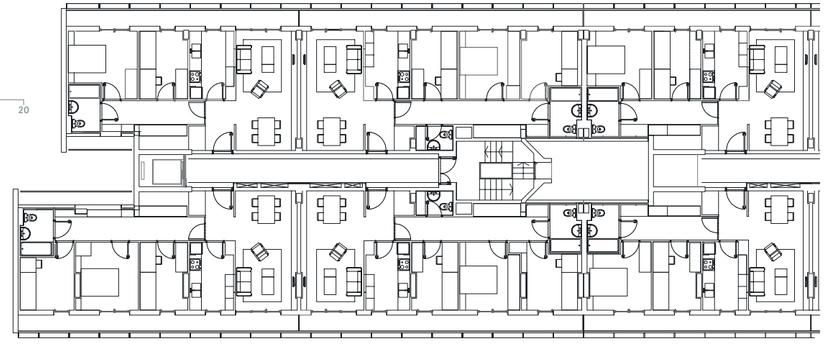
Habitatges tipus

0 2 5

AV. DE LA MANCOMUNITAT LES GUARDIOLES MOLINS DE REI
174 HABITATGES

Règim de protección oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurso | Fecha concurso | Competition date
Maig 2009

Superfície total | Superfície total | Total Area
12.161,35 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Pascual - Ausió arquitectes SL

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Tècnics G-3 SL, arquitectes tècnics

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
JSS Associats enginyeria i arquitectura SLP

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Pilar Enjuanes, Arnau Ricart i Lluís Michelena, arquitectes
David Paterson, estudiant d'arquitectura
Gerardo Rodríguez - Static Ingenieria SAP, estructures

Infografia | Infografía | Infographics
Pascual - Ausió arquitectes SL

L'aplicació de les noves normatives ha estat determinant per a la configuració volumètrica del conjunt. Atès que la ventilació creuada es pot aconseguir amb habitatges en cantonada o bé passants, s'ha redimensionat el perfil de la planta dels edificis amb la introducció de patis mixtos de 4 metres d'amplada oberts a la façana, que no computen a nivell d'edificabilitat. Aquests patis, alhora que pauten la llargada dels edificis, donen façanes laterals de ventilació als habitatges. En un nombre reduït d'habitatges amb una sola façana, ha calgut introduir-hi patis de ventilació intermedis. Amb aquesta configuració, l'encaix tipològic es pot fer a cada edifici amb només dos nuclis d'accessos verticals.
L'organització interior dels habitatges parteix d'una espina central de serveis que inclou totes les peces humides. En els habitatges situats als testers, aquestes peces giren i queden disposades en perpendicular.
Edifici 1. L'encaix de dos patis mixtos permet incorporar de forma natural la deformació de volum que planteja la normativa al tram nord. Els vestíbuls se situen capiculats: un a la rambla nord, l'altre accessible des de la zona enjardinada interior.
Edifici 2. La connexió espacial i visual des del carrer cap a l'interior del pati d'illa que estableix el planejament es proposa d'una forma encara més radical traient un parell d'habitatges a la planta primera. La planta baixa és tota ella un espai porxat on només hi apareixen les dues porteries en forma de caixes de vidre, i així les visuals del jardí interior i de l'equipament s'obren totalment cap als carrers perimetrals i a la inversa.
Edifici 3. S'ha fet amb el mateix criteri que l'edifici 1. A la planta baixa hi ha la rampa d'accés a l'aparcament, just a la cantonada, i integrada dins d'un dels porxos previs d'accés a les porteries.
Pel que fa a la volumetria, els paral·lelepípedes bàsics del planejament es redefineixen mitjançant cossos tancats volats normatius a les plantes pis. Estan situats en forma de simetria polar a la planta i es combinen amb terrasses volades als plans on no hi ha cossos volats. Aquests cossos i les terrasses queden separats pels patis mixtos. Amb aquesta geometria s'ajusten les mides massa llargues dels plans de les façanes del planejament. S'aconsegueix un tractament diferenciat dels plans de façana, reforçat per un doble sistema de paraments de protecció solar i visual. A les zones volades obertes, unes costelles laterals divideixen les diferents terrasses, amb una combinació de panells corredissos i de fixos de pales verticals que permetrien el control de l'assolellament i de la intimitat de la llar. Els criteris de manteniment aconsellen que siguin d'alumini lacat color bronze. A les zones de cossos volats tancats, uns paraments plegables, tipus *Alcan*, fan el mateix servei.

La aplicación de las nuevas normativas ha sido determinante para la configuración volumétrica del conjunto. Dado que la ventilación cruzada se puede conseguir con viviendas en esquina o bien pasantes, se ha redimensionado el perfil de la planta de los edificios con la introducción de patios mixtos de 4 metros de anchura abiertos a la fachada, que no computan a nivel de edificabilidad. Estos patios, al tiempo que pautan la longitud de los edificios, dan fachadas laterales de ventilación en las viviendas. En un número reducido de viviendas con una sola fachada, ha sido necesario introducir patios de ventilación intermedios. Con esta configuración, el encaje tipológico se puede hacer en cada edificio con sólo dos núcleos de accesos verticales.
La organización interior de las viviendas parte de una espina central de servicios que incluye todas las piezas húmedas. En las viviendas situadas en los testeros, estas piezas giran y quedan dispuestas en perpendicular.
Edificio 1. El encaje de dos patios mixtos permite incorporar de forma natural la deformación de volumen que plantea la normativa en el tramo norte. Los vestíbulos se sitúan alternados: uno en la Rambla norte, el otro accesible desde la zona ajardinada interior.
Edificio 2. La conexión espacial y visual desde la calle hacia el interior del patio de manzana que establece el planeamiento se propone de una forma aún más radical sacando un par de viviendas en la planta primera. La planta baja es toda ella un espacio porticado donde sólo aparecen las dos porterías en forma de cajas de vidrio, y así las visuales del jardín interior y del equipamiento se abren totalmente hacia las calles perimetrales y a la inversa.
Edificio 3. Se ha hecho con el mismo criterio que el edificio 1. En la planta baja se encuentra la rampa de acceso al aparcamiento, justo en la esquina, e integrada dentro de uno de los porches previos de acceso a las porterías.
En cuanto a la volumetría, los paralelepípedos básicos del planeamiento se redefinen mediante cuerpos cerrados volados normativos en las plantas piso. Están situados en forma de simetría polar en la planta y se combinan con terrazas en voladizo en aquellos planos donde no hay cuerpos volados. Estos cuerpos y las terrazas quedan separados por patios mixtos. Con esta geometría se ajustan las medidas demasiado largas de los planos de las fachadas del planeamiento. Se consigue un tratamiento diferenciado de los planos de fachada, reforzado por un doble sistema de paramentos de protección solar y visual. En las zonas voladas abiertas, unas costillas laterales dividen las diferentes terrazas, con una combinación de paneles correderos y de fijos de palas verticales que permitirían el control del asoleo y de la intimidad del hogar.
Los criterios de mantenimiento aconsejan que sean de aluminio lacado color bronce. En las zonas de cuerpos volados cerrados, unos paramentos plegables, tipo Alcan, prestan el mismo servicio.

The application of the new construction laws has been decisive in the volumetric make-up as a whole. Since cross ventilation can be achieved with corner dwellings or through dwellings, the outline of the floorplan of the buildings has been resized with the introduction of 4-metre-wide mixed courtyards open at the façade, which do not count for purposes of buildable area. These courtyards, at the same time as they divide up the length of the building, give the housing lateral ventilation façades. In a reduced number of housing units with a single façade it has been necessary to introduce intermediate courtyards for ventilation. With this arrangement, the typological fit can be made in each building with just two vertical transportation units.
The interior layout of the housing units is based on a central herringbone of services that includes all the wet rooms. In the accommodation located in the end walls, these rooms are turned and arranged perpendicularly.
Building 1. The fit between two mixed courtyards means that the distortion of the volume in the north sector posed by regulations can be incorporated naturally. The vestibules are arranged end to end: one on Rambla Nord and the other accessible from the interior gardened area.
Building 2. The spatial and visual connection from the street towards the interior of the city-block courtyard established in the planning is proposed even more radically by eliminating a couple of housing units from the first floor. The whole of the ground floor is a porticoed area where all that can be seen are the two doorways in the form of glass boxes. In this way the view of the indoor garden and the facilities extends right to the surrounding streets and vice versa.
Building 3. The same criteria have been used as in building 1. On the ground floor is the car park access ramp, right on the corner, integrated into one of the prior porches leading to the doorways.
As regards the volumetry, the basic parallelepipeds in the planning are redefined by means of regulation projecting closed bodies on the upper floors. They are located in the form of polar symmetry on the ground floor and combine with the projecting terraces on the planes where there are no projecting bodies. These bodies and the terraces are separated by the mixed courtyards. With this geometry the over-long dimensions of the planes of the façades in the planning are adjusted. A differentiated treatment of the planes of the façade is achieved, reinforced with a double system of walls for solar and visual protection. In the open-air projecting areas, lateral ribs separate the different terraces, with a combination of sliding and fixed panels formed by vertical slats which control the sunlight and protect the privacy of the home. Maintenance criteria advise that these should be of bronze lacquered aluminium. In the areas of closed projecting bodies, folding, Alcan-type folding walls serve the same function.

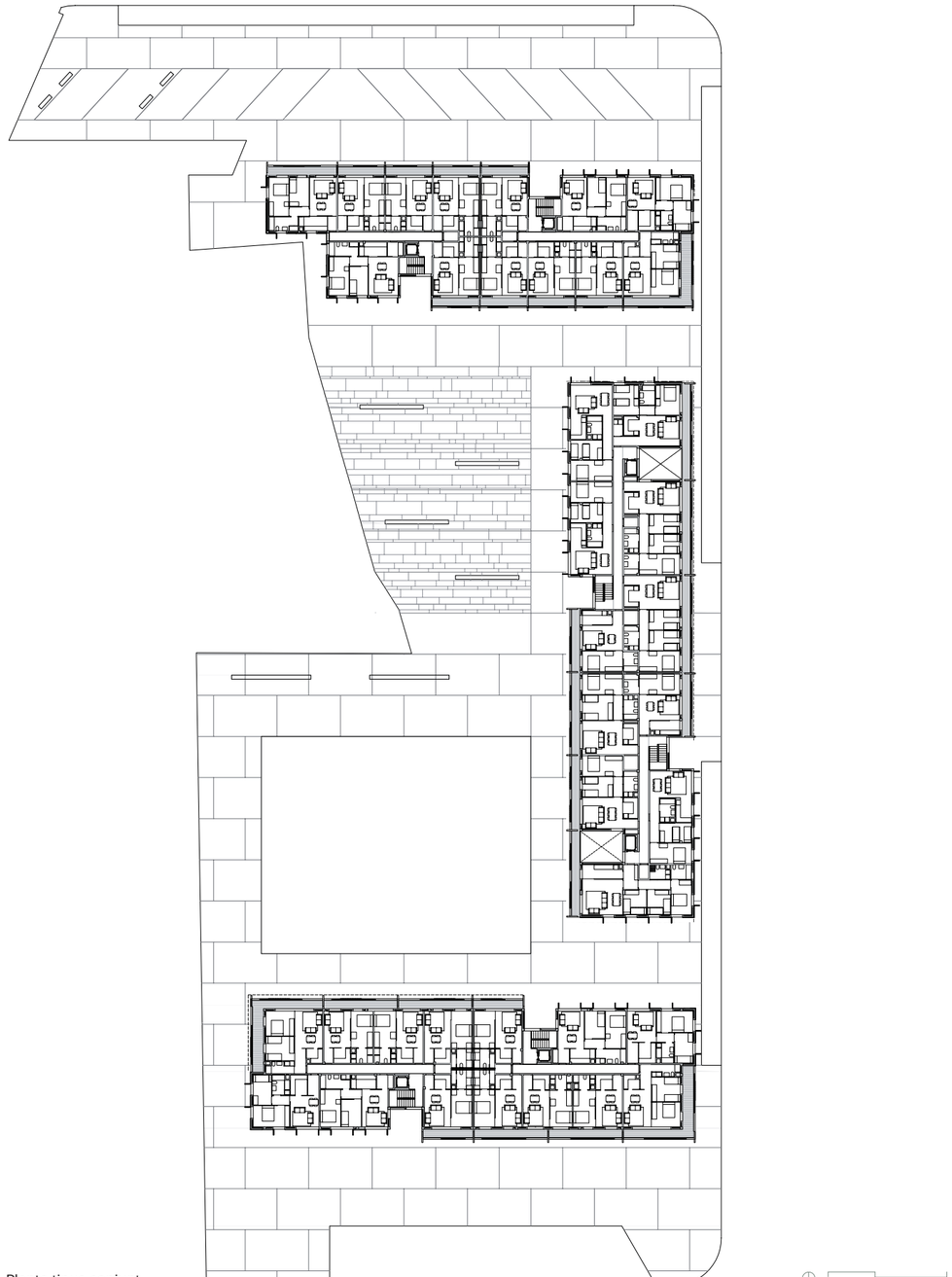

Planta tipus conjunt

C. SANT FELIU TURÓ DEL SASTRE MONTGAT
42 HABITATGES

Règim de protección oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurso | Fecha concurso | Competition date
Juliol 2009

Superfície total | Superfície total | Total Area
5.386,30 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
UTE Xavier Vendrell i Sala - Data AE, arquitectes

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Eulàlia Aran i Corbella, arquitecta tècnica

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Avant Enginyers Consultors SLP

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Roberto Cavia, Sandra Martin Lara i Catarina Marques, arquitectes
Manuel Arguijo y Asociados SLP, estructures

Infografia | Infografía | Infographics
UTE Xavier Vendrell i Sala - Data AE

El projecte és el resultat d'un seguit de consideracions com ara gaudir de les espectaculars vistes sobre el mar que ofereix el solar, resoldre la complexitat topogràfica, i ordenar l'edifici perquè faci de transició entre la ciutat i l'entorn natural adjacent. Així, es projecta un conjunt de dos edificis separats entre ells per reduir al màxim l'excavació del terreny rocós i facilitar l'entrada de radiació directa a les edificacions veïnes a través del pati central; alhora, s'aprofita la topografia del solar perquè quasi la totalitat dels habitatges gaudeixin de vistes al mar.

Edifici 1. És de planta baixa i dues plantes pis i té accés des del carrer de Sant Feliu, situat a la part superior del solar. S'organitza amb un corredor central que té habitatges a banda i banda. Aquest passadís central s'utilitza com a sistema de transport vertical i registre de totes les instal·lacions dels habitatges.

Edifici 2. És de planta baixa i quatre plantes pis i consta de dues volumetries d'habitatges amb accés mitjançant passera. Els dos volums comparteixen un únic vestíbul central. A la planta baixa s'hi situen els aparcaments dels dos volums edificats: s'evita així fer una planta soterrani, i es minimitza l'excavació en l'estrat rocós. L'entrada és directa des del carrer.

Els habitatges són majoritàriament de dues habitacions. S'organitzen potenciant la concentració de la zona d'instal·lacions i emmagatzematge –àrees fixes– amb la cuina oberta a la sala d'estar, mentre que les habitacions i les sales d'estar es disposen en una mateixa franja –àrees mòbils– per tal de poder modificar la solució concreta dels envans i facilitar l'adaptació tipològica a les necessitats de cada família. Tots els habitatges estan proveïts d'un balcó corregut que permet obertures verticals del terra al sostre. En els cas dels habitatges de l'edifici 2, pel fet de fer-s'hi l'accés per passera, es proposa un espai intermedi previ a l'entrada de l'habitatge gestionable per cadascuna de les famílies: així es pot controlar la privacitat de l'habitatge sense reduir les prestacions de ventilació, il·luminació i vistes.

Pel que fa als materials, s'utilitzen acabats i sistemes de baix impacte ambiental, econòmics i durables.

Per reduir el consum energètic es planteja un aïllament exterior i continu que eviti ponts tèrmics i abrigui una fulla ceràmica interior encarregada d'aportar el màxim d'inèrcia a l'habitatge. Quasi la totalitat de les obertures s'orienten per tal de controlar els guanys solars a l'hivern i es concreten en tancaments de fusta amb porticons interiors que aïllin de nit. La protecció solar es resol amb balcons correguts de l'amplada dels habitatges amb protectors adaptables a la variabilitat de l'assolellament.

El proyecto es el resultado de una serie de consideraciones tales como disfrutar de las espectaculares vistas sobre el mar que ofrece el solar, resolver la complejidad topográfica, y ordenar el edificio para que haga de transición entre la ciudad y el entorno natural adyacente. Así, se proyecta un conjunto de dos edificios separados entre ellos para reducir al máximo la excavación del terreno rocoso y facilitar la entrada de radiación directa a las edificaciones vecinas a través del patio central, al tiempo, se aprovecha la topografía del solar para que casi la totalidad de las viviendas disfruten de vistas al mar.

Edificio 1. Es de planta baja y dos plantas piso y tiene acceso desde la calle Sant Feliu, situado en la parte superior del solar. Se organiza con un pasillo central que tiene viviendas a ambos lados. Este pasillo central se utiliza como sistema de transporte vertical y registro de todas las instalaciones de las viviendas.

Edificio 2. Es de planta baja y cuatro plantas piso y consta de dos volumetrías de viviendas con acceso mediante pasarela. Los dos volúmenes comparten un único vestíbulo central. En la planta baja se sitúan los aparcamientos de los dos volúmenes edificados: se evita así hacer una planta sótano, y se minimiza la excavación en el estrato rocoso. La entrada es directa desde la calle.

Las viviendas son, mayoritariamente, de dos habitaciones. Se organizan potenciando la concentración de la zona de instalaciones y almacenamiento-áreas fijas-con la cocina abierta a la sala de estar, mientras que las habitaciones y las salas de estar se disponen en una misma franja -áreas móviles- para poder modificar la solución concreta de los tabiques y facilitar la adaptación tipológica a las necesidades de cada familia. Todas las viviendas están provistas de un balcón corrido que permite aperturas verticales del suelo al techo. En el caso de las viviendas del edificio 2, por el hecho de hacerse el acceso por pasarela, se propone un espacio intermedio previo a la entrada de la vivienda gestionable por cada una de las familias: así se puede controlar la privacidad de la vivienda sin reducir las prestaciones de ventilación, iluminación y vistas.

En cuanto a los materiales, se utilizan acabados y sistemas de bajo impacto ambiental, económicos y durables. Para reducir el consumo energético se plantea un aislamiento exterior y continuo que evite puentes térmicos y abrigue una hoja cerámica interior encargada de aportar el máximo de inercia a la vivienda. Casi la totalidad de las aberturas se orientan para controlar las ganancias solares en invierno y se concretan en cerramientos de madera con contraventanas interiores que aíslen de noche.

La protección solar se resuelve con balcones corridos de la anchura de las viviendas con protectores adaptables a la variabilidad del asoleo.

The project is the result of a series of considerations such as enjoyment of the spectacular views over the sea that the site has to offer, resolving the topographical complexity and arranging the building so that it provides a transition between the city and the adjacent natural surroundings. A set of two buildings is planned, separated so as to reduce excavation of the rocky terrain as much as possible and allow the entrance of direct sunlight to the neighbouring buildings through the central courtyard. At the same time, the relief of the site is turned to advantage to give almost all of the housing units a view over the sea.

Building 1. This has a ground floor and two upper floors and is reached from Carrer de Sant Feliu, located at the top of the site. It is organised around a central corridor with accommodation on either side. This central corridor is used as a vertical transportation system and inspection area for all the housing installations.

Building 2. This has a ground floor and four upper floors and consists of two blocks of housing accessed via a walkway. The two blocks share a single central vestibule. The car parks for the two built volumes are located on the ground floor; in this way the need for a semi-basement floor is eliminated and excavation of the rocky substrate is kept to a minimum. Entrance is directly from the street.

The housing consists mostly of two-bedroom units. They are organised in such a way as to maximise the concentration of the installation and storage area, which are fixed areas, with the kitchen opening onto the living room, while the bedrooms and living-rooms, which are movable areas, are arranged along the same strip so as to be able to modify the specific solution of the dividing walls and allow the typology to be adapted to the needs of each family. All the housing units have a continuous balcony that allows vertical openings from floor to ceiling. In the case of the accommodation in building 2, being accessed via a walkway, an intermediate space before the entrance to the dwelling is proposed that can be managed by each family. In this way the privacy of the home is maintained without affecting the ventilation, the light or the views.

As regards materials, the finishes and systems used have low environmental impact and are economical and long-lasting. To reduce energy consumption, continuous exterior insulation is proposed, which prevents thermal bridging and shelters an interior ceramic board to give the building as much inertia as possible. Almost all the openings are oriented in such a way that solar gains in winter are thanks to wooden window fittings with interior shutters for insulation at night. Protection from the sun is solved with continuous balconies the width of the dwellings with protection that can be adapted to variations in sunlight.

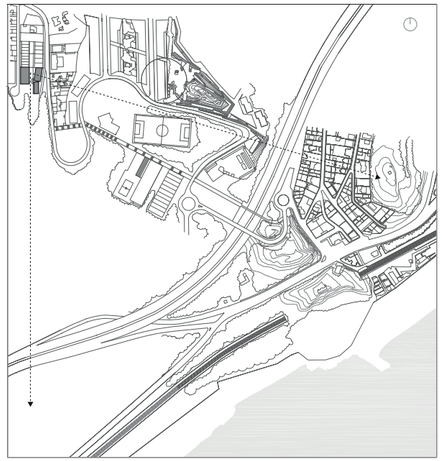

Emplaçament

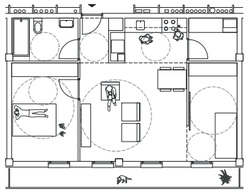

Tipologia B

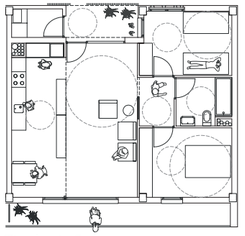

Tipologia F

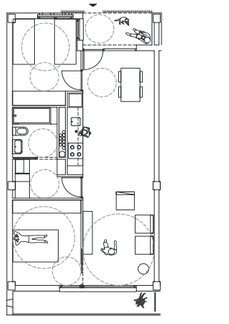

Tipologia E 0 2 5

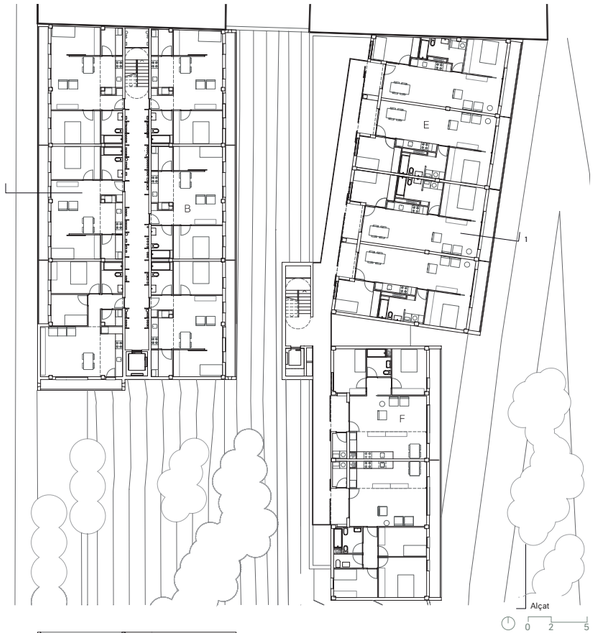

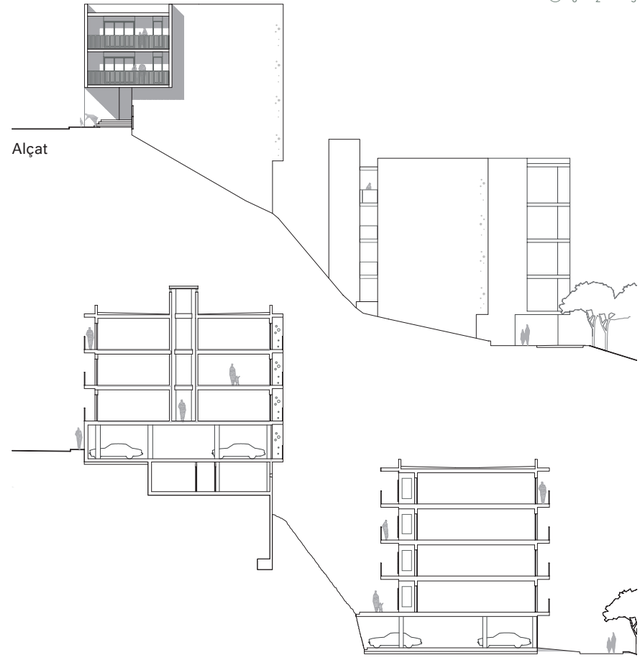

Alçat

Secció 1

C. DE JOANOT MARTORELL TURÓ DEL SASTRE MONTGAT
45 HABITATGES

Règim de protección oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurso | Fecha concurso | Competition date
Maig 2009

Superfície total | Superfície total | Total Area
6.237,98 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Maria Isabel Bennasar Félix, arquitecta

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Xavier Badia i Armengou, arquitecte tècnic

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
Imogep SA

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Corina Dindareanu, Nilton Paes i Manel Fernández, arquitectes
Fernández arquitectes SLP, estructures

Infografia | Infografía | Infographics
Victor Enrich

El solar destinat a la construcció d'aquest edifici d'habitatges és la parcel·la 18D que es troba al sud-est del sector del Turó del Sastre. Les façanes més llargues de la parcel·la donen al nou carrer a l'est i a la zona verda a l'oest; el tester nord limita amb el pas de vianants que creua la zona verda i amb la parcel·la 18F, mentre que el tester sud ho fa amb la ronda dels Països Catalans. La profunditat de la parcel·la és de 18 metres.
Es proposa un edifici de planta baixa i quatre plantes pis destinades a habitatges i tres plantes soterrani destinades a aparcament i trasters. El pendent longitudinal, que és del 5% de nord a sud, situa la primera planta soterrani a cota de carrer al costat sud del solar. Per resoldre el programa d'habitatges previst, s'ha projectat un bloc longitudinal de nou habitatges per planta, amb façana contínua al carrer est, i que a l'altra banda, la que dóna a la zona verda, es trenca amb la creació de dos volums sobresortints, de dos habitatges per planta en cadascun d'ells, a fi d'aconseguir un major desenvolupament de façana i evitar la creació de patis interiors. Hi ha dos nuclis de comunicació vertical, amb quatre i cinc habitatges per replà, a la fi de minimitzar la repercussió espai comú-habitatge. Els nuclis estan situats paral·lels al carrer amb accés des dels testers del bloc. L'escala 1 és a la banda nord, la que està a una cota més alta i on es troba el pas de vianants, i té l'accés a nivell de la planta baixa. L'escala 2 és a la banda sud, la de la cota més baixa, i té l'accés a nivell de la planta soterrani.
Es distingeixen tres tipologies, de tres i dos dormitoris: una tipologia longitudinal, amb sales i dormitoris situats en bateria que donen a la façana est, i nuclis de serveis a l'interior; els dos habitatges de dos dormitoris, situats a la part central del bloc, tenen una tipologia amb sales i cuina orientades a l'est que donen al carrer, dormitoris orientats a l'oest que donen a la zona verda, i nuclis centrals de serveis; finalment, els quatre habitatges de tres dormitoris amb façana a la zona verda tenen una tipologia quadrada amb façanes perpendiculars, amb sala i cuina que donen al parc i banda de dormitoris aprofitant les façanes perpendiculars. A la planta baixa es repeteixen les tipologies de les plantes tipus amb lleugeres variants, alhora que s'aprofita la forma del solar per a la creació de patis privats dels habitatges.
L'organització de volums en forma de pinta permet un aprofitament de la façana. Vuit dels nou habitatges tenen ventilació creuada, bé per façanes enfrontades, bé per façanes perpendiculars, sense necessitat de patis de ventilació.

El solar destinado a la construcción de este edificio de viviendas es la parcela 18D que se encuentra al sureste del sector del Turó del Sastre. Las fachadas más largas de la parcela dan a la nueva calle al este y a la zona verde al oeste; el testero norte limita con el paso de peatones que cruza la zona verde y con la parcela 18F, mientras que el testero sur lo hace con la ronda Països Catalans. La profundidad de la parcela es de 18 metros.
Se propone un edificio de planta baja y cuatro plantas piso destinadas a viviendas y tres plantas sótano destinadas a aparcamiento y trasteros. La pendiente longitudinal, que es del 5% de norte a sur, sitúa la primera planta sótano a cota de calle en el lado sur del solar. Para resolver el programa de viviendas previsto, se ha proyectado un bloque longitudinal de nueve viviendas por planta, con fachada continua en la calle este, y que al otro lado, la que da a la zona verde se rompe con la creación de dos volúmenes sobresalientes, de dos viviendas por planta cada volumen sobresaliente, a fin de lograr un mayor desarrollo de fachada y evitar la creación de patios interiores. Existen dos núcleos de comunicación vertical, con cuatro y cinco viviendas por rellano, a fin de minimizar la repercusión espacio común - vivienda. Los núcleos están situados paralelos a la calle con acceso desde los testeros del bloque. La escalera 1 está en la parte norte, que está a una cota más alta y donde se encuentra el paso de peatones, y tiene el acceso a nivel de la planta baja. La escalera 2 está en el lado sur, la de cota más baja, y tiene el acceso a nivel de la planta sótano
Se distinguen tres tipologías, de tres y dos dormitorios: Una tipología longitudinal, con salas y dormitorios situados en batería que dan a la fachada este, y núcleos de servicios en el interior. Las dos viviendas de dos dormitorios, situados en la parte central del bloque, tienen una tipología con salas y cocina orientadas al este que dan a la calle, dormitorios orientados al oeste que dan a la zona verde, y núcleos centrales de servicios. Las cuatro viviendas de tres dormitorios con fachada a la zona verde tienen una tipología cuadrada con fachadas perpendiculares, con sala y cocina que dan al parque y parte de dormitorios aprovechando las fachadas perpendiculares.
En la planta baja se repiten las tipologías de las plantas tipo con ligeras variaciones, al tiempo que aprovecha la forma del solar para la creación de patios privados de las viviendas.
La organización de volúmenes en forma de peine permite un aprovechamiento de la fachada.
Ocho de los nueve viviendas tienen ventilación cruzada, bien por fachadas enfrentadas, bien por fachadas perpendiculares, sin necesidad de patios de ventilación.

The site foreseen for the construction of this housing block is plot 18D, which is to be found in the south-east sector of Turó del Sastre. The longest fronts of the plot give onto the new street to the east and the green zone to the west; the north wall borders on the pedestrian route that crosses the green zone and on plot 18F, while the south wall borders on Ronda dels Països Catalans. The depth of the plot is of 18 metres.
The proposal is for a building with ground floor and four upper floors for housing and three basement floors for parking and storage. The longitudinal inclination, which is 5% from north to south, means that the first basement floor is on a level with the street on the south side of the plot. To resolve the housing programme foreseen, a longitudinal block has been planned with nine housing units per floor, with a continuous façade on the street to the east, while on the other side, overlooking the green zone, it is interrupted by the creation of two projecting bodies, each of which has two housing units per floor, so as to achieve better development of the façade and avoid the creation of inner courtyards. There are two vertical transportation units, with four and five housing units on each floor, so as to minimise the repercussion between communal space and accommodation.
The cores are located parallel to the street with access from the end walls of the block. Staircase 1 is on the north side, the one on a higher level where the pedestrian route is, and access is on a level with the ground floor. Staircase 2 is on the south side, the one at a lower level, and access is on the level of the basement floor. Three typologies can be distinguished, with two or three bedrooms:
- A longitudinal typology, with living-rooms and bedrooms arranged in succession giving onto the east façade, and interior service units.
- The two two-bedroom units, located in the centre of the block, have a typology with east-facing living-rooms and kitchen that overlook the street, west-facing bedrooms overlooking the green zone, and central service units.
- The four three-bedroom units overlooking the green zone have a square typology with perpendicular façades, with living-room and kitchen overlooking the park and a row of bedrooms taking advantage of the perpendicular façades.
On the ground floor the typologies of the type floor are repeated with slight variations, at the same time as the shape of the site is used for creating private courtyards for the accommodation.
Organising the volumes in the form of a comb means advantage can be taken of the façade. Eight of the nine housing units have cross ventilation, either by opposite windows or by perpendicular façades, without the need for ventilation courtyards.

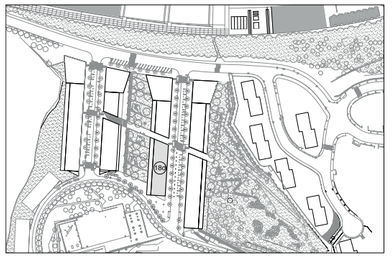

Emplaçament

Alçat sud

Alçat est

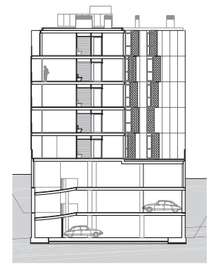

Secció 1

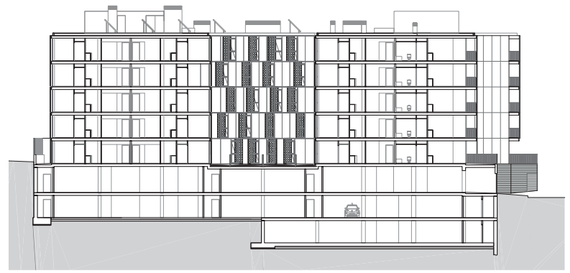

Secció 2

Planta tipus

AV. DE CAN SERRA TURÓ DEL SASTRE MONTGAT
62 HABITATGES

Règim de protección oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurso | Fecha concurso | Competition date
Maig 2009

Superfície total | Superfície total | Total Area
9.000,07 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Calvet & Frontado Arquitectos SLP

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Toledo-Villarreal SLP, arquitectes tècnics

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
JSS Associats enginyeria i arquitectura SLP

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Guillem González - Base 2, estructures

Infografia | Infografía | Infographics
Calvet & Frontado Arquitectos SLP

El sector Turó del Sastre, on hi ha la parcel·la objecte d'aquesta actuació, es troba enmig d'un entorn urbà en progressiu procés d'urbanització. El projecte forma part d'una operació conjunta de 9 edificis de dimensions similars i gàlibs alineats a l'eix viari al qual donen front. El solar, d'una superfície de 1.092 m², constitueix topogràficament un pla inclinat de direcció nord-oest i sud-est, amb un pendent mitjà d'un 6%.
L'edifici 18C és dins d'una illa compartida amb altres tres blocs, que s'agrupen formant barres paral·leles situades a una distància de 29 metres entre elles de manera que es crea un interior d'illa obert i enjardinat. La fondària edificable del bloc es divideix en dues franges d'habitatges dividides per un pati interior de ventilació de cuines i banys. S'aconsegueix així que totes les habitacions i sales d'estar donin a espais exteriors. La diferenciació de gàlib dins del bloc fa que l'edifici es configuri en forma de barra (àmbit de PB+4) i de torre (àmbit de PB+6).
Les façanes exteriors són d'obra de fàbrica vista, amb acabat blanc mat, combinat amb peces esmaltades blanques brillants formant un dibuix. La façana oest es presenta reculada respecte del gàlib de façana per formar una balconada correguda. Les obertures en façana responen sempre als requeriments lumínics i funcionals de l'interior dels habitatges. La protecció solar de finestres i balcons exteriors es fa per mitjà de porticons batents d'alumini lacat blanc. La façana oest reculada està protegida del sol per panys de gelosia ceràmica muntats en marcs de ferro pintat i penjats de les lloses que formen la balconada correguda exterior.
Els accessos s'organitzen a través de tres nuclis d'escala disposats dins del pati central de la manera següent: les escales A i B comparteixen vestíbul amb entrada des de l'avinguda de Can Serra, i donen accés a la part del bloc d'alçada PB+6. L'escala C té un vestíbul independent, amb entrada des del carrer de Joanot Martorell, i dóna accés a la part d'alçada PB+4 responent a una via menys transitada. Totes les escales disposen d'ascensor que té continuïtat a les plantes d'aparcament. A les tres primeres plantes s'hi situen dotze habitatges a cada una, i a la quarta, cinquena i sisena se n'hi situen sis. A la planta baixa s'hi troben els accessos als dos vestíbuls, vuit habitatges, un d'ells adaptat, els accessos directes al local d'ús complementari, i les rampes i les dues escales d'accés a l'aparcament. L'aparcament es distribueix en tres plantes: la primera situada parcialment en planta baixa a causa del fort pendent de la parcel·la i dues més soterrades. En total s'obtenen 100 places.

El sector Turó del Sastre, donde está la parcela objeto de esta actuación, se encuentra en medio de un entorno urbano en progresivo proceso de urbanización. El proyecto forma parte de una operación conjunta de 9 edificios de dimensiones similares y gálibos alineados en el eje viario al que dan frente. El solar, de una superficie de 1.092 m², constituye topográficamente un plano inclinado de dirección noroeste y sureste, con una pendiente media de un 6%.
El edificio 18C está dentro de una manzana compartida con otros tres bloques, que se agrupan formando barras paralelas situadas a una distancia de 29 metros entre sí de manera que se crea un interior de manzana abierto y ajardinado. El fondo edificable del bloque se divide en dos franjas de viviendas divididas por un patio interior de ventilación de cocinas y baños. Se consigue así que todas las habitaciones y salas de estar den a espacios exteriores. La diferenciación de gálibo dentro del bloque hace que el edificio se configure en forma de barra (ámbito de PB+4) y de torre (ámbito de PB+6).
Las fachadas exteriores son de obra de fábrica vista, con acabado blanco mate, combinado con piezas esmaltadas blancas brillantes formando un dibujo. La fachada oeste se presenta retroceso respecto del gálibo de fachada para formar un balcón. Las aberturas en fachada responden siempre a los requerimientos lumínicos y funcionales del interior de las viviendas. La protección solar de ventanas y balcones exteriores se hace por medio de postigos batientes de aluminio lacado blanco. La fachada oeste, reculada, está protegida del sol por paños de celosía cerámica montados en marcos de hierro pintado y colgados de las losas que forman la balconada corrida exterior.
Los accesos se organizan a través de tres núcleos de escalera dispuestos dentro del patio central de la siguiente manera: las escaleras A y B comparten vestíbulo con entrada desde la avenida de Can Serra, y dan acceso a la parte del bloque de altura PB+6. La escalera C tiene un vestíbulo independiente, con entrada desde la calle Joanot Martorell, y da acceso a la parte de altura PB +4 respondiendo a una vía menos transitada. Todas las escaleras disponen de ascensor que tiene continuidad a las plantas de aparcamiento. En las tres primeras plantas se sitúan doce viviendas cada una, y en la cuarta, quinta y sexta se sitúan otras seis. En la planta baja se encuentran los accesos a los dos vestíbulos, ocho viviendas, uno de ellos adaptado, los accesos directos al local de uso complementario, y las rampas y las dos escaleras de acceso al aparcamiento. El aparcamiento se distribuye en tres plantas: la primera situada parcialmente en planta baja debido a la fuerte pendiente de la parcela y dos más soterradas. En total se obtienen 100 plazas.

The Turó del Sastre sector, where the site of this intervention is located, is in the middle of an urban setting in a gradual process of urbanisation. The project forms part of a joint operation of nine buildings of similar size and clearance aligned with the street they give onto. The site has a surface area of 1,092 m², which topographically forms an inclined plane running north-east to south-west with an average inclination of 6%.
Building 18C is on a city block shared with three other buildings that are grouped to form parallel bars 29 metres apart so as to create an open, gardened block interior. The buildable depth of the block is divided into two lines of dwellings separated by an interior courtyard for ventilating kitchens and bathrooms. In this way, all the bedrooms and living-rooms give onto the exterior. The difference in clearance within the block means that the building takes the form of a bar (ground floor + 4 area) and a tower (ground floor + 6 area).
The exterior façades are unfaced masonry with a matte white finish, combined with glossy white enamel pieces to form a pattern. The west façade is set back with respect to the façade clearance to form a continuous balcony. The openings in the façade all respond to lighting and functional requirements inside the housing units. Protection against the sun in windows and exterior balconies is by means of shutters in white lacquered aluminium. The west façade is set back and protected from the sun by pieces of ceramic latticework mounted in painted iron frames and hung from the tiles forming the exterior continuous balcony.
All the housing units are 'practicable'. The accesses are organised through three stairwells arranged in the central courtyard as follows: stairs A and B share a vestibule with the entrance from Avinguda de Can Serra and provide access to the ground-floor + 6 part of the block. Staircase C has an independent vestibule with an entrance from Carrer de Joanot Martorell and provides less-used access to the ground-floor + 4 part of the building. All the staircases have a lift which continues to the basement car parks. The first three floors have twelve housing units each, while the fourth, fifth and sixth have six. The ground floor provides access to both vestibules and has eight housing units, one of them adapted, the direct accesses to the premises for complementary use and the ramps and two staircases leading to the car park. The car park is distributed over three floors: the first located partly on the ground floor because of the steep slope of the site and two more underground. All together there are 100 parking places.

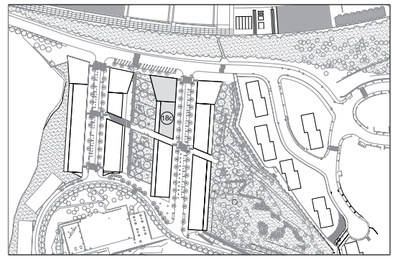

Emplaçament

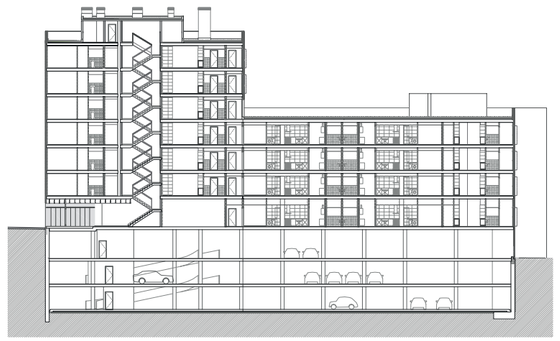

Secció 1

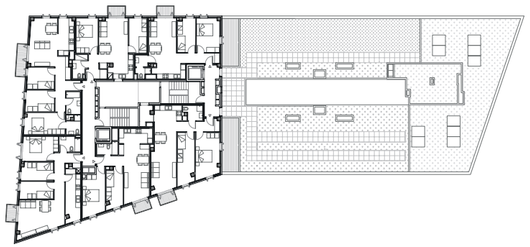

Plantes 4, 5 i 6

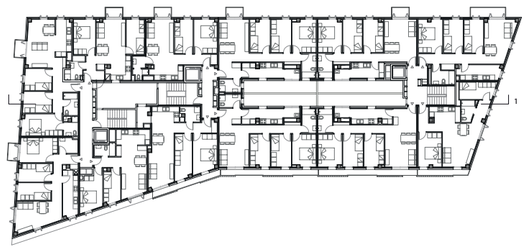

Plantes 1, 2 i 3

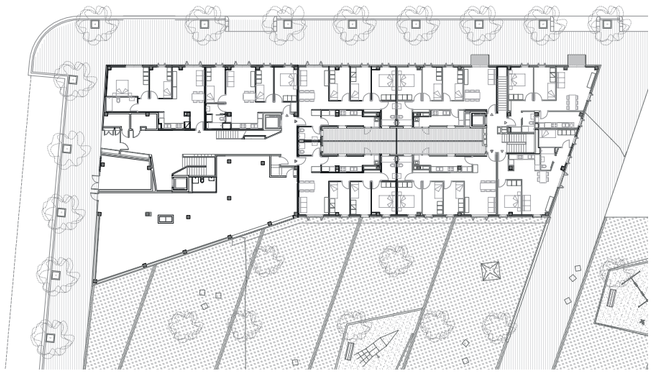

Planta baixa i entorn

0 2 10 20

C. DE JOSEP PLA
SANT ANDREU DE LA BARCA
37 HABITATGES

Règim de protección oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general

Data concurso | Fecha concurso | Competition date
Maig 2009

Superfície total | Superfície total | Total Area
4.253,20 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Harquitectes Area Productiva SLP

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Aumedes Dap SLPU, arquitectes tècnics

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
ÀBAC Enginyers

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Estudio de arquitectura e ingeniería DCE 2002 SL, estructures

Infografia | Infografía | Infographics
Harquitectes Area Productiva, SLP

La parcel·la es troba en una zona urbana consolidada envoltada per grans blocs aïllats, de volumetria específica, que semblen requerir una solució d'edifici únic amb prou presència per adequar-se a aquesta realitat de grans blocs. Tanmateix, la construcció veïna d'illa demana el contrari: evitar un front edificat continu que actuï de barrera visual i elimini les actuals vistes llunyanes. Davant d'aquesta contrarietat d'objectius es proposa un edifici entès com a únic, amb un sol aparcament i una planta baixa compartida, però amb un desenvolupament en alçada en doble bloc.
La descomposició en dues unitats i el joc d'alçades entre elles permet l'oxigenació de l'interior d'illa.
Per contra, la geometria complementària amb què es projecten i el lliscament dels elements que les componen, aconsegueixen generar sensació d'unitat i gran escala. Per tal de separar-se de l'edificació existent, el nou edifici s'alinea al carrer de Josep Pla. Aquesta disposició longitudinal unifica el conjunt i aconsegueix una composició única. A més, el desencaix entre blocs permet ocupar les zones més distants dels límits amb les edificacions veïnes, flexibilitzar-ne les relacions gràcies als buidats interiors i resoldre les orientacions dels nous habitatges a l'est i l'oest evitant la visió directa del bloc preexistent.
Els dos blocs tenen una façana molt massiva, d'obra vista i amb una composició molt regular, amb un clar domini del ple sobre el buit i amb els forats verticals. A les façanes est i oest hi ha l'espai més característic dels habitatges, la galeria, un àmbit intermedi tancat però no climatitzat, que aporta avantatges climàtics, acústics i de flexibilitat en l'ús. La compacitat de l'edifici aporta també una alta eficiència funcional en els espais comunitaris i una relació entre la superfície útil i construïda molt optimitzada. El nucli de comunicacions vertical es redueix al mínim, amb un sol ascensor per a cada torre gràcies a la posició central que agafa dins la planta en L de cada bloc.
Les dues torres consten de planta baixa i cinc plantes pis. Tots els habitatges tenen ventilació creuada; n'hi ha 34 de dues habitacions, 2 d'una i 1 de tres habitacions. El fet que la majoria d'habitatges siguin de dues, fa que les solucions constructives se simplifiquin i les instal·lacions s'ordenin. A més dels habitatges, també s'incorpora un local a la planta baixa i l'aparcament a la planta semisoterrani. L'accés a l'aparcament, a les escales d'emergència i a les escales dels blocs d'habitatges es fa pel carrer de Josep Pla. La façana oposada, un nou espai públic contigu al parc, dóna accés al local i a una de les torres, mentre que a l'altra s'hi arriba des de l'espai exterior comunitari que dóna al carrer de Sant Llop.

La parcela se encuentra en una zona urbana consolidada rodeada por grandes bloques aislados, de volumetría específica, que parecen requerir una solución de edificio único con suficiente presencia para adecuarse a esta realidad de grandes bloques. Sin embargo, la construcción vecina de manzana pide lo contrario: evitar un frente edificado continuo que actúe de barrera visual y elimine las actuales vistas lejanas. Ante esta contrariedad de objetivos se propone un edificio entendido como único, con un solo aparcamiento y una planta baja compartida, pero con un desarrollo en altura en doble bloque.
La descomposición en dos unidades y el juego de alturas entre ellas permite la oxigenación del interior de manzana. Por lo contrario, la geometría complementaria con la que se proyectan y el deslizamiento de los elementos que las componen, consiguen generar sensación de unidad y gran escala. Para separarse de la edificación existente, el nuevo edificio se alinea en la calle Josep Pla. Esta disposición longitudinal unifica el conjunto y consigue una composición única. Además, el desencaje entre bloques permite ocupar las zonas más distantes de los límites con las edificaciones vecinas, flexibilizar sus relaciones gracias a los vaciados interiores y resolver las orientaciones de las nuevas viviendas a este y oeste evitando la visión directa del bloque preexistente.
Los dos bloques tienen una fachada muy masiva, de obra vista y con una composición muy regular, con un claro dominio del lleno sobre el vacío y con los huecos verticales. En las fachadas este y oeste está el espacio más característico de las viviendas, la galería, un ámbito intermedio cerrado pero no climatizado, que aporta ventajas climáticas, acústicas y de flexibilidad en el uso. La compacidad del edificio aporta también una alta eficiencia funcional, en los espacios comunitarios y una relación entre la superficie útil y construida muy optimizada. El núcleo de comunicación vertical se reduce al mínimo, con un solo ascensor para cada torre gracias a la posición central que toma en la planta en L de cada bloque.
Las dos torres constan de planta baja y cinco plantas piso. Todas las viviendas tienen ventilación cruzada; hay 34 de dos habitaciones, 2 de una y 1 de tres habitaciones. El hecho de que la mayoría de viviendas son de dos, hace que las soluciones constructivas se simplifiquen y las instalaciones se ordenen.
Además de las viviendas, también incorpora un local en la planta baja y el aparcamiento en la planta semisótano. El acceso al aparcamiento, a las escaleras de emergencia y a las escaleras de los bloques de viviendas se hace por la calle Josep Pla. La fachada opuesta, un nuevo espacio público contiguo al parque, da acceso al local y a una de las torres, mientras que a la otra se llega desde el espacio exterior comunitario que da a la calle Sant Llop.

The plot is in a consolidated urban area surrounded by large detached blocks, with a specific volumetry, which seem to call for a solution based on a single building with sufficient presence to adapt to this reality of large blocks. However, the neighbouring city-block construction calls for the opposite: avoidance of a continuous built-up front acting as a visual barrier and eliminating the present distant views. In face of these contrasting objectives the proposal is for a building understood as unique, with a single car park and a shared ground floor, but vertically developed as a single block.
The breakdown into two units and the play of different heights between them lets air into the interior of the block. On the other hand, the complementary geometry with which they are planned and the shifting of the elements making them up manage to create a sensation of unity and large scale. To keep separate from the existing buildings, the new building is aligned with Carrer Josep Pla. This longitudinal arrangement unifies the whole and achieves a single composition. In addition, the misfit between blocks means the most distant areas of the limits between neighbouring buildings can be occupied, relations between them can be made more flexible thanks to the interior thinning and the new buildings can be oriented east and west, avoiding a direct view of the pre-existing building.
The two blocks have a very massive brickwork façade with a very regular composition, with a clear predominance of fullness over void and with vertical openings. On the east and west façades is the most characteristic part of the accommodation, the gallery, an intermediate space which is enclosed but not weatherised, which entails advantages as regards climate, acoustics and ease of use. The compactness of the building also entails high functional efficiency in the communal areas and a highly optimised relationship between usable and built surface area. The vertical transportation unit is reduced to a minimum, with a single lift for each tower, thanks to its central position in the L-shaped floorplan of each block.
The two towers consist of a ground floor and five upper floors. All the housing units have cross ventilation. There are 34 units with two bedrooms, two with one and one with three. The fact that most of the accommodation has two bedrooms simplifies construction solutions and the arrangement of the installations. As well as the housing, there are also premises on the ground floor and a car park on the semi-basement floor. Access to the car park, the emergency stairs and the staircase of the housing blocks is by Carrer de Josep Pla. The opposite façade, a new public space adjacent to the park, provides access to the premises and to one of the towers, while the other one is reached from the exterior communal area that gives onto Carrer de Sant Llop.

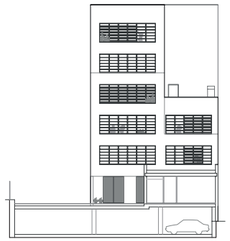
Façana sud-est interior

Façana carrer Josep Pla

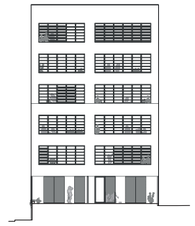
Façana nord-oest

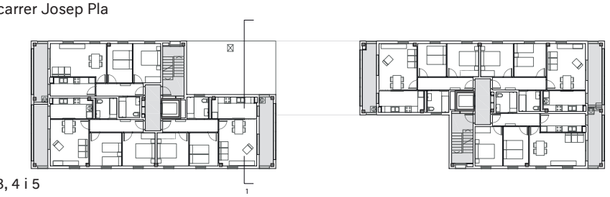
Plantes 3, 4 i 5

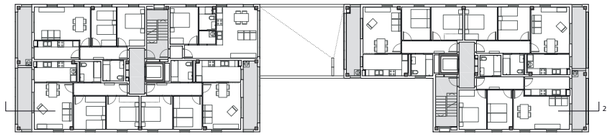
Plantes 1 i 2

Planta baixa

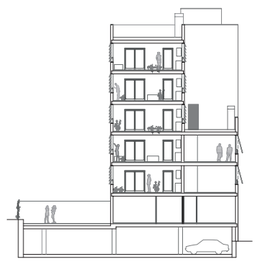
Secció 1

Secció 2

C. DE BALDIRI NET I FIGUERES
SANT BOI DE LLOBREGAT
84 HABITATGES

Règim de protección oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general, preu concertat i preu lliure

Data concurso | Fecha concurso | Competition date
Maig 2009

Superfície total | Superfície total | Total Area
13.917,40 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Estudi Massip-Bosch arquitectes SLP

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Aumedes Dap SLPU, arquitectes tècnics

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
AET Enginyeria, telecomunicacions

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Angelica Floriddia, Cornelia Memm, Inma Rodríguez i Eloi Hortoneda, arquitectes
Manuel Arguijo, estructures

Infografia | Infografía | Infographics
Estudi Massip-Bosch arquitectes SLP
Rupert Maurus

La proposta dóna una resposta integradora a les diverses condicions urbanes, funcionals i de gestió que concorren en el solar, assumint el doble rol que sembla atorgar-li el planejament: ser alhora fita que marca el creuament entre dos carrers principals del barri, i ser frontissa, junt amb el nou parc lineal, entre l'àrea residencial i l'àrea industrial i comercial que es troben a banda i banda. Tot i definir-se com un edifici purament prismàtic seguint els paràmetres normatius, les façanes recullen aquesta voluntat d'integració en la seva materialització. Com a fita, reconeix el seu paper en consonància amb l'edifici veí, simultani en la promoció, establint-hi una relació directa en incorporar a la façana una segmentació vertical de la mateixa dimensió, cosa amb la qual es recompon una simetria virtual que els relaciona; com a frontissa, incorpora alguns mecanismes de mediació entre la seva escala gran, l'escala intermèdia dels edificis del seu voltant, l'escala petita del Centre d'Assistència Primària els Vinyets i la pròpia dels habitatges.
L'organització de les unitats d'habitatge es basa en un model compacte que cerca les millors prestacions per als pisos i que és sensible a les diferents condicions d'orientació determinades pel gàlib normatiu.
La solució adoptada permet que tots els habitatges tinguin dues façanes i dues orientacions. Igualment, ha estat una voluntat del projecte obtenir el major nombre possible d'unitats de tres i dues habitacions i evitar les d'una o quatre. En conseqüència, s'ha optat per dividir longitudinalment la profunditat edificable en dos blocs asimètrics, separats per un gran pati interior corregut que conté els accessos verticals. A la banda sud-est hi ha els pisos de tres habitacions en una crugia de 10,15 metres més profunda que la de la banda nord-oest, que en fa 8,15 metres i on se situen els pisos de dues habitacions; per tal de millorar-ne la insolació, aquests pisos es doten d'una sala passant que aprofita la llum de migdia a través del pati. Els pisos adaptats es formen com una variació del tipus bàsic de tres habitacions tot i que també se'n poden fer de més petits a partir del de dues habitacions.
El tractament de les façanes reflecteix aquesta diferenciació tipològica i d'orientació. La façana sud-est es treballa en profunditat, amb les finestres protegides del sol mitjançant porticons abatibles estrets, mentre que a la nord-oest les terrasses poden esdevenir galeries vidriades i l'enfosquiment es fa amb persianes enrotllables. Les parts massisses es plantegen amb estuc monocapa tipus STO i amb revestiments de xapa miniona d'alumini; els tancaments i els elements complementaris, també són d'alumini.

La propuesta da una respuesta integradora a las varias condiciones urbanas, funcionales y de gestión que concurren en el solar, asumiendo el doble rol que parece otorgarle el planeamiento: ser a la vez hito que marca el cruce entre dos calles principales del barrio, y ser bisagra, junto con el nuevo parque lineal, entre el área residencial y el área industrial y comercial que se encuentran en ambos lados. Aunque se define como un edificio puramente prismático siguiendo los parámetros normativos, las fachadas recogen esta voluntad de integración en su materialización.
Como meta, reconoce su papel en consonancia con el edificio vecino, simultáneo en la promoción, estableciendo una relación directa en incorporar a la fachada una segmentación vertical de la misma dimensión, algo con lo que se recompone una simetría virtual que los relaciona, como bisagra, incorporando algunos mecanismos de mediación entre su escala grande, la escala intermedia de los edificios de su alrededor, la escala pequeña del centro de asistencia primaria Els Vinyets y la propia de las viviendas.
La organización de las unidades de vivienda se basa en un modelo compacto que busca las mejores prestaciones para los pisos y que es sensible a las diferentes condiciones de orientación determinadas por el gálibo normativo. La solución adoptada permite que todas las viviendas tengan dos fachadas y dos orientaciones. Igualmente, ha sido una voluntad del proyecto obtener el mayor número posible de unidades de tres y dos habitaciones y evitar las de una o cuatro. En consecuencia, se ha optado por dividir longitudinalmente la profundidad edificable en dos bloques asimétricos, separados por un gran patio interior corrido que contiene los accesos verticales. En el lado sureste están los pisos de tres habitaciones en una crujía de 10,15 metros más profunda que la de la parte norte-oeste, que hace 8,15 metros y donde se sitúan los pisos de dos habitaciones, para mejorar su insolación, estos pisos se dotan de una sala pasante que aprovecha la luz de mediodía a través del patio. Los pisos adaptados se forman como una variación del tipo básico de tres habitaciones aunque también se pueden hacer más pequeños a partir del de dos habitaciones.
El tratamiento de las fachadas refleja esta diferenciación tipológica y de orientación. La fachada sureste se trabaja en profundidad, con las ventanas protegidas del sol mediante contraventanas abatibles estrechas, mientras que en la noroeste las terrazas pueden ser galerías vidriadas y el oscurecimiento se hace con persianas enrollables. Las partes macizas se plantean con estucado monocapa tipo STO y con revestimientos de chapa miniona de aluminio, los cerramientos y los elementos complementarios, también son de aluminio.

The proposal offers a response that integrates the various urban, functional and management conditions that come together on the site and takes on the twin role that the planning seems to confer on it: being at one and the same time a landmark signalling the crossroads between two of the neighbourhood's main streets and a hinge, along with the new linear park, between the residential area and the industrial and commercial area to be found on either side.
Although it is defined as a purely prismatic building following regulation parameters, the façades reflect this wish for integration in its materialisation.
As a landmark, it acknowledges its role in keeping with the adjacent building, promoted at the same time, establishing a direct relationship with it by incorporating the vertical segmentation with the same dimensions in the façade, thereby recomposing a virtual symmetry that relates them; as a hinge, it incorporates certain mediation mechanisms between its large scale, the intermediate scale of the surrounding buildings and the small scale of the Els Vinyets primary health care centre and that of the housing units.
The housing units are organised according to a compact model that aims at the best conditions for the flats and that is sensitive to the different orientation conditions defined by the regulation clearance.
The solution adopted means that every unit can have two façades and two orientations. Similarly, one of the aims of the project was to obtain the largest possible number of units with two or three bedrooms and avoid units with one or four bedrooms. Consequently, the buildable depth has been longitudinally divided into two asymmetrical blocks separated by a continuous large interior courtyard containing the vertical accesses. To the south-east are the three-bedroom flats in a bay measuring 10.15 metres, which is deeper than the one on the north-west side, which is 8.15 metres, and where the two-bedroom flats are located. To increase sunlight, these flats have a through living-room that takes advantage of the light from the south via the courtyard. The adapted flats are formed as a variation of the basic three-bedroom type though smaller ones can also be formed from the two-bedroom type.
The treatment of the façades reflects this differentiation of type and orientation. The south-east façade is worked in depth, with the windows protected from the sun by narrow folding shutters, while on the north-east façade the terraces can be made into glassed-in balconies and roller blinds keep the light out. The solid sections are designed with STO-type monolayer stucco and with a veneer of miniwave aluminium panels. Doors and windows and complementary elements are also in aluminium.

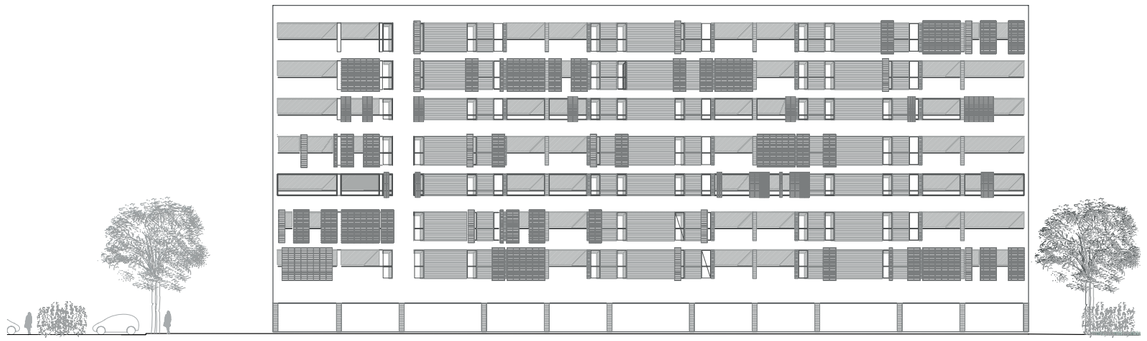

Alçat sud

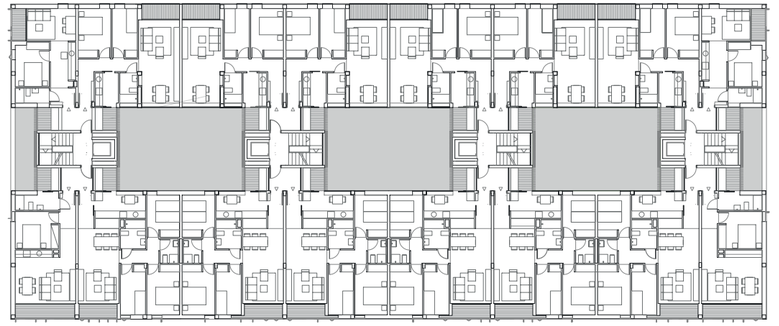

Planta tipus

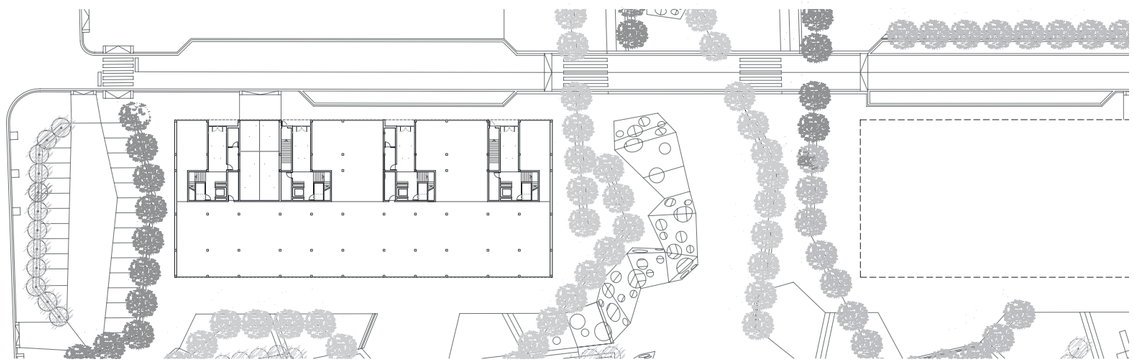

Planta baixa i entorn

C. DE BALDIRI NET I FIGUERES
SANT BOI DE LLOBREGAT
95 HABITATGES

Règim de protección oficial | Régimen de protección oficial | Social housing type
Règim general, preu concertat

Data concurso | Fecha concurso | Competition date
Maig 2009

Superfície total | Superfície total | Total Area
12.629,48 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
J. Herreros-M. Benedito i M. Sanz, arquitectes

Direcció executiva | Dirección ejecutiva | Construction management
Eulalia Aran i Corbella, arquitecta tècnica

Enginyeria instal·lacions | Ingeniería instalaciones | Engineering facilities
PGI Engineering

Altres col·laboradors | Otros colaboradores | Other partners
Carmen Antón i Filippo Sapienza, arquitectes responsables del projecte
Jens Richter i Igor Bragado, arquitectes
Manuel Arguijo, estructures

Infografia | Infografía | Infographics
Victor Enrich

El programa exigeix la màxima ocupació del volum disponible. Aquest requeriment, junt amb les exigències d'eficàcia i senzillesa derivades de l'enunciat, suposen un repte per desenvolupar un projecte amb algun valor afegit. Buscant la mínima pèrdua de superfície en comunicacions, s'implanta un únic nucli central equipat amb dues escales entrelligades tipus tisora, dos ascensors de doble desembarcament i els corresponents nuclis d'instal·lacions. Tenir un únic vestíbul passant i accessible tant des del carrer com des de l'espai públic i una única centralització d'escomeses, repercuteix en la claredat de l'espai comercial i de l'aparcament. Els locals comercials disposen d'un altell que aprofita l'alçada lliure màxima de la planta baixa. L'aparcament compensa la seva escassa dimensió transversal amb mitges rampes als extrems que ofereixen claredat d'ús i comoditat d'accés a totes les places. Respecte dels habitatges, totes les sales d'estar i dormitoris són exteriors mentre que accessos, cuines i banys donen a quatre corredors que serveixen a quatre habitatges cadascun. Nucli i passarel·les es dissenyen tan aeris com és possible per assegurar ventilacions i lleugeresa i amb això s'amplia virtualment la dimensió del pati. Es realitzen tres sostraccions de valor plàstic i efectes mediambientals notables per entallar el volum. Dites operacions donen fruit als habitatges que gaudeixen de terrasses i pèrgoles i creen relacions visuals entre les passarel·les i els espais exteriors generats. Les seccions mostren la riquesa obtinguda amb aquestes manipulacions en el volum i en la proporció entre la massa construïda i els patis generats. Els alçats es resolen amb grans paquets de finestres que simplifiquen la imatge, n'accentuen la dimensió horitzontal i confereixen una certa condició monumental a la construcció. A l'exterior sembla que tot el bloc estigui vidriat; l'interior de cada habitació té tanmateix les obertures delimitades per facilitar moblaments i direccionar l'espai i les vistes.

El color és un ingredient important d'aquesta silueta característica i s'ha optat per un joc de tonalitats verdes per respondre a les possibilitats de l'entorn. El de les façanes exteriors és més dens i el de les interiors molt clar i lluminós jugant, inclús, amb dues tonalitats molt pròximes per crear una certa vibració que n'accentuï l'alegria. Les instal·lacions són molt senzilles i arriben als habitatges per les passarel·les amb traçats registrables en tot moment.

La sostenibilitat s'entén com un conjunt de respostes majoritàriament passives: ventilació dels patis a través dels forats oberts a la façana, façanes ventilades, materials d'elevada inèrcia tèrmica, proteccions solars, tancaments amb ruptura de pont tèrmic, incorporació de vegetació als patis i terrasses i ventilacions creuades als habitatges.

El programa exige el máximo aprovechamiento del volumen disponible. Este requerimiento, junto con las exigencias de eficacia y sencillez derivadas del enunciado, suponen un reto para desarrollar un proyecto con algún valor añadido. Buscando la mínima pérdida de superficie en comunicaciones, se implanta un único núcleo central equipado con dos escaleras entrelazadas tipo tijera, dos ascensores de doble desembarco y los correspondientes núcleos de instalaciones. Tener un único vestíbulo pasante y accesible tanto desde la calle como desde el espacio público y una única centralización de acometidas, repercute en la claridad del espacio comercial y del aparcamiento. Los locales comerciales disponen de un altillo que aprovecha la altura libre máxima de la planta baja. El aparcamiento compensa su escasa dimensión transversal con medias rampas en los extremos que ofrecen claridad de uso y comodidad de acceso a todas las plazas. Respecto a las viviendas, todas las salas de estar y dormitorios son exteriores mientras que accesos, cocinas y baños dan a cuatro corredores que sirven a cuatro viviendas cada uno. Núcleo y pasarelas se diseñan tan aéreos cómo es posible para asegurar ventilaciones y ligereza y con ello se amplía virtualmente la dimensión del patio. Se realizan tres sustracciones de valor plástico y efectos medioambientales notables para entallar el volumen. Dichas operaciones dan fruto a las viviendas que disfrutan de terrazas y pérgolas y crean relaciones visuales entre las pasarelas y los espacios exteriores generados. Las secciones muestran la riqueza obtenida con estas manipulaciones en el volumen y en la proporción entre la masa construida y los patios generados. Los alzados se resuelven con grandes paquetes de ventanas que simplifican la imagen, acentúan la dimensión horizontal y confieren una cierta condición monumental a la construcción. En el exterior parece que todo el bloque esté acristalado, el interior de cada habitación tiene sin embargo las aberturas delimitadas para facilitar el amueblado y direccionar el espacio a las vistas.

El color es un ingrediente importante de esta silueta característica y ha optado por un juego de tonalidades verdes para responder a las posibilidades del entorno. El de las fachadas exteriores es más denso y el de las interiores muy claro y luminoso jugando, incluso, con dos tonalidades muy semejantes para crear una cierta vibración que acentúe la alegría. Las instalaciones son muy sencillas y llegan a las viviendas por las pasarelas con trazados registrables en todo momento.

La sostenibilidad se entiende como un conjunto de respuestas mayoritariamente pasivas: ventilación de los patios a través de los huecos abiertos en la fachada, fachadas ventiladas, materiales de elevada inercia térmica, protecciones solares, cierramientos con rotura de puente térmico, incorporación de vegetación en los patios y terrazas y ventilaciones cruzadas en las viviendas.

The programme calls for full use of the volume available. This requirement, along with the requirements of efficiency and simplicity laid out in the brief, poses a challenge for the development of a project with added value. In order to minimise loss of surface area in communications, a single central unit is introduced that is fitted with two intertwined scissor stairs, two lifts with double disembarkation and the corresponding installations. Having a single through hallway accessible both from the street and from the public space and a single central mains unit has an effect in terms of light in the commercial area and the car park. The commercial premises have a mezzanine floor that takes advantage of the maximum free height of the ground floor. The car park makes up for its limited width with half ramps at each end that provide clarity of use and ease of access to all the parking places. With regard to the housing, all the living rooms and bedrooms are exterior, while the accesses, kitchens and bathrooms give onto four corridors that each serve four homes. The design of the central unit and the walkways is as airy as possible to ensure ventilation and lightness and thereby virtually extend the size of the courtyard. Three reductions have been made which have a considerable aesthetic and environmental effect to trim the volume. These operations give fruit in the homes with terraces or pergolas and create visual relations between the walkways and the exteriors generated. The cross-sections show the rich results of these manipulations of the volume and in the proportion between the built mass and the courtyards generated. The elevations are resolved with large packets of windows that simplify the image, accentuate the horizontal dimension and confer a certain monumental nature on the construction. From the exterior the whole block seems to be glazed; the interior of each room, however, has the openings delimited to allow furnishing and to direct the space and the views.

Colour is an important ingredient of this characteristic silhouette and the choice has been a play of shades of green to answer to the possibilities of the surroundings. That of the exterior façades is denser and that of the interior ones is very light and bright, even playing with two very similar shades to create a certain vibration to emphasise the cheerfulness.

The installations are very simple and reach the homes via the walkways following a course that can be inspected at any point.

Sustainability is understood as a series of mainly passive responses: courtyard ventilation through openings in the façade, ventilated façades, materials with high thermal inertia, solar protection, thermal breaks in doors and windows, inclusion of vegetation in courtyards and on terraces and cross ventilation in housing units.

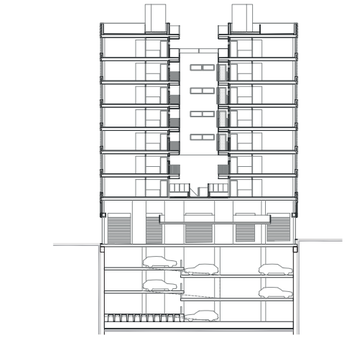

Secció 1

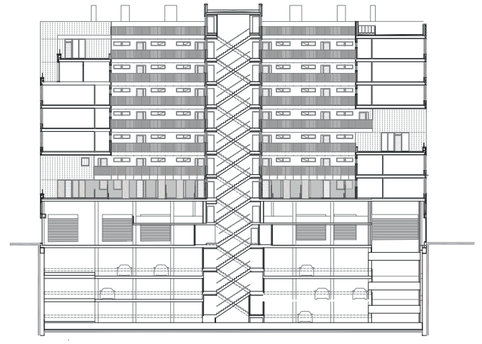

Secció 2

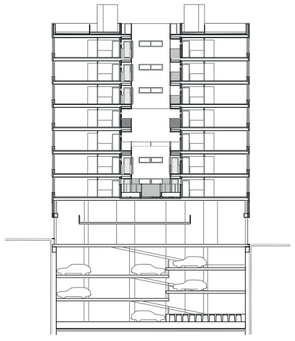

Secció 3

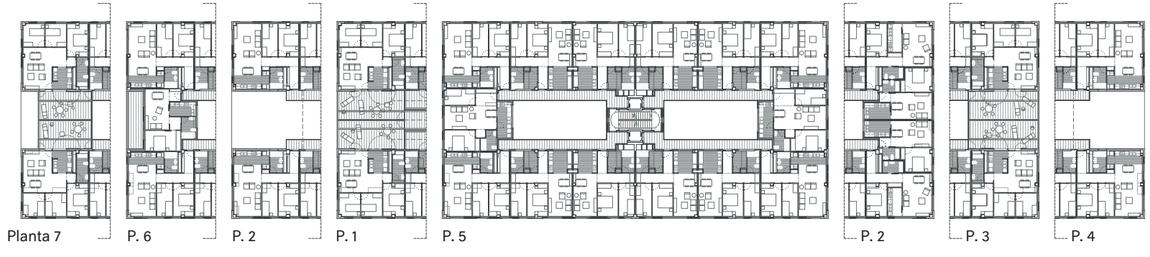

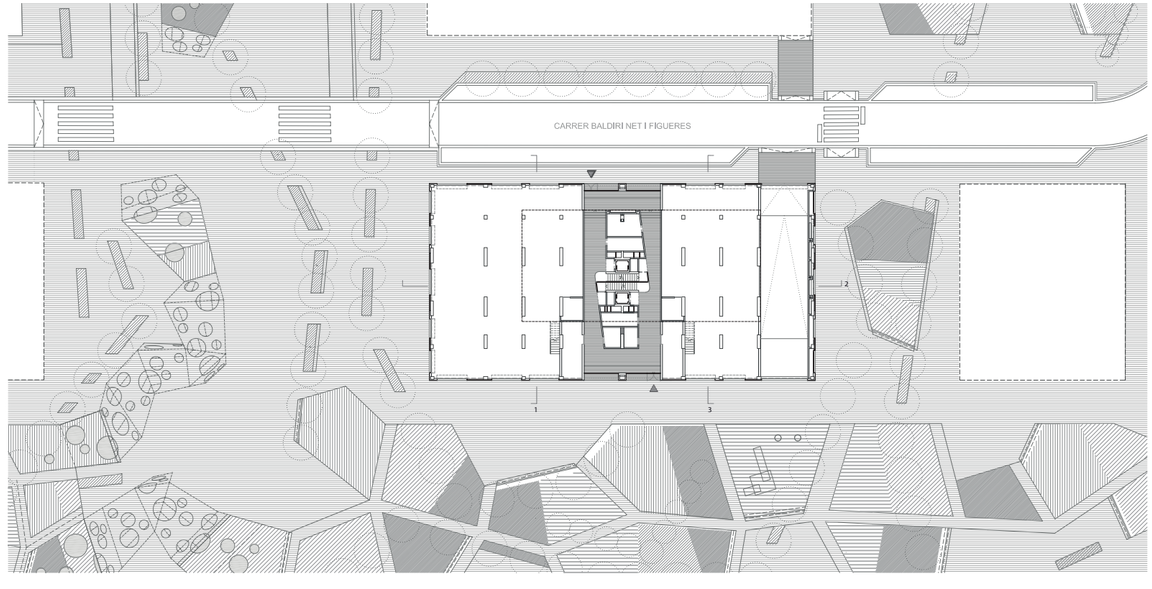

Planta baixa

0 4 10 20

URBANITZACIONS
URBANIZACIONES
URBANISATIONS

En la construcció d'hàbitats urbans és tan important la implantació arquitectònica com la seva vinculació amb l'espai públic. Sobretot en situacions perifèriques, la construcció d'un paisatge urbà és un dels condicionants per construir ciutat.
És en aquest concepte d'hàbitat urbà on es pot reflexionar en el conjunt: en l'habitatge, en la continuïtat urbana, en l'espai urbà comunitari, de barri i, fins i tot, en la intervenció en espais de límit urbà amb un interès paisatgístic, com pot ser una riera o un turó.
En alguns dels sectors promoguts n'hem executat les obres d'urbanització bàsiques, però també hem desenvolupat parcs, places, itineraris i miradors, que en conjunt representen nous àmbits urbans d'alt confort vinculats molt directament als nostres edificis, per combinar activitats de lleure en entorns verds i habitatges integrats en el nou paisatge urbà.

En la construcción de hábitats urbanos es tan importante la implantación arquitectónica como su vinculación con el espacio público. Sobre todo en situaciones periféricas, la construcción de un paisaje urbano es uno de los condicionantes para construir ciudad. Es en este concepto de hábitat urbano donde se puede reflexionar en el conjunto: en la vivienda, en la continuidad urbana, en el espacio urbano comunitario, de barrio y, incluso, en la intervención en espacios de límite urbano con un interés paisajístico, como puede ser una riera o una colina.
En algunos de los sectores promovidos hemos ejecutado las obras de urbanización básicas, pero también hemos desarrollado parques, plazas, itinerarios y miradores, que en conjunto representan nuevos ámbitos urbanos de alto confort vinculados muy directamente a nuestros edificios, para combinar actividades de ocio en entornos verdes y viviendas integradas en el nuevo paisaje urbano.

In the construction of urban habitats, architectural integration is just as important as their links to public space. Especially in outlying situations, the construction of an urban landscape is one of the conditioning factors in building the city.
It is in this concept of urban habitat that the whole can be reflected: in the housing, in the urban continuity, in the communal or neighbourhood urban space and even in work in sites on the edge of the city with landscape value, such as a watercourse or hill.
In some of the sectors promoted we have carried out the basic work of urbanisation, but we have also developed parks, plazas, paths and lookout points which together represent new high-comfort urban areas tied directly to our buildings to combine leisure activities in green surroundings and housing integrated in the new urban landscape.

URBANITZACIÓ
PARC DEL TURÓ DEL SASTRE
MONTGAT

URBANITZACIÓ
SALÓ CENTRAL
SANT BOI DE LLOBREGAT

URBANITZACIÓ
CAN JORDANA
TIANA

PARC DEL TURÓ DEL SASTRE MONTGAT
URBANITZACIÓ

Data projecte | Fecha proyecto | Project date
Maig 2006

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Desembre 2008

Superfície total | Superfície total | Total Area
10.450 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Claudi Aguiló Aran i Martí Sanz, arquitectes
i Albert Domingo, enginyer industrial - DataAE
EPTISA Enginyeria i Serveis SAU

Col·laboradors | Colaboradores | Collaborators
Xavier Torret, arquitecte tècnic
Catalina Montserrat, enginyera agrònoma - AMB
Emma Martí, arquitecta
Adrià Guardiet, estudiant d'arquitectura

Contractista | Contratista | Contractor
Comsa

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Jordi Surroca

Reconeixements | Reconocimientos | Acknowledgements
2011 / 1er Premi ex-aequo Intervecions en espais Exteriors. 3era Mostra d'Arquitectura del Maresme.
2009-2010 / Selecció JAE-Jóvenes Arquitectos Españoles.
2008 / Obra Seleccionada en la X Bienal Española de Arquitectura y Urbanismo

El turó del Sastre és un dels accidents que modelen la topografia del terme de Montgat i ateny els 171 metres al cim culminant. Està situat al nord-oest de la vila i a la seva falda s'hi troben diversos equipaments com ara el camp de futbol, el cementiri i l'institut.
Les estratègies principals del projecte de parc han estat garantir l'accessibilitat a qualsevol punt, incloent-hi l'accés al cim del turó, i estructurar una sèrie d'àrees lliures o zones d'estar per permetre diferents tipus d'activitat. El parc s'estructura mitjançant dos tipus de recorreguts: els que permeten la connectivitat directa entre la ciutat i el parc, i els que ordenen els trajectes a través del paisatge enllaçant les diferents zones d'estar per arribar als punts més significatius.
La diversitat de recorreguts es diferencia segons els materials; cada tipus de paviment implica una funció diferent dins del conjunt de la intervenció.
Els recorreguts urbans es concreten amb materials d'origen mineral; els de la part alta del turó es defineixen per materials d'origen vegetal, fusta.
Les passarel·les de fusta són un sistema de recorreguts autoportants i amb certa autonomia estructural que permet mantenir el criteri del circuit accessible als vianants previst al projecte, malgrat les dificultats topogràfiques del lloc. La independència geomètrica entre la passera i la topografia també permet reduir els moviments de terra que representaria haver-ho d'executar amb un sistema constructiu convencional, o sigui tractant la fusta només com a paviment.
L'estratègia de formalització de les àrees d'activitat és per mitjà d'eixamplaments dels diferents recorreguts proposats evitant els grans espais que representarien una dificultat a nivell topogràfic. Aquestes àrees d'estar poden ser, per exemple, zones de jocs infantils, agrupacions de bancs per descansar, superfícies polivalents de sauló, espais mirador en el camí... La forma i els materials d'aquestes zones es concreten depenent del tipus d'activitat que s'hi practica o depenent de la ubicació d'aquesta zona dins del parc: com més elevada en sigui la posició menys urbanitzada o més natural és la solució de la pavimentació.
El mirador és l'element de referència del projecte, ja que és el punt final i més elevat dels recorreguts del parc, des del qual les vistes s'estenen i el mar apareix immens, amb tot el seu atractiu realçat. La vegetació és en general de tipus autòcton per assegurar un consum d'aigua moderat. El tipus de plantació varia depenent del lloc, l'ús de l'espai o l'exposició al sud (radiació solar directa i brisa marina). Als grans talussos de roca amb molt de pendent s'hi han plantat diferents tipus d'enfiladisses amb diversos colors de floració i amb fulles de formes i colors també variats.

El turó del Sastre es uno de los accidentes que modelan la topografía del término de Montgat y alcanza los 171 metros en la cima culminante. Está situado al noroeste de la villa y en su falda se encuentran varios equipamientos como el campo de fútbol, el cementerio y el instituto. Las estrategias principales del proyecto del parque han sido garantizar la accesibilidad a cualquier punto, incluyendo el acceso a la cima de la colina, y estructurar una serie de áreas libres o zonas de estar para permitir diferentes tipos de actividad. El parque se estructura mediante dos tipos de recorridos: los que permiten la conectividad directa entre la ciudad y el parque, y los que ordenan los trayectos a través del paisaje, enlazando las diferentes zonas de estar para llegar a los puntos más significativos.
La diversidad de recorridos se diferencia según los materiales, cada tipo de pavimento implica una función diferente dentro del conjunto de la intervención.
Los recorridos urbanos se concretan con materiales de origen mineral, los de la parte alta del cerro se definen por materiales de origen vegetal, madera.
Las pasarelas de madera son un sistema de recorridos autoportantes y con cierta autonomía estructural que permite mantener el criterio del circuito accesible a los peatones previsto en el proyecto, pese a las dificultades topográficas del lugar. La independencia geométrica entre la pasarela y la topografía también permite reducir los movimientos de tierra que representaría haberlo ejecutado con un sistema constructivo convencional, o sea tratando la madera sólo como pavimento. La estrategia de formalización de las áreas de actividad es por medio de ensanchamientos de los diferentes recorridos propuestos, evitando los grandes espacios que representarían una dificultad a nivel topográfico. Estas áreas de estar pueden ser, por ejemplo, zonas de juegos infantiles, agrupaciones de bancos para descansar, superficies polivalentes de tierra, espacios mirador en el camino... La forma y los materiales de estas zonas se concretan dependiendo del tipo de actividad que se practica o dependiendo de la ubicación de esta zona dentro del parque: cuanto más elevada sea la posición menos urbanizada o más natural es la solución de la pavimentación.
El mirador es el elemento de referencia del proyecto, ya que es el punto final y más elevado de los recorridos del parque, desde el que las vistas se extienden y el mar aparece inmenso, con todo su atractivo realzado.
La vegetación es en general de tipo autóctono para asegurar un consumo de agua moderado. El tipo de plantación varía dependiendo del lugar, el uso del espacio o la exposición al sur (radiación solar directa y brisa marina). En los grandes taludes de roca con mucha pendiente se han plantado diferentes tipos de trepadoras con distintos colores de floración y con hojas de formas y colores también diferentes.

Turó del Sastre is one of the features making up the relief of the municipal area of Montgat and reaches 171 metres at its highest point. It is located north-west of the town and its slopes are the setting for various facilities such as the football ground, the cemetery and the secondary school. The main strategies in the plans for the park have been to guarantee access to any point, including the top of the hill, and to form a series of open or rest areas to allow activities of different sorts. The park is structured around two types of itinerary: those providing a direct connection between the city and the park and those forming routes across the landscape linking up the different rest areas to reach the most significant points.
The variety of itineraries is differentiated according to the materials used: each type of paving implies a different function within the intervention as a whole.
The urban routes are distinguished by the use of materials of mineral origin; the ones at the top of the hill are distinguished by the use of materials of vegetable origin, wood. The wooden walkways are a system of self-supporting paths with a certain structural autonomy that allows for the criterion of a circuit accessible to pedestrians as foreseen in the project, despite the area's topographical difficulties. The geometrical independence between the walkway and the topography means we can reduce the earthmoving that would be necessary using a conventional building system that treats the wood simply as paving. The strategy for creating the activity areas is by widening the different paths proposed and avoiding large areas that would pose topographical difficulties. These rest areas can be, for example, children's play areas, groups of benches for resting, multi-use areas with sand, lookout points along the path... The form of these areas and the materials used are decided according to the type of activity taking place there or according to the area's location in the park: the higher the elevation, the less urbanised or more natural is the paving used.
The lookout point is the reference for the project since it is the end and the highest point on the park's itineraries. The views extend from here and the sea looks immense, with all its beauty enhanced.
The vegetation is in general native to keep water consumption down. The type of plants varies according to the location, the use of the area or exposure to the south (direct sunlight and sea breeze). The large, very steep rock slopes are planted with different types of creeper with differently coloured flowers and leaves of different shapes and colours, too.

Emplaçament

Planta general

Secció 1

0 2 5

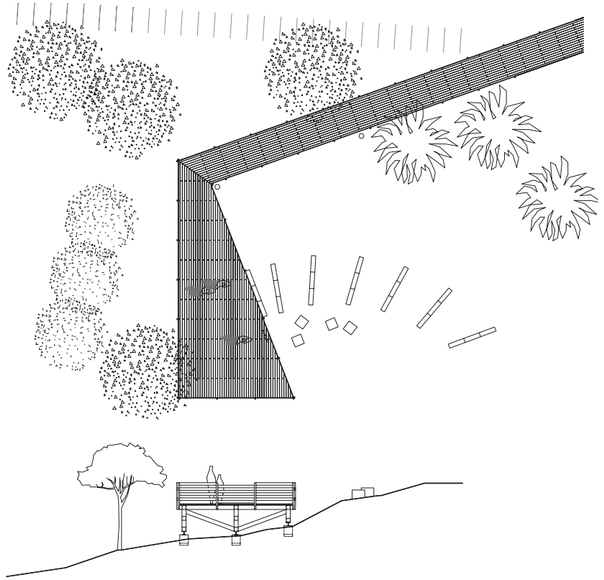

Mirador

0 2 5

1. Paviment de fusta de pi amb rastrells de 120x40x2400 mm amb tractament autoclau i protector hidrosoluble tipus sals de coure
2. Rastrell de fusta de pi 40x40 mm amb autoclau i protector hidrosoluble tipus sals de coure
3. Biga de fusta laminada de 70x200x4500 mm
4. Hidrosembra
5. Terra vegetal
6. Xarxa tridimensional anti-erosió
7. Fonamentació de formigó en massa de 40x40x40 cm
8. Fixacions d'acer galvanitzat

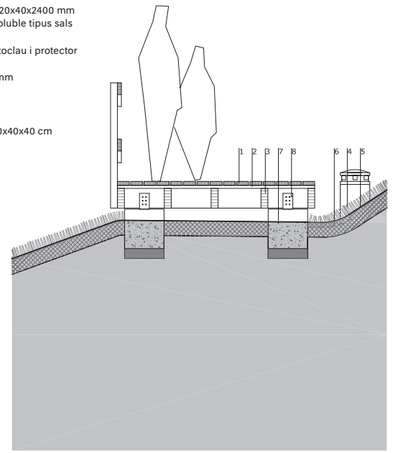

Detall passera

0 0,2 0,5

SALÓ CENTRAL
SANT BOI DE LLOBREGAT
URBANITZACIÓ

Data projecte | Fecha proyecto | Project date
Desembre 2009

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Setembre 2012

Superfície total | Superfície total | Total Area
27.468,63 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
MMI Gestió d'Arquitectura i Paisatge SL
Enric Batlle i Joan Roig, arquitectes

Col·laboradors | Colaboradores | Collaborators
Xavier Ramoneda, Iván Sánchez, Mario Suñer i Enrique Valiente, arquitectes
Dolors Feu, enginyera agrícola i paisatgista
Diana Calicó i Elisabeth Torregrossa - SUMMA serveis d'enginyeria, arquitectes tècniques

Contractista | Contratista | Contractor
Romero Gamero SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Jordi Surroca

Reconeixements | Reconocimientos | Acknowledgements
Finalista en els WAF Awards (World architecture festival 2012)

La situació urbana del lloc, en aquesta confluència de dos grans eixos de la ciutat, és d'una importància cabdal i el projecte així ho entén. D'altra banda, recull també el diferent caràcter i formalització d'aquests eixos, ja que tot i estar en el mateix àmbit de projecte, responen a dues solucions de continuïtat de llarg recorregut. És per això que es formulen propostes específiques per a cada un dels eixos, però sense perdre una idea de conjunt projectual.

Façana de la carretera C-245. El tram de 330 metres de llarg i 40 d'ample que dóna façana a aquesta via suposa la part més important com a espai lliure de tota la intervenció. Aquest espai s'ha projectat tenint en compte la seva situació limítrofa amb la carretera que, tot i haver d'esdevenir un passeig en el futur, a dia d'avui, suporta un flux de cotxes i de soroll important. Es proposa continuar l'eix de vianants que ja existeix cap a l'est unint-lo amb aquest nou recorregut de vianants i de bicicletes situat més pròxim al vial. D'aquesta manera es perllonga i es fomenta el recorregut de vianants i s'allarga la secció que ve de tota la carretera. Adjacents a aquest nou eix de vianants s'hi situen els Jardins del Saló Central: es tracta d'un conjunt d'àmbits que combinen diferents peces de jardineria, parterres amb vegetació, prats i sauló, amb zones de jocs infantils i petites placetes i zones d'estada.

Carrer de Josep Marieges i Julià. És l'altre gran eix i s'ha d'entendre com un eix principalment de vianants, tot i que s'hi mantenen dos carrils de servei per als veïns i comerços, de baixa velocitat i al mateix nivell que el paviment de l'entorn. Es proposen unes fileres d'arbres de gran port com plàtans o lledoners per emfasitzar la idea de passeig. Unes voreres amples permeten desenvolupar-hi activitats com per exemple alguna terrassa de bar, etc. El tram central esdevé un conjunt de parterres, la majoria amb paviment de diferents tipus i d'altres amb vegetació arbustiva, flors o prat. Es pretén que siguin uns jardins amb zones d'estada i que alhora permetin el pas de vianants en el sentit longitudinal del passeig d'una manera tranquil·la i pausada. El desplaçament a peu més ràpid es proposa a les voreres laterals.

La pèrgola. L'espai a la confluència entre els dos eixos esmentats esdevé un punt molt important del projecte. Es proposa un element singular, una pèrgola de grans dimensions que doti l'entorn d'una àrea d'ombra. La pèrgola allibera l'espai sota seu i esdevé així una gran porxada on és possible celebrar-hi activitats de tota mena, com ara mercats setmanals, fires d'artesania, espectacles per a nens, etc.

La situación urbana del lugar, en esta confluencia de dos grandes ejes de la ciudad, es de gran importancia y el proyecto así lo entiende. De otro modo, recoge también el diferente carácter y creación de estos ejes, aunque están en el mismo ámbito de proyecto, responden a dos soluciones de continuidad de largo recorrido. Es por esto que se formulan propuestas específicas para cada uno de los ejes, pero sin perder una idea de conjunto proyectual.

Fachada de la carretera C-245. El tramo de 330 metros de largo y 40 de ancho que da a la fachada a esta vía supone la parte más importante como espacio libre de toda la intervención. Este espacio se ha proyectado teniendo en cuenta su situación limítrofe con la carretera que, todo y convertirse en un paseo en el futuro, a día de hoy soporta un flujo de coches y de ruido importante. Se propone continuar el eje de peatones que ya existe hacia el este, uniéndolo con este nuevo recorrido peatonal y de bicicletas situado más próximo al vial. De esta manera se prolonga y se fomenta el recorrido de peatones y se alarga la sección que viene de toda la carretera. Adyacente a este nuevo eje de peatones se sitúan los Jardines del Saló Central: se trata de un conjunto de ámbitos que combinan diferentes piezas de jardinería, parterre con vegetación, prados y sablón, con zonas de juegos infantiles y pequeñas plazas y zonas de estancia.

Calle Josep Marieges i Julià. Es el otro gran eje y se tiene que entender como un eje principal de peatones, aunque se mantienen en dos carriles de servicio para los vecinos y comercios, de baja velocidad y al mismo nivel que el pavimento del entorno. Se proponen unas hileras de arboles de gran porte como plataneros o almeces para enfatizar la idea de paseo. Unas aceras anchas permiten desarrollar actividades como por ejemplo una terraza de bar, etc. El tramo central se convierte en un conjunto de parterres, la mayoría con pavimento de diferentes tipos y otros con vegetación arbustiva, flores o prados. Se pretende que sean unos jardines con zonas de estancia y que a la vez permitan el paso de peatones en el sentido longitudinal del paseo de una manera tranquila y pausada. El desplazamiento a pie más rápido se propone en las aceras laterales.

La pérgola. El espacio en la confluencia entre los dos ejes mencionados se convierte en un punto muy importante del proyecto. Se propone un elemento singular, una pérgola de grandes dimensiones que dota el entorno de un área de sombra. La pérgola libera el espacio bajo ella y se convierte así en una gran arcada donde es posible celebrar actividades de todo tipo, como mercados semanales, ferias de artesanía, espectáculos para niños, etc.

The site's urban location at this meeting between two of the city's main thoroughfares is of vital importance and the project takes this into account. At the same time, it also reflects differences in the nature of these two thoroughfares and in their formalisation, as despite coming under the same sphere of the project, they answer to two long-distance continuity solutions. This is why specific proposals are made for each thoroughfare, but without losing sight of the overall idea of the project.

C-245 frontage. The 330-metre long, 40-metre wide stretch overlooking this road is the most important part as an open space in the entire intervention. This space was planned bearing in mind its location bordering the road which, although earmarked as a future promenade, currently carries a considerable flow of cars and noise. The plan is to continue the already existing pedestrian street eastwards to connect with the new route for pedestrians and bicycles located closer to the roadway. This will extend and promote the pedestrian route and add to the section that comes from the whole road. Next to this new pedestrian thoroughfare are the Saló Central Gardens, a series of spaces combining different garden elements, flowerbeds, grass and sand, with children's play areas and little plazas and rest areas.

Carrer de Josep Marieges i Julià. This is the other main thoroughfare and must be seen chiefly as a pedestrian thoroughfare, although two low-speed service lanes on the same level as the surrounding paving are maintained for residents and businesses. Rows of tall trees, such as planes or hackberries, are planned to emphasise the idea of an avenue. Wide pavements allow activities such as open-air bars, etc. The central path becomes a series of flowerbeds, most of them with different kinds of paving and others with bushy vegetation, flowers or grass. The intention is that the gardens should have rest areas while at the same time allowing pedestrians to move along the avenue slowly and at their leisure. For faster walking the side pavements are proposed.

The pergola. The area at the meeting between the two thoroughfares becomes a very important point in the project. An unusual element is proposed, a large pergola which provides an area of shade. The pergola frees the space beneath it and thereby becomes a large covered space for holding activities of all sorts, such as weekly markets, arts and crafts fairs, children's entertainment, etc.

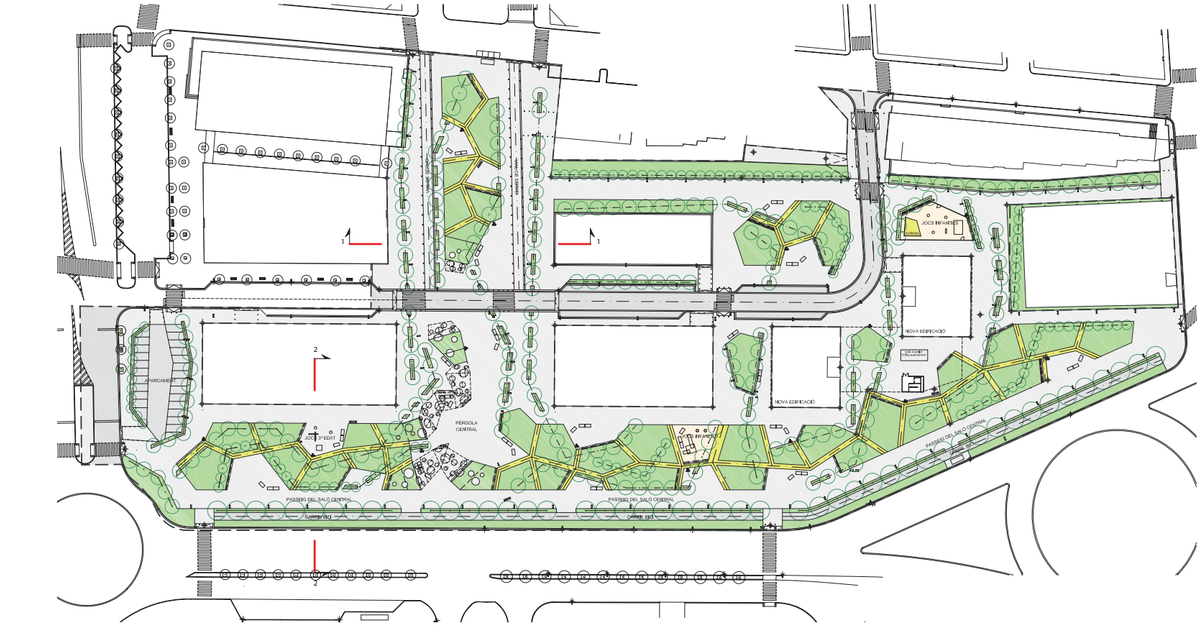

Planta

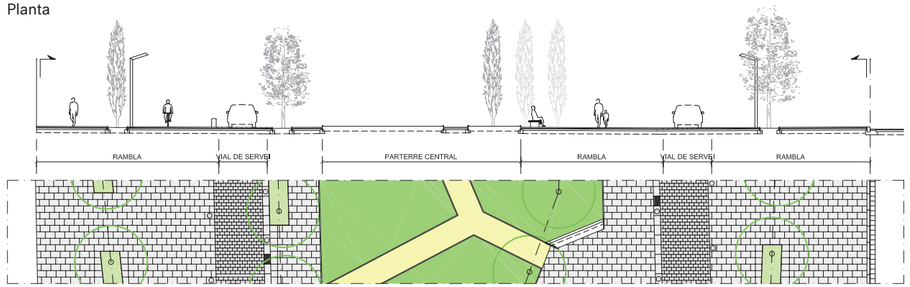

Secció 1. Av. Josep Mariages

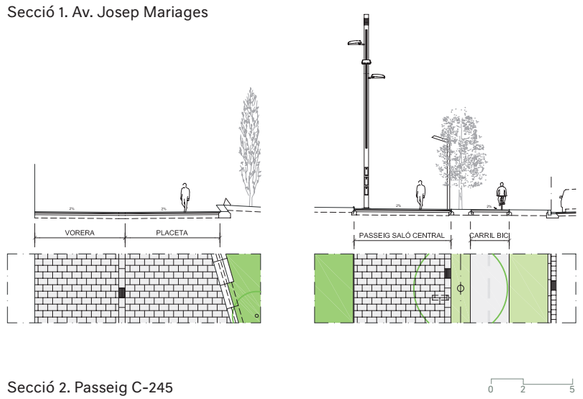

Secció 2. Passeig C-245

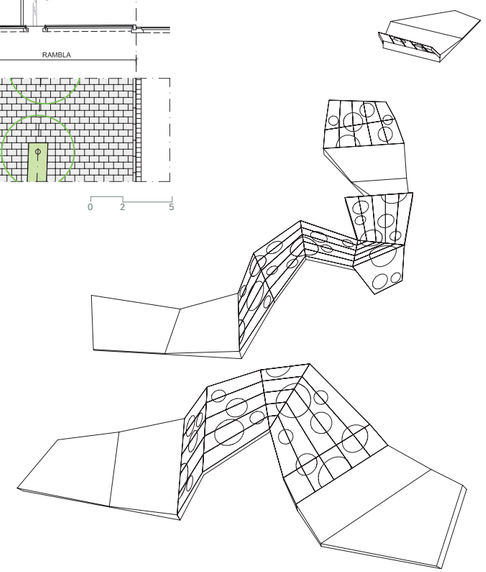

Pèrgola

CAN JORDANA
TIANA
URBANITZACIÓ

Data projecte | Fecha proyecto | Project date
Gener 2009

Data execució | Fecha ejecución | Work execution date
Desembre 2009

Superfície total | Superfície total | Total Area
5.548,72 m²

Autor/s | Autor/es | Author/s
Conxita Balcells Associats SLP, arquitectes

Col·laboradors | Colaboradores | Collaborators
Juan Manuel Salvadó, arquitecte tècnic
Elena Molina i Jordi Brunet, arquitectes
Manel Fernández, estructures
Marc de Jaime - CRM

Contractista | Contratista | Contractor
Dragados SA

Fotògraf | Fotógrafo | Photographer
Marcela V. Grassi

El projecte consisteix en l'arranjament i la urbanització d'aquest sector de Tiana a l'entorn de dos blocs d'habitatges de nova construcció. L'emplaçament és adjacent al pas d'una riera, i té una topografia abrupta i un pendent considerable. Els edificis construïts al solar respecten al màxim l'orografia natural del terreny.
S'ha proposat la definició d'un vial perimetral per a circulació de vianants i uns talussos de vegetació que salven els desnivells existents entre les circulacions perimetrals, i entre aquestes i els límits de la parcel·les. Aquests talussos queden delimitats per uns murs de formigó armat que contenen terres, ajuden a definir espais d'estada dins de la zona de circulació i s'eleven en dos punts per donar cabuda als comptadors elèctrics dels edificis, les caixes generals de protecció i els espais per a les escombraries orgàniques.
Tots els paviments del projecte queden encintats amb una platina d'acer que permet formar canals de recollida d'aigües quan és necessari, separar els edificis del paviment de la urbanització mitjançant unes graves, o bé establir una segregació entre els diferents tipus de paviments o espècies vegetals.
El vial perimetral dóna accés als habitatges i serveix de connexió entre dos barris abans inconnexos. Aquest vial dilata la seva amplada en diferents punts del projecte per crear diferents zones d'estada, mo¬blades amb bancs i arbres de copa vertical (*Grevillea robusta*).
El paviment escollit per a la circulació dels vianants és de formigó.
Per arranjar les zones verdes s'han creat una sèrie de talussos vegetals on s'hi planten diferents espècies entapissants segons el tipus d'espai. Els talussos que comuniquen la zona de vianants més alta amb la més baixa es tracten com a jardineres on es combinen dues plantes aromàtiques (espígol i farigola). Dintre d'aquestes jardineres també s'hi crearan zones d'estar on s'hi plantarà un arbre de copa horitzontal (*Shinus molle*) i s'hi col·locaran cadires. Un camí a base de llosetes de formigó prefabricat separades entre elles permet l'accés a aquestes zones d'estar. Als talussos que tenen el pendent més accentuat s'hi plantaran heures planes, i a les zones que queden fora de l'anella perimetral de vianants s'hi plantaran alocs, una espècie arbustiva autòctona de la zona, barrejats amb una altra entapissant com ara la *Vinca major*.

El proyecto consiste en la reparación y la urbanización de este sector de Tiana en torno a dos bloques de viviendas de nueva construcción . El emplazamiento es adyacente al paso de un arroyo, y tiene una topografía abrupta y una pendiente considerable. Los edificios construidos en el solar respetan al máximo la orografía natural del terreno.
Se ha propuesto la definición de un vial perimetral para circulación de peatones y unos taludes de vegetación que salvan los desniveles existentes entre las circulaciones perimetrales, y entre éstas y los límites de la parcelas. Estos taludes quedan delimitados por unos muros de hormigón armado que contienen tierras, ayudan a definir espacios de estancia dentro de la zona de circulación y se elevan en dos puntos para dar cabida a los contadores eléctricos de los edificios, las cajas generales de protección y la basura orgánica. Todos los pavimentos del proyecto quedan encintados con una pletina de acero que permite formar canales de recogida de aguas cuando es necesario, separar los edificios del pavimento de la urbanización mediante unas gravas, o bien establecer una segregación entre los diferentes tipos de pavimentos o especies vegetales.
El vial perimetral da acceso a las viviendas y sirve de conexión entre dos barrios antes inconexos. Este vial dilata su anchura en diferentes puntos del proyecto para crear diferentes zonas de estancia, amuebladas con bancos y árboles de copa vertical (*Grevillea robusta*). El pavimento escogido para la circulación de los peatones es de hormigón.
Para adecuar las zonas verdes se han creado una serie de taludes vegetales donde se plantan diferentes especies tapizantes según el tipo de espacio.
Los taludes que comunican la zona peatonal más alta con la más baja se tratan como jardineras donde se combinan dos plantas aromáticas (lavanda y tomillo). Dentro de estas jardineras también se crearán zonas de estar donde se plantará un árbol de copa horizontal (*Shinus molle*) y se colocarán sillas . Un camino a base de losetas de hormigón prefabricado separadas entre ellas permite el acceso a estas zonas de estar.
En los taludes que tienen la pendiente más acentuada se plantarán hiedras planas, y en las zonas que quedan fuera de la anilla perimetral de peatones se plantarán sauzgatillos, una especie arbustiva autóctona de la zona, mezclados con otra tapizante como la hierba doncella (*Vinca major*).

The project consists in tidying and urbanising this sector in Tiana centred around two newly built housing blocks. The site is next to a watercourse and the relief is rugged and quite steep. The buildings on the site respect the natural relief of the land as much as possible.
A beltway has been proposed for use by pedestrians and slopes with vegetation to connect the difference in height between the beltways and between them and the plot boundaries. These slopes are bordered by reinforced concrete walls that retain the earth, help to mark out rest areas within the pedestrian area and are raised at two points to accommodate the buildings' electricity meters, the main fuseboxes and the areas for organic waste. All the project's paved areas are surrounded with a steel band that allows the formation of channels for collecting water when necessary, separates the buildings from the paving of the urbanisation by means of gravel or else forms a boundary between the different types of paving or plant species.
The beltway provides access to the housing and connects two neighbourhoods that were previously unconnected. This path widens at different points in the project to create different stopping areas furnished with benches and planted with trees with vertical crowns (*Grevillea robusta*). The paving chosen for pedestrian walkways is concrete.
To organise the green zones a series of slopes with vegetation have been created where different ground-cover plant species have been planted according to the type of space. The slopes connecting the upper and lower pedestrian areas are treated as flower beds with a mixture of two aromatic plants (lavender and thyme). Rest areas will also be created among the flower beds which will be planted with a tree with a wide crown (*Shinus molle*) and equipped with seats. These rest areas are reached by a path of small flagstones made of prefabricated concrete.
The steepest slopes will be planted with ivy and the areas outside the pedestrian beltway will be planted with Chaste Trees, a bushy species native to the region, mixed with another ground-cover plant such as greater periwinkle (*Vinca major*).

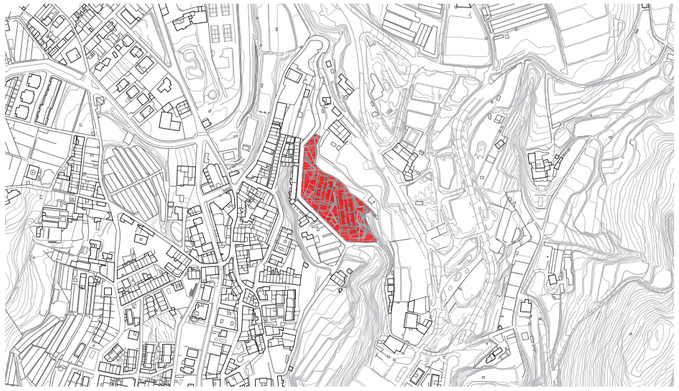

Emplaçament

Planta urbanització

Planta detall 1

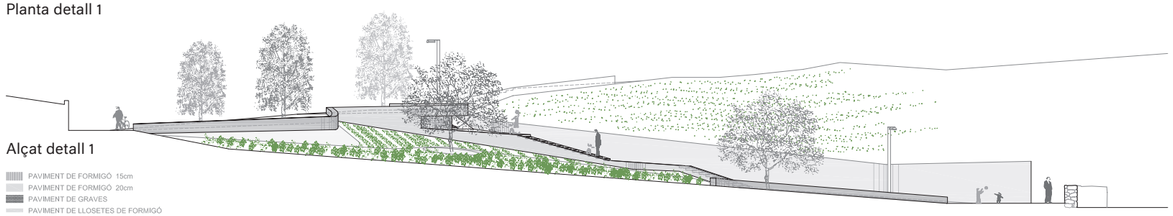

Alçat detall 1

PAVIMENT DE FORMIGÓ 15cm
PAVIMENT DE FORMIGÓ 20cm
PAVIMENT DE GRAVES
PAVIMENT DE LLOSETES DE FORMIGÓ
PLANTACIÓ D'HEURES PLANES
PLANTACIÓ DE FARIGOLA
PLANTACIÓ D'ESPIGOL
PLANTACIÓ D'ALOC I VINCA MAJOR
PLANTACIÓ DE VINCA MAJOR

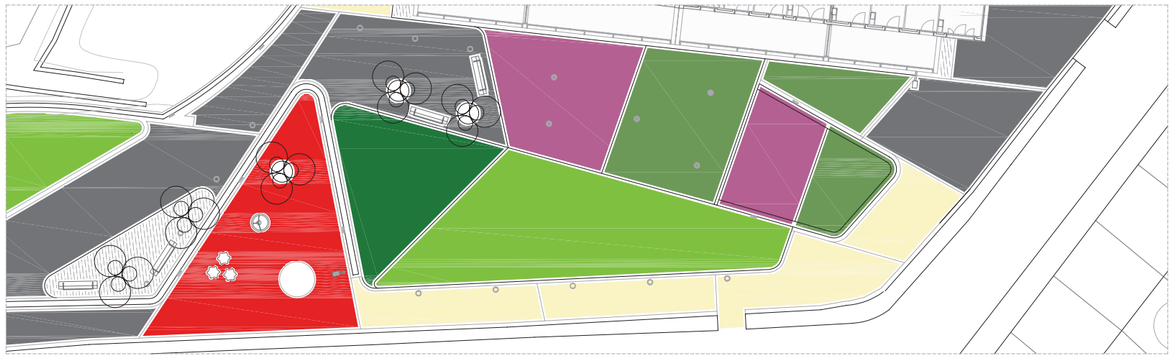

Planta detall 2

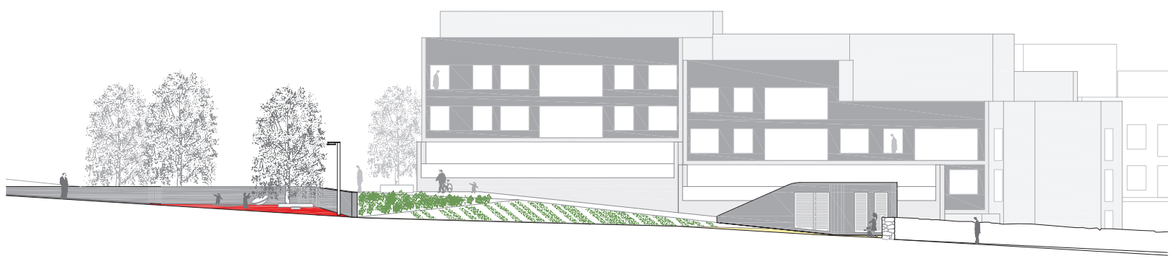

Alçat detall 2

0 10 20

L'INSTITUT METROPOLITÀ DE SÒL I GESTIÓ PATRIMONIAL

RELACIÓ DE TREBALLADORS DE L'INSTITUT METROPOLITÀ DE SÒL I GESTIÓ PATRIMONIAL (IMPSOL)

Conseller delegat
Ramon M. Torra i Xicoy

Director gerent
Amadeu Iglesias i Unzué

Cap de Servei Econòmic Financer
Begoña Antonell Massuet

Cap de Servei Jurídic Administratiu
Joan Serra Barceló

Cap de Servei de Construcció
Josep Mª Borrell Bru

Cap d'Oficina de Gerència
Marta Alarcón Puerto

Secretària Gerència
Rosa Rubio Munné

Administratius/Administratives
Montserrat Aguilar López
Verónica Fernández Antón
Mª. Àngels Herrera Pérez
Mònica Hidalgo Angulo
Dolores Martínez Herrera
Mercedes Mayoralgo Serrano
Dulce Mª. Peña Mateo
Rafael Ríos Fernández
Jordi Vidal Caracuel

Auxiliar administrativa
Laie Estasio Solé

Tècnic Superior Economista
Isabel Calles Martín

Advocada
Marina González Moro

Arquitectes Tècnics
Montserrat Cabo Mañogil
Montserrat Jané Franch
Remei Granados Pérez
Daniel Rangel Navarro
José A. Sánchez Rincón

Tècnics Especialistes Delineants
Rosa Mª Cano Santander
Marta Lázaro Sanjuan
Noelia Miranda Tomás

RELACIÓ DE TREBALLADORS QUE HAN FORMAT PART DE L'INSTITUT METROPOLITÀ DE SÒL I GESTIÓ PATRIMONIAL ENTRE 2004 AL 2014

Conseller Delegat
Jaume Vendrell i Amat

Cap de Servei Jurídic Administratiu
Gemma Rodríguez Flores
Glòria Vendrell Garrido

Tècnic Superior en Dret
Bárbara Alonso Escalante

Cap de Grup de les Oficines Comercials
Cristina Gómez Ferré

Cap de Servei d'Edificació
Martin Gullón Santos

Arquitecte Tècnic post-venda
Robert Abellán Magraner (†)

Arquitecte Tècnic
Jordi Colom Perna

Tècnics Especialistes Delineants
Jordi Griset Moro
Ariadna Solé Hernández

Tècnic Especialista Servei Jurídic Administratiu
Teresa Rovira Alemany

Gestió administrativa
Guadalupe Alorda Aramburu

Tècnic Especialista de Construcció
Jordi Pérez González

Auxiliars Promotors d'habitatges
Núria Alvarez González
Montserrat Ardanuy Collazos
Anna Mª. Navarro Maneu

Auxiliar de postvenda
Juan C. Segovia Ortuño

Auxiliar administratiu
Ismael Melero Romero

Auxiliar Promotor d'habitatges
Oscar Lozano Ruiz

Administratius/Administratives
Mª. Teresa Gómez Borja
Simon Pedro Martínez Diez
Mercedes Rodríguez Huertos
Carmen Vila Alvarez

MEMBRES DEL CONSELL D'ADMINISTRACIÓ DE L'IMPSOL

President
Sr. Antonio Balmón Arévalo
Alcalde de l'Ajuntament de Cornellà
Vicepresident de l'AMB

Vicepresident
Il·lm. Sr. Jordi San José Buenaventura
Alcalde de l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat

Conseller delegat
Sr. Ramon M. Torra i Xicoy
Gerent de l'AMB

Secretari
Sr. Sebastià Grau Àvila

Consellers
Sr. Antonio Martínez Flor
Tinent d'alcalde i regidor delegat Àrea Política Territorial i Seguretat de l'Ajuntament de Cornellà

Sr. Jordi Mas Herrero
Tinent d'alcalde d'Urbanisme, Habitatge i Movilitat de l'Ajuntament Sta. Coloma de Gramenet

Sra. Ruth Soto Garcia
Regidora d'Urbanisme i Habitatge de l'Ajuntament Sant Adrià de Besòs

Il·lm. Sr. Ismael Alvarez Serrano
Alcalde de l'Ajuntament Pallejà

Sra. Maria Lluisa Peiró Amargós
A proposta del grup polític CIU

Sr. Jaume Campreciós Colet
A proposta del grup polític ERC

Habitatge Metropolità 2004-2014
© Àrea Metropolitana de Barcelona

Coordinació
Ramon M. Torra i Xicoy
Gerent de l'Àrea Metropolitana de Barcelona / Conseller Delegat de l'IMPSOL
Amadeu Iglesias i Onzué
Director-Gerent de l'IMPSOL
Josep Maria Borrel Bru
Cap del Servei de Construcció de l'IMPSOL

Coordinació editorial
Noelia Miranda Tomás
IMPSOL

Coordinació de producció
Helena Sanz Palau
Noelia Miranda Tomás

Disseny gràfic i compaginació
Pere Canals i Daniel Pujal (aaaa.cat)

Redacció
Manel Cervera Gallemí
a partir de les memòries dels autors responsables de cada projecte

Traducció de textos
Manel Cervera Gallemí
traducció al castellà
Tau Traduccions
traducció a l'anglès

Impressió i relligat
SYL S.A.

Paper
Novatech Ultimatt 1.1 (Antalis), amb certificat PEFC
Interior
Geltex amb certificat FSC
Coberta

Reservats tots els drets d'aquesta edició.
Barcelona, desembre 2014
DLB: B-24.751-2014
ISBN: 978-84-87881-13-8